

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o rynku kryptoaktywów.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Adama Gomołę.

(-) Agnieszka Buczyńska; (-) Elżbieta Burkiewicz; (-) Żaneta Cwalina-Śliwowska; (-) Sławomir Ćwik; (-) Adam Gomoła; (-) Piotr Górniewicz; (-) Michał Gramatyka; (-) Paulina Hennig-Kłoska; (-) Bożenna Hołownia; (-) Szymon Hołownia; (-) Rafał Kasprzyk; (-) Rafał Komarewicz; (-) Aleksandra Leo; (-) Adam Luboński; (-) Joanna Mucha; (-) Maja Ewa Nowak; (-) Barbara Okuła; (-) Barbara Oliwiecka; (-) Łukasz Osmalak; (-) Ryszard Petru; (-) Norbert Pietrykowski; (-) Bartosz Romowicz; (-) Ewa Schädler; (-) Marcin Skonieczka; (-) Mirosław Suchoń; (-) Ewa Szymanowska; (-) Paweł Śliz; (-) Wioleta Tomczak; (-) Kamil Wnuk; (-) Paweł Zalewski.

U S T A W A

z dnia ... r.

o rynku kryptoaktywów^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów;
- 2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa;
- 3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórym kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1).
- 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. Nadzór nad rynkiem kryptoaktywów obejmuje:

- 1) nadzór nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem i dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów;
- 2) ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie im.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dniu roboczym – rozumie się przez to każdy dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;
- 2) dostawcy usług hostingowych – rozumie się przez to podmiot świadczący usługi hostingu w rozumieniu art. 3 lit. g pkt iii rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.³⁾);
- 3) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów – rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114;
- 4) emitencie – rozumie się przez to emitenta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2023/1114;
- 5) informacji poufnej – rozumie się przez to informację poufną, o której mowa w art. 87 rozporządzenia 2023/1114;
- 6) interfejsie internetowym – rozumie się przez to interfejs internetowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia 2023/1114;
- 7) jednostce dominującej – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej sprawujące kontrolę nad jednostką zależną w sposób określony w art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.⁴⁾);
- 8) jednostce zależnej – rozumie się przez to jednostkę kontrolowaną przez jednostkę dominującą;
- 9) kliencie – rozumie się przez to klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114;
- 10) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 295 i 1598, z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 1218.

- 11) kryptoaktywie – rozumie się przez to kryptoaktywo w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2023/1114;
- 12) macierzystym państwie członkowskim – rozumie się przez to macierzyste państwo członkowskie w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 2023/1114;
- 13) ofercie publicznej – rozumie się przez to ofertę publiczną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia 2023/1114;
- 14) oferującym – rozumie się przez to oferującego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia 2023/1114;
- 15) organie zarządzającym – rozumie się przez to organ zarządzający w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia 2023/1114;
- 16) planie naprawy – rozumie się przez to plan, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia 2023/1114;
- 17) planie wykupu – rozumie się przez to plan, o którym mowa w art. 47 rozporządzenia 2023/1114;
- 18) platformie obrotu kryptoaktywami – rozumie się przez to system wielostronny, który skupia interesy stron trzecich związane z nabywaniem i sprzedażą kryptoaktywów lub który ułatwia skupianie takich interesów, w ramach tego systemu i zgodnie z jego zasadami, w sposób skutkujący zawarciem umowy, której przedmiotem jest wymiana kryptoaktywów na środki pieniężne albo wymiana kryptoaktywów na inne kryptoaktywa;
- 19) posiadaczu detalicznym – rozumie się przez to posiadacza detalicznego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 rozporządzenia 2023/1114;
- 20) prowadzącym platformę obrotu kryptoaktywami – rozumie się przez to podmiot zajmujący się prowadzeniem platformy obrotu kryptoaktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia 2023/1114;
- 21) przedsiębiorcy telekomunikacyjnym – rozumie się przez to przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221 oraz z 2025 r. poz. 637 i 820);
- 22) rachunku kryptoaktywów – rozumie się przez to rachunek kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia 2023/1113;
- 23) rejestratorze domen – rozumie się przez to rejestratora lub agenta działającego w imieniu rejestratorów, w szczególności dostawcę lub odsprzedawcę usług w zakresie rejestracji prywatności lub serwerów pośredniczących;

- 24) rejestrze domen – rozumie się przez to podmiot, któremu powierzono domenę najwyższego poziomu i który odpowiada za zarządzanie nią, w tym za rejestrację nazw domen w ramach tej domeny oraz za jej techniczne funkcjonowanie, w tym za obsługę jej serwerów nazw, utrzymanie jej baz danych oraz dystrybucję jej plików strefowych we wszystkich serwerach nazw, bez względu na to, czy którekolwiek z tych działań jest wykonywane przez ten podmiot czy zlecane na zewnątrz, ale z wyłączeniem sytuacji, w których rejestr wykorzystuje nazwy domeny najwyższego poziomu wyłącznie do własnego użytku;
- 25) rozporządzeniu 2023/1113 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1);
- 26) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.⁵⁾);
- 27) tokenie będącym e-pieniędzem – rozumie się przez to token będący pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114;
- 28) tokenie powiązany z aktywami – rozumie się przez to token powiązany z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;
- 29) usłudze w zakresie kryptoaktywów – rozumie się przez to usługę w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114;
- 30) ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146 i 1069);
- 31) zagranicznym dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów – rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, który uzyskał zezwolenie wydane przez właściwy organ z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 3. 1. Dokumenty związane z dokonywaniem czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów, czynności dotyczących oferty publicznej na podstawie

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

przepisów rozporządzenia 2023/1114 oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów w zakresie regulowanym przepisami rozporządzenia 2023/1114 mogą być sporządzane w postaci elektronicznej.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, sporządzone w postaci elektronicznej, tworzy się, utrwała się, przekazuje się, przechowuje się i zabezpiecza się w sposób zapewniający ich integralność i bezpieczeństwo.

3. Oświadczenia woli złożone w postaci elektronicznej zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 1, spełniają wymóg formy pisemnej, także w przypadku, gdy forma ta została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony praw i interesów klientów.

Art. 4. 1. Porady oraz informacje o oferowanych przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów usługach w zakresie kryptoaktywów oraz o kryptoaktywach będących ich przedmiotem mogą być udzielane klientom lub potencjalnym klientom przez osobę fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, posiadającą wiedzę i kompetencje w zakresie rynku finansowego niezbędne do wykonywania jej obowiązków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku nieposiadania przez osobę fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, wiedzy lub kompetencji, o których mowa w ust. 1, osoba ta może wykonywać swoje obowiązki wyłącznie pod nadzorem osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1, ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków pod jej nadzorem przez osobę fizyczną nieposiadającą wiedzy lub kompetencji, o których mowa w ust. 1.

4. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów:

- 1) zapewnia utrzymywanie i pogłębianie wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną, o której mowa w ust. 1;

- 2) zapewnia zdobywanie wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, nieposiadającą takiej wiedzy lub takich kompetencji;
- 3) ustanawia i wdraża politykę w zakresie przeprowadzania szkoleń osób fizycznych, o których mowa w pkt 2 i ust. 1, i potwierdzania ich wiedzy i kompetencji.

5. Polityka, o której mowa w ust. 4 pkt 3, podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego niezbędnych do wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1, jakie musi spełniać osoba fizyczna, o której mowa w tym przepisie,
- 2) sposób wykonywania i okres nadzoru nad osobą fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, nieposiadającą wiedzy lub kompetencji, o których mowa w ust. 1,
- 3) sposób postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w celu zapewnienia:
 - a) prawidłowości wykonywania obowiązków przy udzielaniu klientom oraz potencjalnym klientom porad oraz informacji, o których mowa w ust. 1,
 - b) utrzymania i pogłębiania wiedzy oraz kompetencji osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, w zakresie rynku finansowego,
 - c) zdobywania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną, o której mowa w pkt 2,
- 4) minimalne wymagania dotyczące polityki, o której mowa w ust. 4 pkt 3
– uwzględniając konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz zakres prowadzonej przez nich działalności.

Art. 5. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów świadczy usługę w zakresie kryptoaktywów na podstawie regulaminu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów oraz umowy o świadczenie tej usługi zawartej z klientem.

2. Obowiązku posiadania regulaminu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku, gdy konstrukcja kryptoaktywów objętych umową, o której mowa w ust. 1, lub specyfika obrotu tymi kryptoaktywami uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych z zawarciem i realizacją tej umowy w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na których rzecz są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów.

3. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób świadczenia usługi w zakresie kryptoaktywów przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz klienta, w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i klienta;
- 2) warunki zawierania i rozwiązywania umowy, o której mowa w ust. 1;
- 3) wymagania dotyczące ustanawiania pełnomocnictw.

Art. 6. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, wygasa z:

- 1) dniem ogłoszenia upadłości dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów;
- 2) upływem 3 miesięcy od dnia otwarcia likwidacji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

2. W przypadku:

- 1) wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z ust. 1,
- 2) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 64 rozporządzenia 2023/1114

– Komisja w celu zabezpieczenia interesu publicznego może, w drodze decyzji, określić termin zakończenia prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów.

3. Do czasu:

- 1) wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z ust. 1,
- 2) zakończenia prowadzenia działalności – w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 64 rozporządzenia 2023/1114

– dostawca usług w zakresie kryptoaktywów albo podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, wykonuje wyłącznie czynności zmierzające do zakończenia działalności, w tym

wynikające z postanowień umów zawartych z klientami, bez możliwości zawierania nowych umów dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ustanawia, wdraża i utrzymuje procedury, o których mowa w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo w przypadku cofnięcia zezwolenia, jeżeli procedury, o których mowa w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114, nie są stosowane przez podmiot, którego zezwolenie wygasło, albo przez podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, albo przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub są stosowane nieprawidłowo, lub jeżeli leży to w interesie ich klientów, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi, którego zezwolenie wygasło, albo podmiotowi, któremu cofnięto zezwolenie, albo dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przeniesienie na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami, po uzyskaniu zgody dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, na którego będą przeniesione te prawa i obowiązki, oraz tych klientów.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów niezwłocznie wydaje dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, na którego zostały przeniesione prawa i obowiązki wynikające z umów zawartych z klientami, dokumenty dotyczące tych umów.

7. W przypadku gdy żaden dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie wyraził zgody na przeniesienie, o którym mowa w ust. 5, Komisja nakazuje przeniesienie kryptoaktywów, środków pieniężnych oraz dokumentów i informacji związanych z prowadzeniem rachunków kryptoaktywów do wybranego przez Komisję dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo do wybranych przez Komisję dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, mając na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu i ochrony klientów, inwestorów i innych uczestników rynku. Dokonując wyboru, Komisja uwzględnia charakter, skalę i złożoność działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, do którego ma nastąpić przeniesienie. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio. Zgoda klientów dotychczasowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów nie jest wymagana.

8. W przypadku gdy nie wszyscy klienci dotychczasowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wyrazili zgodę na przeniesienie, o którym mowa w ust. 5, Komisja nakazuje przeniesienie kryptoaktywów, środków pieniężnych oraz dokumentów

i informacji związanych z prowadzeniem rachunków kryptoaktywów tych klientów do wybranego przez Komisję dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo do wybranych przez Komisję dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, mając na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu i ochrony klientów, inwestorów i innych uczestników rynku. Dokonując wyboru, Komisja uwzględnia charakter, skalę i złożoność działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, do którego ma nastąpić przeniesienie. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio. Zgoda klientów dotychczasowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów nie jest wymagana.

9. W przypadku gdy nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków zgodnie z ust. 5, do postępowania z dokumentami związanymi z usługami w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepis art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96). Dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów niezwłocznie zawiadamia Komisję o podmiocie, któremu oddano na przechowanie dokumenty dotyczące umów zawartych przez tego dostawcę z klientami. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd rejestrowy zawiadomienia dokonuje ten sąd.

10. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zezwolenia udzielonego emitentowi tokenów powiązanych z aktywami, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

11. W przypadku, o którym mowa w art. 60 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114, oraz w przypadku o równoważnym skutku przepisy ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub prowadzący działalność na tym terytorium, który zaprzestał prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, przechowuje na trwałym nośniku przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zaprzestał prowadzenia tej działalności, dokumenty związane z prowadzeniem tej działalności.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wykonany także w przypadku zapewnienia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez podmiot trzeci.

3. W związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby i lokalu podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz wglądu do przechowywanych dokumentów, o których mowa w ust. 1.

4. Na pisemne żądanie Komisji podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie sporządzają na własny koszt kopię dokumentów, o których mowa w ust. 1, i przekazują ją Komisji.

Art. 8. W przypadku połączenia lub podziału emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub czynności prawnej mającej za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508) zezwolenie uzyskane na podstawie rozporządzenia 2023/1114 nie przechodzi na podmiot przejmujący lub nowo utworzony powstały w wyniku tego połączenia lub podziału ani na drugą stronę tej czynności prawnej.

Art. 9. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, który nabywa lub zbywa na własny rachunek kryptoaktywa w celu wykonania transakcji klienta, zawiera z klientem umowę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 10. Przyjmowanie i przekazywanie zleceń związanych z kryptoaktywami w imieniu klientów, o którym mowa w art. 80 rozporządzenia 2023/1114, może polegać również na kojarzeniu dwóch albo większej liczby podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.

Art. 11. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów podejmuje czynności związane z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) istnieje nieprzedawniona wierzytelność pieniężna albo niepieniężna, w tym wierzytelność przyszła albo warunkowa;
- 2) przedmiotem zabezpieczenia wierzytelności są kryptoaktywa zapisane na rachunku kryptoaktywów klienta albo przechowywane przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz klienta.

2. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów odmawia podjęcia czynności związanej z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach, gdy z przedstawionej umowy o ustanowieniu zabezpieczenia lub z dokumentu, z którego wynika zabezpieczona wierzytelność, wynika, że są one sprzeczne z przepisami prawa.

3. Odmowa, o której mowa w ust. 2, zawiera uzasadnienie.

Art. 12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach,

uwzględniając konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, właściwej ochrony interesów klientów tych dostawców oraz bezpieczeństwa i integralności rynku kryptoaktywów.

Art. 13. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, może wykorzystywać na własny rachunek środki pieniężne powierzone mu przez klientów w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, jeżeli wykorzystuje je w ramach wykonywania czynności bankowych.

2. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzi rachunek pieniężny, na którym są rejestrowane środki pieniężne powierzone przez klienta, służący dokonywaniu rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot kryptoaktywa.

3. Środki pieniężne powierzone przez klientów są deponowane odrębnie od środków pieniężnych dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

4. Do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725, art. 727, art. 728 § 3, art. 729–731 i art. 733 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

5. Zasady oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów określa umowa zawarta z tym klientem.

Art. 14. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie:
 - a) promowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i świadczonych przez niego usług w zakresie kryptoaktywów,
 - b) kontaktów z klientami i potencjalnymi klientami,
 - c) zawierania transakcji,
 - d) świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, w tym minimalnych wymagań dotyczących regulaminu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów,
 - e) dokonywania rozrachunku transakcji na kryptoaktywach,
- 2) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie:
 - a) przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania kryptoaktywów oraz środków pieniężnych klientów,
 - b) wyodrębniania kryptoaktywów i środków pieniężnych klienta,

- c) rejestrowania zawieranych transakcji dotyczących kryptoaktywów,
- d) przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności

– uwzględniając konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, właściwej ochrony interesów klientów tych dostawców oraz bezpieczeństwa i integralności rynku kryptoaktywów.

Art. 15. Materiały marketingowe oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem, o której mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114, mogą być rozpowszechniane jedynie do mniej niż 150 osób na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz nie mogą być udostępniane nieoznaczonemu adresatowi.

Art. 16. Równowartość w złotych kwoty wyrażonej w euro, o której mowa w:

- 1) art. 35 ust. 1 lit. a i załączniku IV rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:
 - a) w dniu bilansowym, na który jest sporządzane roczne sprawozdanie finansowe,
 - b) w dniu poprzedzającym dzień złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia – w przypadku postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 i art. 59 rozporządzenia 2023/1114;
- 2) art. 4 ust. 2 lit. b i ust. 3, art. 16 ust. 2 lit. a, art. 22 ust. 1 i 2 oraz załączniku V pkt 1 i załączniku VI pkt 1 rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu ustalenia ceny emisyjnej kryptoaktywa;
- 3) art. 23 ust. 1 i 5 rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu kwartału, za który jest obliczana średnia łączna dzienna wartość transakcji tokenem powiązany z aktywami;
- 4) art. 43 ust. 1 lit. b i c rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu ustalenia:
 - a) ceny emisyjnej tokena powiązanego z aktywami, kapitalizacji rynkowej takiego tokena lub wielkości rezerwy aktywów emitenta takiego tokena – w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114,
 - b) wartości dziennej transakcji – w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2023/1114.

Rozdział 2

Tajemnica zawodowa

Art. 17. Tajemnica zawodowa obejmuje informacje dotyczące chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, uzyskane przez osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1, w związku z czynnościami służbowymi podejmowanymi przez nie w ramach stosunku pracy, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a także informacje uzyskane przez te osoby w związku z innymi czynnościami podejmowanymi w ramach działalności prowadzonej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114, objętej nadzorem Komisji lub właściwego organu nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jak również informacje dotyczące czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności:

- 1) dane identyfikujące stronę umowy lub innej czynności prawnej, obejmujące jej imię i nazwisko albo firmę (nazwę) oraz adres;
- 2) treść umowy lub przedmiot innej czynności prawnej;
- 3) dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym liczbę i oznaczenie przechowywanych kryptoaktywów, oznaczenie rachunku kryptoaktywów, rejestru pozycji prowadzonego dla klienta, o którym mowa w art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, lub rachunku pieniężnego służącego do dokonywania rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot kryptoaktywa oraz wartość środków zgromadzonych na tym rachunku pieniężnym lub zapisanych w tym rejestrze.

Art. 18. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązane osoby:

- 1) wchodzące w skład organów statutowych:
 - a) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów,
 - b) podmiotów pozostających z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze;
- 2) pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z:
 - a) dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów,
 - b) podmiotami pozostającymi z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

3. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po zakończeniu pełnienia funkcji lub ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

4. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązane także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione zgodnie z art. 20, art. 21, art. 59 i art. 60 oraz zgodnie z art. 95 rozporządzenia 2023/1114, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie ponoszą odpowiedzialności za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową przez osoby, o których mowa w ust. 4.

Art. 19. 1. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów mogą przekazywać sobie objęte tajemnicą zawodową informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

2. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów mogą przekazywać sobie objęte tajemnicą zawodową informacje w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dostawców usług w zakresie kryptoaktywów lub ich klientów w zakresie niezbędnym do zapobiegania temu przestępstwu, a także w przypadku gdy informacje te są niezbędne do wykonywania obowiązków w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644).

Art. 20. 1. Informacje stanowiące tajemnicę zawodową są ujawniane przez osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1, wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;

- 3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tą tajemnicą – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 4) organu Krajowej Administracji Skarbowej:
 - a) w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie o:
 - przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
 - przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub tej jednostki organizacyjnej,
 - b) jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub przestępstwom skarbowym, ich wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów ich popełnienia, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości – na zasadach i w trybie, o których mowa w art. 127a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i 1423);
- 5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2022 r. poz. 623);
- 6) firmy audytorskiej wykonującej usługę atestacyjną lub usługę pokrewną w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863) na rzecz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów na podstawie zawartej z nim umowy;
- 7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie

- funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego lub kontrolnego postępowania sprawdzającego na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209);
- 8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania bezpieczeństwa przemysłowego na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych;
 - 9) Policji – na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718 i 1366);
 - 10) Straży Granicznej – na zasadach i w trybie określonych w art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914 i 1366);
 - 11) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego – na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712 i 718);
 - 12) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – na zasadach i w trybie określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366);
 - 13) Żandarmerii Wojskowej – na zasadach i w trybie określonych w art. 40b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 12 i 179);
 - 14) sądu, sędziego-komisarza, syndyka, nadzorca sądowego lub zarządcy – w związku z toczącym się postępowaniem upadłościowym albo restrukturyzacyjnym w sprawie zobowiązań i roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową, w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
 - 15) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową albo wykonywaniem postanowienia o zabezpieczeniu spadku lub ze sporządzaniem spisu inwentarza dotyczącego spadku po takim podmiocie – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
 - 16) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;

- 17) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2009) – w zakresie niezbędnym do realizacji przez nich ustawowych zadań;
- 18) Rzecznika Finansowego – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
- 19) Inspektora Nadzoru Wewnętrzny – na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529);
- 20) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
- 21) Narodowego Banku Polskiego – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
- 22) zakładu ubezpieczeń – w zakresie niezbędnym do oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonywania umowy ubezpieczenia lub gwarancji, stanowiących zabezpieczenie ostrożnościowe, o którym mowa w art. 67 ust. 4 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

2. Informacje o przekazaniu zgodnie z ust. 1 pkt 4 lit. b, pkt 9–13 i 19 informacji stanowiących tajemnicę zawodową zachowuje się w tajemnicy, przy czym zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

Art. 21. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazanie informacji stanowiących taką tajemnicę:

- 1) bezpośrednio osobie, której te informacje dotyczą, lub innemu podmiotowi, jeżeli osoba, której te informacje dotyczą, udzieli upoważnienia podmiotowi udzielającemu informacji do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej, pisemnie w postaci papierowej albo elektronicznej, spełniającej wymogi, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2;
- 2) w zawiadomieniu o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia;

- 3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – na zasadach określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej lub osobom przez ten organ upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
- 5) organom podatkowym – w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;
- 6) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 376 oraz z 2025 r. poz. 820), w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 7) Komisji – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069);
- 8) Komisji lub właściwemu organowi nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej przez firmę audytorską badającą sprawozdania finansowe lub skonsolidowane sprawozdania finansowe, sędziego-komisarza, syndyka, nadzorcę sądowego lub zarządcę albo likwidatora dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub organ odpowiedzialny za prowadzenie postępowania upadłościowego, restrukturyzacyjnego lub likwidacyjnego zagranicznego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 9) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
 - a) do publicznej wiadomości – w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku finansowego, w szczególności jego uczestników, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
 - b) do publicznej wiadomości – na zasadach określonych w art. 114 rozporządzenia 2023/1114,
 - c) w przypadkach określonych w art. 60 i art. 61 oraz w przypadku określonym w art. 95 rozporządzenia 2023/1114,

- d) w przypadkach określonych w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w związku z przeprowadzaną kontrolą,
 - e) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Komitetowi Stabilności Finansowej, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, bankom centralnym z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej oraz właściwemu organowi nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej – w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych oraz zadań określonych w bezpośrednio stosowanych aktach prawa europejskiego,
 - f) sędziemu-komisarzowi, syndykowi, nadzorcy sądowemu lub zarządcy albo likwidatorowi dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub organowi odpowiedzialnemu za prowadzenie postępowania upadłościowego, restrukturyzacyjnego lub likwidacyjnego zagranicznego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub firmie audytorskiej badającej sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe, jeżeli informacje te są niezbędne do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego lub restrukturyzacyjnego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów sporządzania lub badania sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów,
 - g) w postępowaniu wyjaśniającym – w przypadkach określonych w art. 62,
 - h) na wniosek klienta dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów na potrzeby wszczętego albo planowanego postępowania cywilnego przeciwko syndykowi dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którego upadłość ogłoszono;
- 10) przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, w tym umowy, o której mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, na podstawie której dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zlecił takiemu przedsiębiorcy wykonywanie funkcji operacyjnych, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonywania tej umowy;

- 11) komitetom ustanowionym przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, a także powołanym przez te organy grupom – w celu realizacji ich zadań i wykonywania uprawnień;
- 12) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w celu realizacji jego zadań i wykonywania uprawnień;
- 13) przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, dostawcom usług hostingowych, rejestrom domen i rejestratorom domen – w zakresie niezbędnym do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 70;
- 14) przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów podmiotowi objętemu systemem gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2025 r. poz. 643 i 1069), prowadzącemu rachunek tego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, na którym są zdeponowane środki pieniężne powierzone przez jego klientów w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów – w zakresie niezbędnym do realizacji przez podmiot objęty systemem gwarantowania depozytów obowiązków, o których mowa w art. 29 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 15) przez dom maklerski – w przypadkach, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 7–7b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 22. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów stosuje rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę tajemnicy zawodowej oraz opracowuje i wdraża regulamin ochrony przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) szczególne rozwiązania stosowane przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, których celem jest:
 - a) zapobieganie:
 - dostępowi do informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez osoby nieuprawnione,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069 i 1216.

- wykorzystywaniu przez osoby posiadające dostęp do informacji stanowiących tajemnicę zawodową tych informacji w celach innych niż wykonywanie obowiązków wynikających z pełnionych funkcji lub stosunków prawnych, o których mowa w art. 18 ust. 1,
 - b) ochrona przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową między dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów a innymi podmiotami;
- 2) sposób przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową u dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, w tym obieg dokumentów.

Rozdział 3

Obowiązki informacyjne

Art. 23. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, dla którego Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, przekazuje Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez niego działalności, jego sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność związaną z emisją tych tokenów, oraz informacje związane z wypełnianiem przez niego wymogów wynikających z rozporządzenia 2023/1114, związanych z emisją tych tokenów, w tym informacje dotyczące wartości tych wyemitowanych tokenów lub wielkości rezerwy aktywów.

2. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, dla którego Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, przekazuje Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez niego działalności, jego sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

3. Emitent tokenów powiązanych z aktywami i dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, dla których Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, niezwłocznie informują Komisję o zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 18 i art. 62 rozporządzenia 2023/1114, oraz o zmianach danych zawartych w powiadomieniu, o którym mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 lit. b i art. 60 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114.

4. Podmioty, o których mowa w art. 88 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, dla których Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, przekazują Komisji informacje o podaniu do publicznej wiadomości informacji poufnych lub opóźnieniu

podania do publicznej wiadomości tych informacji zgodnie z art. 88 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114.

5. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, powinny być rzetelne i jasne oraz nie powinny wprowadzać w błąd.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1–4, przekazują Komisji dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w tych przepisach, jeżeli charakter tych informacji wymaga ich potwierdzenia.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–4 i 6, informacje i dokumenty są przekazywane w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Komisję, w formacie danych zgodnym z formatem danych systemu teleinformatycznego udostępnionym na stronie internetowej Komisji.

8. W przypadku gdy informacje, o których mowa w ust. 1–4, lub dokumenty, o których mowa w ust. 6, zostały przekazane Komisji na podstawie odrębnych przepisów, podmioty, o których mowa w ust. 1–4, informują Komisję o dacie i podstawie prawnej ich przekazania.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1–4, formę i terminy ich przekazywania oraz dokumenty, o których mowa w ust. 6, uwzględniając konieczność ujednoczenia sposobu przekazywania tych informacji i dokumentów, zapewnienia efektywności sprawowania nadzoru przez Komisję oraz uniknięcia nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów, o których mowa w ust. 1–4.

Art. 24. 1. Informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, są przekazywane Komisji również w przypadku tokena powiązanego z aktywami i tokena będącego e-pieniądzem denominowanego w walucie, która nie jest walutą urzędową państwa członkowskiego Unii Europejskiej, których wartość emisji jest niższa niż 100 000 000 euro.

2. Emitent tokena będącego e-pieniądzem denominowanego w walucie, która jest walutą urzędową państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, w przypadku każdej emisji takiego tokena, bez względu na jej wartość.

Art. 25. 1. Plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, zawiera w szczególności:

- 1) szacowany czas osiągnięcia średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia

2023/1114, na poziomie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, opis planowanych działań zmierzających do ich osiągnięcia oraz prognozowany harmonogram tych działań;

- 2) szczegółowy opis ryzyk zagrażających skutecznej i terminowej realizacji tego planu oraz sposób zarządzania nimi;
- 3) procedury, narzędzia i sposoby ustalenia oraz bieżącego monitorowania średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114;
- 4) wskazanie osób odpowiedzialnych za przygotowanie, wdrożenie i bieżące monitorowanie tego planu;
- 5) opis planowanych działań, które mają na celu zapobieżenie przekroczeniu poziomów średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

2. Plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający emitenta tokenów powiązanych z aktywami.

3. Emitent tokenów powiązanych z aktywami aktualizuje plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, po wystąpieniu istotnego zdarzenia wpływającego na jego treść w sposób pozwalający na uznanie, że poziomy średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, nie zostaną osiągnięte zgodnie z założeniami opisanymi w tym planie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, emitent tokenów powiązanych z aktywami niezwłocznie przekazuje Komisji aktualizację planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

Art. 26. 1. Komisja, w drodze decyzji, zatwierdza plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, w terminie 2 miesięcy od dnia jego otrzymania.

2. Jeżeli plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, nie spełnia wymagań określonych w art. 25 ust. 1 lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego skutecznemu wdrożeniu, emitent tokenów powiązanych z aktywami, na żądanie Komisji, zmienia ten plan, w tym w zakresie określonym w art. 23 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania tego żądania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 1. Na wniosek emitenta tokenów powiązanych z aktywami Komisja może przedłużyć o miesiąc termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

Art. 27. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami niezwłocznie zawiadamia Komisję o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

2. Komisja, w drodze decyzji, zezwala emitentowi tokenów powiązanych z aktywami na wznowienie emisji tokenów powiązanych z aktywami, jeżeli emitent ten, realizując plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, spełnia warunki określone w art. 23 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114 oraz przedstawi Komisji dowody na potwierdzenie ich spełnienia.

Art. 28. Przepisy art. 25–27 stosuje się odpowiednio do emitentów tokenów, o których mowa w art. 58 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 29. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 41 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 oraz podmiot, o którym mowa w art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, zamierzający, bezpośrednio lub pośrednio, stać się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na zgromadzeniu wspólników lub na walnym zgromadzeniu, każdorazowo powiadamiają o tym zamiarze Komisję i przekazują jej informacje określone w rozporządzeniu delegowanym wydanym na podstawie odpowiednio art. 42 ust. 4 albo art. 84 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 41 ust. 3–8 oraz art. 83 ust. 3–9 rozporządzenia 2023/1114 stosuje się odpowiednio.

Art. 30. Za pośrednio stającego się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo pośrednio nabywającego albo obejmującego udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy uważa się:

- 1) jednostkę dominującą podmiotu, który bezpośrednio nabywa albo obejmuje udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy;
- 2) podmiot, który podejmuje działania powodujące, że stanie się on jednostką dominującą podmiotu, który:
 - a) jest jednostką dominującą tego emitenta lub tego dostawcy albo
 - b) posiada udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy.

Art. 31. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 29, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, gdy podmiot, który zamierza:

- 1) bezpośrednio nabyć albo objąć udziały lub akcje emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub bezpośrednio stać się jednostką dominującą tego emitenta lub tego dostawcy, jest jednostką zależną – powiadomienie, o którym mowa w tych przepisach, składa ten podmiot łącznie z jego pierwotną jednostką dominującą;
- 2) pośrednio nabyć albo objąć udziały lub akcje emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub pośrednio stać się jednostką dominującą tego emitenta lub tego dostawcy, jest jednostką zależną – powiadomienie, o którym mowa w tych przepisach, składa tylko jego pierwotna jednostka dominująca.

2. Obowiązek złożenia powiadomienia dotyczy także:

- 1) zastawnika i użytkownika udziału lub akcji, jeżeli zgodnie z art. 187 § 2, art. 300²³ § 2 lub art. 340 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji;
- 2) podmiotu, który uzyskał prawo głosu na zgromadzeniu wspólników lub na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 w wyniku zdarzeń innych niż objęcie albo nabycie udziałów lub akcji, w szczególności w wyniku zmiany umowy spółki lub statutu lub w następstwie wygaśnięcia uprzywilejowania lub ograniczenia udziałów lub akcji co do prawa głosu, a także nabycia udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 w ogólnej liczbie głosów na zgromadzeniu wspólników lub na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym w wyniku dziedziczenia.

3. Obowiązek złożenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, powstaje przed przystąpieniem do wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji albo do wykonywania uprawnień jednostki dominującej wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepisy art. 33–35 i art. 37 stosuje się odpowiednio.

4. Do podmiotów, o których mowa w ust. 2, przepisy ust. 1 i art. 30 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. 1. Przedmiotem porozumienia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, może być nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w tych przepisach, wykonywanie prawa głosu z udziału lub akcji na tych poziomach lub wykonywanie uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

2. Działanie w porozumieniu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, domniemywa się w przypadku posiadania lub zamiaru nabycia albo objęcia udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przez:

- 1) małżonków, ich wstępnych, zstępnych i rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu co te osoby, a także osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki i kurateli;
- 2) osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym;
- 3) podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 4) osoby finansujące nabycie albo objęcie udziałów lub akcji z tego samego źródła.

3. W przypadku działania w porozumieniu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, powiadomienie składają wszystkie strony tego porozumienia łącznie.

Art. 33. 1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 29, oraz powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, wraz z załącznikami sporządza się w języku polskim, a w przypadku gdy są sporządzone w języku obcym – tłumaczy się na język polski.

2. Tłumaczenie na język polski sporządza tłumacz przysięgły lub właściwy konsul Rzeczypospolitej Polskiej. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem podlegają obowiązkowi legalizacji przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 34. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo macierzystego państwa członkowskiego nie przewiduje obowiązku dokumentowania informacji, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym wydanym na podstawie odpowiednio art.

42 ust. 4 albo art. 84 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, podmiot składający powiadomienie, o którym mowa w art. 29, oraz powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, może zamiast tych dokumentów złożyć oświadczenie zawierające wymagane informacje.

Art. 35. 1. Podmiot składający powiadomienie, o którym mowa w art. 29, oraz powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, niemający miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej ustanawia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie powiadomienia.

2. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, pisma w toku postępowania pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Komisja informuje pisemnie o tym skutku podmiot składający powiadomienie.

Art. 36. 1. W przypadku nabycia albo objęcia udziałów lub akcji:

- 1) z naruszeniem przepisów art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114,
- 2) mimo wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114,
- 3) przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114,
- 4) po upływie terminu na nabycie albo objęcie udziałów lub akcji wyznaczonego przez Komisję zgodnie z art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114

– z tych udziałów lub akcji nie może być wykonywane prawo głosu.

2. W przypadku wykonywania uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 29 lub przepisów art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114,
- 2) mimo wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114,
- 3) przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114,

4) uzyskanych po upływie terminu na nabycie lub objęcie udziałów lub akcji wyznaczonego przez Komisję zgodnie z art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114

– członkowie organu zarządzającego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów powołani przez jednostkę dominującą lub będący członkami organu zarządzającego, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w jednostce dominującej nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji tego emitenta lub tego dostawcy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli nie można ustalić, którzy członkowie organu zarządzającego zostali powołani przez jednostkę dominującą, powołanie organu zarządzającego jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

4. Uchwały zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podjęte w wykonaniu prawa głosu z naruszeniem przepisu ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia przysługuje również Komisji. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

5. Czynności z zakresu reprezentacji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podejmowane z udziałem członków organu zarządzającego, wykonane z naruszeniem przepisu ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się odpowiednio.

Art. 37. Podmiot nabywający albo obejmujący udziały lub akcje zgodnie z art. 29 lub zgodnie z art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 informuje o tym nabyciu albo objęciu emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, którego udziałów lub akcji nabycie albo objęcie dotyczy, w terminie 14 dni od dnia tego nabycia albo objęcia.

Art. 38. 1. Na żądanie Komisji:

1) emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem oraz osoby uprawnione do ich reprezentowania, a także osoby uprawnione do reprezentowania oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie

kryptoaktywów do obrotu lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz jednostek dominujących lub jednostek zależnych w stosunku do tych podmiotów,

2) likwidator, syndyk, nadzorca sądowy, zarządca lub osoby ich reprezentujące – niezwłocznie udzielają pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień oraz sporządzają i przekazują na trwałym nośniku, na własny koszt, kopie dokumentów i innych nośników informacji w celu umożliwienia wykonywania zadań Komisji w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) innych niż wymienione w ust. 1 osób pozostających w stosunku pracy lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z oferującym, emitentem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobą ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów oraz odpowiednio ich likwidatorem, syndykiem, nadzorcą sądowym lub zarządcą;
- 2) biegłego rewidenta oraz osób wchodzących w skład organów zarządzających firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy – w zakresie związanym z wykonywaniem na rzecz oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów czynności rewizji finansowej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz innych czynności wymienionych w art. 47 ust. 2 tej ustawy.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także innych niż wymienione w ust. 1 podmiotów, które są stroną umowy, transakcji lub porozumienia dotyczących kryptoaktywów z emitentem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, oferującym lub z osobą ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

4. Biegły rewident oraz firma audytorska badający sprawozdania finansowe dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy niezwłocznie przekazują Komisji oraz organowi zarządzającemu odpowiednio dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego

dostawcy istotne informacje, które uzyskali w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń, które powodują powstanie:

- 1) uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów regulujących świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów lub interesów klientów przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, organ zarządzający lub pracowników tego dostawcy;
- 2) zagrożenia dla dalszego świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.

5. Biegły rewident oraz firma audytorska mogą odstąpić od powiadomienia organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 4, jeżeli w wyniku badania sprawozdania finansowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy powstanie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez członka tego organu.

6. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 4, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Art. 39. 1. W razie powzięcia wątpliwości odnośnie do:

- 1) prawidłowości, rzetelności lub kompletności:
 - a) sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych, lub
 - b) innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów, lub
 - c) informacji poufnych, lub
- 2) prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych
– odpowiednio sporządzonych lub prowadzonych przez oferujących, emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, osoby ubiegające się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów Komisja może zlecić kontrolę odpowiednio tych sprawozdań, informacji lub ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej albo zobowiązać te podmioty do zlecenia tej kontroli firmie audytorskiej wskazanej przez Komisję.

2. Koszty kontroli, o której mowa w ust. 1, ponosi Komisja.

3. W przypadku gdy kontrola, o której mowa w ust. 1, wykaże, że wątpliwości Komisji były uzasadnione, podmiot, o którym mowa w ust. 1, zwraca Komisji koszty związane z przeprowadzeniem tej kontroli.

Rozdział 4

**Plan naprawy, plan wykupu i plan, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia
2023/1114**

Art. 40. 1. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.

2. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja wzywa emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem do zmiany tego planu naprawy w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 1. Na wniosek emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem Komisja może przedłużyć o miesiąc termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. W przypadku gdy zmieniony plan naprawy, o którym mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia tego planu naprawy.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja wyznacza termin nie dłuższy niż miesiąc na przedstawienie przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem nowego planu naprawy oraz wskazuje obszary działalności emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, które w ocenie Komisji wymagają uwzględnienia w tym planie naprawy.

5. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 4, w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku gdy emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem jest instytucją kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.⁷⁾) podlegającą nadzorowi Komisji, plan naprawy może stanowić część

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z

planu naprawy, o którym mowa w art. 141m–141o ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.⁸⁾).

7. W przypadku gdy emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem jest domem maklerskim w rozumieniu art. 110zi ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, który sporządził plan naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 1 tej ustawy albo jest objęty grupowym planem naprawy zgodnie z art. 110zl tej ustawy, plan naprawy może stanowić część odpowiednio planu naprawy albo grupowego planu naprawy, o których mowa w tych przepisach.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 lub 7, przepisów ust. 1–5 oraz art. 41–44, art. 52 i art. 53 nie stosuje się.

9. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami, o których mowa w art. 43 lub art. 44 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 41. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem aktualizuje plan naprawy po wystąpieniu istotnej zmiany struktury organizacyjnej lub prawnej tego emitenta lub jego sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innych zdarzeń, wpływających na przyjęte w planie naprawy środki, warunki lub procedury, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, a w przypadku niewystąpienia takiej zmiany lub takiego zdarzenia – nie rzadziej niż raz w roku.

2. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem przekazuje Komisji aktualizację planu naprawy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni roboczych od dnia jej sporządzenia.

Art. 42. W przypadku gdy dla emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, Komisja przekazuje Bankowemu Funduszowi

16.03.2018, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 335 z 13.10.2020, str. 20, Dz. Urz. UE L 405 z 02.12.2020, str. 79, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 116 z 06.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 225 z 25.06.2021, str. 52, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 29, Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/1623 z 19.06.2024, Dz. Urz. UE L 2795/2024 z 31.10.2024, Dz. Urz. UE L 2987/2024 z 04.12.2024 oraz Dz. Urz. UE L 90328/2025 z 16.04.2025.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222, 525, 769, 820, 1069, 1170, 1191 i 1216.

Gwarancyjnemu zatwierdzony plan naprawy w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia przez Komisję.

Art. 43. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia Komisję o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu naprawy. W przypadku, o którym mowa w art. 42, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia również Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Art. 44. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz osoby wchodzące w skład jego statutowych organów są obowiązane do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na koszt tego emitenta, informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu naprawy.

Art. 45. 1. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, plan wykupu w terminie 3 miesięcy od dnia jego otrzymania.

2. Jeżeli plan wykupu nie spełnia wymagań określonych w art. 47 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja wzywa emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem do zmiany tego planu wykupu, w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 1. Na wniosek emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem Komisja może przedłużyć o miesiąc termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. W przypadku gdy zmieniony plan wykupu, o którym mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań określonych w art. 47 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia tego planu wykupu.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja wyznacza termin nie dłuższy niż miesiąc na przedstawienie przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem nowego planu wykupu oraz wskazuje obszary działalności emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, które w ocenie Komisji wymagają uwzględnienia w tym planie wykupu.

5. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, nowy plan wykupu, o którym mowa w ust. 4, w terminie 3 miesięcy od dnia jego otrzymania. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 46. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem aktualizuje plan wykupu po wystąpieniu istotnej zmiany struktury organizacyjnej lub prawnej tego emitenta lub jego sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innych zdarzeń, wpływających na przyjęte w planie wykupu środki, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, lub ustalenia umowne, procedury lub systemy, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, a w przypadku niewystąpienia takiej zmiany lub takiego zdarzenia – nie rzadziej niż raz w roku.

2. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem przekazuje Komisji aktualizację planu wykupu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni roboczych od dnia jej sporządzenia.

Art. 47. W przypadku ogłoszenia upadłości albo otwarcia likwidacji emitenta tokenów powiązanych z aktywami emitent ten wdraża plan wykupu.

Art. 48. W przypadku gdy dla emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, Komisja przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu zatwierdzony plan wykupu w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia przez Komisję.

Art. 49. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia Komisję o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu wykupu. W przypadku, o którym mowa w art. 48, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia również Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Art. 50. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz osoby wchodzące w skład jego statutowych organów są obowiązane do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na koszt tego emitenta, informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu wykupu.

Art. 51. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów sporządza i przekazuje Komisji plan, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114, w terminie 6 miesięcy od dnia:

- 1) udzielenia zezwolenia – w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114;
- 2) rozpoczęcia świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów – w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

Rozdział 5

Postępowanie w sprawie zatwierdzania planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, oraz planu naprawy i planu wykupu

Art. 52. Do postępowań prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 26–28 i art. 40–50, nie stosuje się przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769).

Art. 53. 1. W przypadku ustanowienia pełnomocnika pełnomocnictwo powinno określać adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841), pełnomocnika wpisany do bazy adresów elektronicznych. W przypadku niewskazania adresu do doręczeń elektronicznych w pełnomocnictwie doręczenie pisma na wpisany do bazy adresów elektronicznych adres do doręczeń elektronicznych emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, który ustanowił pełnomocnika, ma skutek prawny.

2. W przypadku nieodebrania pisma doręczanego na wpisany do bazy adresów elektronicznych adres do doręczeń elektronicznych doręczenie uważa się za dokonane po upływie 2 dni roboczych, licząc od dnia wystawienia dowodu wysłania, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

Rozdział 6

Odpowiedzialność cywilna w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa

Art. 54. 1. Dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa oraz zmieniony dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa zawierają:

- 1) wskazanie podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, z podaniem jego imienia, nazwiska oraz funkcji, a w przypadku osoby prawnej – firmy (nazwy) i siedziby;
- 2) oświadczenie podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą informacje zawarte w dokumencie informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa lub zmienionym dokumencie informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa są zgodne ze stanem faktycznym i że dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa lub zmieniony dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa nie pomija niczego, co mogłoby wpływać na jego znaczenie, w tym kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji o objęciu, nabyciu, sprzedaży lub wymianie kryptoaktywów, w szczególności że zawarte w tych dokumentach informacje są kompletne, rzetelne, jasne i nie wprowadzają w błąd.

2. W imieniu podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, będącego osobą prawną oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa członek organu zarządzającego tego podmiotu, zgodnie z obowiązującymi go zasadami reprezentacji.

3. Podmioty odpowiedzialne, o których mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, przy wykonywaniu swoich obowiązków dochowują należytej staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności.

Art. 55. 1. Podmioty, o których mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, są odpowiedzialne za to, że tłumaczenie odpowiednio dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa lub zmienionego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa na inny język niż ten, w którym zostały sporządzone, jest kompletne, wiernie odzwierciedla treść, nie wprowadza w błąd i nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji o objęciu, nabyciu, sprzedaży lub wymianie kryptoaktywów.

2. Podmioty, o których mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, są obowiązane do naprawienia wyrządzonej szkody, w przypadku gdy tłumaczenie, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, chyba że te podmioty, jak również osoby, za które ponoszą odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

Rozdział 7

Nadzór nad rynkiem kryptoaktywów

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 56. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 57. Prezes Narodowego Banku Polskiego wydaje opinie w sprawach, o których mowa w art. 17 ust. 5, art. 20 ust. 5, art. 24 ust. 2 i 3, art. 25 ust. 3, art. 43 ust. 5, art. 44 ust. 2, art. 56 ust. 4 i 8 oraz art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 58. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zwaną dalej „kontrolą”.

2. Przedmiotem kontroli jest sytuacja finansowa podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz zgodność ich działalności z przepisami ustawy, przepisami aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisami rozporządzenia 2023/1114 oraz przepisami aktów delegowanych i aktów wykonawczych wydanych na jego podstawie, a także z interesem klientów.

3. Do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 26, art. 27 ust. 2–6 i art. 28–37 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Art. 59. W związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru Komisja, Przewodniczący Komisji, upoważnieni przedstawiciele Komisji oraz pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego mają prawo dostępu do:

- 1) informacji poufnych;
- 2) informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17, oraz tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 100 rozporządzenia 2023/1114;
- 3) innych informacji, w tym danych osobowych, niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań.

Art. 60. 1. Komisja oraz jej upoważniony przedstawiciel mogą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej oraz otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie tego nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru.

2. Informacje przekazane przez Komisję organowi nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, za zgodą Komisji, mogą być wykorzystywane w celach innych niż określone w ust. 1 lub przekazywane przez ten organ organowi nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów innego państwa.

3. Informacje uzyskane przez Komisję od organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, za zgodą tego organu, mogą być wykorzystywane w celach innych niż określone w ust. 1 lub przekazywane przez Komisję właściwemu organowi nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa, w szczególności będącego stroną porozumienia, o którym mowa w ust. 4.

4. Zasady współpracy i wymiany informacji z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru. Do udzielania informacji organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych państw niż państwa członkowskie Unii Europejskiej przepisy ust. 1 i 3 oraz przepis art. 95 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, albo potrzebą prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek tego organu, Komisja może wszczynać z urzędu kontrolę, postępowanie wyjaśniające lub postępowanie administracyjne. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel tego organu nadzoru może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takiej kontroli i takich postępowań. Komisja może również zwrócić się o wszczęcie takiej kontroli i takich postępowań przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 61. Informacje uzyskane przez Komisję zgodnie z art. 21 pkt 7 i 8, art. 59 i art. 60 ust. 3 oraz zgodnie z art. 95 rozporządzenia 2023/1114 mogą być, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej, wykorzystywane wyłącznie do wykonywania ustawowych zadań w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w szczególności mogą stanowić dowód w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.

Art. 62. W postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kryptoaktywów, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 88–92 rozporządzenia 2023/1114, Przewodniczącemu Komisji przysługuje uprawnienie, o którym mowa w art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Oddział 2

Blokada rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego oraz wstrzymanie transakcji

Art. 63. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, w celu zapobieżenia wykorzystywaniu informacji poufnej, manipulacji lub usiłowaniu manipulacji na rynku kryptoaktywów, Przewodniczący Komisji występuje do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu otrzymania żądania.

2. Dokonanie blokady, o której mowa w ust. 1, polega na czasowym uniemożliwieniu dysponowania całością albo częścią kryptoaktywów lub środków pieniężnych objętych blokadą i korzystania z nich, w tym przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, z wyłączeniem dokonania rozliczeń w kryptoaktywach wynikających z transakcji zawartych i zobowiązań zaciągniętych przed otrzymaniem tego żądania.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera datę jego wydania, zakres, sposób i okres dokonania blokady, o której mowa w ust. 1, oraz uzasadnienie.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, opatruje się podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

5. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów dokonuje blokady, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po otrzymaniu żądania, o którym mowa w ust. 1.

6. Dokonanie blokady, o której mowa w ust. 1, wyłącza odpowiedzialność dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w jego imieniu, w tym odpowiedzialność dyscyplinarną, cywilną oraz karną.

7. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub jest zagrożony interes posiadaczy kryptoaktywów, Przewodniczący Komisji może wystąpić do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z żądaniem przedłużenia blokady, o której mowa w ust. 1, lub z żądaniem wstrzymania określonej transakcji, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Przepisy ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

8. Na żądanie, o którym mowa w ust. 1 i 7, dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 64. 1. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w art. 63 ust. 1, Przewodniczący Komisji wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

2. Blokada, o której mowa w art. 63 ust. 1 i 7, oraz wstrzymanie określonej transakcji, o którym mowa w art. 63 ust. 7, ustaje z dniem wydania przez Komisję decyzji kończącej postępowanie administracyjne w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 albo umorzenia postępowania w sprawie naruszenia tych przepisów. Komisja niezwłocznie powiadamia dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów o wydaniu tej decyzji.

Art. 65. 1. Na żądanie posiadacza rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, dostawca usług w zakresie kryptoaktywów informuje go o dokonaniu blokady, o której mowa w art. 63 ust. 1, lub o jej przedłużeniu lub wstrzymaniu określonej transakcji, o których mowa w art. 63 ust. 7.

2. Posiadaczowi rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, przysługuje prawo wystąpienia do Komisji o wydanie odpisu żądania, o którym mowa w art. 63 ust. 1 i 7.

3. Na żądanie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 i 7, posiadaczowi rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, służy skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpisu tego żądania.

Oddział 3

Rejestr domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114

Art. 66. Komisja prowadzi Rejestr domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, zwany dalej „Rejestrem”, i dokonuje w nim wpisów.

Art. 67. Do Rejestru wpisuje się:

- 1) domenę internetową wykorzystywaną do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114;
- 2) domenę internetową wykorzystywaną do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114 w sposób inny niż określony w pkt 1, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód klientom lub posiadaczom kryptoaktywów – w przypadku braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszania przepisów rozporządzenia 2023/1114.

Art. 68. Rejestr zawiera:

- 1) nazwę domeny internetowej;
- 2) datę i godzinę dokonania wpisu albo jego wykreślenia;
- 3) podstawę prawną wpisu.

Art. 69. W przypadku, o którym mowa w art. 67 pkt 1, wpis do Rejestru następuje niezwłocznie po złożeniu przez Komisję zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 117 i art. 121 i po zamieszczeniu informacji o złożeniu tego zawiadomienia na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 70. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru przez jej usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany

nazwy domeny internetowej na adres IP, nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu dokonania wpisu do Rejestru;

- 2) nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję, zawierającej komunikat skierowany do odbiorców usługi dostępu do sieci Internet.

2. Komunikat, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera w szczególności informację o lokalizacji Rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do Rejestru, podstawie prawnej dokonania wpisu do Rejestru oraz ostrzeżenie o ryzyku wyrządzenia poważnych szkód klientom lub posiadaczom kryptoaktywów.

3. W przypadku wpisu domeny internetowej do Rejestru, na żądanie Komisji:

- 1) dostawca usług hostingowych niezwłocznie, nieodpłatnie:
 - a) usuwa albo wyłącza interfejs internetowy,
 - b) ogranicza dostęp do interfejsu internetowego lub usuwa wskazane przez Komisję treści;
- 2) rejestr domen oraz rejestrator domen nieodpłatnie usuwają nazwę domeny internetowej oraz bezterminowo albo na czas wskazany w żądaniu nieodpłatnie rejestrują tę nazwę na rzecz Komisji.

4. Po wykonaniu żądania, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, Komisja wykreśla domenę internetową z Rejestru.

Art. 71. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 67 pkt 2, sprzeciw od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia dokonania tego wpisu, może wnieść:

- 1) podmiot wykorzystujący nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru lub posiadający tytuł prawny do tej domeny;
- 2) dostawca usług hostingowych;
- 3) rejestr domen;
- 4) rejestrator domen;
- 5) przedsiębiorca telekomunikacyjny.

2. Sprzeciw zawiera:

- 1) dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw:
 - a) imię i nazwisko – w przypadku osób fizycznych,
 - b) firmę (nazwę), adres oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym – w przypadku osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;

2) uzasadnienie.

3. Komisja, w terminie 14 dni od dnia wniesienia sprzeciwu, wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny internetowej w Rejestrze albo o jej wykreśleniu z Rejestru.

Art. 72. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 4, prawo wniesienia sprzeciwu przysługuje podmiotom, o których mowa w art. 71 ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia wykreślenia domeny internetowej z Rejestru. Przepis art. 71 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Komisja, w terminie 14 dni od dnia wniesienia sprzeciwu, wydaje decyzję o:

- 1) utrzymaniu usunięcia przez rejestr domen lub rejestratora domen nazwy domeny internetowej oraz utrzymaniu rejestracji tej nazwy na rzecz Komisji albo
- 2) przywróceniu przez rejestr domen lub rejestratora domen nazwy domeny internetowej oraz ponownej rejestracji nazwy tej domeny internetowej na rzecz podmiotu uprzednio posiadającego do niej tytuł prawny.

Art. 73. Komisja wykreśla wpis z Rejestru niezwłocznie po:

- 1) usunięciu informacji zamieszczonych na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 117 i art. 121;
- 2) ustaniu podstaw dokonania wpisu, o których mowa w art. 67 pkt 2.

Art. 74. 1. W przypadku wykreślenia wpisu z Rejestru:

- 1) przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do nieodpłatnego umożliwienia dostępu do strony internetowej wykorzystującej domenę internetową wykreśloną z Rejestru oraz do zaprzestania przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję,
- 2) dostawca usług hostingowych jest obowiązany do nieodpłatnego przywrócenia albo włączenia interfejsu internetowego, albo przywrócenia dostępu do niego lub przywrócenia usuniętych na żądanie Komisji treści

– nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia wykreślenia wpisu z Rejestru.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 2 pkt 2, albo usunięcia informacji zamieszczonych na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym,

dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 117 i art. 121, albo po ustaniu podstaw dokonania wpisu, o których mowa w art. 67 pkt 2, rejestr domen i rejestratorzy domen nieodpłatnie przywracają nazwę domeny internetowej oraz nieodpłatnie rejestrują tę nazwę na rzecz podmiotu uprzednio posiadającego do niej tytuł prawny, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia skierowania do nich żądania przez Komisję.

Art. 75. Rejestr jest jawny.

Art. 76. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług hostingowych.

Oddział 4

Koszty nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów

Art. 77. 1. Opłacie w wysokości:

- 1) nie większej niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro podlega:
 - a) udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, oraz zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114,
 - b) dokonanie oceny, o której mowa w art. 17 ust. 3, art. 41 ust. 4, art. 60 ust. 8 i art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114;
- 2) równowartości w złotych kwoty:
 - a) 3000 euro – podlega zatwierdzenie dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114,
 - b) 1000 euro – podlega zatwierdzenie zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114;
- 3) równowartości w złotych kwoty 1000 euro – podlega zgłoszenie Komisji dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i art. 51 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114, a także zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i art. 51 ust. 12 rozporządzenia 2023/1114.

2. Przekazanie Komisji przez właściwy organ nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który udzielił zagranicznemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zezwolenia, informacji dotyczących działalności tego dostawcy, jaka ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opłacie w wysokości nie większej niż

równowartość w złotych 4500 euro. Opłatę wnosi zagraniczny dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, którego te informacje dotyczą.

3. Zagraniczny dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w ust. 2, nie ponosi opłaty, o której mowa w ust. 2, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów na terytorium państwa, w którym ten dostawca ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, są przeznaczane na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

5. Suma opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wniesionych w poprzednim roku kalendarzowym, pomniejsza łączną kwotę kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów do pokrycia w danym roku kalendarzowym z wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1.

Art. 78. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów wnosi roczną wpłatę na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie ostatnich 3 lat obrotowych poprzedzających rok, za który wpłata jest należna, w wysokości nie większej niż 0,4 % tej średniej, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro.

2. Przychody ogółem, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) przychody z podstawowej działalności w zakresie świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów;
- 2) zysk z operacji na kryptoaktywach przeznaczonych do obrotu.

3. W przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będącego podmiotem, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, przychody ogółem, o których mowa w ust. 1, obejmują także:

- 1) przychody finansowe;
- 2) przychody z pozostałej podstawowej działalności.

4. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów rozpoczynający świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów pierwszą wpłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął świadczenie tych usług, a w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, dla którego rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy,

przy czym jako podstawę obliczenia średniej wartości przychodów ogółem w okresie pierwszych 3 lat świadczenia tych usług przyjmuje się:

- 1) w pierwszym roku kalendarzowym, za który wpłata jest należna – wartość przychodów ogółem za rok poprzedni;
- 2) w następnym roku kalendarzowym – średnią wartość przychodów ogółem za 2 lata poprzedzające rok, za który wpłata jest należna.

5. Podstawę obliczenia wpłaty, o której mowa w ust. 1, ustala się na podstawie:

- 1) danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzednie lata kalendarzowe, a w przypadku podmiotów, których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy – danych ze zbadanych sprawozdań finansowych za lata obrotowe zakończone w poprzednich latach kalendarzowych;
- 2) informacji, o której mowa w art. 23 ust. 2 – w przypadku dostawców usług w zakresie kryptoaktywów innych niż podmioty, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114.

6. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów składa Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego deklarację o wysokości należnej wpłaty, o której mowa w ust. 1. Deklarację składa się w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 79. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem wnosi roczną wpłatę na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w wysokości stanowiącej iloczyn ustalanej na dzień 1 stycznia danego roku kalendarzowego średniej arytmetycznej sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, obliczonej na koniec każdego dnia kalendarzowego w okresie poprzednich 12 miesięcy kalendarzowych, oraz stawki nieprzekraczającej 0,1 %, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro.

2. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia rocznej wpłaty, o której mowa w ust. 1, pierwszą wpłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął tę działalność. Dla wyliczenia pierwszej wpłaty emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem ustala średnią arytmetyczną sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem obliczoną na koniec każdego dnia kalendarzowego w

okresie od dnia rozpoczęcia działalności do dnia 31 grudnia roku, w którym ten emitent rozpoczął działalność.

3. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem składa Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego deklarację o wysokości należnej wpłaty, o której mowa w ust. 1. Deklarację składa się w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 80. 1. Równowartość w złotych kwot opłat, o których mowa w art. 77, oraz minimalnej wysokości wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1, wyrażonych w euro ustala się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy:

- 1) w którym stała się należna opłata, o której mowa w art. 77;
- 2) za który jest należna wpłata, o której mowa w art. 78 ust. 1 lub art. 79 ust. 1.

2. Opłaty, o których mowa w art. 77, oraz wpłaty, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 81. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość i terminy uiszczania opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 i ust. 2,
- 2) terminy uiszczania opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3,
- 3) szczegółowy sposób wyliczania wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1, oraz terminy uiszczania tych wpłat,
- 4) sposób ustalania podziału kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów na koszty pokrywane z wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1, i wpłat, o których mowa w art. 79 ust. 1,
- 5) terminy składania deklaracji, o których mowa w art. 78 ust. 6 i art. 79 ust. 3

– uwzględniając rodzaje opłat i wpłat oraz charakter czynności, z którymi wiąże się obowiązek ich uiszczania, charakter działalności podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat i wpłat, a także zakres sprawowanego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności, oraz uwzględniając, że opłaty i wpłaty nie mogą w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczania, a czynności związane z obowiązkiem wyliczania i uiszczania opłat i wpłat nie mogą stwarzać nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów obowiązanych do ich uiszczania.

Oddział 5

Środki nadzorcze i sankcje administracyjne

Art. 82. Komisja może wydać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzkiem zalecenie zaprzestania w wyznaczonym terminie naruszania obowiązków wynikających z przepisów art. 23, art. 30–32, art. 34–38, art. 46, art. 47 lub art. 54 rozporządzenia 2023/1114 oraz przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5, art. 46 ust. 6 lub art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 83. Komisja może nakazać odpowiednio oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzkiem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu i dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami:

- 1) zmianę treści dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa albo uzupełnienie treści takiego dokumentu o dodatkowe informacje w przypadku, gdy dokument ten nie zawiera informacji wymaganych zgodnie z odpowiednio art. 6, art. 19 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114;
- 2) uzupełnienie treści dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa o dodatkowe informacje w przypadku, gdy dokument ten wymaga uzupełnienia koniecznego w celu zapewnienia stabilności finansowej oraz ochrony interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych.

Art. 84. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzkiem:

- 1) wdrożenie planu naprawy oraz podjęcie określonych działań przewidzianych w tym planie;
- 2) aktualizację planu naprawy oraz podjęcie określonych działań przewidzianych w tym planie – w przypadku zaistnienia zdarzenia wpływającego na założenia przyjęte w planie naprawy lub na jego wykonanie;
- 3) zawieszenie, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, wykupu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzkiem – jeżeli jest to uzasadnione interesami posiadaczy tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzkiem, lub może służyć utrzymaniu lub przywróceniu stabilności finansowej tego emitenta.

2. Komisja, wydając nakaz, o którym mowa w ust. 1, może określić termin jego wykonania.

3. Niezwłocznie po wydaniu nakazu, o którym mowa w ust. 1, wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, dla którego Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji, Komisja powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o jego wydaniu.

Art. 85. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 84 ust. 1, Komisja może odstąpić od stosowania przepisu art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w przypadkach, gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić albo znacznie utrudnić osiągnięcie celu wynikającego z art. 46 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114.

2. Decyzje wydawane przez Komisję w sprawach, o których mowa w art. 84 ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Uzasadnienie decyzji w sprawie, o której mowa w art. 84 ust. 1, doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Art. 86. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem wdrożenie planu wykupu, określając termin jego wdrożenia.

2. Niezwłocznie po wydaniu nakazu, o którym mowa w ust. 1, wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, dla którego Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji, Komisja powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o jego wydaniu.

Art. 87. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 86 ust. 1, Komisja może odstąpić od stosowania przepisu art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w przypadkach, gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić albo znacznie utrudnić osiągnięcie celów wynikających z art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2023/1114.

2. Decyzje wydawane przez Komisję w sprawach, o których mowa w art. 86 ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Uzasadnienie decyzji w sprawie, o której mowa w art. 86 ust. 1, doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Art. 88. W przypadku stwierdzenia, że materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu nie spełniają wymogów określonych w art. 7, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać odpowiednio oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu zmianę treści tych materiałów marketingowych.

Art. 89. 1. W przypadku naruszenia przepisów art. 6, art. 8 ust. 4–6, art. 9, art. 12, art. 17, art. 19, art. 25, art. 28 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 6 ust. 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11 lub art. 51 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 51 ust. 10 rozporządzenia 2023/1114, w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów, przez oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub inne podmioty uczestniczące w tej ofercie w imieniu lub na zlecenie tego oferującego lub emitenta, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, Komisja może:

- 1) nakazać oferującemu lub emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem wstrzymanie rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów albo przerwanie jej przebiegu, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
- 2) zakazać oferującemu lub emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów albo dalszego jej prowadzenia, lub
- 3) opublikować, na koszt oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów.

2. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest niewielka, Komisja może wydać oferującemu lub emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem zalecenie zaprzestania tego naruszenia, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja

może zobowiązać oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzmem do wstrzymania rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów albo przerwania jej przebiegu do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

3. W przypadku niewykonania przez oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzmem w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W związku z daną ofertą publiczną kryptoaktywów Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1 i 2.

Art. 90. 1. W przypadku naruszenia przepisów art. 6, art. 8 ust. 4–6, art. 9, art. 12, art. 17, art. 19, art. 25, art. 28 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 6 ust. 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11 lub art. 51 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 51 ust. 10 rozporządzenia 2023/1114, w związku z ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, przez oferującego, osobę ubiegającą się o takie dopuszczenie lub inne podmioty występujące w ich imieniu lub na ich zlecenie, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, Komisja może:

- 1) nakazać oferującemu lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
- 2) zakazać oferującemu lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, lub
- 3) opublikować, na koszt oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

2. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest niewielka, Komisja może wydać oferującemu lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu zalecenie zaprzestania tego naruszenia, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja może zobowiązać oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu do wstrzymania ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

3. W przypadku niewykonania przez oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, nie spełnia wymogów określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może:

- 1) nakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
- 2) zakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, lub
- 3) opublikować, na koszt dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

5. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 4, jest niewielka, Komisja może wydać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami zalecenie zaprzestania tego naruszenia, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja może zobowiązać dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami do wstrzymania ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

6. W przypadku niewykonania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 5, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. W związku z danym ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1, 2, 4 i 5.

Art. 91. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia dokonywania oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie do obrotu:

- 1) tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem bez wymaganego zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z przepisów rozporządzenia 2023/1114,

2) kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem bez zgłoszenia dokumentu informacyjnego

– Komisja może zakazać podmiotowi dokonującemu oferty publicznej lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu rozpoczęcia oferty publicznej albo jej dalszego prowadzenia lub ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

2. W przypadku uzasadnionego podejrzenia świadczenia przez podmiot usług w zakresie kryptoaktywów bez zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z przepisów rozporządzenia 2023/1114 Komisja może zakazać temu podmiotowi świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.

Art. 92. 1. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów art. 7, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 12, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114 przez oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub inne podmioty występujące w ich imieniu lub na ich zlecenie Komisja może:

- 1) nakazać oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wstrzymanie rozpoczęcia rozpowszechniania materiałów marketingowych oraz informacji pochodzących z tych materiałów albo przerwanie ich rozpowszechniania, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub
- 2) zakazać oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów rozpowszechniania materiałów marketingowych lub określonych informacji pochodzących z tych materiałów albo dalszego ich rozpowszechniania, w szczególności w przypadku gdy wskazane przez Komisję nieprawidłowości nie zostały usunięte w okresie, o którym mowa w pkt 1, lub
- 3) opublikować, na koszt oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, informację o niezgodnym z prawem rozpowszechnianiu materiałów

marketingowych lub informacji pochodzących z tych materiałów, wskazując, na czym polega to naruszenie.

2. W związku z danym rozpowszechnianiem materiałów marketingowych lub informacji pochodzących z tych materiałów Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1.

Art. 93. 1. W przypadku naruszenia przepisu art. 6 ust. 4 albo naruszenia przepisów art. 64 ust. 8 lub art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 rozporządzenia 2023/1114 przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub inne podmioty występujące w jego imieniu lub na jego zlecenie, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, gdy świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów byłoby szkodliwe dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych, Komisja może:

- 1) zakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, lub
- 2) nakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wstrzymanie świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
- 3) opublikować, na koszt dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

2. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest niewielka, Komisja może wydać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zalecenie zaprzestania tego naruszenia, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja może zobowiązać dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów do wstrzymania świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

3. W przypadku niewykonania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W związku ze świadczeniem określonych usług w zakresie kryptoaktywów Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1 i 2.

Art. 94. W przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami przepisów art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 rozporządzenia 2023/1114, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, Komisja może zakazać temu dostawcy obrotu wskazanymi kryptoaktywami na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 95. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami, na żądanie Komisji, w przypadku gdy:

- 1) wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów przez tego dostawcę byłoby szkodliwe dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych:
 - a) wstrzymuje wprowadzenie wskazanych kryptoaktywów do obrotu lub rozpoczęcie obrotu wskazanymi kryptoaktywami, na okres nie dłuższy niż 30 dni,
 - b) zawiesza obrót wskazanymi kryptoaktywami;
- 2) obrót kryptoaktywami zagraża w sposób istotny bezpieczeństwu obrotu lub powoduje naruszenie interesów posiadaczy kryptoaktywów – wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję kryptoaktywa.

2. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, Komisja może wskazać termin obowiązywania zawieszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b. Komisja może przedłużyć ten termin, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą nadal zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, i o przyczynach, które je uzasadniają, Komisja niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości.

4. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku, gdy po jej wydaniu stwierdzi, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 1 pkt 1. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami informuje Komisję o zawieszeniu obrotu kryptoaktywami lub wykluczeniu kryptoaktywów z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości.

Art. 96. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 68 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może:

- 1) nakazać zaprzestanie wywierania wpływu, o którym mowa w art. 68 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, wskazując termin oraz zakres podjęcia stosownych czynności lub
- 2) zakazać wykonywania prawa głosu przez udziałowca lub akcjonariusza z posiadanych udziałów lub akcji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

2. Przepis art. 84 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 stosuje się odpowiednio do dokonania oceny, czy zachodzi przesłanka do nałożenia zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, wykonywanie przez udziałowca lub akcjonariusza prawa głosu ze wszystkich posiadanych udziałów lub akcji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów jest bezskuteczne.

4. Uchwała zgromadzenia wspólników oraz uchwała walnego zgromadzenia dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów są nieważne, jeżeli przy ich podejmowaniu wykonano prawo głosu odpowiednio z udziałów albo akcji, w stosunku do których Komisja wydała na podstawie ust. 1 pkt 2 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu, chyba że uchwały te spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również Komisji. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku wydania zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja może nakazać zbycie udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

8. Przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

9. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 97. 1. Komisja może podać do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć wpływ na ocenę kryptoaktywa będącego przedmiotem oferty publicznej lub

dopuszczonego do obrotu albo na funkcjonowanie rynku kryptoaktywów, lub na sprawne działanie tego rynku, przez ich zamieszczenie na stronie internetowej Komisji, w celu zapewnienia ochrony interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych.

2. Komisja może wydać oferującemu, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub podmiotowi trzeciemu, któremu dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą w zakresie kryptoaktywów na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2023/1114, zalecenie opublikowania przez nich na ich stronach internetowych informacji, o których mowa w ust. 1. Komisja wskazuje zakres tych informacji i okres, w którym będą one dostępne na tych stronach internetowych.

Art. 98. 1. W przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów oraz rzetelnego informowania opinii publicznej o jego funkcjonowaniu, Komisja może:

- 1) sprostować fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje podane do publicznej wiadomości i zamieścić sprostowanie na swojej stronie internetowej lub podać je w inny sposób do publicznej wiadomości albo
- 2) zobowiązać oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub inną osobę, która opublikowała lub rozpowszechniła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, do niezwłocznego sprostowania tych informacji i podania tego sprostowania do publicznej wiadomości.

2. Sprostowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, opublikowane na stronie internetowej Komisji jest dostępne na tej stronie przez co najmniej rok, licząc od dnia jego publikacji.

3. Podanie do publicznej wiadomości sprostowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, następuje za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 592), na koszt oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub innej osoby, która

opublikowała lub rozpowszechniła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, jeżeli sprostowanie dotyczy informacji opublikowanych lub rozpowszechnionych przez te osoby.

Art. 99. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, Komisja może nakazać posiadaczowi kryptoaktywa ograniczenie rozmiaru otwartych pozycji w kryptoaktywach lub ekspozycji na kryptoaktywa.

Art. 100. 1. W przypadku naruszenia przepisów art. 36 ust. 1 lub 2 Komisja może nakazać zbycie udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 1, Komisja może:

- 1) nałożyć na udziałowca lub akcjonariusza emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub
- 2) cofnąć zezwolenie udzielone emitentowi tokenów powiązanych z aktywami, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114.

3. W przypadku niezapłacenia w terminie kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którego udziałowcem lub akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona ta kara, przekazanie na poczet niezapłaconej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę płatności dokonywanych przez tego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz tego udziałowca lub akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami za zwłokę.

Art. 101. 1. W przypadku niedokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 29 ust. 1, lub powiadomienia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, również w przypadku:

- 1) nabycia albo objęcia udziałów lub akcji w przypadku wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, lub
- 2) nabycia albo objęcia udziałów lub akcji przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, lub
- 3) nabycia albo objęcia udziałów lub akcji po upływie wyznaczonego przez Komisję terminu na to nabycie albo objęcie zgodnie z art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114.

3. Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 2, także na osobę fizyczną działającą w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

4. Komisja może nakazać ogłoszenie decyzji o nałożeniu kary, o której mowa w ust. 1–3, w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony postępowania.

Art. 102. Komisja może nałożyć na kontrolowanego karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł, jeżeli kontrolowany uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli, w tym nie wykonuje obowiązków lub uniemożliwia wykonywanie czynności określonych w art. 32 ust. 4–6ba i 7 lub art. 33 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Art. 103. 1. W przypadku gdy oferujący, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoba ubiegająca się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie wykonuje nakazu, zakazu lub żądania Komisji, o których mowa odpowiednio w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 lub 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 4 pkt 1 lub 2, art. 92 ust. 1 pkt 1 lub 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 lub 2, art. 94 lub art. 95 ust. 1, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może:

- 1) nałożyć odpowiednio na oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł lub

- 2) nałożyć na osobę fizyczną odpowiedzialną za niewykonanie albo nienależyte wykonanie tego nakazu, zakazu lub żądania Komisji karę pieniężną do wysokości 2 250 000 zł, lub
- 3) nakazać osobie odpowiedzialnej za niewykonanie albo nienależyte wykonanie tego nakazu, zakazu lub żądania Komisji zaprzestanie działań, które mogą prowadzić do wydania takiego nakazu, zakazu lub żądania Komisji i niepodjęcie takich działań w przyszłości.

2. W przypadku niewykonania albo nienależytego wykonania nakazu Komisji, o którym mowa w art. 99, Komisja może nałożyć karę pieniężną:

- 1) na posiadacza kryptoaktywa będącego osobą fizyczną – do wysokości 2 250 000 zł;
- 2) na posiadacza kryptoaktywa będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej – do wysokości 5 000 000 zł.

Art. 104. 1. W przypadku naruszenia przez oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem do obrotu przepisów art. 6–12 lub art. 14 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 6 ust. 12 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 6 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114 Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 22 284 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 3 % całkowitego rocznego przychodu oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem do obrotu, wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 22 284 000 zł.

2. W przypadku naruszenia przez emitenta, oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem do obrotu przepisów odpowiednio art. 23 ust. 1, 3 lub 6 lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9, przepisów art. 17, art. 19, art. 22, art. 23, art. 25, art. 27–40, art. 46, art. 47, art. 49–51 lub art. 53–55 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11, art. 22 ust. 6, art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5 lub art. 51 ust. 10 lub 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 10 lub art. 22 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, lub niewykonania przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub

tokenów będących e-pieniędzem zalecenia, o którym mowa w art. 82, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 22 284 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 12,5 % całkowitego rocznego przychodu emitenta, oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem do obrotu, wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 22 284 000 zł.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja, niezależnie od zastosowania kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 i 2, może:

- 1) nakazać podmiotowi, który dopuścił się naruszenia lub nie wykonał zalecenia, odpowiednio zaprzestanie działania skutkującego powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie tego działania w przyszłości lub wykonanie tego zalecenia;
- 2) nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie lub niewykonanie zalecenia karę pieniężną do wysokości 3 119 700 zł;
- 3) wystąpić z wnioskiem o odwołanie ze składu organu zarządzającego osoby, o której mowa w pkt 2, w przypadku gdy naruszenie to ma charakter poważny.

4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia lub niewykonania zalecenia, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 2, może być nałożona do wysokości dwukrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

5. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 i 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. W przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b–d oraz g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia popełnionego przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami, Komisja może również nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 105. 1. W przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów przepisów art. 6 ust. 4 lub art. 23 ust. 2, 3 lub 6 lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9, przepisów

wydanych na podstawie art. 4 ust. 6, art. 12 lub art. 14, przepisów art. 22 ust. 3, art. 40 ust. 2, art. 64 ust. 8 lub art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 22 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć na:

- 1) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów – karę pieniężną do wysokości 22 284 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5 % całkowitego rocznego przychodu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 22 284 000 zł;
- 2) osobę odpowiedzialną za naruszenie – karę pieniężną do wysokości 3 119 700 zł.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja niezależnie od zastosowania kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, może zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może być nałożona do wysokości dwukrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

4. W przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może także:

- 1) nakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości;
- 2) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka organu zarządzającego lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy

niż rok, przy czym w przypadku ponownego naruszenia – przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat;

- 3) wystąpić z wnioskiem o odwołanie ze składu organu zarządzającego osoby, o której mowa w pkt 2, w przypadku gdy naruszenie to ma charakter poważny.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio w przypadku niewykonania albo nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 95 ust. 1.

7. Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może również nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i 5.

Art. 106. 1. W przypadku gdy emitent kryptoaktywów, oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2023/1114 lub w przepisach aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, albo wykonuje je nienależyście, Komisja może nałożyć na ten podmiot:

- 1) będący osobą fizyczną – karę pieniężną do wysokości 4 456 800 zł;
- 2) będący osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej – karę pieniężną do wysokości 11 142 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 2 % całkowitego rocznego przychodu tego emitenta, oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 11 142 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może być nałożona do wysokości trzykrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 107. 1. W przypadku naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości:

- 1) 22 284 000 zł – na podmiot, który dopuścił się naruszenia, będący osobą fizyczną;
- 2) 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15 % całkowitego rocznego przychodu podmiotu, który dopuścił się naruszenia, według ostatniego zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł – na podmiot będący osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może być nałożona do wysokości trzykrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 108. 1. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub w przepisach aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości:

- 1) 22 284 000 zł – na osobę fizyczną zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub realizującą transakcje związane z kryptoaktywami;
- 2) 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15 % całkowitego rocznego przychodu osoby zawodowo pośredniczącej w zawieraniu transakcji lub realizującej transakcje związane z kryptoaktywami według ostatniego zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł – na osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub realizującą transakcje związane z kryptoaktywami.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa

w ust. 1, może być nałożona do wysokości trzykrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

3. W przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również:

- 1) zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114;
- 2) nakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości.

4. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może również nałożyć sankcję i środek, o których mowa w ust. 1 i ust. 3 pkt 2.

Art. 109. W przypadku naruszenia przepisów art. 88 ust. 1–3, art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1 lub art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 Komisja może także:

- 1) nakazać podmiotowi, który dopuścił się naruszenia, wydanie korzyści osiągniętej lub wyrównanie straty unikniętej w wyniku naruszenia, jeżeli możliwe jest ich ustalenie;
- 2) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka organu zarządzającego lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok, przy czym w przypadku ponownego naruszenia – przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat;
- 3) zakazać członkom organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub innym osobom odpowiedzialnym za naruszenie zawierania transakcji na własny rachunek, których przedmiotem są kryptoaktywa, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;

- 4) nakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości.

Art. 110. 1. W przypadku naruszenia zakazu lub ograniczenia, o których mowa w art. 103, art. 104 lub art. 105 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć na podmiot, który dopuścił się tego naruszenia, karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 20 000 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 111. Komisja, nakładając sankcje i środki, o których mowa w art. 96 ust. 7, art. 100 ust. 2 i art. 101–110, uwzględnia okoliczności określone w art. 112 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 112. W przypadku gdy dane finansowe w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 104 ust. 1, 2 i 5, art. 105 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, art. 106 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 107 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 108 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 110, są podane w walucie innej niż waluta polska, równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone to sprawozdanie finansowe.

Art. 113. 1. Komisja, w drodze uchwały, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydaniu decyzji w sprawach, o których mowa w art. 96 ust. 7, art. 100 ust. 2 i art. 101–110, w zakresie określonym w art. 114 rozporządzenia 2023/1114 i w sposób określony w art. 114 rozporządzenia 2023/1114.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od dnia ich opublikowania, z tym że informacje o imieniu i nazwisku albo firmie (nazwie) są dostępne na tej stronie przez okres nie dłuższy niż rok.

Art. 114. 1. Sankcje i środki, o których mowa w niniejszym oddziale, Komisja nakłada w drodze decyzji.

2. Decyzja o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 4 pkt 1 i 2, art. 91, art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 94, art. 95 ust. 1 oraz art. 99, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Uzasadnienie decyzji doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

3. W przypadku gdy oferta publiczna kryptoaktywów lub ubieganie się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu są przeprowadzane za pośrednictwem dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 91 lub art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, i decyzję o ich zastosowaniu doręcza się temu dostawcy.

4. W przypadku pośrednictwa więcej niż jednego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w ust. 3, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 84, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 91 lub art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, i decyzję o ich zastosowaniu doręcza się tylko jednemu z nich. Doręczenie decyzji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów uważa się za doręczenie stronie postępowania.

5. W przypadku braku pośrednictwa dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w ust. 3, doręczenie postanowienia o wszczęciu postępowania i decyzji następuje także przez ich opublikowanie na stronie internetowej Komisji i jest skuteczne z dniem publikacji.

6. Niezwłocznie po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 4 pkt 1 i 2, art. 91, art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 94, art. 96 ust. 1, art. 98 ust. 1 pkt 2 lub art. 99, lub decyzji o ich zastosowaniu na stronie internetowej Komisji zamieszcza się komunikat o wszczęciu tego postępowania lub zastosowaniu tych środków.

Art. 115. W przypadku ustania przyczyn zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 4 pkt 1 i 2, art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 94, art. 96 ust. 1 oraz art. 99, Komisja może, na wniosek strony albo z urzędu, uchylić decyzję o ich zastosowaniu.

Art. 116. 1. Decyzje Komisji o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia, o których mowa w art. 105 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, oraz ich cofnięciu w przypadku, o

którym mowa w art. 105 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Informację o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

3. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 117. 1. Kto dokonuje oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem lub ubiega się o dopuszczenie takiego kryptoaktywa do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tego kryptoaktywa,

podlega grzywnie do 10 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dokonuje oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji do zatwierdzenia lub opublikowania zatwierdzonego dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów lub bez złożenia Komisji powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

3. Tej samej karze podlega, kto dokonuje oferty publicznej tokenów będących e-pieniądzem lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów.

4. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1–3, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

5. W przypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w ust. 1–4 podlega grzywnie do 2 500 000 zł.

Art. 118. 1. Kto na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udostępnia co najmniej 150 osobom lub nieoznaczonemu adresatowi materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-piędzdem, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114,

podlega grzywnie do 10 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. W przypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega grzywnie do 2 500 000 zł.

Art. 119. Kto, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wbrew obowiązkowi nie dokonuje zmiany opublikowanego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywów, nie przekazuje Komisji zmienionego dokumentu informacyjnego lub nie publikuje takiego dokumentu informacyjnego,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

Art. 120. 1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów powiązanych z aktywami lub w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów będących e-piędzdem, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na treść informacji,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w zmienionym dokumencie informacyjnym, o którym mowa w ust. 1, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na wycenę kryptoaktywów.

3. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 lub 2, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

4. W przypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w ust. 1–3 podlega grzywnie do 1 000 000 zł.

Art. 121. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, prowadzi działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 59 lub art. 60 rozporządzenia 2023/1114,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 122. 1. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 17, ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą taką tajemnicę,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 123. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w firmie (nazwie), nazwie handlowej, reklamie, informacji reklamowej lub do określenia wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej określeń wskazujących, że jest dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, lub mogących wprowadzać w tym względzie w błąd klientów, inwestorów lub uczestników rynku,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 124. Kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1, 2 lub 3 albo wykonuje go nienależycie,

podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 125. Kto, działając w imieniu lub interesie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, nie dopełnia obowiązku dokonania blokady, o której mowa w art. 63 ust. 1, lub przedłużenia blokady lub wstrzymania transakcji, o których mowa w art. 63 ust. 7, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 126. 1. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 127. 1. Kto, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wbrew:

- 1) nakazowi, o którym mowa w art. 6 ust. 5, nie dokonuje przeniesienia na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami,
- 2) obowiązkowi, o którym mowa w art. 6 ust. 6, nie wydaje dokumentów, o których mowa w art. 6 ust. 6,
- 3) obowiązkowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1, nie przechowuje na trwałym nośniku dokumentów związanych z prowadzeniem działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów,
- 4) żądaniu, o którym mowa w art. 7 ust. 4, nie przekazuje kopii dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 1, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew żądaniu, o którym mowa w art. 44 lub art. 50, nie sporządza lub nie przekazuje informacji, o których mowa w tych przepisach.

3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860 i 1178).

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 128. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302 i 1518) w art. 829 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–13 w brzmieniu:

- „10) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.⁹⁾), powierzone dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w związku ze świadczeniem przez tego dłużnika usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia;
- 11) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, powierzone dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 12) kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia przechowywane przez dłużnika będącego dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia w związku ze świadczeniem przez niego usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia na rachunku kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1) prowadzonym przez tego dłużnika;

- 13) aktywa stanowiące rezerwę aktywów, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937.”.

Art. 129. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1301) w art. 8 w § 1 w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20–23 w brzmieniu:

- „20) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹⁰⁾), powierzone zobowiązanemu będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w związku ze świadczeniem przez tego zobowiązanego usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia;
- 21) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, powierzone zobowiązanemu będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 22) kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia przechowywane przez

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

zobowiązanie będącego dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia w związku ze świadczeniem przez niego usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia na rachunku kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1) prowadzonym przez tego zobowiązanego;

- 23) aktywa stanowiące rezerwę aktywów, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937.”.

Art. 130. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718 i 1366) w art. 20:

- 1) w ust. 3 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w ust. 5a w pkt 10 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów”.

Art. 131. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914 i 1366) w art. 10c:

- 1) w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w ust. 4 w pkt 10 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna, osoba prawna lub podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów”.

Art. 132. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a:

a) pkt 33a otrzymuje brzmienie:

„33a) walucie wirtualnej – oznacza to cyfrowe odwzorowanie wartości, które nie jest:

- a) prawnym środkiem płatniczym emitowanym przez Narodowy Bank Polski, zagraniczne banki centralne lub inne organy administracji publicznej,
- b) międzynarodową jednostką rozrachunkową ustanawianą przez organizację międzynarodową i akceptowaną przez poszczególne kraje należące do tej organizacji lub z nią współpracujące,
- c) pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611 i 1069), z wyjątkiem tokena będącego e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹²⁾), o ile podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, w której podatnik jest współnikiem, dla celów prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości nie kwalifikuje tego tokena jako pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych lub instrumentu finansowego w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
- d) instrumentem finansowym w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301, 1302 i 1366.

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

- e) wekslem lub czekiem
– oraz jest wymienne w obrocie gospodarczym na prawne środki płatnicze i akceptowane jako środek wymiany, a także może być elektronicznie przechowywane lub przeniesione albo może być przedmiotem handlu elektronicznego;”
- b) po pkt 33a dodaje się pkt 33aa w brzmieniu:
„33aa) podmiotach prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi – oznacza to podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie:
 - a) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi,
 - b) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi,
 - c) pośrednictwa w wymianie, o której mowa w lit. a lub b,
 - d) prowadzenia w formie elektronicznej zbioru danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany;”
- c) uchyla się pkt 33c;
- 2) w art. 17 w ust. 1g wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „art. 5a pkt 33aa”;
- 3) w art. 22 w ust. 14 wyrazy „podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi”.

Art. 133. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4a:
 - a) pkt 22a otrzymuje brzmienie:
„22a) walucie wirtualnej – oznacza to cyfrowe odwzorowanie wartości, które nie jest:
 - a) prawnym środkiem płatniczym emitowanym przez Narodowy Bank Polski, zagraniczne banki centralne lub inne organy administracji publicznej,

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 620, 680, 1022, 1074, 1218, 1301 i 1426.

- b) międzynarodową jednostką rachunkową ustanawianą przez organizację międzynarodową i akceptowaną przez poszczególne kraje należące do tej organizacji lub z nią współpracujące,
 - c) pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611 i 1069), z wyjątkiem tokena będącego e-piędzdem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114, o ile podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, w której podatnik jest współnikiem, dla celów prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości nie kwalifikuje tego tokena jako pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych lub instrumentu finansowego w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
 - d) instrumentem finansowym w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
 - e) wekslem lub czekiem
– oraz jest wymienialne w obrocie gospodarczym na prawne środki płatnicze i akceptowane jako środek wymiany, a także może być elektronicznie przechowywane lub przeniesione albo może być przedmiotem handlu elektronicznego;”,
- b) uchyla się pkt 22b,
- c) po pkt 22b dodaje się pkt 22c w brzmieniu:
- „22c) podmiotach prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi – oznacza to podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie:
- a) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi,
 - b) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi,
 - c) pośrednictwa w wymianie, o której mowa w lit. a lub b,
 - d) prowadzenia w formie elektronicznej zbioru danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany;”,
- d) w pkt 36 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 37 w brzmieniu:

- „37) rozporządzeniu 2023/1114 – oznacza to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹⁴⁾).”;
- 2) w art. 7b w ust. 3 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „art. 4a pkt 22c”;
- 3) w art. 12 w ust. 4 po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:
 „27a) u emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących pieniądzem elektronicznym w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 rozporządzenia 2023/1114 – przychodów uzyskanych z tytułu ich emisji, do czasu odkupu poszczególnych tokenów;”;
- 4) w art. 15:
 a) w ust. 11 wyrazy „podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi”,
 b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:
 „11a. U emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących pieniądzem elektronicznym w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 rozporządzenia 2023/1114 koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f, stanowią wydatki bezpośrednio poniesione na odkup wyemitowanego tokena oraz koszty związane z jego emisją.”.

Art. 134. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 48 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 „1a. W informacji dodatkowej sporządzanej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 295 i 1598, z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 1218.

40, z późn. zm.¹⁶⁾) wykazuje się również wartość przychodów z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia.”;

- 2) w art. 64 w ust. 1 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:
„2c) jednostek działających na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937;”;
- 3) w art. 81 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, szczególne zasady rachunkowości dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, dla których jedyną wpłatą na pokrycie kosztów nadzoru w rozumieniu art. 19a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640, 1069 i ...) jest wpłata wnoszona na podstawie art. 78 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...), w tym:
 - a) sposób ujmowania w księgach rachunkowych operacji dotyczących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 oraz środków pieniężnych i kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 tego rozporządzenia klientów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia,
 - b) sposób wyceny aktywów i pasywów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE)

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

2019/1937 oraz ich klientów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia,

- c) zakres informacji wykazywanych w jednostkowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych grup kapitałowych, z uwzględnieniem informacji dotyczących spełniania wymogów adekwatności kapitałowej,
- d) zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniach z działalności obejmujących istotne informacje o działalności oraz o stanie majątkowym i sytuacji finansowej, a także ocenę uzyskiwanych efektów oraz wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń

– uwzględniając specyfikę działalności tych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, potrzebę zapewnienia możliwości wyliczenia rocznej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru oraz konieczność sprawowania efektywnego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów;”.

Art. 135. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529) w art. 11p:

- 1) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu: „12) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w ust. 4 w pkt 9 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów”.

Art. 136. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178 i 1420) art. 236b otrzymuje brzmienie:

„Art. 236b. § 1. Rzeczą lub przedmiotem w rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału są również środki na rachunku oraz kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹⁷⁾).

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

§ 2. Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych może dotyczyć środków na rachunku lub kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, jeżeli zostały zatrzymane jako dowód w sprawie.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 2:
 - a) w pkt 3 skreśla się wyrazy „oraz wydawanie pieniądza elektronicznego”,
 - b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wydawanie pieniądza elektronicznego, w tym emisja tokenów będących e-pieniędzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/1114”;
 - c) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:

„14) emisja tokenów powiązanych z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;

15) świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114.”;
- 2) w art. 106d:
 - a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim” zastępuje się wyrazami „podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114”;

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222, 525, 769, 820, 1069, 1170, 1191 i 1216.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

- w pkt 2 wyrazy „oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim” zastępuje się wyrazami „ , podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114”,
- b) w ust. 2 wyrazy „oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim” zastępuje się wyrazami „ , podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114”.

Art. 138. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 295 oraz z 2025 r. poz. 680) w art. 9 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) sprzedaż i zamianę kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²⁰⁾);”.

Art. 139. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2025 r. poz. 265 i 1191) w art. 6 w ust. 1:

- 1) w pkt 9 skreśla się wyrazy „oraz wydawanie pieniądza elektronicznego”;
- 2) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) wydawanie pieniądza elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, w tym emisja tokenów będących e-pieniędzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²¹⁾);”.

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

²¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

Art. 140. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 12 i 179) w art. 40b:

- 1) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w ust. 4 w pkt 9 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów”.

Art. 141. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366) w art. 34a:

- 1) w ust. 1 po wyrazach „świadczenia usług płatniczych,” dodaje się wyrazy „świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów,”;
- 2) w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 142. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2:

- 1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„przeciwko obrotowi pieniędzmi, papierami wartościowymi oraz kryptoaktywami, określone w:”;
- 2) w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) art. 117 i art. 121–123 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 143. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 :
 - a) po pkt 2m dodaje się pkt 2n w brzmieniu:

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 935, 1069, 1161, 1216 i 1408.

- „2n) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²³⁾);”
- b) po pkt 20a dodaje się pkt 20b i 20c w brzmieniu:
- „20b) tokenie powiązany z aktywami – rozumie się przez to token powiązany z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;
- 20c) tokenie będącym e-pieniądzem – rozumie się przez to token będący pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114;”
- 2) w art. 45 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
- „2b. Towarzystwo może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu.”;
- 3) w art. 145:
- a) w ust. 1 w pkt 7 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
- „8) oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego lub oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem, wyemitowane przez jeden podmiot, wierzytelności wobec tego podmiotu i udziały w tym podmiocie nie mogą stanowić, z zastrzeżeniem ust. 4, łącznie więcej niż 20 % wartości aktywów funduszu, przy czym w przypadku zawarcia przez fundusz wierzytelności umowy, o której mowa w art. 183 ust. 5, ograniczenie to odnosi się do poszczególnych wierzytelności, o których mowa w art. 183 ust. 1.”;
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem nie mogą stanowić więcej niż 20

²³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

% wartości aktywów funduszu inwestycyjnego zamkniętego, przy czym wyemitowane przez jeden podmiot oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem nie mogą stanowić więcej niż 10 % wartości aktywów funduszu inwestycyjnego zamkniętego.”,

d) w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W limicie tym uwzględnia się wartość tokenów powiązanych z aktywami, które są powiązane z walutą obcą lub euro.”,

e) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Jeżeli fundusz inwestycyjny zamknięty zamierza dokonywać lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 8, statut funduszu powinien określać warunki, jakie powinny spełniać podmioty emitujące oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem będące przedmiotem lokat funduszu, rodzaje ryzyk związanych z tymi lokatami oraz zasady pomiaru tych ryzyk, a także kryteria doboru tych lokat oraz warunki ich zastosowania.”;

4) w art. 154 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy stosowaniu limitów inwestycyjnych, o których mowa w art. 145 ust. 3–4 lub 7, fundusz inwestycyjny zamknięty jest obowiązany uwzględniać wartość papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego, oferowanych publicznie lub dopuszczonych do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub walut stanowiących bazę instrumentów pochodnych.”.

Art. 144. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146 i 1069) w art. 17 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów jest obowiązany do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w ust. 1, ustalanych na podstawie średniej wartości przychodów, wartości tych przychodów nie wlicza się do przychodów stanowiących podstawę ustalenia wysokości rocznej wpłaty, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 145. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 po pkt 4zg dodaje się pkt 4zh w brzmieniu:
„4zh) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²⁵⁾);”;
- 2) w art. 21 po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:
„2d. Spółka prowadząca rynek regulowany może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu.”;
- 3) w art. 48 po ust. 5a dodaje się ust. 5aa w brzmieniu:
„5aa. Krajowy Depozyt może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu.”;
- 4) w art. 111 w ust. 5 wyrazy „z zastrzeżeniem art. 112a i art. 113” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem art. 112a–113”;
- 5) w art. 111a w ust. 4 wyrazy „art. 112a, art. 113” zastępuje się wyrazami „art. 112a–113”;
- 6) po art. 112a dodaje się art. 112b w brzmieniu:
„Art. 112b. Bank może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114 w ramach jednostki wydzielonej organizacyjnie zgodnie z art. 111 ust. 5.”.

Art. 146. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712 i 718) w art. 23:

- 1) w ust. 1 wyrazy „lub świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych” zastępuje się wyrazami „ , świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych lub świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów”;

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069 i 1216.

²⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

- 2) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
 „7) osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów
 (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 147. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:
 „18) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/1114”, oraz ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o rynku kryptoaktywów”.”;
- 2) w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „oraz ustawie z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów” zastępuje się wyrazami „, , ustawie z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów oraz ustawie o rynku kryptoaktywów”;
- 3) w art. 6b w ust. 1 wyrazy „lub art. 50 ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów” zastępuje się wyrazami „, , art. 50 ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów lub art. 117–126 ustawy o rynku kryptoaktywów”;
- 4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 7 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
 „8) nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w sprawach:
 a) udzielania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2023/1114, oraz cofania tego zezwolenia na podstawie art. 24 rozporządzenia 2023/1114,
 b) udzielania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia 2023/1114, oraz cofania tego zezwolenia na podstawie art. 64 rozporządzenia 2023/1114,
 c) nakładania kar pieniężnych,

²⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

- d) wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 66 ustawy o rynku kryptoaktywów, i wykreślenia z tego rejestru,
- e) zakazu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 105 ust. 2 i art. 108 ust. 3 pkt 1 ustawy o rynku kryptoaktywów – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114,
- f) występowania z wnioskiem o odwołanie osoby wchodzącej w skład organu zarządzającego odpowiedzialnego za naruszenie,
- g) nakazu, o którym mowa w art. 99 ustawy o rynku kryptoaktywów.”.

Art. 148. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379, 820, 1069, 1170 i 1191) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kasy, z wyłączeniem małych kas, oraz Kasa Krajowa są uprawnione do wydawania pieniądza elektronicznego na rzecz członków kas, na zasadach określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, przy czym uprawnienie to nie obejmuje emisji tokenów będących e-pieniędzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²⁷⁾).”.

Art. 149. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611 i 1069) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 132a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydawanie pieniądza elektronicznego, w tym emisja tokenów będących e-pieniędzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²⁸⁾), oraz świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji pieniądza elektronicznego wymaga uzyskania zezwolenia KNF.”;

²⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

²⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

2) w art. 132j w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu;”.

Art. 150. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 1796 oraz z 2025 r. poz. 1172) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do umów dotyczących usług finansowych, w szczególności: czynności bankowych, umowy kredytu konsumenckiego, czynności ubezpieczeniowych, czynności z zakresu obrotu instrumentami finansowymi, usług w zakresie kryptoaktywów i usług płatniczych, z wyjątkiem umów dotyczących usług finansowych zawieranych na odległość, do których stosuje się przepisy rozdziałów 1 i 5, i umów dotyczących usług finansowych zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa, do których stosuje się przepis art. 7ab.”.

Art. 151. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428 oraz z 2025 r. poz. 1085, 1170 i 1172) w art. 4 w ust. 2 po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.²⁹⁾);

8b) emitentów tokenów powiązanych z aktywami, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937;”.

Art. 152. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji

²⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109 oraz z 2025 r. poz. 146 i 1069) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 1:

- w lit. d wyrazy „oraz klienta przedsiębiorcy wykonującego działalność lombardową, o którym mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej (Dz. U. poz. 1285 oraz z 2024 r. poz. 653)” zastępuje się wyrazami „klienta przedsiębiorcy wykonującego działalność lombardową, o którym mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1111), oraz posiadacza tokenów powiązanych z aktywami nabytych od emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 jest Komisja Nadzoru Finansowego”,
- w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:
„l) będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia jest Komisja Nadzoru Finansowego;”,

b) w pkt 3 w lit. r średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. s i t w brzmieniu:

- „s) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia jest Komisja Nadzoru Finansowego,
- t) emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 jest Komisja Nadzoru Finansowego;”,

- c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) token powiązany z aktywami – token powiązany z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;”;
- d) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) rozporządzenie 2023/1114 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.³⁰⁾).”;
- 2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:
„Art. 10a. W przypadku reklamacji składanych przez będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114 oraz będącego osobą fizyczną posiadacza tokenów powiązanych z aktywami nabytych od emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu do terminów przewidzianych na rozpatrzenie reklamacji, o których mowa w art. 6 i art. 7 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/294 z dnia 1 października 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi, wzory i procedury dotyczące rozpatrywania skarg przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (Dz. Urz. UE L 2025/294 z 13.02.2025).”;
- 3) w art. 20 w ust. 1 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
„15) wartości przychodów z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114 w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025 % – w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114.”;

³⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

- 4) w art. 20a w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wartości przychodów uzyskanych z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114.”.

Art. 153. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i 1423) w art. 127a:

- 1) w ust. 1 wyrazy „lub świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych” zastępuje się wyrazami „, , świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych lub świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów”;
- 2) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 154. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863) w art. 2 w pkt 9 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami, o których mowa w art. 43 i art. 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.³¹⁾);”.

Art. 155. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku do tytułu ustawy:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu

³¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155 oraz Dz. Urz. UE L 150 z 31.05.2023, str. 1);”;

- b) w pkt 2 wyrazy „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 1)” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1)”;
- 2) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) warunki wykonywania działalności gospodarczej na rzecz spółek lub trustów.”;
- 3) w art. 2:
- a) w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:
- „12) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114 świadczący co najmniej jedną z usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114, z wyjątkiem usługi doradztwa w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 16 lit. h rozporządzenia 2023/1114;”;
- b) w ust. 2:
- po pkt 1c dodaje się pkt 1d i 1e w brzmieniu:

„1d) adresie niehostowanym – rozumie się przez to adres niehostowany w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia 2023/1113;

1e) beneficjencie transferu – rozumie się przez to beneficjenta w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia 2023/1113;”;
 - po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) inicjatorze transferu – rozumie się przez to inicjatora w rozumieniu art. 3 pkt 21 rozporządzenia 2023/1113;”;

- po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:
„10b) kryptoaktywie – rozumie się przez to kryptoaktywo, o którym mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 2023/1113;”,
- w pkt 17 w lit. e wyrazy „jednostek walut wirtualnych” zastępuje się wyrazem „kryptoaktywów”,
- w pkt 18 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) relacje między instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi oraz między instytucjami kredytowymi i finansowymi, w tym relacje, w ramach których są świadczone podobne usługi przez instytucję będącą korespondentem na rzecz instytucji będącej respondentem, oraz relacje, które zostały ustanowione na potrzeby:
 - transakcji dotyczących papierów wartościowych,
 - transferów środków pieniężnych,
 - transakcji na kryptoaktywach,
 - transferów kryptoaktywów;”,
- pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) rozporządzeniu 2023/1113 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1);”,
- po pkt 19b dodaje się pkt 19ba w brzmieniu:
„19ba) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.³²⁾);”,
- po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:
„22a) transferze kryptoaktywów – rozumie się przez to transfer kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2023/1113;”,

³²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

- w pkt 23 wyrazy „rozporządzenia 2015/847” zastępuje się wyrazami „art. 3 pkt 9 rozporządzenia 2023/1113”,
 - uchyla się pkt 26,
 - w pkt 27 wyrazy „waluty wirtualne” zastępuje się wyrazem „kryptoaktywa”;
- 4) w art. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „rozporządzenia 2015/847” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia 2023/1113”;
- 5) w art. 35 w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) z wykorzystaniem kryptoaktywów o równowartości 1000 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane – w przypadku instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12;”;
- 6) w art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–12, 24 i 25, mogą zawrzeć umowę o prowadzenie rachunku pod warunkiem, że środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2, zostaną zastosowane przed przeprowadzeniem transakcji z wykorzystaniem tego rachunku.”;
- 7) użyte w art. 44c w ust. 1 i 2, w art. 45 w ust. 2, w art. 150 w ust. 3 oraz w art. 152 w ust. 7 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–12, 24 i 25”;
- 8) w art. 45 dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:
„3. W przypadku transgranicznych relacji korespondenckich obejmujących świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 16 lit. a–g, i oraz j rozporządzenia 2023/1114, w ramach zawartej umowy z instytucją będącą respondentem z państwa trzeciego świadcząca podobne usługi, w tym usługę transferu kryptoaktywów, instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, będące instytucjami korespondentami, stosują środki bezpieczeństwa finansowego oraz podejmują wobec instytucji będącej respondentem działania, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, oraz ustalają, czy instytucja będąca respondentem posiada zezwolenie lub dopełniła obowiązku rejestracji związanego ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.
4. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, wykorzystują informacje pozyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego,

podjętych działań, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, oraz przeprowadzonego ustalenia, o którym mowa w ust. 3, jako podstawę do podjęcia, w oparciu o stwierdzone ryzyka, działań mających na celu ograniczenie ryzyka związanego z instytucją będącą respondentem.

5. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, zapewniają aktualizowanie informacji pozyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, podjętych działań, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, oraz przeprowadzonego ustalenia, o którym mowa w ust. 3, a także aktualizowanie informacji dotyczących ryzyka związanego z instytucją będącą respondentem.

6. W przypadku podjęcia przez instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, decyzji o zakończeniu transgranicznych relacji korespondenckich z powodów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, instytucje te dokumentują i rejestrują tę decyzję.”;

9) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12:

- 1) identyfikują i oceniają ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane z transferami kryptoaktywów kierowanymi do adresu niehostowanego lub pochodzącymi z adresu niehostowanego;
- 2) określają w wewnętrznej procedurze instytucji obowiązanej, o której mowa w art. 50 ust. 1, zasady identyfikacji i oceny ryzyka, o którym mowa w pkt 1.

2. W przypadku stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnych, związanych z transferami kryptoaktywów kierowanymi do adresu niehostowanego lub pochodzącymi z adresu niehostowanego, instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, oprócz stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, z uwzględnieniem zidentyfikowanego ryzyka, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podejmują co najmniej jedno z działań:

- 1) pozyskują w oparciu o analizę ryzyka informacje w celu identyfikacji i weryfikacji tożsamości inicjatora transferu lub beneficjenta transferu kierowanego do adresu niehostowanego lub pochodzącego z adresu niehostowanego, lub beneficjenta rzeczywistego inicjatora lub beneficjenta takiego transferu, w tym przez podmioty trzecie;
- 2) żądają dodatkowych informacji na temat pochodzenia i przeznaczenia transferowanych kryptoaktywów;

- 3) intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4;
 - 4) inne działania niż działania wymienione w pkt 1–3, mające na celu ograniczenie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz zarządzanie tym ryzykiem, a także ryzyka niewdrożenia i uchylania się od stosowania środków ograniczających, w tym szczególnych środków ograniczających.”;
- 10) w art. 54 w ust. 2 w pkt 4 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 13–15a, 17, 24 i 25” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–15a, 17, 24 i 25”;
 - 11) w art. 106 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Generalny Inspektor udostępnia z urzędu organowi właściwemu w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów informację o dwukrotnym niedopełnieniu obowiązku przekazania lub udostępnienia informacji na podstawie żądania, o którym mowa w art. 76.”;
 - 12) tytuł rozdziału 11a otrzymuje brzmienie:

„Działalność na rzecz spółek lub trustów”;
 - 13) w art. 129b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność na rzecz spółek lub trustów może być wykonywana przez:

 - 1) osobę fizyczną wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do reprezentacji spółki, lub członkowie organów zarządzających nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.”;

- 14) w art. 129f w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) imię i nazwisko przedsiębiorcy oraz jego adres zgodny z adresem do doręczeń ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo nazwę (firmę) przedsiębiorcy, numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oraz jego adres zgodny z siedzibą i adresem ujawnionym w tym rejestrze;
 - 2) NIP przedsiębiorcy oraz w przypadku osoby fizycznej oświadczenie przedsiębiorcy o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”;
- 15) w art. 129h pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oraz siedzibę i adres ujawnione w tym rejestrze albo adres do doręczeń zgodny z adresem ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, oraz NIP;”;
- 16) w art. 129i dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadku zmiany danych podmiotu, o którym mowa w art. 129b ust. 1 pkt 2, dotyczących:
 - 1) listy wspólników,
 - 2) beneficjenta rzeczywistego,
 - 3) sposobu reprezentacji,
 - 4) osób uprawnionych do reprezentowania– podmiot ten składa informację o zmianach do organu właściwego w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów w terminie 14 dni od dnia ich dokonania, przedstawiając zakres zmian.”;
- 17) art. 129k otrzymuje brzmienie:
- „Art. 129k. 1. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek i trustów wykreśla, w drodze decyzji, podmiot wykonujący działalność na rzecz spółek lub trustów z tego rejestru:
 - 1) na wniosek podmiotu, wniesiony w formie elektronicznej;
 - 2) po uzyskaniu informacji o wykreśleniu podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego;

- 3) w przypadku stwierdzenia:
- a) niespełniania przez podmiot warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów,
 - b) że podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 129f ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym,
 - c) że podmiot dwukrotnie nie odpowiedział na kierowane do niego, na adres zgodny z adresem do doręczeń ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z siedzibą i adresem ujawnionymi w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, żądanie w związku z kontrolą, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców,
 - d) odmowy przyjęcia albo niepodjęcia przez podmiot kierowanego do niego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców,
 - e) wykreślenia z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego organu uprawnionego do reprezentacji podmiotu lub osób wchodzących w skład tego organu i niewpisania do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nowego organu uprawnionego do reprezentacji podmiotu lub nowych osób wchodzących w skład tego organu,
 - f) wykreślenia z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego adresu podmiotu i niewpisania do tego rejestru nowego adresu podmiotu;
- 4) na wniosek Generalnego Inspektora po nałożeniu kary administracyjnej, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, w zakresie, w jakim nakazano zaprzestania podejmowania przez instytucję obowiązana określonych czynności;
- 5) po uzyskaniu informacji od Generalnego Inspektora o dwukrotnym niedopełnieniu przez podmiot obowiązku przekazania lub udostępnienia informacji, o którym mowa w art. 76.

2. W przypadku wszczęcia postępowania na podstawie ust. 1, jeżeli podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej adres nie istnieje, został wykreślony z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo jest niezgodny z adresem zawartym w tym rejestrze i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności, pismo doręcza się osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata, także wtedy, gdy reprezentacja ma charakter łączny z innymi osobami. W przypadku niemożności ustalenia adresu

osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, przy czym w takim przypadku doręczenie uważa się za dokonane z dniem sporządzenia adnotacji o niemożności ustalenia adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata.

3. W przypadku wszczęcia postępowania na podstawie ust. 1 brak organu lub brak w składzie organu osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu podlegającego wpisowi do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nie stanowi przeszkody do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności na rzecz spółek i trustów, przy czym w takim przypadku pisma i decyzje doręcza się na ostatni adres wskazany w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

4. Podmiot, który wykreślono z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów na podstawie ust. 1 pkt 3 lit. c–f oraz pkt 4 i 5, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna.”;

18) uchyla się art. 129m–129x;

19) art. 129y otrzymuje brzmienie:

„Art. 129y. Dane, o których mowa w art. 129h, są przechowywane przez okres 5 lat, licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia podmiotu z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów.”;

20) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Art. 148. Instytucja obowiązana, która nie dopełnia obowiązku:

- 1) zapewnienia, aby transferowi środków pieniężnych towarzyszyły informacje o płatniku lub odbiorcy, o którym mowa w art. 4–6 rozporządzenia 2023/1113,
- 2) wdrożenia skutecznych procedur pozwalających na wykrywanie brakujących informacji o płatniku lub odbiorcy, o których mowa w art. 7, art. 8, art. 11 i art. 12 rozporządzenia 2023/1113,
- 3) informowania Generalnego Inspektora o nieprzekazywaniu wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy oraz o podjętych działaniach, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia 2023/1113,
- 4) zachowania wszystkich otrzymanych informacji o płatniku i odbiorcy, które towarzyszą transferowi, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia 2023/1113,
- 5) udzielania Generalnemu Inspektorowi informacji, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2023/1113,

- 6) przechowywania dokumentacji, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2023/1113,
 - 7) zapewnienia, aby transferowi kryptoaktywów towarzyszyły informacje o inicjatorze transferu lub beneficjencie transferu, o którym mowa w art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2023/1113,
 - 8) wdrożenia skutecznych procedur pozwalających na wykrywanie brakujących informacji o inicjatorze transferu lub beneficjencie transferu, o których mowa w art. 16 i art. 17 rozporządzenia 2023/1113, lub obowiązków, o których mowa w art. 11, art. 12, art. 20 i art. 21 rozporządzenia 2023/1113,
 - 9) informowania Generalnego Inspektora o nieprzekazywaniu wymaganych informacji o inicjatorze transferu lub beneficjencie transferu oraz o podjętych działaniach, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia 2023/1113,
 - 10) zachowania wszystkich otrzymanych informacji o inicjatorze transferu i beneficjencie transferu, które towarzyszą transferowi, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2023/1113,
 - 11) posiadania wewnętrznych polityk, procedur i mechanizmów kontroli, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2023/1113
– podlega karze administracyjnej.”;
- 21) uchyla się art. 153b.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 156. 1. Bank uprawniony do wydawania pieniądza elektronicznego, zamierzający od dnia wejścia w życie ustawy podjąć działalność w zakresie emisji tokenów będących e-pieniądem, może prowadzić tę działalność po dostosowaniu swojego statutu do zakresu czynności bankowych określonego w:

- 1) art. 5 ust. 2 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 137;
- 2) art. 6 ust. 1 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 139 – w przypadku banku spółdzielczego, innego niż bank spółdzielczy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy.

2. Bank uprawniony do wydawania pieniądza elektronicznego, który przed dniem wejścia w życie ustawy prowadził działalność w zakresie emisji tokenów będących e-pieniądem, może prowadzić tę działalność od dnia wejścia w życie ustawy na podstawie

dotychczasowego statutu do dnia jego dostosowania do zakresu czynności bankowych określonego w:

- 1) art. 5 ust. 2 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 137,
 - 2) art. 6 ust. 1 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 139 – w przypadku banku spółdzielczego, z wyłączeniem banku spółdzielczego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy
- nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Do dostosowania statutu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przepis art. 34 ustawy zmienianej w art. 137 stosuje się odpowiednio.

Art. 157. 1. Z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów wykreśla się, w drodze decyzji, podmiot wpisany na dzień wejścia w życie ustawy do tego rejestru, który na ten dzień nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 129b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, albo warunku, o którym mowa w art. 129b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy podmiot ten nie uzyska:

- 1) wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – w przypadku osoby fizycznej;
- 2) wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2. Z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów wykreśla się, w drodze decyzji, podmiot wpisany na dzień wejścia w życie ustawy do tego rejestru, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy podmiot ten nie wskaże organowi prowadzącemu rejestr aktualnej siedziby i adresu ujawnionego w Krajowym Rejestrze Sądowym albo adresu do doręczeń zgodnego z adresem ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Art. 158. Podmiot, który złożył wniosek o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, który nie został rozpatrzony przed dniem wejścia w życie ustawy, jest obowiązany uzupełnić go zgodnie z art. 129f ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Wniosek nieuzupełniony w tym terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 159. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo odmowy udzielenia tego zezwolenia podmiot świadczący w dniu 29 grudnia 2024 r. usługi w zakresie kryptoaktywów niebędące działalnością gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, może świadczyć te usługi w zakresie kryptoaktywów na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2026 r.

Art. 160. 1. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo odmowy udzielenia tego zezwolenia podmiot wpisany na dzień wejścia w życie ustawy do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych może prowadzić działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2026 r., chyba że przed upływem tego terminu zostanie wykreślony z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

2. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, o którym mowa w art. 129p ustawy zmienianej w art. 155, zwany dalej „organem właściwym w sprawach rejestru”, wykreśla z rejestru podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach także w przypadku:

- 1) braku wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – w przypadku osób fizycznych albo do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;
- 2) stwierdzenia, że w okresie tym:
 - a) dwukrotnie nie odpowiedział na kierowane do niego, na adres zgodny z adresem do doręczeń ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z siedzibą i adresem ujawnionymi w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, żądanie w związku z kontrolą, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480),
 - b) odmówił przyjęcia albo nie podjął kierowanego do niego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców,

- c) wykreślono z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego organ uprawniony do reprezentacji podmiotu lub osoby wchodzące w skład tego organu i nie wpisano do tego rejestru nowego organu uprawnionego do reprezentacji podmiotu lub nowych osób wchodzących w skład tego organu,
 - d) wykreślono z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego adres podmiotu i nie wpisano do tego rejestru nowego adresu podmiotu;
- 3) uzyskania od Generalnego Inspektora Informacji Finansowej informacji o dwukrotnym niedopełnieniu w tym okresie obowiązku, o którym mowa w art. 76 ustawy zmienianej w art. 155.

3. W przypadku zmiany danych dotyczących:

- 1) listy wspólników,
- 2) beneficjenta rzeczywistego,
- 3) sposobu reprezentacji,
- 4) osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu

– podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa informację o tych zmianach do organu właściwego w sprawach rejestru w terminie 14 dni od dnia ich dokonania, przedstawiając zakres zmian.

4. Od dnia wejścia w życie ustawy działalność gospodarcza, o której mowa w ust. 1, prowadzona na dotychczasowych zasadach przez podmiot, o którym mowa w tym przepisie, jest nadal działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

5. Wykonywanie przez podmioty, o których mowa w ust. 1, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu na dotychczasowych zasadach podlega kontroli, o której mowa w art. 130 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 155. Przepisy rozdziału 12 ustawy zmienianej w art. 155 stosuje się odpowiednio.

6. Do postępowań administracyjnych dotyczących wykreślenia podmiotu z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych na podstawie ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio art. 129k ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, w zakresie organu właściwego w sprawach rejestru oraz organu wyznaczonego na podstawie art. 129x ustawy zmienianej w art. 155 stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym.

8. Generalny Inspektor Informacji Finansowej udostępnia z urzędu organowi właściwemu w sprawach rejestru posiadane informacje dotyczące dwukrotnego

niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 76 ustawy zmienianej w art. 155, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach.

Art. 161. 1. Komisja niezwłocznie informuje organ właściwy w sprawach rejestru o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo o odmowie jego udzielenia podmiotowi, o którym mowa w art. 160 ust. 1.

2. W przypadku informacji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawach rejestru niezwłocznie wykreśla podmiot, o którym mowa w art. 160 ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

3. Organ właściwy w sprawach rejestru niezwłocznie po upływie terminu, o którym mowa w art. 160 ust. 1, wykreśla z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych podmiot, o którym mowa w art. 160 ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach, bez wydania decyzji i konieczności zawiadamiania tego podmiotu o wykreśleniu.

Art. 162. Do kontroli w zakresie:

- 1) wykonywania przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
 - 2) spełniania przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, warunków wykonywania tej działalności
- wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 163. 1. Do postępowań w sprawie nałożenia kar administracyjnych, o których mowa w rozdziale 13 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, na podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Postępowania w sprawie nałożenia kar administracyjnych, o których mowa w rozdziale 13 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, mogą być

wszczynane i prowadzone po dniu wejścia w życie ustawy w wyniku kontroli, o której mowa w art. 130 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 155:

- 1) która zakończyła się przed dniem wejścia w życie ustawy, a postępowanie w sprawie nałożenia kar administracyjnych nie zostało wszczęte przed tym dniem;
- 2) która rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie ustawy i zakończyła się po tym dniu;
- 3) wobec podmiotu, o którym mowa w art. 160 ust. 1, prowadzącego działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach, która rozpoczęła się w dniu wejścia w życie ustawy albo po tym dniu.

3. Do postępowań, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 164. 1. Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych likwiduje się z dniem 2 lipca 2026 r.

2. Dane, o których mowa w art. 129t ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, dotyczące podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, przechowuje się przez okres 5 lat od dnia wykreślenia tego podmiotu z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych albo likwidacji tego rejestru.

Art. 165. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 152 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 152, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 166. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 70, który wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel projektowanej ustawy

Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem MiCA” lub „rozporządzeniem 2023/1114”. Projektowana ustawa poprzez zmianę ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644), zwanej dalej „ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” lub „u.p.p.f.t.”, służy również zapewnieniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/1113”.

Rozporządzenie MiCA określa zharmonizowane dla wszystkich państw członkowskich ramy prawne dla rynków kryptoaktywów, wprowadzając szczegółowe przepisy dotyczące kryptoaktywów, związanych z nimi usług i działań, które nie są jeszcze objęte unijnymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi usług finansowych. Ramy te mają przede wszystkim służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów w Unii Europejskiej. Zaproponowane transparentnych ram prawnych i jednolite uregulowanie przedmiotowej materii ma na celu umożliwienie dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów zwiększenie skali ich działalności w wymiarze transgranicznym oraz ułatwienie tym podmiotom dostępu do usług bankowych, aby mogły sprawniej prowadzić swoją działalność. Unijne ramy dotyczące rynków kryptoaktywów przewidują proporcjonalne traktowanie emitentów kryptoaktywów i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zapewniając tym samym równe szanse wejścia na rynek oraz bieżący, jak i przyszły rozwój rynków kryptoaktywów. Proponowane w rozporządzeniu MiCA rozwiązania mają na celu wsparcie stabilności finansowej i należytego funkcjonowania systemów płatniczych, a także przeciwdziałanie zagrożeniom dla polityki pieniężnej, jakie mogą stwarzać kryptoaktywa. Ponadto właściwe regulacje mają przyczynić się do utrzymania konkurencyjności państw członkowskich Unii Europejskiej na światowych rynkach finansowych i technologicznych oraz zapewnić klientom znaczne korzyści w postaci dostępu do tańszych, szybszych i bezpieczniejszych usług finansowych.

Rozporządzenie MiCA reguluje między innymi emitowanie, publiczne oferowanie, i dopuszczanie do obrotu na platformach obrotu kryptoaktywów tokenów powiązanych z aktywami (ang. *asset-referenced tokens*, ART), tokenów będących pieniądzem elektronicznym (ang. *electronic money token*, EMT) oraz pewnych kategorii tokenów innych niż tokeny ART i EMT. Ponadto na podstawie przepisów rozporządzenia MiCA zostaje wprowadzone zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (ang. *crypto-service asset provider*, CASP). Dostawcy po uzyskaniu zezwolenia będą uprawnieni do świadczenia na rzecz klientów usług w zakresie kryptoaktywów przewidzianych w przedmiotowym rozporządzeniu. Docelowo rozporządzenie MiCA zobowiązuje państwa członkowskie do wyznaczenia organu właściwego,

odpowiedzialnego, wraz z europejskim systemem nadzoru, za nadzór nad podmiotami objętymi regulacją rozporządzenia MiCA, w tym przede wszystkim poprzez wydawanie zezwoleń oraz nakładanie sankcji za nieprzestrzeganie rozporządzenia MiCA.

II. Najważniejsze rozwiązania przewidziane w proponowanych przepisach ustawy:

1) Wyznaczenie Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: KNF lub Komisja) jako właściwego organu odpowiedzialnego za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z rozporządzenia 2023/1114 i wprowadzenie narzędzi służących skutecznemu wykonywaniu przez KNF nadzoru i realizacji postanowień przedmiotowego rozporządzenia.

2) Określenie obowiązków emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, w tym zobowiązanie ww. emitentów do przekazywania KNF informacji dotyczących ich działalności, które będą podlegały ocenie tego organu nadzorczego. Przewiduje się również wyposażenie KNF w uprawnienie żądania od podmiotów nadzorowanych dodatkowych, lecz niezbędnych informacji od tych podmiotów, w celu należytego wykonywania nadzoru.

3) Wprowadzenie środków nadzorczych mających na celu przeciwdziałanie naruszeniom, których mogą dopuścić się podmioty nadzorowane. W przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów projektowanej ustawy, aktów delegowanych lub wykonawczych, proponuje się przyznanie KNF środków nadzorczych w szczególności w postaci nakazu wstrzymania oferty publicznej kryptoaktywów, przerwania jej przebiegu na określony czas, zakazu rozpoczęcia oferty publicznej lub zakazu dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu.

4) Upoważnienie KNF do nakładania sankcji na oferujących, emitentów lub osoby ubiegające się o dopuszczenie kryptoaktywów, a także wprowadzenie kompetencji nadzorczych KNF w zakresie m.in. możliwości nałożenia kary pieniężnej na osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji związanych z kryptoaktywami lub realizujące takie transakcje. Przewiduje się również wyposażenie KNF w uprawnienie do nakładania sankcji administracyjnoprawnych na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

5) Wprowadzenie odpowiedzialności karnej za przestępstwa popełniane m.in. w związku z dokonywaniem emisji tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, czy świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie czynów będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności. Odpowiedzialność karna została wprowadzona w odniesieniu do najpoważniejszych naruszeń. Podejście to, jak i sama surowość kar zbieżna jest z podejściem wynikającym z innych ustaw regulujących funkcjonowanie rynku finansowego, gdzie za podobne lub wręcz tożsame naruszenia przewidziano odpowiedzialność karną z zastosowaniem tych samych kar. Surowość kar uzależniona jest zatem od stopnia przewinienia oraz pozostaje w ścisłym związku z rodzajem czynu poddanego kryminalizacji. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu, w tym przede wszystkim konsumentów i inwestorów.

6) Ustalenie zakresu tajemnicy zawodowej związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów oraz jej zasad i udostępniania informacji stanowiących tę tajemnicę. Projektowane rozwiązanie przewiduje stworzenie katalogu sytuacji, w których informacje stanowiące tajemnicę zawodową mogą być na żądanie ujawnione wymienionym organom lub

podmiotom. Prócz wspomnianych sytuacji ustawa określa katalog podmiotów, wobec których ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę zawodową nie będzie naruszeniem.

7) Wprowadzenie możliwości składania oświadczeń woli w postaci elektronicznej w odniesieniu do czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów, dotyczących oferty publicznej i innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów w zakresie regulowanym przepisami rozporządzenia 2023/1114. Przewiduje się nadanie tak złożonemu oświadczeniu woli mocy równej oświadczeniu złożonemu w formie pisemnej zastrzeżonej pod rygorem nieważności.

III. Szczegółowe rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy:

- 1) **Art. 1** ustawy określa zakres przedmiotowy ustawy, tj. szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów (m.in. przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej, przechowywania dokumentacji oraz wydawania zezwoleń) oraz zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa. Projekt ustawy określa również organizację i wykonywanie nadzoru nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Ponadto, zapewniając stosowanie art. 88 rozporządzenia 2023/2014, przepis określa nadzór w zakresie ujawniania i zapobiegania nadużyciom na rynku kryptoaktywów.
- 2) **Art. 2** zawiera objaśnienia określeń stosowanych w projektowanej ustawie, w tym przez odesłanie do odpowiednich przepisów m. in. rozporządzenia 2023/1114. Projekt ustawy wprowadza m.in. definicję dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, odsyłając wprost do definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114, która określa dostawcę jako osobę prawną lub inne przedsiębiorstwo, których działalność zawodowa lub działalność gospodarcza polega na profesjonalnym świadczeniu co najmniej jednej usługi w zakresie kryptoaktywów na rzecz klientów i którym zezwolono na świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia. Należy jednak zwrócić uwagę, że definicja ta koresponduje wprost z brzmieniem art. 59 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114 stanowiącym, że do celów ust. 1 lit. a tego przepisu inne przedsiębiorstwa, które nie są osobami prawnymi, mogą świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów tylko wówczas, jeżeli forma prawna tych przedsiębiorstw zapewnia poziom ochrony interesów osób trzecich równoważny poziomowi zapewnianemu przez osoby prawne i jeżeli przedsiębiorstwa te podlegają równoważnemu nadzorowi ostrożnościowemu odpowiedniemu dla ich formy prawnej. Tym samym podmiot niespełniający tego warunku nie może być dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów. Należy wskazać, że rejestr domen zdefiniowany w pkt 22 niniejszego artykułu posiłkuje się definicją zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80), która odnosi się m.in. do rejestru nazw domen najwyższego poziomu. Projekt ustawy nie ma jednak na celu wdrożenia jej do polskiego porządku

prawnego. W Polsce podmiotem będącym rejestratorem domem jest NASK (Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa).

- 3) **Art. 3** wskazuje, że dokumenty związane z dokonywaniem czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów lub czynności dotyczących oferty publicznej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów w zakresie regulowanym przepisami rozporządzenia 2023/1114, mogą być sporządzane w postaci elektronicznej. Należy tu wskazać na art. 78¹ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem cywilnym”, w którym wprowadzono zasadę, zgodnie z którą forma elektroniczna oświadczeń woli jest równoważna formie pisemnej tych oświadczeń. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej konieczne jest jednak opatrzenie tego oświadczenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Dokumenty sporządzane w takiej postaci powinny być utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone w sposób zapewniający ich integralność i bezpieczeństwo. Zgodnie z ust. 2 projektowanego przepisu, oświadczenia woli złożone w postaci elektronicznej (również nieopatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym) zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, będą spełniały wymogi formy pisemnej, również w przypadku, gdy forma ta została zastrzeżona pod rygorem nieważności. Celem takiej konstrukcji przepisu jest rozszerzenie możliwości składania oświadczeń woli drogą elektroniczną z wykorzystaniem formularzy elektronicznych. W przedmiotowym przepisie przewidziano również upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania ww. dokumentów, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony praw i interesów klientów. Przepis ten jest wzorowany na art. 13 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”. Umożliwienie elektronicznego zawierania umów wynika również z postępującej cyfryzacji przestrzeni publicznej. Jest to zatem środek cieszący się współcześnie dużą i wciąż rosnącą popularnością.
- 4) Zgodnie z **art. 4** ust. 1 osoby fizyczne zatrudnione przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów albo wykonujące na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, powinny posiadać wiedzę i kompetencje w zakresie rynku finansowego niezbędne do wykonywania ich obowiązków. W ust. 2 wprowadzono wyjątek w odniesieniu do regulacji przewidzianej ust.1, która nie będzie miała zastosowania w przypadku osób nieposiadających wiedzy lub kompetencji w zakresie rynku finansowego niezbędnych do wykonywania ich obowiązków. Wyjątek ten będzie jednak możliwy jedynie pod warunkiem, że wykonywanie obowiązków przez taką osobę będzie odbywało się pod nadzorem osoby fizycznej zatrudnionej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów albo wykonującej na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, posiadającej wiedzę i kompetencje w zakresie rynku finansowego niezbędne do wykonywania jej obowiązków. Zgodnie z ust. 3 osoba fizyczna nadzorująca osobę, która nie posiada wiedzy lub kompetencji niezbędnych do wykonywania przez nią obowiązków, będzie ponosiła odpowiedzialność za wykonywane przez tę osobę tych obowiązków. Dodatkowo należy zaznaczyć, że wyjątek przewidziany w ust. 2 został określony w projekcie wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), które zostaną wydane

zgodnie z art. 81 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114. Według projektu wytycznych dotyczących kryteriów oceny wiedzy i kompetencji zgodnie z rozporządzeniem w sprawie rynku kryptoaktywów (MiCA) opublikowanych w dniu 17 lutego 2025 r. przez ESMA (ESMA35-1872330276-2004), kluczowym celem ww. wytycznych jest zapewnienie minimalnego poziomu wiedzy i kompetencji pracowników udzielających klientom porad i informacji na temat kryptoaktywów lub usług związanych z kryptoaktywami, w celu zwiększenia poziomu ochrony inwestorów. Aby osiągnąć ten cel, ww. wytyczne zostały opracowane w oparciu o wytyczne do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349), które analogicznie do tych wydawanych na podstawie art. 81 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 dotyczą wiedzy i kompetencji pracowników udzielających porad lub informacji na temat produktów inwestycyjnych. Istotnym elementem ww. projektu wytycznych jest procedura określająca postępowanie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku gdy pracownik nie posiada niezbędnej wiedzy i kompetencji w zakresie świadczenia odpowiednich usług związanych z kryptoaktywami. Z tego względu projektodawca zdecydował się na uregulowanie wyżej omówionego wyjątku w przepisach projektowanej ustawy. Ust. 4 określa obowiązek spoczywający na dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zapewniania utrzymywania i pogłębiania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego osób, o których mowa w ust. 1, a także zapewniania zdobywania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną zatrudnioną przez tego dostawcę albo wykonującą na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, nieposiadającą takiej wiedzy lub takich kompetencji. Zgodnie z tym przepisem na dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów spoczywa również obowiązek ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie przeprowadzania szkoleń ww. osób i potwierdzania ich wiedzy oraz kompetencji. Natomiast zgodnie z ust. 5 polityka ta będzie podlegać zatwierdzeniu przez organ zarządzający dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 6 minister właściwy do spraw instytucji finansowych jest zobligowany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych wymagań, jakie powinny spełniać osoby, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, w zakresie posiadanej przez nie wiedzy i kompetencji w zakresie rynku finansowego niezbędnych do wykonywania obowiązków, sposobu i okresu nadzoru nad osobami fizycznymi zatrudnionymi przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów albo wykonującymi na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, udzielającymi klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, nieposiadającymi wiedzy lub kompetencji, o których mowa w tym przepisie, sposobu postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów dla zapewnienia prawidłowości wykonywania obowiązków przy udzielaniu klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, utrzymania i pogłębiania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, oraz zdobywania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną, o której mowa w pkt 2, jak również minimalnych wymagań jakie powinna spełniać polityka, o której mowa w ust. 4 pkt 3. Przy wydaniu ww. rozporządzenia konieczne będzie uwzględnienie konieczności zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez

dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz zakresu prowadzonej przez nich działalności. Przepis ma na celu zapewnienie ochrony klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczą usługi doradztwa w zakresie kryptoaktywów na wniosek tych klientów lub z własnej inicjatywy, a także dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczą usługi zarządzania portfelami kryptoaktywów. Osoby, o których mowa w projektowanym art. 4 ust. 1 powinny posiadać odpowiednią wiedzę i kompetencje, by móc ocenić, czy określone usługi w zakresie kryptoaktywów lub określone kryptoaktywa są odpowiednie dla klientów. Przepisy obejmują swym zakresem osoby fizyczne, o których mowa w art. 81 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114 udzielające doradztwa oraz zarządzające portfelem w zakresie kryptoaktywów w imieniu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz osoby fizyczne zatrudnione przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub wykonujące na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej udzielające klientom informacji o oferowanych przez niego usługach w zakresie kryptoaktywów oraz kryptoaktywach będących ich przedmiotem, które nie świadczą usługi doradztwa w tym zakresie.

- 5) **Art. 5** reguluje kwestie świadczenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów i wprowadza m.in. obowiązek posiadania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów regulaminu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów. W ust. 1 wskazuje się, że dostawca ten świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów na podstawie ww. regulaminu oraz umowy o świadczenie tej usługi zawartej z klientem. Zgodnie z ust. 2 dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, uzależnia zawarcie umowy o świadczenie danej usługi z klientem, od złożenia przez klienta odpowiedniego oświadczenia w formie pisemnej o jego sytuacji finansowej. Ust. 3 stanowi o wyłączeniu wymogu opracowania ww. regulaminu, wskazując na sytuacje, w której nie stosuje się tego obowiązku, tj. przypadku, gdy konstrukcja kryptoaktywów objętych umową o świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów lub specyfika obrotu tymi kryptoaktywami uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych z zawarciem i realizacją umowy o świadczeniu usług, w sposób jednolity dla wszystkich klientów. Ust. 4 wskazuje, że regulamin, o którym mowa w ust. 1 określa szczegółowy sposób świadczenia usługi w zakresie kryptoaktywów przez dostawcę na rzecz klienta w tym w zakresie praw i obowiązków dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i klienta z tego tytułu, warunków zawierania i rozwiązywania umowy o świadczenie usługi w zakresie kryptoaktywów, wymagań dotyczących ustanawiania pełnomocnictw oraz wymagań w zakresie złożenia przez klienta oświadczenia dotyczącego jego sytuacji finansowej i postaci w jakiej to oświadczenie jest składane, określa regulamin.
- 6) **Art. 6** w ust. 1 i ust. 2 określa kolejno terminy wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów oraz uprawnienie dla KNF do określenia, w drodze decyzji, terminu zakończenia prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, w celu zabezpieczenia interesu publicznego. Przepis ust. 1 będzie odpowiednio stosowany do zezwolenia udzielonego emitentowi tokenów powiązanych z aktywami, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114. Ust. 3 reguluje zakres działań dostawców usług w zakresie kryptoaktywów lub podmiotów, którym cofnięto zezwolenie, jakie mogą podejmować w przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości lub cofnięcia zezwolenia, do czasu odpowiednio wygaśnięcia zezwolenia (w pierwszym przypadku) i zaprzestania prowadzenia działalności (w drugim przypadku). Zgodnie z ust. 4 zdanie pierwsze

dostawca usług w zakresie kryptoaktywów w przypadku wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, wdraża i utrzymuje procedury zgodnie z przepisem art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114. Ponadto przepis ten określa, że w przypadkach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu albo cofnięcia zezwolenia, jeżeli procedury, o których mowa w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114, nie są stosowane przez podmiot, którego zezwolenie wygasło albo przez podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, albo przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub są stosowane nieprawidłowo lub gdy leży to w interesie klientów, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać tym podmiotom przeniesienie na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami. Uwzględnienie przesłanki interesu klientów pozwoli na reakcję Komisji w przypadku gdy procedura jest stosowana i w dodatku prawidłowo, a jednak dojdzie do sytuacji, w której dostawca usług w zakresie kryptoaktywów albo podmiot, któremu cofnięto zezwolenie nie będzie miał możliwości samodzielnego przeniesienia praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami. W takiej sytuacji, ze względu na interes klientów, Komisja będzie mogła uruchomić procedurę przeniesienia. Decyzja Komisji wydawana na podstawie ust. 4 nie będzie środkiem nadzorczym, nie jest to także sankcja dla dostawcy. Przepis ten odnosi się bowiem do sytuacji już po zaistnieniu cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów i reguluje praktyczny problem pozostawiania u takiego dostawcy aktywów jego byłych klientów. Przepis art. 6 ust. 4 ma charakter pomocniczy względem obowiązku wyrażonego w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114, który wskazuje, że dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ustanawiają, wdrażają i utrzymują odpowiednie procedury zapewniające terminowe i uporządkowane przenoszenie kryptoaktywów i środków pieniężnych swoich klientów do innego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w przypadku cofnięcia im zezwolenia. Należy podkreślić, że przywołany przepis rozporządzenia mówi jedynie o obowiązku posiadania takich procedur, jednak nie nakłada na dostawcę obowiązku przeniesienia w praktyce aktywów swoich byłych klientów. Co do zasady dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, zgodnie z ust. 3, do czasu zakończenia działalności, będzie wykonywał wyłącznie czynności zmierzające do zakończenia działalności, w tym wynikające z postanowień umów zawartych z klientami, bez możliwości zawierania nowych umów dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów. W tym czasie powinny zadziałać wszystkie procedury (przewidziane w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114), które wdroży w celu terminowego i uporządkowanego przenoszenia kryptoaktywów i środków do innego dostawcy. Interwencja Komisji w formie decyzji ma więc zastosowanie tylko w wyjątkowych sytuacjach. Dlatego też powinna ona mieć fakultatywny charakter. W tym przypadku dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów będzie zobowiązany do niezwłocznego wydania przejmującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów dokumentów dotyczących umów zawartych z klientami. Komisja, dokonując wyboru podmiotu, do którego zostaną przeniesione umowy klientów będzie brała pod uwagę np. wymogi kapitałowe takiego podmiotu i jego sytuację finansową, zakres usług, które świadczy ten podmiot, jego lokalizację, wysokość opłat i prowizji pobieranych z tytułu czynności wykonywanych w ramach prowadzonej działalności, fakt czy na podmiot została nałożona sankcja administracyjna, w tym za istotne naruszenie przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub naruszenie interesu zleceniodawcy oraz czy

aktualnie nie toczy się wobec niego postępowanie. Przepisy przewidują również sytuację, gdy uzyskanie zgody podmiotu, do którego umowy mają zostać przeniesione oraz zgody klientów w praktyce, może być trudne lub niemożliwe. Proponowane przepisy ust. 6 i 7 umożliwią przeniesienie aktywów, a nie praw i obowiązków wynikających z umowy, co w przypadku braku zgody dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i klientów będzie wystarczające do realizacji celu przepisu (zabezpieczenie interesów klientów) i jest uzasadnione przymusowym charakterem środka. Rozporządzenie 2023/1114 określa minimalne środki nadzorcze organów nadzoru, rozwiązanie to pozostaje więc zgodne z tym rozporządzeniem. Natomiast zgodnie z ust. 8 w przypadku gdy nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków np. w razie niewydania przez Komisję ww. decyzji, dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu podmiotu przechowującego dokumenty dotyczące umów zawartych przez tego dostawcę z klientami. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd rejestrowy zawiadomienia będzie dokonywał ten sąd. Ust. 9 wskazuje, że regulacja zawarta w ust. 1 będzie stosowana odpowiednio do zezwolenia udzielonego również emitentowi tokenów powiązanych z aktywami. Ust. 10 odnosi się natomiast do przypadku określonego w art. 60 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114 lub o równoważnym skutku, wobec których przepisy ust. 2–8 ustawy tego artykułu będą stosowane odpowiednio. Zgodnie z art. 60 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114 prawo do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 (np. banki, firmy inwestycyjne, instytucje pieniądza elektronicznego), ustaje po cofnięciu odpowiedniego zezwolenia, które umożliwiło danemu podmiotowi świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów bez konieczności uzyskania zezwolenia zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia (zezwolenia odrębnego na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów). Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia świadczą usługi w zakresie kryptoaktywów na podstawie powiadomienia, o którym mowa w tym artykule i tym samym nie są zobowiązane do uzyskania oddzielnego zezwolenia. Prawo do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów ustaje również w przypadkach nałożenia na te podmioty sankcji w postaci zakazu (całkowitego bądź częściowego) świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku naruszenia przepisów regulujących świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów, zgodnie z art. 105 ustawy. Ponadto, przepisy art. 6 ust. 2–8 ustawy, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, będą miały także zastosowanie w przypadku wygaśnięcia zezwolenia, likwidacji, upadłości czy wykreślenia z odpowiedniego rejestru tych podmiotów, o ile ustawy szczególnie regulujące działalność tych podmiotów wiąże z tym skutek w postaci utraty zezwolenia na podstawową działalność tych podmiotów.

- 7) **Art. 7** nakłada na dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów obowiązek przechowywania wszelkiej dokumentacji związanej z prowadzoną działalnością przez okres pięciu lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zaprzestał prowadzenia tej działalności. Obowiązek ten dotyczy dokumentacji, dla której nie upłynął okres przechowywania, o którym mowa w art. 68 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114. Rozwiązanie to jest uzasadnione specyfiką obrotu kryptoaktywami i koniecznością sprawowania skutecznego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w tym dla zapewnienia skuteczności środków nadzorczych.

Obowiązkiem tym objęto zarówno dostawców krajowych, jak i zagranicznych, prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polski. Ust. 3 i 4 wyposażają KNF, w związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru, w niezbędne środki do przeprowadzenia kontroli, m.in. przysługujące upoważnionemu przedstawicielowi KNF prawo wstępu do siedziby i lokalu dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz podmiotów trzecich świadczących usługi przechowywania dokumentacji, a także możliwość wglądu do dokumentacji dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, związanej z prowadzoną przez nich działalnością. Niniejszy przepis odpowiada art. 68 rozporządzenia 2023/1114, przy czym dodatkowo precyzuje czynności na potrzeby nadzorcze Komisji, co jest zgodne z art. 68 ust. 10 tego rozporządzenia.

- 8) **Art. 8** realizuje konieczność uwzględnienia w projekcie ustawy przepisu statuującego, że zezwolenia uzyskane na podstawie rozporządzenia 2023/1114 nie przechodzą np. na nabywcę przedsiębiorstwa, w skład którego takie zezwolenie wchodzi. Przepis ten ma uniemożliwić sytuację, w której podmiot nabywający przedsiębiorstwo wraz z tym nabyciem, bez konieczności przejścia procedury licencyjnej i bez konieczności spełnienia wszelkich warunków związanych z uzyskaniem zezwolenia, wszedłby w posiadanie zezwolenia na wykonywanie działalności reglamentowanej przepisami prawa. Przepisy rozporządzenia 2023/1114 przewidują szereg wymogów, jakie musi spełniać podmiot, aby uzyskać zezwolenie i obowiązek weryfikacji ich spełnienia przez organ nadzoru. Podmioty, które nie przejdą pozytywnie weryfikacji nie mogą prowadzić działalności w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten ma przede wszystkim na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony inwestorów i innych uczestników rynku kryptoaktywów.
- 9) **Art. 9** ma na celu zapewnienie ochrony klienta, aby wykluczyć sytuację, w których będzie dochodziło do obchodzenia przepisów rozporządzenia 2023/1114. Jednym z takich przykładów jest zawieranie transakcji przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów (sprzedający) bezpośrednio z klientem (kupujący), który w celu wykonania transakcji w imieniu klienta nabywa kryptoaktywa na swój rachunek. Przepis ten zapewnia ochronę klienta i zapewnia stosowanie przepisu art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 2023/1114 określającego, że wykonywanie zleceń związanych z kryptoaktywami w imieniu klientów oznacza zawieranie w imieniu klientów umów nabycia lub sprzedaży co najmniej jednego kryptoaktywa lub umów subskrypcji w imieniu klientów co najmniej jednego kryptoaktywa i obejmuje zawieranie umów sprzedaży kryptoaktywów w momencie ich oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu.
- 10) **Art. 10** reguluje aspekt zawierania transakcji dotyczących kryptoaktywów stanowiąc, że przyjmowanie i przekazywanie zleceń związanych z kryptoaktywami w imieniu klientów może polegać również na kojarzeniu dwóch lub większej liczby podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.
- 11) **Art. 11** reguluje kwestię zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach, określając formę zabezpieczenia (forma blokady, zastawu na kryptoaktywach lub zabezpieczenia finansowego). Zgodnie z rozporządzeniem 2023/1114, środki klientów, w tym kryptoaktywa, są prawnie wydzielone z majątku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (art. 75 ust. 7 akapit 2 rozporządzenia MiCA). Jednocześnie dostawca ma obowiązek wprowadzić odpowiednie mechanizmy mające na celu zabezpieczenie praw własności klientów (art. 70 ust. 5 rozporządzenia MiCA). W związku z powyższym, należy wprowadzić również przepisy uprawniające dostawcę do

ustanawiania zabezpieczeń wierzytelności na kryptoaktywach klientów, które to wierzytelności wynikają z określonego stosunku prawnego klienta. Uszczegółowienia wymagają w szczególności warunki ustanowienia takiego zabezpieczenia. Powyższe jest wynikiem jednego z głównych celów rozporządzenia MiCA, tj. wprowadzenia odpowiednich mechanizmów bezpieczeństwa na rynku obrotu kryptoaktywami, w zakresie w jakim został on objęty zakresem tego rozporządzenia. Ponadto, oprócz wspomnianych wyżej warunków ustanawiania takich wierzytelności, konieczne jest również uszczegółowienie w zakresie czynności związanych z dokonywaniem ww. wierzytelności, stąd w projekcie zawarto delegację do wydania rozporządzenia w tym zakresie (art. 12 projektowanej ustawy). Ust. 1 omawianego przepisu określa przypadki, w których dostawca usług w zakresie kryptoaktywów podejmuje działania związane z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach. Wymienione warunki w tym ustępie muszą zostać spełnione łącznie, aby dostawca mógł wykonać zabezpieczenie. Ust. 2 wiąże się z odmową podjęcia działań przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w celu ustanowienia zabezpieczenia wierzytelności, jeśli z przedstawionej umowy o ustanowieniu zabezpieczenia wierzytelności lub z dokumentu, z którego wynika zabezpieczona wierzytelność, wynika, że są one niezgodne z prawem. Ust. 3 stanowi, że przedmiotowa odmowa musi zawierać również uzasadnienie. Ust. 4 dopuszcza możliwość ustanowienia zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach w innej formie niż określone w ust. 1 pod warunkiem, że działania podejmowane przez dostawcę nie naruszają przepisów prawa, a forma tego zabezpieczenia oraz sposób wykonywania przez dostawcę tych czynności zostały szczegółowo określone w regulaminie świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.

- 12) **Art. 12** stanowi delegację do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia w sprawie trybu i szczegółowych warunków postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach. Zgodnie z rozporządzeniem 2023/1114, środki klientów, w tym kryptoaktywa, są prawnie wydzielone z majątku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (art. 75 ust. 7 akapit 2 MiCA). Jednocześnie dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ma obowiązek wprowadzić odpowiednie mechanizmy mające na celu zabezpieczenie praw własności klientów (art. 70 ust. 5 MiCA). W związku z powyższym, należy wprowadzić również przepisy uprawniające dostawcę do ustanawiania zabezpieczeń wierzytelności na kryptoaktywach klientów, które to wierzytelności wynikają z określonego stosunku prawnego klienta. Powyższe jest wynikiem jednego z głównych celów rozporządzenia MiCA, tj. wprowadzenia odpowiednich mechanizmów bezpieczeństwa na rynku obrotu kryptoaktywami, w zakresie w jakim został on objęty nadzorem tego rozporządzenia.
- 13) **Art. 13** w ust. 1 i 2 zezwala m.in. instytucji kredytowej, na wykorzystanie na własny rachunek środków pieniężnych powierzonych jej przez klientów, o ile następuje to w ramach wykonywania przez nich czynności bankowych. Dodatkowo konieczne jest wprowadzenie przepisów dotyczących prowadzenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów rachunku pieniężnego, na którym rejestrowane są środki pieniężne powierzone przez klienta, służące dokonywaniu rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot kryptoaktywa. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ma zapewnić, aby środki pieniężne powierzone przez klientów były przechowywane na rachunku dającym się wyodrębnić od wszelkich innych rachunków wykorzystywanych do przechowywania środków pieniężnych należących do dostawców usług w zakresie

kryptoaktywów. Rachunek pieniężny prowadzony przez tego dostawcę ma służyć do dokonywania zapisów ewidencyjnych związanych z aktywnością inwestora na rynku kryptoaktywów. Rachunek pieniężny służy wyłącznie do obsługi rachunku kryptoaktywów. W przypadku niektórych usług dostawca usług w zakresie kryptoaktywów w celu wykonania czynności dla klienta będzie musiał przenieść jego kryptoaktywa na swój rachunek kryptoaktywów. W takiej sytuacji niezbędne jest objęcie kryptoaktywów klientów ochroną przed postępowaniem egzekucyjnym kierowanym przeciwko dostawcy lub upadłością dostawcy. Ust. 3 stanowi, że środki pieniężne klientów muszą być deponowane w związku z zapewnieniem ich bezpieczeństwa, odrębnie od środków pieniężnych dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 4, do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725 (istota umowy rachunku bankowego), art. 727 (odmowa wykonania zlecenia płatniczego przez bank), art. 728 § 3 (zgłoszenie niezgodności zmian stanu rachunku lub salda), art. 729–731 (obowiązki posiadacza rachunku imiennego, rozwiązanie umowy rachunku, przedawnienie roszczeń ze stosunku rachunku bankowego) i art. 733 (rozliczenia pieniężne) Kodeksu cywilnego. Jednocześnie, w ust. 5 dookreślono, że zasady ustalania oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, mają regulować umowy pomiędzy klientem a dostawcą.

- 14) **Art. 14** wprowadza fakultatywną delegację ustawową do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia w zakresie wskazanym w delegacji. Rozporządzenie MiCA określa wiele zasad w ogólny sposób, delegując jednocześnie uprawnienia do wydania regulacyjnych standardów technicznych (dalej: RTS – regulatory technical standards), które będą precyzowały zarówno warunki świadczenia usług przez dostawców, jak i warunki techniczno-organizacyjne ich funkcjonowania. Prawodawca unijny dostrzega zatem konieczność ustanowienia dodatkowych wymogów w tym zakresie na poziomie RTS. Istnieje jednak ryzyko, że do czasu wejścia w życie ustawy nie zostaną one opublikowane. W takim wypadku konieczne będzie przyjęcie rozwiązania krajowego i określenie tych wymogów w rozporządzeniu. Ponadto biorąc pod uwagę ryzyko jakie wiąże się z działalnością związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, konieczne jest doprecyzowanie pewnych elementów trybu i warunków postępowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz warunków technicznych i organizacyjnych wymaganych do prowadzenia działalności przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Doprecyzowanie kwestii w zakresie promowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i świadczonych przez niego usług (**pkt 1 lit. a**), jak również kontaktów tego dostawcy z klientami i potencjalnymi klientami (**pkt 1 lit. b**) wynika z jednego z celów rozporządzenia 2023/1114, jakim jest zapewnienie ochrony klientów rynku kryptoaktywów. Mając na względzie charakter tego rynku, w szczególności fakt, że promowanie usług, jak i samego dostawcy, jak również kontakty z klientami lub potencjalnymi klientami odbywają się w znacznej mierze w przestrzeni internetowej, w tym poprzez media społecznościowe, pozostawienie swobody doregulowania tych kwestii na poziomie aktu wykonawczego jest kwestią zasadniczą w zapewnieniu ochrony klientów tego rynku. Delegacja przewidziana w **pkt 1 w lit. c** dotycząca trybu i warunków postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zawierania transakcji służy doprecyzowaniu na poziomie rozporządzenia różnych istotnych z punktu widzenia realizacji zlecenia aspektów zawierania przez dostawcę

(również w imieniu klienta) transakcji. Delegacja ta jest związana z art. 10 projektu ustawy dotyczącym przyjmowania i przekazywania zleceń związanych z kryptoaktywami. Istotnym elementem dotyczącym zawierania transakcji jest również ustanawianie zabezpieczenia transakcji, tj. szczegółowe uregulowanie sposobu postępowania w przypadku wykonania zobowiązań klienta z tytułu wykonanej transakcji. Delegacja przewidziana w **pkt 1 lit d** dotyczy świadczenia usług, w tym minimalnych wymagań, jakie spełniać powinien regulamin, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy. W zakresie dokonywania rozrachunku transakcji na kryptoaktywach (**pkt 1 lit e**), może być konieczne określenie kilku praktycznych aspektów. W art. 67 rozporządzenia 2023/1114 są określone bowiem ogólne wymogi ostrożnościowe, w tym również dotyczące zabezpieczeń, które dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów muszą cały czas spełniać podczas prowadzonej działalności. Rozporządzenie MiCA w motywie 61 wskazuje ponadto, że dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami powinni zapewniać terminowy rozrachunek, który powinien być inicjowany w ciągu 24 godzin od realizacji transakcji na platformie obrotu. Delegacja przewidziana w **punkcie 2** dotyczy szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych wymaganych do prowadzenia działalności przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Wydanie aktu wykonawczego w zakresie przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania kryptoaktywów oraz środków pieniężnych klientów (**pkt 2 lit. a**), jak również wyodrębniania kryptoaktywów i środków pieniężnych klienta (**pkt 2 lit. b**), może być niezbędne z uwagi na doszczegółowienie kwestii uregulowanych w art. 70 rozporządzenia 2023/1114 odnoszących się do sprawowania pieczy nad kryptoaktywami i środkami pieniężnymi klientów, a także art. 75 tego rozporządzenia odnoszącego się do zapewniania przechowywania kryptoaktywów i administrowania nimi w imieniu klientów. Aby zapewnić właściwe stosowanie art. 75 może okazać się potrzebne również wydanie aktu wykonawczego w zakresie rejestrowania zawieranych transakcji oraz przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności (**pkt 2 lit. c i d**). Ponadto przedmiotowa delegacja ustawowa wskazuje, że minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając akt wykonawczy uwzględni tak kluczowe kwestie, jak konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, właściwej ochrony interesów klientów tych dostawców oraz bezpieczeństwa i integralności rynku kryptoaktywów

- 15) **Art. 15** wskazuje, że materiały marketingowe oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem, o której mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114, mogą być rozpowszechniane jedynie do mniej niż 150 osób na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz nie mogą być udostępniane nieoznaczonemu adresatowi.
- 16) **Art. 16** ustanawia jednolitą formułę przeliczeniową na walutę krajową dla kwot wyrażonych w euro określonych w przepisach rozporządzenia 2023/1114. Dotyczy to m.in. wymogów kapitałowych, cen oraz kar. Ustalenie reguł przeliczeniowych na złote jest konieczne dla zapewnienia transparentności obrotu oraz przejrzystości wszelkich przepływów finansowych tak, aby nie budziły one żadnych wątpliwości. Określa się sposoby wyznaczania dnia, którego kurs należy uwzględnić przy przeliczaniu ww. kwot.

- 17) **Art. 17** otwiera rozdział drugi „Tajemnica zawodowa” i wprowadza przepis pomocniczy względem art. 100, 101 i 129 rozporządzenia 2023/1114, które regulują i definiują tajemnicę zawodową, zasady ochrony danych oraz krąg podmiotów, które objęte zostaną obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Zgodnie z art. 100 rozporządzenia 2023/1114, za informacje objęte tajemnicą zawodową należy uznać wszystkie informacje, które właściwe organy wymieniają między sobą na podstawie ww. rozporządzenia, a które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych oraz innych kwestii gospodarczych lub osobowych. Wyjątek dotyczy jedynie informacji ujawnionych przez właściwy organ na potrzeby postępowania sądowego, spraw karnych i podatkowych. Obrót instrumentami finansowymi wszelkiego rodzaju wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, w tym danych wrażliwych. Nie ulega wątpliwości, że należy zapewnić szczególną ochronę danym przetwarzanym przez przedstawicieli obrotu profesjonalnego w sferze kryptoaktywów. Za informacje poddane ochronie uznaje się informacje dotyczące interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów. W celu zapewnienia poufności danych osobowych przetwarzanych przez podmioty zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, w szczególności biorąc pod uwagę, że jedną z kategorii tych danych będą dane osobowe rozumiane jako wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie, przepis zawiera doprecyzowanie obejmując swym zakresem konkretnie imię i nazwisko strony umowy lub innej czynności prawnej albo firmę (nazwę), oraz adres. Należy również wskazać, że wspomniany w pkt 3 tego przepisu rejestr pozycji odnosi się do rejestru pozycji odpowiadających prawom każdego klienta do kryptoaktywów. Rejestr ten, zgodnie z art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, prowadzony jest przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w imieniu każdego klienta, celem zapewnienia przechowywania kryptoaktywów i administrowania nimi w imieniu klientów.
- 18) **Art. 18** określa katalog podmiotów obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej. Są to w pierwszej kolejności osoby wchodzące w skład organów statutowych dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub podmioty pozostające z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze. W drugiej kolejności, do zachowania tajemnicy zawodowej zobowiązane są osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów lub podmiotami pozostającymi z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej trwa również po zakończeniu pełnienia funkcji lub ustania stosunków prawnych powodujących powstanie tego obowiązku. Przepis zobowiązuje do zachowania tajemnicy zawodowej również osoby, którym informacje stanowiące tajemnicę zostały ujawnione. Ponadto określona została odpowiedzialność (lub jej brak) za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.
- 19) **Art. 19** przyznaje dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów uprawnienie do przekazywania sobie nawzajem informacji o przysługujących im względem klientów wierzytelnościach z tytułu świadczonych usług. Uprawnienie to rozciąga się na informacje objęte tajemnicą zawodową w zakresie, w jakim są one niezbędne do ochrony interesów uprawnionych przed nierzetelnymi klientami. Wprowadzenie tego

przepisu do projektu ustawy podyktowane jest względami bezpieczeństwa, gdyż istnieje wysokie ryzyko poniesienia straty wskutek działań nierzetelnego klienta. Istotna dla zapewnienia bezpieczeństwa działalności prowadzonej przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów jest również wymiana informacji w celach zapobiegania przestępstwom na szkodę takich dostawców bądź na szkodę ich klientów, czy też w celach wykonywania obowiązków w zakresie określonym w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Omawiana kwestia ma także kluczowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa innych uczestników obrotu, w tym nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego. Bezpośrednia wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów w celu zapobiegania przestępstwom może prowadzić m.in. do szybkiego reagowania i eliminowania na wczesnym etapie przypadków wykorzystywania rachunków kryptoaktywów do celów przestępczych, w szczególności, jeśli ich posiadacze wykorzystują w takich celach wiele rachunków prowadzonych u różnych dostawców i dokonywane są pomiędzy nimi transfery (w sytuacji gdy jeden z dostawców zauważy np. powiązania pomiędzy transferami z takich rachunków na rachunki prowadzone u innych dostawców). Rozwiązanie takie przynosi istotne korzyści w obszarze bezpieczeństwa w przypadku banków (art. 106d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”). W projekcie przyjęto zasadność wymiany informacji objętych tajemnicą zawodową dla celów ochrony interesów dostawców przed nierzetelnymi klientami, więc tym bardziej zasadne wydaje się dopuszczenie do wymiany takich informacji w celach antyfraudowych i przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.

- 20) **Art. 20** określa katalog podmiotów, na których żądanie podmioty obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 18 ust. 1 projektowanej ustawy, muszą ujawnić informacje prawnie chronione. Jest to niezbędna regulacja, zwłaszcza w przypadku naruszeń i na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie prawa, w tym postępowań sądowych. Mając na względzie ryzyko wykorzystywania kryptoaktywów do finansowania terroryzmu i prania pieniędzy, nieodzowne jest zapewnienie najwyższego standardu bezpieczeństwa, co znajduje wyraz we włączeniu do katalogu podmiotów służb wywiadowczych i kontrwywiadowczych. Celem pkt 4 niniejszego przepisu jest dostosowanie zapisu niniejszej ustawy do uprawnień organów Krajowej Administracji Skarbowej, z którymi może się wiązać konieczność pozyskania informacji stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu niniejszej ustawy. Analogiczne unormowanie przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową występuje w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi oraz w ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. z 2024 r. poz. 984, z późn. zm.), a więc w przepisach sektorowych odnoszących się do podmiotów podlegających pod analogiczny nadzór finansowy, co podmioty podlegające pod przepisy rozporządzenia 2023/1114. Katalog podmiotów wskazanych w przepisie odpowiada, co do zasady, art. 149 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
- 21) **Art. 21** określa przypadki, w których przekazanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową nie narusza obowiązku jej zachowania. Objęcie ochroną informacji wiąże się z sankcją za ich nieuprawnione udostępnienie. Jednakże konieczne jest wprowadzenie wyjątków od tej zasady, w szczególności uzasadnionych przypadkach. Ujęty w niniejszym artykule katalog ma więc charakter zamknięty i precyzyjnie

wskazuje podmioty, którym udostępnienie informacji prawnie chronionych nie stanowi czynu zabronionego. Przepis wskazujący przypadki, w których przekazanie określonym podmiotom informacji stanowiącej tajemnicę zawodową nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tej tajemnicy jest wzorowany na art. 150 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

- 22) **Art. 22** nakłada na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów obowiązek stosowania odpowiednich rozwiązań technicznych i organizacyjnych celem zapewnienia ochrony tajemnicy zawodowej oraz obowiązek opracowania i wdrożenia regulaminu w zakresie ochrony przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową. Przepis określa również zakres przedmiotowy ww. regulaminu, tj. szczegółowe rozwiązania stosowane przez danego dostawcę, których celem jest zapobieganie nieupoważnionemu dostępowi i wykorzystywaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez osoby nieuprawnione, ochrona przepływu tych informacji między dostawcą a innymi podmiotami oraz sposób przepływu tych informacji u dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami, emitentów tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wynikają bezpośrednio z przepisów rozporządzenia 2023/1114. Dodatkowo art. 94 rozporządzenia 2023/1114 umożliwia zobowiązanie m.in. tych podmiotów do przedstawienia informacji i dokumentów, które zdaniem właściwego organu mogą być istotne dla wykonywania spoczywających na nim obowiązków.
- 23) **Art. 23** stosownie do postanowień rozporządzenia 2023/1114, zobowiązuje emitentów tokenów powiązanych z aktywami i emitentów tokenów będących e-pieniądzem do przekazywania Komisji wszelkich informacji dotyczących prowadzonej przez nich działalności, ich sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na ich działalność związaną z emisją tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, a także informacje związane z wypełnianiem przez nich wymogów wynikających z rozporządzenia 2023/1114 związanych z emisją tokenów, w tym informacje dotyczące wartości wyemitowanych tokenów lub wielkości rezerwy aktywów. Należy przy tym uwzględnić koncepcję podziału nadzoru pomiędzy poszczególne państwa członkowskie przyjętej w rozporządzeniu 2023/1114 (państwo macierzyste vs państwo przyjmujące). To, czy dany podmiot będzie miał obowiązek raportowania określonych informacji do Komisji, będzie uzależnione od tego czy Rzeczpospolita Polska będzie dla takiego podmiotu macierzystym państwem członkowskim czy państwem przyjmującym. Kwestia ta jest kluczowa dla określenia podmiotów, które podlegają obowiązkowi wynikającym z projektowanej ustawy i z rozporządzenia 2023/1114, oraz określenia zakresu tych obowiązków. W związku z powyższym należy doprecyzować, że obowiązki spoczywają na emitentach i dostawcach usług w zakresie kryptoaktywów, dla których Polska jest macierzystym państwem członkowskim w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 2023/1114. Emitenci będą zobowiązani przekazywać informacje dotyczące prowadzonej przez nich działalności, ich sytuacji finansowej, zdarzeń, które mogą mieć wpływ na ich działalność związaną z emisją tokenów oraz informacje związane z wypełnianiem przez nich wymogów wynikających z rozporządzenia 2023/1114 związanych z emisją tokenów, w tym informacje dotyczące wartości wyemitowanych tokenów lub wielkości rezerwy aktywów. Z kolei dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będą przekazywać Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez nich działalności, ich

sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na ich działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 3, o zmianach w informacjach przekazywanych przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów przy okazji składania wniosku o udzielenie zezwolenia oraz o zmianach danych zawartych w powiadomieniu, o którym mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 lit. b i art. 60 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, powinny być na bieżąco przekazywane Komisji. Ust. 4 wprowadza podstawę prawną do przekazywania Komisji przez emitentów, oferujących i osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu, informacji o podaniu do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 88 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub opóźnieniu podania do publicznej wiadomości tych informacji zgodnie z art. 88 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z ust. 5 przekazywane informacje powinny być rzetelne, jasne i niewprowadzające w błąd. Ust. 6 odnosi się do dokumentów potwierdzających informacje, o których mowa w tym artykule, które ww. podmioty przekazują Komisji, jeśli informacje przez nie przekazane wymagają takiego potwierdzenia. Ust. 7 określa sposób przekazywania Komisji informacji i dokumentów niezbędnych do realizacji obowiązku informacyjnego przez podmioty do tego obowiązane. Informacje te i dokumenty będą przekazywane w postaci elektronicznej. W gestii Komisji pozostawiono udostępnienie do tego celu systemu teleinformatycznego i określenie formatu, w którym dane mają być przekazywane. Ust. 9 zawiera obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w ust. 1-4 tego przepisu, formy i terminów ich przekazania oraz dokumentów określonych w ust. 6. Wydając rozporządzenie minister będzie uwzględniał konieczność ujednoczenia sposobu przekazywania ww. informacji oraz zapewnienia efektywności sprawowania nadzoru przez Komisję oraz uniknięcia nadmiernych obciążeń administracyjnych podmiotów określonych w ust. 1-6 tego przepisu. Założeniem do wydania przedmiotowego rozporządzenia jest wyeliminowanie obowiązków informacyjnych, które mogłyby się powielać z tymi, które już spoczywają na podmiotach nadzorowanych. W sytuacji, gdy podmioty obowiązane do wykonywania obowiązków informacyjnych jak banki krajowe, domy maklerskie czy też instytucje płatnicze podejmą również działalność w zakresie emisji kryptoaktywów (tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzdem) czy też odpowiednio świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów doszłoby do sytuacji kumulacji obowiązków informacyjnych z tytułu dodatkowego statutu tych podmiotów wynikającego z nowej działalności. Przekazywanie nadmiarowych informacji, które KNF posiadałby z innego już tytułu prawnego byłoby nadmiarowe z punktu widzenia podmiotów nadzorowanych, jak i z punktu widzenia organu nadzoru. Natomiast celem ust. 8 jest stworzenie podstawy pozwalającej na ograniczenie i uproszczenie obowiązków informacyjnych, określonych w ust. 1-4 tego przepisu. Proponuje się regulację, zgodnie z którą w przypadku, gdy informacje lub dokumenty potwierdzające te informacje zostały już przekazane Komisji na podstawie odrębnych przepisów, podmioty, o których mowa w ust. 1-4 tego przepisu, zostaną zwolnione z obowiązku ponownego ich przekazania, pod warunkiem poinformowania Komisji o dacie i podstawie prawnej tego przekazania.

24) **Art. 24** stanowi skorzystanie z możliwości jaką przewiduje art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 dotyczący nakazania przez organ właściwy emitentom tokenów

powiązanych z aktywami wywiązanie się z obowiązku sprawozdawczości, o którym mowa w ust. 1 tego przepisu rozporządzenia, w odniesieniu do wyemitowanych tokenów powiązanych z aktywami o wartości mniejszej niż 100 000 000 euro. W odniesieniu do tokena będącego e-pieniędzem, o którym mowa w art. 58 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, proponowany przepis zakłada obowiązek raportowania w przypadku tokena będącego e-pieniędzem denominowanego w każdej walucie, która nie jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, którego wartość emisji jest niższa niż 100 000 000 euro. Wprowadzono także obowiązek raportowania w przypadku tokenów będących e-pieniędzem denominowanych w walucie, która jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym w walucie polskiej. Proponowany przepis ma na celu prowadzenie efektywnego nadzoru nad podmiotami uprawnionymi do emisji tokenów będących e-pieniędzem, istotne jest w tym zakresie posiadanie przez nadzorcę pełnego obrazu działalności prowadzonej przez te podmioty. Wskazać należy, że rozporządzenie MiCA nie rozgranicza wymogów, jak i zakresu nadzoru w zależności od waluty, o jaką jest oparty token będący e-pieniędzem. W związku z tym proponuje się takie podejście zastosować także w odniesieniu do sprawozdawczości na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia MiCA. Ponadto informacje przekazywane na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 wykorzystywane są do oceny, czy dany token należy uznać za znaczący. Ograniczenie przedmiotowe czy walutowe w kontekście tej sprawozdawczości pozbawiłoby organ właściwy informacji ilościowych dla innych tokenów będących e-pieniędzem i ewentualnej dalszej ich oceny jako znaczących.

- 25) Przepisy **art. 25–28** służą zapewnieniu skutecznego zastosowania art. 23 rozporządzenia 2023/1114.
- 26) **Art. 25** w ust. 1 wskazuje jakie elementy w szczególności powinien zawierać plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit b rozporządzenia 2023/1114, tj. plan mający na celu zapewnienie utrzymania szacowanej w ujęciu kwartalnym średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości tych transakcji na poziomie, odpowiednio, poniżej 1 mln transakcji i 200 000 000 euro. Katalog tych elementów obejmuje m.in. szacowany czas osiągnięcia poziomu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit b rozporządzenia 2023/1114, czy opis planowanych działań zmierzających do jego osiągnięcia oraz prognozowany harmonogram tych działań. Ust. 2 nakłada obowiązek zatwierdzenia tego planu przez organ zarządzający emitenta tokenów powiązanych z aktywami. Ust. 3 obliguje emitenta tokenów powiązanych z aktywami do uaktualnienia planu po wystąpieniu istotnego zdarzenia wpływającego na jego treść.
- 27) **Art. 26** ust. 1 określa termin, w jakim Komisja zatwierdza plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit b rozporządzenia 2023/1114. Ust. 2 przewiduje natomiast, że jeżeli plan ten nie spełnia wymagań określonych w art. 25 ust. 1 projektu ustawy lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego skutecznemu wdrożeniu, emitent tokenów powiązanych z aktywami, na żądanie Komisji, zmienia plan, w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania tego żądania. Ust. 3 określa, że w przypadku, aktualizacji planu zgodnie z art. 25 ust. 3 projektu ustawy, emitent tokenów powiązanych z aktywami niezwłocznie przekazuje Komisji tę aktualizację planu.
- 28) **Art. 27** przepis wprowadza obowiązek ciągłego raportowania związanego z wdrożeniem i wykonywaniem planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2023/1114 organ nadzoru ma kompetencje do wyrażenia zgody na wznowienie emisji tokenów powiązanych z

aktywami służących jako środek wymiany i z tego względu powinien posiadać umocowane w ustawie kompetencje pozwalające na monitorowanie prawidłowego wykonywania zatwierdzonego uprzednio planu. Ust. 2 przewiduje, że Komisja zezwala na wznowienie przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami emisji tych tokenów, w przypadku gdy emitent ten realizując plan, spełnia warunki określone w art. 23 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114 oraz przedstawi Komisji dowody na potwierdzenie ich spełnienia.

- 29) **Art. 28** przesądza, biorąc pod uwagę brzmienie art. 58 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, że przepisy art. 25–27 stosuje się odpowiednio do emitentów tokenów będących e-pieniądzem.
- 30) **Art. 29–37** Zgodnie z art. 41 i 42 rozporządzenia 2023/1114 mają odzwierciedlać zasady nabywania znacznych pakietów akcji w całym sektorze finansowym wyznaczone przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (przekształcenie) (Dz.U. L 173 z 12/06/2014, s. 349–496). Dyrektywa ta została zaimplementowana do prawa polskiego w art. 106–110 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Z systemowego punktu widzenia istotne jest, aby zasady nabycia znacznych pakietów akcji w całym sektorze finansowym były podobne. Ponadto proponowane przepisy mają na celu doprecyzowanie procedury powiadamiania o nabyciu albo objęciu znacznych pakietów udziałów lub akcji emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 41 i art. 83 rozporządzenia 2023/1114. Przepisy rozporządzenia nie ustanowiły wystarczająco szczegółowej procedury postępowania w przypadku tych transakcji, więc koniecznym stało się doprecyzowanie jej na poziomie ustawowym. W związku z tym wprowadza się przepisy regulujące zakres informacji składanych wraz z powiadomieniem, język powiadomienia i załączanych dokumentów, możliwość złożenia stosownego oświadczenia w miejsce wymaganych dokumentów, możliwość ustanowienia pełnomocnika do doręczeń czy obowiązek poinformowania emitenta o transakcji.
- 31) W **art. 29** ustanowiono obowiązek powiadomienia Komisji przez potencjalnego nabywcę, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, stać się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.
- 32) W **art. 30** dookreśla jakie jednostki i podmioty uważa się za pośrednio stające się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo pośrednio nabywające lub obejmujące udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy.
- 33) W **art. 31** ust. 1 odnosi się do podmiotów wskazanych w art. 29 projektu ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 i precyzuje sytuację, w której obowiązek powiadomienia spoczywa zarówno na potencjalnym nabywcy, jak i pierwotnej jednostce dominującej, a także wskazuje kiedy taki obowiązek spoczywa jedynie na pierwotnej jednostce dominującej. Rozwiązanie przewidziane w pkt 2 tego ustępu stanowi szczególnie przypadkowy przypadek względem przepisów rozporządzenia MiCA i nie jest z nim sprzeczne, ponieważ ma na celu przede wszystkim uregulowanie sytuacji wyjątkowej, w przypadku złożonej grupy kapitałowej, a także zdjęcie obowiązku

dokonania przedmiotowego powiadomienia ze wszystkich podmiotów w grupie kapitałowej, co stanowi ułatwienie dla podmiotów objętych tą regulacją. Należy przy tym wskazać, że pierwotna jednostka dominująca, o której mowa w przedmiotowym przepisie, to jednostka dominująca podmiotu, który staje się jednostką dominującą emitenta lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten dotyczy dużych grup spółek, które nierzadko mają piętrową strukturę – w takiej organizacji, podmiot, który zamierza nabyć pakiet sam jest zazwyczaj jednostką zależną. Ust. 2 wskazuje podmioty, których dotyczy obowiązek złożenia powiadomienia. Ust. 2 wzorowany jest na brzmieniu art. 106 ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zgodnie z projektowanym przepisem obowiązek zawiadomienia dotyczy także zastawnika i użytkownika udziału lub akcji, jeżeli zgodnie z art. 187 § 2, art. 300²³ § 2 lub art. 340 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18, z późn. zm.) są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji.

Ust. 3 precyzuje kiedy powstaje ten obowiązek. Przepis ten jest wzorowany na konstrukcji przepisu art. 106 ust. 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ust. 4 określa, że do podmiotów, o których mowa w ust. 2 projektowanego przepisu, przepisy ust. 1 i art. 30 stosuje się odpowiednio.

- 34) **Art. 32** reguluje kwestię podmiotów działających w porozumieniu, którego przedmiotem jest nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji na poziomach określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub wykonywania uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten stanowi doszczegółowienie przepisów rozporządzenia 2023/1114. Ust. 2 określa kiedy działanie w porozumieniu, którego przedmiotem jest nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 będzie domniemane. Ust. 3 określa, że w przypadku działania podmiotów w porozumieniu powiadomienie składają wszystkie strony tego porozumienia łącznie. Przepis ten jest wzorowany na treści art. 106 ust. 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
- 35) **Art. 33** w ust. 1 precyzuje, że językiem, w którym ma zostać sporządzone powiadomienie, o którym mowa w art. 29 projektowanej ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, a także załączane dokumenty jest język polski. W ust. 2 wskazuje sposób tłumaczenia tych dokumentów, a także precyzuje, że istnieje obowiązek legalizacji dokumentów urzędowych sporządzonych w innym języku przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.
- 36) Zgodnie z **art. 34** w uzasadnionych przypadkach, podmiot składający powiadomienie lub osoba, której dana sprawa dotyczy, może, zamiast wymaganych dokumentów, złożyć jedynie stosowne oświadczenie zawierające wymagane przepisami informacje.
- 37) **Art. 35** reguluje kwestię podmiotów składających powiadomienie, o którym mowa w art. 29 projektu ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, którzy nie mają miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w

Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim. W takim przypadku, podmiot ten jest obowiązany ustanowić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie powiadomienia. Ponadto zgodnie z ust. 2, w razie niedopełnienia ww. obowiązku, pisma w toku postępowania pozostawione będą w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

- 38) **Art. 36** reguluje, że w sytuacji nabycia albo objęcia udziałów lub akcji w określonych przypadkach, tj. z naruszeniem określonych przepisów rozporządzenia 2023/2014, pomimo wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, przed upływem terminu uprawnającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu lub w okresie zawieszenia okresu oceny dokonywanej przez Komisję, lub po upływie wyznaczonego przez Komisję terminu na nabycie albo objęcie udziałów lub akcji – zabrania się wykonywania prawa głosu z tych udziałów lub akcji. Natomiast zgodnie z ust. 2 podmioty wskazane w tym przepisie, naruszające określone przepisy rozporządzenia 2023/1114 nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji tego emitenta lub tego dostawcy. Ponadto w ust. 3 uregulowany został przypadek wykonywania uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w określonych sytuacjach. Ust. 4 dodatkowo wskazuje, że uchwały zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podjęte z naruszeniem określonych przepisów są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. Ust. 5 stanowi, że czynności z zakresu reprezentacji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podejmowane z udziałem członków zarządu lub rady dyrektorów z naruszeniem przepisu ust. 2 są nieważne. Dodatkowo wskazuje się, że przepis art. 58 § 3 Kodeksu cywilnego stosuje się w takim przypadku.
- 39) **Art. 37** ustanawia 14-dniowy termin, w którym podmiot nabywający albo obejmujący udziały lub akcje, zgodnie z art. 29 niniejszej ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, jest obowiązany poinformować emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, których udziałów lub akcji dane nabycie albo objęcie dotyczy.
- 40) **Art. 38** ust. 1 nadaje KNF uprawnienie do żądania od wskazanych podmiotów spełnienia obowiązku udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz informacji bez nieuzasadnionej zwłoki. Przepis określa również formę przekazania żądanych przez KNF informacji. Celem niniejszego przepisu jest zapewnienie KNF skutecznego nadzoru i wykonywania zadań, jest to także niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, wykrywania nieprawidłowości, ochrony inwestorów, wykrywania czynów zabronionych i niezwłocznego podjęcia odpowiednich działań. Nadto przepis określa podmioty nadzorowane zobowiązane do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w tym przepisie, oraz podstawę prawną działalności poddanej nadzorowi. W ust. 2 przewidziano odpowiednie stosowanie ust. 1 do osób pozostających w stosunku pracy lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami określonymi w ust. 1 oraz biegłych rewidentów, osób wchodzących w skład organów zarządzających firm audytorskich wykonujących rewizję finansową na rzecz podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 i projektowaną ustawą. Natomiast ust. 3 odnosi się do podmiotów innych niż określone w ust. 1, będących stroną umowy, transakcji lub porozumienia z emitentem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, oferującym lub osobą ubiegającą się o dopuszczenie do obrotu

kryptoaktywów i stanowi realizację art. 94 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, który odnosi się uprawnienia właściwego organu nadzoru do zobowiązania „dowolnej osoby do udzielania informacji”. Ust. 4 i 5 określają zasady postępowania biegłych rewidentów i firm audytorskich badających sprawozdania finansowe dostawców usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostek wobec nich dominujących w przypadku zaistnienia wymienionych w przepisie zdarzeń. Ust. 6 wskazuje, że wykonywanie ww. obowiązków nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035).

41) **Art. 39** przyznaje Komisji, w razie wątpliwości co do prawidłowości, rzetelności lub kompletności sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych wskazanych podmiotów lub innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów (w tym przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości), lub informacji poufnych, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, kompetencję do zlecenia firmie audytorskiej dokonania kontroli tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych albo zobowiązania ww. podmiotów do zlecenia dokonania tej kontroli wskazanej przez Komisję firmie audytorskiej. Kompetencja ta wynika z art. 94 ust. 1 lit. x rozporządzenia 2023/1114. W przypadku, gdy kontrola wykaże, że wątpliwości Komisji były uzasadnione, podmioty nadzorowane są zobowiązane zwrócić Komisji koszty związane ze zleceniem ich wykonania. Umowa z firmą audytorską będzie zawierana zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

42) **Rozdział 4 (art. 40 – art. 51)** „Plan naprawy, plan wykupu i plan, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114” zawiera przepisy zapewniające efektywne stosowanie art. 46, art. 47 oraz art. 74 rozporządzenia MiCA. Istnieje wysokie ryzyko, że ww. przepisy rozporządzenia 2023/1114 mogą rodzić trudności w ich skutecznym stosowaniu bez dodatkowych przepisów krajowych w zakresie dotyczącym zarówno planu naprawy (procedowania nad nim), planu wykupu, jak i wdrożenia stosownych środków ostrożnościowych wczesnej interwencji. W związku z powyższym zaproponowano uzupełnienie przepisów rozporządzenia MiCA na wzór regulacji zawartej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 110zj i nast.). W ocenie projektodawcy zasadne jest: doprecyzowanie procedury zatwierdzania planów, o których mowa w ww. przepisach, w tym określenie w nich stosownych wskaźników i powiązanie planów z systemem zarządzania podmiotem nadzorowanym:

- wskazanie, że plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez KNF w drodze decyzji, wraz z terminami oraz szczegółową procedurą jego zmian lub uzupełniania, gdy nie będzie spełniał wymogów prawem określonych;
- doprecyzowanie obowiązku aktualizacji planu – cyklicznego i na żądanie KNF;
- określenie szczegółowej procedury, gdy plan lub jego aktualizacja nie będą spełniały wymagań określonych przepisami rozporządzenia MiCA wraz z obowiązkiem nakazania złożenia nowego planu i określeniem skutków, gdy nowy plan w dalszym ciągu nie będzie spełniał ww. wymagań;
- określenie przesłanek i trybu zastosowania środków wczesnej interwencji.

Art. 40 określa kolejno w ust. 1 że plan naprawy, o którym mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 podlega zatwierdzeniu przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem. Ust. 2 precyzuje, że plan naprawy

podlega zatwierdzeniu przez Komisję w drodze decyzji w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania. Zgodnie z ust. 3, w przypadku gdy plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja wzywa ww. emitenta do zmiany planu naprawy, w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Na wniosek tego emitenta wskazany termin będzie mógł zostać przedłużony przez Komisję o miesiąc. Ust. 4 określa przypadek gdy zmieniony plan naprawy nadal nie będzie spełniał wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja, w drodze decyzji, będzie odmawiała jego zatwierdzenia. Zgodnie z ust. 5 w decyzji tej Komisja będzie wyznaczała termin (nie dłuższy niż miesiąc), w którym dany emitent powinien przedstawić nowy plan naprawy, oraz wskazywała obszary działalności tego emitenta, które zostaną uznane przez Komisję za wymagające uwzględnienia w planie naprawy. Ust. 6 wskazuje natomiast, że nowy plan naprawy będzie zatwierdzany przez Komisję w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania oraz przesądza o stosowaniu przepisów ust. 3 i 4. Przepisy ust. 7 oraz ust. 8 dotyczą rozdzielenia na plany naprawy odnoszące się odpowiednio do banków oraz domów maklerskich. Zgodnie z ust. 7 w przypadku, jeżeli emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem jest instytucją kredytową, plan naprawy może stanowić część planu naprawy, o którym mowa w art. 141m–141o ustawy – Prawo bankowe. Natomiast w ust. 8 wskazuje się, że w sytuacji gdy emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem jest domem maklerskim, który sporządził plan naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi albo jest objęty grupowym planem naprawy zgodnie z art. 110zł ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, plan naprawy może stanowić część planu naprawy, o którym mowa w art. 110zj ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, albo grupowego planu naprawy, którym objęty jest dom maklerski. Ust. 9 precyzuje, że w przypadkach, o których mowa w ust. 7 i 8, nie znajdują zastosowania przepisy ust. 6–10 oraz art. 41–44 i art. 52 i art. 53 ustawy. Zgodnie z ust. 10 przepisów ust. 7 i 8 nie stosuje się do emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami.

Art. 41 stanowi doprecyzowanie art. 46 rozporządzenia 2023/1114 w zakresie terminu, w którym emitenci tokenów powiązanych z aktywami oraz emitenci tokenów będących e-pieniędzem obowiązani będą do aktualizacji planu naprawy. Jest uzasadnione, aby przepisy rangi ustawowej precyzyjnie określały kiedy taka aktualizacja byłaby wymagana (wzorowano się w tym zakresie m. in. na art. 110zj ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) w powiązaniu z celami planu naprawy i środkami służącymi do ich osiągnięcia wynikającymi z art. 46 ust. 1 rozporządzenia MiCA oraz terminem, w którym w ramach wynikającego z ww. przepisu rozporządzenia MiCA ciągłego obowiązku monitorowania własnej sytuacji i związanej z tym aktualizacji planu naprawy ww. podmioty powinny przekazać Komisji aktualizację planu naprawy. Przedmiotowa aktualizacja planu będzie przedkładana niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni roboczych od dnia jej sporządzenia.

Art. 42 określa, że w przypadku, gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny (dalej: BFG) jest organem przymusowej restrukturyzacji dla danego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, Komisja przekazuje BFG zatwierdzony plan naprawy (również plan po aktualizacji) w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia.

Art. 43 zgodnie z tym przepisem, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem będzie zobowiązany do niezwłocznego zawiadomienia Komisji, a w przypadku, o którym mowa w art. 42, również BFG, o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu naprawy.

Art. 44 zobowiązuje osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem lub wchodzące w skład jego statutowych organów do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na żądanie Komisji, na koszt tego emitenta, wszelkich informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu naprawy.

Art. 45, podobnie jak w przypadku planu naprawy, określa kolejno w ust. 1 i ust. 2, że plan wykupu podlega zatwierdzeniu przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, a następnie w terminie 3 miesięcy przez Komisję. Ust. 3 określa, że w razie niespełniania przez plan wykupu wymagań określonych w art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja będzie wzywała emitenta do zmiany planu, w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Jednakże, na wniosek tego emitenta, wskazany termin będzie mógł zostać przedłużony przez Komisję o miesiąc. Zgodnie z ust. 4 w określonych przypadkach Komisja, w drodze decyzji, będzie odmawiała jego zatwierdzenia. W decyzji tej Komisja będzie wyznaczała termin (ust. 5), do którego dany emitent powinien przedstawić nowy plan wykupu oraz wymogi niezbędne do zatwierdzenia tego planu. Termin ten nie powinien być jednak dłuższy niż miesiąc. Ust. 6 odnosi się do nowego planu wykupu i wskazuje, że będzie on zatwierdzany przez Komisję w terminie 3 miesięcy od dnia jego otrzymania. Komisja będzie odmawiała zatwierdzenia nowego planu wykupu, w przypadku gdy nie spełni on wymogów określonych w art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2023/1114. W tym przypadku przepisy ust. 3 i 4 będą miały zastosowanie.

- 43) **Art. 46** stanowi doprecyzowanie art. 47 rozporządzenia 2023/1114 w zakresie terminu, w którym emitenci tokenów powiązanych z aktywami oraz emitenci tokenów będących e-pieniędzem będą obowiązani do przekazania Komisji aktualizacji planu wykupu. Jest uzasadnione, aby przepisy rangi ustawowej precyzyjnie określały, kiedy taka aktualizacja byłaby wymagana (wzorowano się w tym zakresie m. in. na art. 110zj ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) w powiązaniu z celami planów i środkami służącymi do ich osiągnięcia wynikającymi z art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia MiCA oraz termin, w którym w ramach wynikającego z ww. przepisu rozporządzenia MiCA ciągłego obowiązku monitorowania własnej sytuacji i związanej z tym aktualizacji planu wykupu. Aktualizacji planu powinna być przedkładana niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia jej sporządzenia.

Art. 47 zobowiązuje emitenta tokenów powiązanych z aktywami, w przypadku ogłoszenia przez niego upadłości lub otwarcia likwidacji, do wdrażenia planu wykupu.

Art. 48, analogicznie do art. 42, określa, że w przypadku, gdy BFG jest organem przymusowej restrukturyzacji dla danego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, Komisja przekazuje BFG zatwierdzony plan wykupu w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia przez Komisję.

Art. 49 wskazuje, że emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem będzie zobowiązany do niezwłocznego zawiadomienia Komisji o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu wykupu, a w odpowiednich przypadkach również BFG.

Art. 50 stanowi analogiczny przepis jak w przypadku planu naprawy, na mocy którego zobowiązuje się osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem lub wchodzące w skład jego statutowych organów do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na żądanie Komisji, na koszt tego emitenta, wszelkich informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu wykupu.

Art. 51 zapewnia skuteczne stosowanie art. 74 rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z którym dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczą usługi, o których mowa w art. 75–79 rozporządzenia 2023/1114, są zobowiązani posiadać plan, który jest odpowiedni, aby wesprzeć uporządkowaną likwidację ich działalności zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, w tym ciągłość lub przywracanie wszelkich krytycznych operacji prowadzonych przez tych dostawców usług. Plan ten ma wykazywać zdolność dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do przeprowadzenia uporządkowanej likwidacji bez narażania swoich klientów na nadmierne straty ekonomiczne. W związku z powyższym konieczne jest dodanie w ustawie przepisu, który wskazywałby termin do którego dostawca usług w zakresie kryptoaktywów będzie zobowiązany przekazać plan Komisji. Ze względu na to, że rozporządzenie 2023/1114 określa co do zasady dwie grupy dostawców, tj. podmioty, które mogą prowadzić działalność po uzyskaniu zezwolenia (dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114) oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, konieczne jest odmiennie wskazanie czasu, od którego należy liczyć okres 6 miesięcy na przygotowanie i przekazanie Komisji planu, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114.

- 44) **Rozdział 5 (art. 52 i art.53)** określa przepisy odnoszące się odpowiednio do postępowania w sprawie zatwierdzania planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, oraz planu naprawy i planu wykupu.

Art. 52 precyzuje, że w postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w przepisach art. 26–28 i art. 40–50 nie stosuje się przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „KPA”. Przepis ten wzorowany jest na brzmieniu art. 47h i art. 110zzf ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Jest to rozwiązanie spójne z regulacjami przyjętymi dla wczesnej interwencji i przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych. Biorąc pod uwagę charakter rynku kryptoaktywów, konieczne jest zapewnienie szybkiego i efektywnego postępowania.

Art. 53 precyzuje kwestię doręczeń w przypadku ustanowienia pełnomocnika, pełnomocnictwo powinno określać adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841). Ust. 2 stanowi, że w przypadku nieodebrania pisma doręczanego na adres do doręczeń elektronicznych, doręczenie to uważa się za dokonane po upływie 2 dni roboczych, licząc od dnia wystawienia dowodu wysłania, zgodnie z art. 40 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

- 45) **Przepisy rozdziału 6 „Odpowiedzialność cywilna w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa” (art. 54 i art. 55).** **Art. 55** dodatkowo precyzuje, że podmiot, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, jest odpowiedzialny za to, aby tłumaczenie odpowiednio dokumentu

informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa i zmienionego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa na inny język niż ten, w którym zostały sporządzone było wierne, dokładne i kompletne oraz co do zasady jest zobowiązany do naprawienia wyrządzonej szkody, w przypadku gdy nie dopełni tego obowiązku, chyba, że podmiot, jak również osoby, za które ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

- 46) Przepisy **rozdziału 7** regulują kwestie związane z nadzorem nad rynkiem kryptoaktywów. **Art. 56–62** tworzą oddział zawierający przepisy ogólne dotyczące tego nadzoru. W **art. 56** przyznano Komisji kompetencje organu właściwego w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Zgodnie z **art. 57** w odniesieniu do tokenów będących e-pieniędzem powiązanych ze złotym, Narodowy Bank Polski będzie miał prawo wydawania opinii m.in. w procesie uznawania tych tokenów za istotne (art. 56 i 57 rozporządzenia 2023/1114). Konieczne jest wprowadzenie do projektu ustawy regulacji, zgodnie z którą Prezes Narodowego Banku Polskiego wydawał ww. opinie.

Art. 59 przyznaje Komisji uprawnienie do przeprowadzania kontroli działalności emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 2 przedmiotem kontroli będzie sytuacja finansowa podmiotów wymienionych w ust. 1, jak również zgodność ich działalności z przepisami ustawy, rozporządzenia 2023/1114, przepisami aktów delegowanych wydanych na podstawie tego rozporządzenia oraz przepisami aktów wykonawczych wydanych na jego podstawie, jak również gdy przemawiał będzie za tym interes klientów tych podmiotów. Do kontroli działalności ww. podmiotów znajdują zastosowanie przepisy art. 26 i art. 27 ust. 2–6, art. 28–37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem kapitałowym”.

Art. 59 przyznaje Komisji, Przewodniczącemu Komisji, upoważnionemu przedstawicielowi Komisji oraz pracownikom UKNF prawo dostępu do informacji poufnych w rozumieniu art. 87 rozporządzenia 2023/1114 oraz do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 projektowanej ustawy oraz art. 100 rozporządzenia 2023/1114, a także innych informacji, w tym danych osobowych, niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań. Przepis precyzuje jednak, że przedmiotowy dostęp następuje jedynie w związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru. Brak upoważnienia do takich działań znacząco utrudniłby sprawowanie skutecznego nadzoru nad podmiotami nadzorowanymi objętymi niniejszą regulacją. Mając na uwadze fakt, że przetwarzanie ww. danych będzie niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, będzie ono zgodne z przesłankami zawartymi w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Art. 60, biorąc pod uwagę transgraniczny charakter usług w zakresie kryptoaktywów, przyznaje prawo Komisji lub jej upoważnianemu przedstawicielowi do przekazywania właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz otrzymywania od tych organów informacji

niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie tego nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru. Komisja co do zasady nie może wykorzystywać uzyskanych w ten sposób informacji w innych celach ani przekazywać ich do właściwych organów nadzoru innych państw, chyba że uzyska zgodę właściwego organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego te informacje uzyskała. Ust. 2 uwzględnia również przypadek, gdy Komisja wyraża zgodę na dalsze przekazanie informacji przez nią udzielonych lub wykorzystanie informacji przez inny organ nadzoru do celów innych niż te, o których mowa w ust. 1 tego artykułu. Analogicznie do przepisów znajdujących się w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Ust. 3 rozszerza brzmienie ust. 1, wskazując, że informacje uzyskane przez Komisję od organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, za zgodą tego organu, mogą być wykorzystywane w celach innych niż określone w ust. 1. Ust. 4 stanowi, że zasady współpracy i wymiany informacji z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru, zapewniając przy tym odpowiednią ochronę przekazywanych danych. Przepis dotyczy tylko i wyłącznie właściwych organów nadzoru odpowiedników Komisji lub banków centralnych, które są zobowiązane przepisami o ochronie danych osobowych.

Art. 61 stanowi, że informacje uzyskane przez Komisję, zgodnie z art. 21 pkt 7 i 8, art. 59 i art. 60 ust. 3 ustawy oraz art. 95 rozporządzenia 2023/1114, mogą być wykorzystywane wyłącznie do wykonywania ustawowych zadań w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, chyba że przepisy prawa stanowią inaczej. W szczególności informacje te mogą stanowić dowód w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.

Art. 62 wyposaża Przewodniczącego Komisji w uprawnienie, o którym mowa w art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Oznacza to możliwość zażądania od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu. Z przedmiotowego uprawnienia Przewodniczący Komisji będzie mógł skorzystać w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym w celu ustalenia czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kryptoaktywów, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszeń przepisów art. 88–92 rozporządzenia 2023/1114. Organ nadzoru powinien móc zażądać wydania istniejących rejestrów przesyłu danych przechowywanych przez operatora telekomunikacyjnego. Analogiczne uprawnienia dla Przewodniczącego Komisji są przewidziane w art. 38 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Uprawnienie to jest stosowane w postępowaniu wyjaśniającym, które jest

uregulowane w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym”. Zgodnie z art. 18a ust. 1 tej ustawy, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Do postępowania nie stosuje się przepisów KPA, chyba że przepisy rozdziału szóstego tej ustawy stanowią inaczej. Zgodnie z **art. 63** KNF będzie uprawniona do nałożenia kary pieniężnej na kontrolowanego, jeżeli kontrolowany będzie uniemożliwiał lub utrudniał rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli, w tym nie będzie wykonywał obowiązków lub będzie uniemożliwiał wykonywanie czynności określonych we wskazanych przepisach ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Maksymalna wysokość tej kary została określona na kwotę 20 000 000 zł. Wysokość kary będzie podlegać miarkowaniu na zasadach ogólnych wynikających z art. 189d KPA. Postępowanie w sprawie nałożenia kary na podstawie tego przepisu należy do postępowań, do których znajduje zastosowanie dział IVa KPA. Przepis ten nie służy wprost zapewnieniu stosowania rozporządzenia MiCA, więc do miarkowania kary pieniężnej przewidzianej tym przepisem nie znajdzie zastosowania art. 112 ust. 1 tego rozporządzenia. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 189a § 1 KPA, w związku z tym, że nakładanie administracyjnej kary pieniężnej określonej w tym przepisie nie zostało uregulowane odrębnie, znajdą do niego zastosowanie zasady miarkowania wysokości kary pieniężnej przewidziane w art. 189d KPA.

- 47) **Art. 63-65** przyznają Przewodniczącemu Komisji uprawnienie do wystąpienia do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2 projektowanej ustawy, prowadzonego przez ten podmiot, na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu otrzymania żądania, w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 89 ust. 2 lub 3 lub art. 90 ust. 1, lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114. Przedmiotowe żądanie ma mieć na celu zapobieżenie wykorzystywaniu informacji poufnej lub manipulacji lub usiłowaniu manipulacji na rynku kryptoaktywów. Blokada rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego skutkuje uniemożliwieniem dysponowania i korzystania z całości lub części kryptoaktywów lub środków pieniężnych objętych blokadą, w tym również przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, z wyłączeniem dokonania rozliczeń w kryptoaktywach wynikających z transakcji zawartych i zobowiązań zaciągniętych przed otrzymaniem ww. żądania. Blokada ta nie polega jednak na zablokowaniu rachunku bankowego, jaką możliwość daje instytucja wstrzymania transakcji i blokady środków na rachunkach bankowych dokonana na podstawie art. 106a ustawy – Prawo bankowe (są to odrębne rozwiązania). Blokadę rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego oraz wstrzymanie transakcji, należy traktować jako odrębną blokadę od istniejącej blokady rachunków bankowych dokonywanej na podstawie art. 106a ustawy – Prawo bankowe, tym samym nie jest właściwe zestawianie tych dwóch różnych instrumentów blokady na jednakowym poziomie zastosowania. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zobowiązany będzie do niezwłocznego dokonania blokady ww. rachunku po otrzymaniu żądania. Żądanie będzie dokonywane w formie pisma skierowanego do dostawcy. Blokada ma na celu natychmiastowe zablokowanie rachunków, z których podejrzewane jest prowadzenie manipulacji albo transakcji z wykorzystaniem informacji poufnej, podjęcie szybkiego działania ze strony organu nadzoru ma wobec tego kluczowe znaczenie. Dlatego też proponuje się, żeby czynność ta miała formę

żądania, które zgodnie z przepisem art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) stanowi tzw. inne czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa i które na podstawie niniejszego przepisu mogą być przedmiotem kontroli działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne. W opinii projektodawcy nie jest zasadne prowadzenie odrębnego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia blokady. Przepisy określają również, że żądanie Przewodniczącego Komisji powinno zawierać datę wydania żądania, określać zakres, sposób i okres dokonania blokady, a także uzasadnienie. Żądanie to powinno być opatrzone podpisem własnoręcznym lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Istotne jest również wskazanie, że dokonanie blokady wyłącza odpowiedzialność dyscyplinarną, cywilną, karną oraz inną określoną odrębnymi przepisami dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w jego imieniu. Wprowadzenie przepisów ma na celu umożliwienie wystąpienia do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z żądaniem dokonania blokady rachunków wymienionych w tym przepisie. Należy wskazać, że przepis art. 94 ust. 3 lit. f rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z którym, aby wywiązać się z obowiązków spoczywających na właściwych organach w zakresie tytułu VI rozporządzenia 2023/1114 (zakaz nadużyć na rynku związanym z kryptoaktywami i zapobieganie takim nadużyciom) właściwe organy powinny mieć co najmniej możliwość zastosowania środków, o których mowa w tym przepisie, w tym żądania zamrożenia lub zajęcia aktywów lub zastosowania obu tych środków. Ponadto zaproponowane rozwiązanie wzorowane jest na przepisach ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (art. 39), które funkcjonuje od 2005 r. Zgodnie z wymogami obowiązującej wtedy dyrektywy MAR (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1). Komisja, jako organ nadzoru, uzyskała uprawnienie umożliwiające przeciwdziałanie skutkom najpoważniejszych naruszeń prawa dotyczących wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji w postaci blokowania rachunków. Rozwiązanie przyjęte w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym zostało oparte na analogicznej kompetencji Generalnego Inspektora Informacji Finansowej określonej w przepisach ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Na podstawie art. 39 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym żądanie blokady rachunku kierowane jest do firmy inwestycyjnej w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa określonego w art. 181–183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dodatkowo zgodnie z art. 42 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym pisemne żądanie blokady rachunku może być przekazane firmie inwestycyjnej w przypadku powzięcia przez Komisję uzasadnionego podejrzenia naruszenia określonych ograniczeń i zakazów przewidzianych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1) oraz w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do

pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1), których naruszenie stanowi podstawę do zastosowania przez Komisję sankcji, o których mowa w art. 176i–176l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Jeżeli będzie to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub będzie zagrożony interes posiadaczy kryptoaktywów, Przewodniczący Komisji będzie mógł przedłużyć blokadę rachunku pieniężnego lub rachunku kryptoaktywów lub wstrzymać określoną transakcję, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Uprawnienie Przewodniczącego KNF do przedłużenia blokady dokonanej na jego żądanie skierowane do dostawcy powinno odbyć się w tej samej formie, w której skierowane jest żądanie. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będzie przysługiwała możliwość złożenia skargi do sądu administracyjnego na żądanie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 i 6 projektu ustawy. Nie powinno ono następować w formie postanowienia, gdyż nie jest wydawane w toku postępowania administracyjnego. Niezwłocznie po przekazaniu żądania dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego Przewodniczący KNF wyda postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia przepisów o wykorzystaniu informacji poufnych lub manipulacji. Postępowanie będzie toczyło się na podstawie przepisów KPA i zostanie zakończone wydaniem decyzji nakładającej na osobę wykorzystującą informacje poufną lub manipulację sankcją albo umarzającej postępowanie. Ponadto posiadaczowi rachunku przysługuje prawo żądania od Komisji wydania odpisu żądania, o którym mowa w tych przepisach. Biorąc pod uwagę, że w ramach wykonywanego nadzoru KNF wchodzi co do zasady w relacje tylko z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, projektodawca przyznaje posiadaczowi rachunku prawo do złożenia skargi do sądu administracyjnego na żądanie wydane na podstawie art. 63 ust. 1 i 6 projektu ustawy. Nie będzie on stroną postępowania w sprawie blokady rachunku lub wstrzymania określonej transakcji, ale będą przysługiwały mu uprawnienia. Projektodawca decyduje się na rozwiązanie w postaci szybszej drogi odwołania, biorąc pod uwagę, że wprowadzane w przedmiotowych przepisach uprawnienie Przewodniczącego Komisji ma silny charakter. Należy jednocześnie wskazać, że takie rozwiązanie było postulowane przez przedstawicieli rynku podczas konsultacji publicznych i zostało przyjęte przez projektodawcę na konferencji uzgodnieniowej przedmiotowego projektu ustawy.

- 48) **Art. 66** stanowi wykonanie art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia właściwemu organowi środków umożliwiających usunięcie treści lub ograniczenie dostępu do interfejsów internetowych, nakazanie dostawcy usług hostingowych usunięcie lub wyłączenie interfejsu internetowego oraz nakazanie rejestrom domen lub rejestratorom domen usunięcie pełnej nazwy domenowej. Projektowany przepis zobowiązuje Komisję do utworzenia i prowadzenia jawnego Rejestru domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, zwanego dalej „Rejestrem”. Przepis ten ma na celu zapobieżenie ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów.
- 49) **Art. 67** wskazuje, że do Rejestru wpisuje się domenę internetową wykorzystywaną do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów

rozporządzenia 2023/1114. Do Rejestru wpisuje się również domenę internetową wykorzystywaną do działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114 w inny sposób niż wskazany powyżej, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, w przypadku braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114. Art. 67 pkt 1 projektu ustawy określa sytuację, w której wpis został ściśle powiązany z wykorzystywaniem domeny internetowej do prowadzenia działalności bez zezwolenia (lub innego uprawnienia), tj. wtedy, gdy dochodzi do popełnienia przestępstwa z art. 121 projektu ustawy. W związku z tym wpis w tej sytuacji powiązany jest ściśle z dokonaniem wpisu na „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego”, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, zwaną dalej „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego”. Wpis na „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego” będzie dokonywany niezależnie, na podstawie przepisów wskazanych w art. 6b ww. ustawy, a więc co do zasady wtedy, gdy zostanie złożone zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektowanej ustawy. Powyższy przykład odnosi się do podmiotu, który prowadzi działalność nielegalnie, tj. naruszył przepis rozporządzenia 2023/1114, mówiący, że działalność w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia jest zakazana na terytorium Unii Europejskiej. Istotne jest w związku z tym pilne poinformowanie opinii publicznej, tj. potencjalnych klientów, o zaistnieniu takiej sytuacji. Należy wskazać, że każde prowadzenie działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 powoduje istotne ryzyko wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów. W przypadku określonym w pkt 1 niniejszego przepisu, KNF nie ma możliwości zastosowania innego skutecznego środka nadzorczego wobec podmiotu, który dopuścił się przedmiotowego naruszenia (np. wezwania do uzyskania zezwolenia albo posiadania innego pozwolenia zgodnie z rozporządzeniem 2023/1114). Tym samym przepis uwzględnia przesłankę zawartą w art. 94 ust. 1 lit aa rozporządzenia 2023/1114, która przewiduje wyposażenie właściwego organu w uprawnienia w tym zakresie, „aby zapobiec ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, w przypadku braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia” oraz zasadność wprowadzenia takiego rozwiązania. Natomiast pkt 2 wskazuje, że wpis do rejestru zostanie dokonany w sytuacji zaistnienia działalności naruszającej inne przepisy niż zakaz prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia. W związku z tym, że przypadek z pkt 2 dotyczy, w przeciwieństwie do przypadku z pkt 1, podmiotów, które objęte są nadzorem Komisji, dodano przesłankę, że uprawnienie KNF będzie realizowane jeżeli będzie to niezbędne do zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, w przypadku braku innych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114.

- 50) **Art. 68** doprecyzowuje jakie dane podlegają wpisowi do rejestru, mianowicie nazwa domeny internetowej, data i godzina dokonania wpisu bądź jego wykreślenia oraz podstawa prawna dokonania tego wpisu.

- 51) Zgodnie z **art. 69** w przypadku domeny internetowej wykorzystywanej do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 wpis do rejestru następuje niezwłocznie po złożeniu przez Komisję zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektu ustawy oraz zamieszczeniu informacji o złożeniu tego zawiadomienia na stronie „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego”.
- 52) **Art. 70** stanowi o obowiązku podmiotów świadczących usługi dostępu do sieci Internet będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru. Przepis stanowi również, że przedsiębiorca telekomunikacyjny dokonuje tego poprzez usunięcie tych stron z systemów teleinformatycznych, służących do zamiany nazwy domeny internetowej na adres IP nie później niż w ciągu 48 godzin, licząc od momentu dokonania wpisu do Rejestru. Opisany środek rozciąga się także na nieodpłatne przekierowywanie połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez KNF. Dyspozycja niniejszego przepisu w istocie ogranicza w pewnym zakresie swobodę kontraktową i czerpania zysków z prowadzonej działalności przez podmioty wskazane w hipotezie, niemniej jednak zważywszy na ważny interes i bezpieczeństwo nie tylko rynku, ale i państwa, została ona zastosowana. Ust. 2 stanowi, że w przypadku wpisu domeny internetowej do Rejestru, dostawca usług hostingowych jest obowiązany, na żądanie Komisji, do niezwłocznego i nieodpłatnego usunięcia albo wyłączenia interfejsu internetowego, ograniczenia dostępu do niego lub usunięcia wskazanych przez Komisję treści. Rejestr domen oraz rejestratorzy domen, w przypadku wpisu domeny internetowej do Rejestru, są obowiązani do nieodpłatnego usunięcia jej pełnej nazwy domenowej oraz umożliwienia Komisji jej nieodpłatnej rejestracji. Nieodpłatna rejestracja nazwy domeny internetowej na rzecz Komisji może następować bezterminowo lub na czas wskazany w żądaniu Komisji, co służy uniknięciu ewentualnych wątpliwości, do którego momentu domena powinna być zarejestrowana na rzecz Komisji. Przepis ten służy realizacji uprawnień, jakie przyznaje organowi właściwemu art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114, który wskazuje wprost, że organ nadzoru może nakazać dostawcy usług hostingowych usunięcie lub wyłączenie interfejsu internetowego lub ograniczenie dostępu do niego, a także może nakazać rejestrom domen lub rejestratorom domen usunięcie pełnej nazwy domenowej oraz umożliwić danemu właściwemu organowi jej rejestrację. Środek w postaci rejestracji domeny na rzecz Komisji może służyć przede wszystkim zamieszczeniu w ramach takiej domeny pewnych treści o charakterze prewencyjnym, np. ostrzeżeń dla nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego. Aby takie treści były prezentowane odbiorcom, dostęp do domeny nie powinien być blokowany przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Nie powinno być wątpliwości, że Komisja, po przygotowaniu odpowiednich treści w ramach zarejestrowanej na jej rzecz domeny, może wykreślić wpis z Rejestru, aby treści te stały się dostępne dla odbiorców, co pozostanie przy tym bez wpływu na prawa Komisji do domeny (pomimo odpadnięcia inicjalnego warunku zastosowania tego środka w postaci wpisu do Rejestru). Obowiązek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do przekierowania połączeń do komunikatu na stronie UKNF nie wyczerpie uprawnienia nadzorczego, o którym mowa

w art. 94 ust. 1 lit. aa pkt iii rozporządzenia 2023/1114. Uprawnienie to jest szersze niż obowiązek przekierowywania połączeń i może być wykorzystywane np. do prerejestrowania na rzecz UKNF domen, których wyłącznym celem działalności jest naruszanie przepisów rozporządzenia 2023/1114 („scamy”). Uprawnienie, o którym mowa w art. 70 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy, może być także wykorzystywane do wyświetlania na prerejestrowanych domenach komunikatów sprofilowanych pod względem treści dla danej sprawy (np. możliwe będzie poinformowanie w ten sposób poszkodowanych o toczącym się postępowaniu karnym wobec właściciela domeny i możliwości dołączenia do tego postępowania). W projektowanych przepisach jednolicie posłużono się nieodpłatnością czynności podejmowanych przez podmioty obowiązane (przedsiębiorcy telekomunikacyjni i dostawcy usług hostingowych), co stanowi odwzorowanie konstrukcji przepisów o rejestrze domen służących do oferowania gier hazardowych (art. 15f ust. 5 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U z 2023 r. poz. 227, z późn. zm.)). Wprowadzenie bezterminowo lub na czas wskazany w żądaniu KNF nieodpłatnie rejestracji na rzecz KNF nazwy domeny internetowej wynika z władczych kompetencji oraz uprawnień, które zostały nałożone na organy nadzorcze przez przepisy unijne. Organ nadzoru działa w interesie publicznym i w interesie klienta rynku finansowego, a wszelkie jego działania mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa świadczonych przez podmioty rynku usług oraz muszą być adekwatne i proporcjonalne do osiągnięcia niezbędnego celu, jakim jest ochrona inwestorów. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania ma przede wszystkim na celu ochronę interesu publicznego oraz interesu inwestorów, a także zapewnienie bezpieczeństwa klientów. Jest to bezpośredni środek nadzorczy, najbardziej skuteczny i szybki w dotarciu do możliwie jak najszerszego grona klientów. Projektodawca nie zauważa również żadnej skutecznej alternatywy, która mogłaby zostać zastosowana w przedmiotowym przypadku.

- 53) **Art. 71** gwarantuje podmiotom wykorzystującym nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru lub posiadającym tytuł prawny do tej domeny, dostawcom usług hostingowych, rejestrowi domen, rejestratorowi domen oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prawo do zgłoszenia do Komisji sprzeciwu od wpisu domeny internetowej do Rejestru, w przypadku, o którym mowa w art. 67 pkt 2 projektu ustawy. Ponadto jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny ma być podmiotem uprawnionym do wniesienia sprzeciwu, to powinien on być kwalifikowany, obok dostawcy usług hostingowych, rejestru domen i rejestratora domen, jako podmiot, na który przepisy ustawy nakładają określone obowiązki. Jeśli zaś podmiot taki jest jednocześnie dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów i wykorzystuje nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru bądź posiada do niej tytuł prawny, to będzie mógł wnieść sprzeciw na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy. W ust. 2 określono elementy sprzeciwu, mianowicie sprzeciw powinien zawierać dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw oraz uzasadnienie. Ust. 3 stanowi, że po rozpatrzeniu sprzeciwu Komisja wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny internetowej w Rejestrze albo o jej wykreśleniu z Rejestru. W przypadku dokonania wpisu na podstawie art. 67 pkt 1 projektu ustawy sprzeciw od wpisu nie będzie przysługiwał, ponieważ wpis będzie konsekwencją wpisu na „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego” (wykreślenie wpisu nastąpi, gdy zostanie wykreślony odpowiedni wpis na tej Liście).
- 54) **Art. 72** stanowi, że w sytuacji, w której domena została zgodnie z art. 70 ust. 3, wykreślona z Rejestru, podmiotom wykorzystującym nazwę domeny internetowej

wpisanej do Rejestru lub posiadającym tytuł prawny do tej domeny, dostawcom usług hostingowych, rejestrowi domen, rejestratorowi domen oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przysługuje prawo do zgłoszenia do Komisji sprzeciwu od wykreślenia domeny internetowej z Rejestru. W takiej sytuacji, Komisja w ciągu 14 dni od dnia wniesieniu sprzeciwu decyduje o utrzymaniu ww. stanu rzeczy, lub o przywróceniu przez rejestr domen i rejestratorów domen nazwy domeny internetowej oraz ponownej rejestracji nazwy tej domeny na rzecz podmiotu uprzednio posiadającego do niej tytuł prawny.

- 55) Zgodnie z **art. 73**, Komisja jest zobowiązana do wykreślenia domeny internetowej z Rejestru po usunięciu informacji zamieszczonych na „Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego” dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektu ustawy oraz po ustaniu podstaw do dokonania wpisu, o których mowa w art. 67 pkt 2 projektu ustawy. W przypadku wpisu z art. 67 pkt 2 projektu ustawy procedura sprzeciwu będzie przysługiwać tak jak to przewidziano w projekcie ustawy w art. 71 ust. 1 projektu ustawy.
- 56) **Art. 74** stanowi o obowiązkach przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz dostawcy usług hostingowych, w przypadku wykreślenia domeny internetowej z Rejestru. Zgodnie z propozycją zawartą w projektowanej ustawie przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobowiązany do nieodpłatnego umożliwienia dostępu do strony internetowej wykorzystującej domenę internetową wykreśloną z Rejestru oraz do zaprzestania przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję. Z kolei na dostawcy usług hostingowych spoczywa obowiązek nieodpłatnego przywrócenia albo włączenia interfejsu internetowego lub przywrócenia dostępu do niego lub przywrócenia usuniętych na żądanie Komisji treści. Zarówno przedsiębiorca telekomunikacyjny, jak i dostawca usług hostingowych są zobowiązani do wykonania ww. czynności w ciągu dwóch dni roboczych od dnia wykreślenia wpisu z Rejestru. Zgodnie z ust. 2, w przypadku gdy Komisja wydaje decyzje o przywróceniu nazwy domeny internetowej oraz ponownej jej rejestracji na rzecz podmiotu posiadającego do niej tytuł prawny albo usunięcia informacji zamieszczonych na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji pod nazwą „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego” dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektu ustawy, albo gdy domena internetowa nie jest już wykorzystywana w działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, zarówno rejestr domen, jak i rejestratorzy domen są zobowiązani do przywrócenia nazwy domeny internetowej sprzed stanu wpisu do Rejestru, oraz przerejestrowania nazwy tej domeny z powrotem na rzecz podmiotu, który bezpośrednio przed wpisem do Rejestru posiadał do niej tytuł prawny. Wszystkie te czynności są wykonywane przez rejestr domen i rejestratorów domen nieodpłatnie, w ciągu dwóch dni roboczych od dnia skierowania do nich żądania przez Komisję. Z tytułu działań wykonywanych zgodnie z tym przepisem rejestr domen ani rejestratorzy domen nie mogą pobierać dodatkowych opłat.
- 57) **Art. 75 i art. 76** stanowią, że Rejestr jest jawny oraz prowadzony w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług hostingowych.

58) **Art. 77** reguluje kwestie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Ust. 1 pkt 1 lit. a tego przepisu przewiduje opłaty za uzyskanie dwóch rodzajów zezwoleń. W pierwszym przypadku jest to opłata za uzyskanie zezwolenia na dokonanie oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami, której maksymalna kwota ustalona w ramach delegacji ustawowej pozostanie na poziomie nie wyższym niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro. W drugim przypadku jest to zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów. Może ono dotyczyć wszystkich usług w zakresie kryptoaktywów (por. art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia MiCA), ale też poszczególnych usług wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia MiCA. W tym drugim przypadku zezwolenie będzie w treści decyzji KNF obejmować określone usługi – będzie to zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie określonym w zezwoleniu. Z racji tego, że zezwolenie dla dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów może mieć charakter „pełny” (obejmować wszystkie wymienione w rozporządzeniu MiCA usługi), jak i ograniczony (do jednej czy kilku usług) nieadekwatne z punktu widzenia dostawców usług w zakresie kryptoaktywów byłoby w każdym przypadku pobieranie przez KNF opłaty w stałej wysokości równowartości w złotych kwoty 4500 euro. Dlatego też w zależności od zakresu zezwolenia rozporządzenie wykonawcze w tej kwestii powinno różnicować wysokość opłaty – do maksymalnej wysokości równowartości w złotych kwoty 4500 euro. Ust. 1 pkt 1 określa maksymalną wysokość opłaty za wydanie zezwolenia na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami, prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przez osoby prawne lub przedsiębiorców oraz za dokonanie oceny powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 3, art. 41 ust. 4, art. 60 ust. 8 i art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z ust. 1 pkt 1 została określona maksymalna wysokość opłaty na poziomie nie większym niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro. Natomiast ust. 1 pkt 2 lit. a określa opłatę za zatwierdzenie dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit a rozporządzenia 2023/1114, dotyczącego kryptoaktywa dla tokena powiązanego z aktywami emitowanego przez instytucję kredytową, która ma odpowiadać wysokości równowartości w złotych kwoty 3000 euro. Zatwierdzenie zmienianego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 2023/1114, będzie podlegało opłacie w wysokości równowartości w złotych kwoty 1000 euro. Ust. 1 pkt 3 określa wysokość opłaty za zgłoszenie Komisji dokumentu informacyjnego, o którym mowa odpowiednio w art. 8 ust. 1 i art. 51 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114, lub zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i art. 51 ust. 12 rozporządzenia 2023/1114 na równowartość w złotych kwoty 1000 euro. Dodatkowo ust. 2 reguluje sytuację, gdy dochodzi do przekazania Komisji przez właściwy organ nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który udzielił zagranicznemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zezwolenia, odpowiednich informacji dotyczących działalności tego dostawcy, jaka ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z tym przepisem ww. czynność będzie podlegała opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro, wnoszonej przez zagranicznego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, którego będą dotyczyły takie informacje. Natomiast ust. 3, który odnosi się bezpośrednio do sytuacji opisanej w ust. 2, zwalnia zagranicznego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów z opłaty, o której mowa w tym przepisie, w przypadku gdy na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność jako dostawcy

usług w zakresie kryptoaktywów na terytorium państwa, w którym ten dostawca ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty. Zgodnie z brzmieniem ust. 4 wszystkie opłaty, o których mowa w tym artykule będą przeznaczone na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

- 59) **Art. 78** ustanawia metodę obliczeniową wpłaty rocznej wnoszonej przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz jej minimalną i maksymalną wysokość. Niniejszy przepis stanowi, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów wnosi roczną wpłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który ta opłata jest należna, w wysokości nie większej niż 0,4 % tej średniej, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro. W przypadku gdy dostawca ten świadczy usługi krócej niż przez wskazany okres, pod uwagę jest brany okres prowadzenia działalności danego dostawcy. Ust. 2 precyzuje, że przez przychody ogółem rozumie się przychody z podstawowej działalności w zakresie świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów oraz zysk z operacji na kryptoaktywach przeznaczonych do obrotu. Przyjęcie obliczania kosztów nadzoru na podstawie przychodów ogółem dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wynika z różnorodnej działalności jaką mogą podejmować ci dostawcy, na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114. Z przepisem tym koresponduje wprowadzana w ustawie zmienianej w art. 134 delegacja ustawowa dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia w zakresie szczególnych zasad rachunkowości dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. W celu zapewnienia sprawiedliwej wysokości wpłat ponoszonych na rzecz nadzoru istotne jest posiadanie przez KNF wiedzy na temat przychodów dostawców z rzeczywistej ich działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Ust. 3 określa, że w przypadku dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, przychody ogółem tych dostawców będą stanowić przychody finansowe oraz pozostałe przychody operacyjne. Ust. 4 stanowi, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów rozpoczynający świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów wnosi pierwszą wpłatę za rok następujący po roku, w którym rozpoczął świadczenie tych usług, a w przypadku dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy. Ponadto niniejszy przepis precyzuje co przyjmuje się za podstawę obliczenia średniej wartości przychodów ogółem w okresie pierwszych trzech lat świadczenia usług przez ww. podmioty. W przypadku pierwszego roku kalendarzowego, za który wpłata jest należna, przyjmuje się wartość przychodów ogółem za rok poprzedni, a w przypadku następnego roku kalendarzowego przyjmuje się średnią wartość przychodów ogółem za dwa lata poprzedzające rok, za który ta wpłata jest należna. Ust. 5 dodatkowo precyzuje na podstawie czego ustala się podstawę obliczenia wpłaty, o której mowa w ust. 1. Podstawa ta ustalana będzie na podstawie danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzedni rok kalendarzowy, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy – danych ze zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym. W przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów innego niż podmiot, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, podstawa obliczenia opłaty ustalana będzie na podstawie informacji, o której mowa w art. 23 ust. 2 projektu ustawy. Zgodnie z ust. 6 łączna kwota kosztów nadzoru nad rynkiem

kryptoaktywów do pokrycia w danym roku kalendarzowym z wpłat, o których mowa w ust. 1 będzie pomniejszana o sumę opłat na podstawie art. 77 ust. 1 i 2 projektu ustawy, które zostały wniesione w poprzednim roku kalendarzowym. Ust. 7 uściśla sposób przekazania UKNF przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów deklaracji o wysokości należnej rocznej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru, precyzując, że deklarację należy złożyć w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej UKNF.

- 60) **Art. 79** określa wysokość wpłaty wnoszonej przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem. Zgodnie z ust. 1 emitenci będą zobowiązani wносить roczną wpłatę na pokrycie kosztów nadzoru w wysokości stanowiącej iloczyn ustalonej na dzień 1 stycznia danego roku średniej arytmetycznej sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów, obliczonych na koniec każdego dnia kalendarzowego w okresie poprzednich 12 miesięcy kalendarzowych oraz stawki nieprzekraczającej 0,1 %, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro. Zgodnie z ust. 2 niniejszego przepisu, emitent rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia rocznej wpłaty, pierwszą wpłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął tę działalność. Dla wyliczenia pierwszej wpłaty emitent ustala średnią arytmetyczną sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów obliczoną na koniec każdego dnia kalendarzowego w okresie od dnia rozpoczęcia działalności do dnia 31 grudnia roku, w którym emitent rozpoczął działalność. Zgodnie z ust. 3 łączna kwota kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów do pokrycia w danym roku kalendarzowym z wpłat, będzie pomniejszana o opłaty o których mowa w art. 77 ust. 1 i 2 projektu ustawy. Zgodnie z ust. 4 emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem przekazuje UKNF deklarację o wysokości należnej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru. Deklarację należy złożyć w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej UKNF.
- 61) **Art. 80** wprowadza zasadę obliczania równowartości w złotych kwot opłat, o których mowa w art. 77 oraz minimalnej wysokości wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1 projektu ustawy, wyrażonych w euro. Ustalono zostało, że obliczenie odbywa się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym należna stała się opłata, o której mowa w art. 77 lub za który należna jest wpłata, o której mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1 projektowanej ustawy. Zgodnie z ust. 2 opłaty, o których mowa w omawianym przepisie, podmioty nadzorowane wnoszą na rachunek bankowy UKNF.
- 62) **Art. 81** wprowadza obligatoryjną delegację ustawową do wydania przez Prezesa Rady Ministra rozporządzenia celem określenia wysokości oraz terminów uiszczania opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 projektu ustawy.
- 63) **Odział 5 Środki nadzorcze i sankcje administracyjne** – służy przyznaniu organowi nadzoru (Komisji) niezbędnych narzędzi do zapewnienia przestrzegania przez podmioty nadzorowane przepisów ustawy i rozporządzenia 2023/1114. Należy wskazać, że rozporządzenie to nadaje bardzo szerokie kompetencje nadzorcze właściwym organom w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Art. 94 rozporządzenia 2024/1114 wskazuje szeroki katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, które organ nadzoru powinien posiadać, aby realizować obowiązki spoczywające na nim na mocy tytułów II–IV rozporządzenia 2023/1114. Warto

zaznaczyć, że przepis ten wprost wskazuje, że są to *minimalne narzędzia, jakie należy wprowadzić w przepisach krajowych*. W związku z powyższym należy przytoczyć niektóre z uprawnień jakie nadaje rozporządzenie organom właściwym, są to m.in. przewidziane w art. 94 ust. 1 lit. v uprawnienie do zastosowania dowolnego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, emitent tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniądzem lub dostawca usług w zakresie kryptoaktywów przestrzegali przepisów rozporządzenia 2023/1114, włącznie z żądaniem zaprzestania wszelkich praktyk lub postępowania, które właściwy organ uznaje za sprzeczne z tym rozporządzeniem.

- 64) **Art. 82** przyznaje Komisji kompetencję do wydawania emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem zaleceń zaprzestania w wyznaczonym terminie naruszania obowiązków wynikających z określonych przepisów rozporządzenia 2023/1114. Ma to miejsce w przypadku uchybienia przez te podmioty ciążących na nich obowiązków określonych w art. 23, art. 30–32, art. 34–38, art. 46, art. 47 lub art. 54 rozporządzenia 2023/1114 oraz w przepisach aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5, art. 46 ust. 6 lub art. 47 ust. 5 tego rozporządzenia.
- 65) **Art. 83** wyposaża Komisję w kompetencję do nakazania oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami zmiany treści sporządzonego przez ten podmiot dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa albo uzupełnienia treści takiego dokumentu o dodatkowe informacje, w przypadku gdy dokument ten nie zawiera wymaganych informacji. Komisja może również nakazać ww. podmiotom uzupełnienie treści dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa o dodatkowe informacje, jeżeli zachodzi konieczność uzupełnienia koniecznego dla zapewnienia stabilności finansowej oraz ochrony interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych.
- 66) **Art. 84** wyposaża Komisję w niezbędne uprawnienia wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem w sytuacji, gdy podmiot ten nie spełnia tak istotnych wymogów, jak dotyczące rezerwy aktywów, lub istnieje prawdopodobieństwo, że w najbliższej przyszłości nie spełni tych wymogów. Zgodnie z ust. 1 uprawnienia Komisji w tym zakresie to nakazanie emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem wdrożenia planu naprawy oraz podjęcia określonych działań przewidzianych w tym planie, nakazanie aktualizacji planu naprawy oraz podjęcia określonych działań przewidzianych w zaktualizowanym planie naprawy oraz, jeżeli jest to uzasadnione interesami posiadaczy tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, lub może służyć to utrzymaniu lub przywróceniu stabilności finansowej tego emitenta, zawieszenie wykupu tych tokenów na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Następnie zgodnie z ust. 3 powyższe działania podejmowane będą przez Komisję w drodze decyzji. Komisja będzie miała prawo określenia terminu wykonania ww. decyzji. W określonych przypadkach, Komisja zobowiązana będzie do powiadomienia BFG o podjętej decyzji.
- 67) **Art. 86** wyposaża Komisję w uprawnienie wobec emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem w postaci nakazu wdrożenia planu wykupu, w przypadkach określonych w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Komisja będzie nakładała ten środek w drodze decyzji, w której określi również termin wdrożenia tego planu. Ust. 2 nakłada na Komisję obowiązek, w określonych przypadkach, do niezwłocznego powiadomienia BFG o wydaniu decyzji.

- 68) **Art. 88** stanowi, że w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów nie spełniają wymogów określonych w art. 7, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów zmianę treści tych materiałów marketingowych.
- 69) Zgodnie z **art. 89** w przypadku naruszenia przepisów art. 6, art. 8 ust. 4–6, art. 9, art. 12, art. 17, art. 19, art. 25, art. 28 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 6 lub 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11, art. 51 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 51 ust. 10 rozporządzenia 2023/1114, w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów przez oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, Komisja może nakazać wstrzymanie rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów lub przerwanie jej biegu na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych (uprawnienie wynika z art. 94 ust. 1 lit. l rozporządzenia 2023/1114), lub zakazać rozpoczęcia oferty publicznej albo dalszego jej prowadzenia, co jest zgodne z uprawnieniami organu właściwego zawartymi w art. 94 ust. 1 lit. m rozporządzenia 2023/1114. Komisja może również opublikować, na koszt oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów (zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. r rozporządzenia 2023/1114). Przepisom tym podlegają również inne podmioty uczestniczące w tej ofercie w imieniu lub na zlecenie oferującego lub ww. emitenta. Powyższa sytuacja dotyczy też uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, albo niewykonania w wyznaczonym terminie zaleceń określonych w ust. 2. Dokonanie publikacji jest zobowiązaniem do działania po stronie KNF i to w gestii organu nadzoru pozostaje dokonanie wyboru miejsca takiej publikacji. Należy wskazać, że biorąc pod uwagę specyfikę rynku kryptoaktywów publikacja powinna nastąpić natychmiastowo. Ponadto publikacja jest konsekwencją niezgodnego z prawem działania, dlatego też odbywa się na koszt podmiotu, który dopuścił się naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114. Pominiecie instytucji uprzedniego zobowiązania podmiotu do dokonania takiej publikacji zostało zastosowane z uwagi na konieczność podania takiej informacji do publicznej wiadomości możliwie szybko, mając na względzie bezpieczeństwo innych uczestników rynku i klientów. Ust. 2 przewiduje możliwość miarkowania stosowania środków nadzorczych przyznanych Komisji na podstawie uznaniowej, podobnej do karnistycznej, społecznej szkodliwości czynu. Jeżeli KNF uzna, że dokonane przez podmiot naruszenie, o którym mowa powyżej, jest niewielkiej wagi, czyli nie wywołuje poważnych, negatywnych konsekwencji, może ograniczyć się do wydania jedynie zalecenia zaprzestania naruszania prawa, wyznaczając termin jego wykonania. Naruszenie niewielkiej wagi to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Ocena wagi naruszenia prawa jako niewielkiej wymaga spełnienia warunku zaprzestania przez stronę naruszania prawa, a zatem przywrócenia

przez stronę stanu zgodnego z prawem. Przepisy te wzorowane są na art. 16 i 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 592), zwanej dalej „ustawą o ofercie publicznej”, niebudzących wątpliwości uczestników rynku, stanowiących implementację przepisów dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. EU L 345 z 31.12.2003, str. 64, z późn. zm.) (w takim samym brzmieniu) służąc stosowaniu rozporządzenia prospektowego, które zastąpiło dyrektywę. W przypadku niewykonania przez oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 będzie miał zastosowanie. Zgodnie z ust. 4–6, które przewidują takie same środki nadzorcze jak omówione powyżej, należy również stosować odpowiednio do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami, w przypadku niezgłoszenia dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywów zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2023/1114. Należy przy tym podkreślić, że stosowanie przez KNF środków ujętych w ust. 1, 2, 4 i 5 może być wielokrotne.

- 70) **Art. 90** cechuje konstrukcyjne podobieństwo do artykułu poprzedzającego, z tym że dotyczy sytuacji ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz powzięcia przez Komisję uzasadnionych podejrzeń co do dokonywania oferty publicznej bez zezwolenia przez oferujących lub osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów. Proponuje się przyznanie KNF środków nadzorczych w postaci nakazu wstrzymania ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych (uprawnienie wynika z art. 94 ust. 1 lit. l rozporządzenia 2023/1114), zakazu ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, zgodnie z uprawnieniami organu właściwego zawartymi w art. 94 ust. 1 lit. m rozporządzenia 2023/1114, oraz publikacji na koszt oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów informacji o niezgodnym z prawem działaniu w związku z rzeczoną ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu (zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. r rozporządzenia 2023/1114). Analogicznie jak w przepisie poprzedzającym, Komisja będzie miała możliwość miarkowania środków, a także uprawnienie wielokrotnego ich stosowania.
- 71) **Art. 91** przyznaje Komisji kompetencję stosowania środków w postaci zakazu rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów lub jej dalszego prowadzenia oraz zakazu ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, w przypadku uzasadnionego podejrzenia dokonywania oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem bez wymaganego zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z rozporządzenia 2023/1114, a także kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem bez zgłoszenia dokumentu informacyjnego. Ust. 2 wskazuje, że Komisja może zakazać podmiotowi świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w przypadku uzasadnionego podejrzenia świadczenia przez ten podmiot usług w zakresie kryptoaktywów bez zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. h tego rozporządzenia.

72) **Art. 93** ust. 1 reguluje kwestie kompetencji Komisji służących zapewnieniu stosowania art. 94 ust. 1 lit. p i q rozporządzenia 2023/1114. Przepis ten stanowi realizację możliwości rozszerzenia kompetencji organu właściwego wynikającą z art. 94 ust. 1 lit. p i q rozporządzenia 2023/1114 i wskazuje:

- przypadki naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 7, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 12, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114,
- krąg podmiotów, których dotyczą środki pozostające w dyspozycji Komisji tj. nakazanie wstrzymania rozpoczęcia rozpowszechniania materiałów marketingowych lub przerwania ich rozpowszechniania na okres maksymalny 30 dni roboczych, zakazania rozpowszechniania materiałów marketingowych lub udostępniania określonych informacji pochodzących z tych materiałów w szczególności w razie nieusunięcia wskazanych przez KNF nieprawidłowości, a także możliwość publikacji na koszt podmiotu nadzorowanego informacji o niezgodnym z prawem rozpowszechnianiu informacji pochodzących z materiałów marketingowych ze wskazaniem na czym polega naruszenie.

W ust. 2 w odniesieniu do zakazu udostępniania określonych informacji pochodzących z materiałów marketingowych albo dalszego ich udostępniania w projekcie zaproponowano model wielokrotnego stosowania wymienionych środków nadzorczych.

73) **Art. 94** określa jakie środki nadzorcze ustawa przyznaje Komisji, stosownie do art. 94 rozporządzenia 2023/1114, który przyznaje organowi nadzoru zgodnie z prawem krajowym szereg uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych w przypadku naruszenia przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów art. 64 ust. 8 lub art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów określonych aktów delegowanych wydanych na podstawie tego rozporządzenia. Przepis również odnosi się do naruszenia przepisu art. 6 ust. 4 zdanie pierwsze projektu ustawy. Ust. 1 pkt 1 odnosi się do zakazu świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy (stosownie do art. 94 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2023/1114, przy czym w projekcie ustawy ograniczono okres tego zawieszenia do 12 miesięcy, stanowi to tym samym łagodniejszy środek nadzorczy, niż przewidziany w rozporządzeniu 2023/1114, gdyż art. 94 ust. 1 lit. c tego rozporządzenia nie określa maksymalnego okresu zakazu). Pkt 2 dotyczy nakazu wobec wspomnianych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wstrzymania świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów na maksymalnie 30 dni roboczych (art. 94 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114), natomiast w pkt 3 określono możliwość opublikowania na koszt tego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów informacji o niezgodnym z prawem działaniu w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów (art. 94 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2023/1114). Środki te zgodnie z ust. 2 i 4 mogą podlegać miarkowaniu oraz być wielokrotnie stosowane. Jednocześnie ust. 3 wskazuje, że w sytuacji, gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie wykona w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2 ma zastosowanie przepis ust. 1.

74) **Art. 95** analogicznie do przepisów poprzedzających, wyposaża Komisję w środek umożliwiający zakazanie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami obrotu wskazanymi przez KNF kryptoaktywami na określony czas nie dłuższy niż 12 miesięcy (zgodnie z art. 94 ust. 1 lit o rozporządzenia

2023/1114), w przypadku naruszenia przepisów art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 tego rozporządzenia albo w razie powzięcia przez KNF uzasadnionego podejrzenia naruszenia ww. przepisów albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić.

75) **Art. 96** ustanawia środki, które Komisja może przedsięwziąć, gdy jest to konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub gdy świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami byłoby szkodliwe dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych, albo gdy obrót kryptoaktywami zagraża w sposób istotny bezpieczeństwu obrotu lub powoduje naruszenie interesów posiadaczy kryptoaktywów. Przepis ten służy zapewnieniu stosowania art. 94 ust. 1 lit. f i t rozporządzenia 2023/1114, który uzależnia użycie środków w nim określonych od wystąpienia odpowiednio przesłanki „szkodliwości świadczenia usług dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych” lub „szkodliwości obrotu dla interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych”. Przesłanki te zostały rozszerzone w przepisie krajowym o przesłanki „bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami” (ust. 1 pkt 1) i „bezpieczeństwa obrotu” rozumianego w sposób szeroki (ust. 1 pkt 2). Należy wskazać, że posłużenie się znanym z rynku kapitałowego pojęciem „bezpieczeństwa obrotu” spełnia warunki spójności i jasności przepisów i systemu prawa, oddając jednocześnie cel regulacji. Ponadto posłużenie się dodatkową przesłanką jest dopuszczalne na podstawie art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, który zezwala państwom członkowskim na przyjęcie w prawie krajowym dodatkowych uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych w celu realizacji obowiązków spoczywających na właściwych organach na mocy tytułów II–VI rozporządzenia 2023/1114. Należy zauważyć, że wystąpienie stanu szkodliwości dla interesów klientów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami lub interesów posiadaczy kryptoaktywów wiązać się będzie często z równoczesnym powstaniem stanu zagrożenia bezpieczeństwa obrotu w ogólności lub bezpieczeństwa obrotu na danej platformie obrotu kryptoaktywami. Komisja w swoim żądaniu dotyczącym wstrzymania wprowadzenia określonych kryptoaktywów do obrotu lub rozpoczęcia obrotu wskazanymi kryptoaktywami (uprawnienie przyznane na podstawie art. 94 ust. 1 lit. v rozporządzenia 2023/1114) wskazuje okres obowiązywania wstrzymania, który jest nie dłuższy niż 30 dni. W przypadku zawieszenia obrotu wskazanymi kryptoaktywami Komisja może wskazać termin obowiązywania zawieszenia. Jeśli tego nie uczyni, zawieszenie obowiązuje do momentu uchylecia decyzji zawierającej żądanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku gdy po jej wydaniu Komisja stwierdzi, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w tym przepisie. Termin obowiązywania zawieszenia zgodnie z ust. 2 może zostać przedłużony w przypadku uzasadnionych obaw, że w dniu jego upływu będą nadal zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami, który zawiesił lub wykluczył kryptoaktywa z obrotu, ma obowiązek poinformowania o tej czynności Komisję oraz podania tej informacji do publicznej wiadomości. Natomiast KNF zobowiązano zgodnie z ust. 3 do podania do publicznej wiadomości informacji o wystąpieniu z żądaniem wstrzymania wprowadzenia określonych kryptoaktywów do

obrotu lub rozpoczęcia obrotu wskazanymi kryptoaktywami lub zawieszenia obrotu wskazanymi kryptoaktywami lub wykluczenia z obrotu wskazanych kryptoaktywów oraz o przyczynach, które je uzasadniają.

76) Zgodnie z **art. 96** Komisja, w przypadku gdy wpływ wywierany przez akcjonariuszy lub udziałowców, którzy posiadają znaczne pakiety akcji lub udziałów w dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, może być niekorzystny dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania tym dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, może podjąć, w drodze decyzji, odpowiednie środki nadzorcze w celu przeciwdziałania tym ryzykom. Zgodnie z niniejszym przepisem tymi środkami może być nakazanie zaprzestania wywierania takiego wpływu, przy czym Komisja wskazuje termin oraz zakres podjęcia stosownych czynności, lub nałożenie zakazu wykonywania prawa głosu przez akcjonariusza lub udziałowca z posiadanych akcji lub udziałów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Komisja dokonując oceny, czy zachodzi przesłanka do tego zakazu będzie odpowiednio stosowała przepisy art. 84 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2023/1114. W ust. 3 wskazuje się, że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wykonywanie przez akcjonariusza lub udziałowca prawa głosu ze wszystkich posiadanych akcji lub udziałów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów jest bezskuteczne. Ponadto zgodnie z ust. 4 uchwała walnego zgromadzenia lub zgromadzenia wspólników dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów uznawana jest za nieważną, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z udziałów lub akcji, w stosunku do których Komisja wydała na podstawie niniejszego przepisu decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu, chyba że uchwała spełnia wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały będzie przysługiwało również Komisji. Dodatkowo przepis wskazuje, że przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio. Przepis ust. 6 precyzuje, że w przypadku zakazu wykonywania prawa głosu przez udziałowca lub akcjonariusza z posiadanych udziałów lub akcji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, Komisja może nakazać zbycie udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie. Ust. 7 wskazuje jakie będą konsekwencje w przypadku niezastosowania się do decyzji Komisji, o której mowa w ust. 6. Art. 68 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114 dotyczy wpływu wywieranego również przez udziałowców. Zgodnie z ust. 8 przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114. Ust. 9 wskazuje, że decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

77) **Art. 97** służy rozszerzeniu środków nadzorczych na podstawie art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, który zezwala na przyjęcie dodatkowych uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych w prawie krajowym, celem realizacji obowiązków spoczywających na nich na mocy tytułów II–VI tego rozporządzenia. Projektowany przepis urzeczywistnia zasadę transparentności uprawniając Komisję do podawania do publicznej wiadomości istotnych informacji, które mogą mieć wpływ na ocenę kryptoaktywów będących przedmiotem oferty publicznej, już dopuszczonych do obrotu albo na funkcjonowanie rynku kryptoaktywów, aby zapewnić ochronę interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych, lub na sprawne działanie tego rynku, przez zamieszczenie tych informacji na stronie internetowej Komisji. Celem niniejszego przepisu jest ochrona klientów i zapewnienie

prawidłowego funkcjonowania rynku, co jest zgodne z art. 94 ust. 1 lit. s rozporządzenia 2023/1114. Zauważyć należy, że KNF może wydać podmiotowi nadzorowanemu lub trzeciemu, któremu dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą w zakresie kryptoaktywów na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2023/1114, zalecenie opublikowania przez nich informacji na ich stronach internetowych, które mogą wpłynąć na ocenę wcześniej wspomnianych elementów (ust. 1). Dodatkowo Komisja określa również zakres tych informacji i okres, przez który będą dostępne na tych stronach internetowych.

- 78) **Art. 98**, który służy zapewnieniu stosowania art. 94 ust. 3 lit. h rozporządzenia 2023/1114, wyposaża KNF w uprawnienia do prostowania fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji podanych do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie tego sprostowania na swojej stronie internetowej albo zobowiązania podmiotów nadzorowanych lub innych osób, które opublikowały i rozpowszechniły fałszywe, tudzież wprowadzające w błąd informacje do niezwłocznego sprostowania tych informacji i podania tego sprostowania do publicznej wiadomości. Wskazany został minimalny okres, w którym sprostowanie będzie dostępne na stronie internetowej Komisji (rok od dnia jego udostępnienia). Podanie do publicznej wiadomości ww. sprostowania będzie następowało za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ustawy o ofercie publicznej. Koszt podania sprostowania do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej będzie ponosił podmiot nadzorowany, który opublikował lub rozpowszechnił fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje. Środki te służą zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów oraz rzetelnego informowania opinii publicznej o jego funkcjonowaniu.
- 79) **Art. 99** przyznaje Komisji środek nadzorczy polegający na możliwości nakazania posiadaczom kryptoaktywów ograniczenia rozmiaru otwartych pozycji w kryptoaktywach. Dotyczy to również ekspozycji na kryptoaktywa. Zastosowanie projektowanego środka będzie możliwe wyłącznie w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku. Wprowadzenie tego uprawnienia jest podyktowane potrzebą zapewnienia organom właściwym państw członkowskich odpowiednich uprawnień zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. z rozporządzenia 2023/1114.
- 80) **Art. 100** w ust. 1 wskazuje się możliwość w przypadku naruszenia przepisów art. 36 ust. 1 lub 2 nakazania przez Komisję zbycia udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie. Ust. 2 określa, że w przypadku niezbycia udziałów lub akcji w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 1, Komisja może nałożyć na udziałowca lub akcjonariusza emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie udzielone emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Ust. 3 określa, że w przypadku niezapłacenia w terminie ww. kary pieniężnej, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którego udziałowcem lub akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona ta kara, przekazanie na poczet niezapłaconej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę wszelkich płatności dokonywanych przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz tego udziałowca lub akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami za zwłokę.

- 81) **Art. 101** stanowi, że w przypadku niedokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 29 ust. 1 projektu ustawy lub powiadomienia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł. Należy wskazać, że art. 41 ust. 8 oraz 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114 nadają organowi właściwemu możliwość wyznaczenia maksymalnego terminu na sfinalizowanie planowanego nabycia odpowiednio emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten stanowi skorzystanie z uprawnienia przewidzianego w art. 94 ust. 1 lit. v rozporządzenia 2023/1114, które upoważnia organ właściwy do zastosowania dowolnego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby podmiot objęty nadzorem przestrzegał przepisów tego rozporządzenia, włączenie z żądaniem zaprzestania wszelkich praktyk lub postępowania, które organ właściwy uznaje za sprzeczne z tym rozporządzeniem. Przepis ust. 2 wskazuje, że kara ta może również zostać nałożona w przypadku nabycia lub objęcia udziałów lub akcji w przypadku wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114. Ponadto Komisja będzie miała prawo również nałożyć ww. karę w przypadku nabycia lub objęcia udziałów lub akcji przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, jak również w przypadku nabycia lub objęcia udziałów lub akcji po upływie wyznaczonego przez Komisję terminie na to nabycie lub objęcie zgodnie art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z ust. 3 Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, na osobę fizyczną działającą w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej w przypadkach, o których mowa w ust. 1. Ust. 4 umożliwia Komisji nakazanie ogłoszenia rozstrzygnięcia w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony postępowania.
- 82) **Art. 102** uprawnia KNF do nałożenia sankcji administracyjnych. Przepis ten wymienia kary pieniężne w wysokościach odpowiednio 5 000 000 zł (dotyczą oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów) oraz 2 500 000 zł (dotyczą osób fizycznych) nakładane w przypadku niewykonania albo nienależytego wykonania określonych w ustawie obowiązków powiązanych ze środkami nadzoru. Są to nie tylko nienależyte wykonywanie i niewykonywanie obowiązków ustawowych, ale także obowiązków wynikających bezpośrednio z uprzednio nałożonych przez KNF nakazów, a także zakazów. Adresatami niniejszego przepisu są oferujący, emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów i dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepisy opisujące środki nadzorcze wskazują podmioty, na które możliwe jest nałożenie określonej sankcji lub kary. Przepis również gwarantuje możliwość nałożenia kary administracyjnej w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem obowiązku nałożonego uprzednio przez KNF w ramach zastosowanych środków nadzoru. Do takich środków należy środek określony w art. 100 ustawy, zgodnie z jego brzmieniem KNF może nakazać posiadaczowi kryptoaktywa ograniczenie otwartych pozycji w kryptoaktywach lub ekspozycji na nie, jeżeli będzie to niezbędne do zagwarantowania prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów, jak również obrotu na tym rynku. KNF powinien mieć tak jak w innych przypadkach wymienionych

w art. 95 możliwość nałożenia kary pieniężnej także i w tym przypadku. Przepis wzoruje się na przepisie art. 176g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który odnosi się do podobnego obowiązku z art. 32e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepis określa górną granicę wysokości kary pieniężnej. Organ może nałożyć karę w niższej wysokości, nie może ona jednak być wyższa niż odpowiednio 5 000 000 i 2 500 000 zł. Możliwe jest zatem miarkowanie przez KNF kary, o której mowa w tym artykule, po zapoznaniu się z konkretnym stanem faktycznym, określeniu wagi oraz stopnia naruszenia. Dyrektywy wymiaru kary pieniężnej można odnaleźć w art. 189d KPA. Pozostałe przepisy niniejszego rozdziału wynikają głównie z art. 111 rozporządzenia 2023/1114, który zezwala na przyznanie właściwym organom uprawnień do stosowania odpowiednich kar administracyjnych i innych środków administracyjnych w związku z naruszeniami określonymi w tym przepisie rozporządzenia.

83) **Art. 103** określa wysokość kar pieniężnych, które KNF może nakładać na podmioty nadzorowane w przypadku naruszenia przez nie przepisów art. 23 ust. 1, 3 lub 6 projektowanej ustawy lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9 projektowanej ustawy lub przepisów art. 6–12, art. 14, art. 17, art. 19, art. 22, art. 23, art. 25, art. 27–40, art. 46–47, art. 49–51, lub art. 53 i art. 55 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych na podstawie art. 6 ust. 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 10 i 11, art. 22 ust. 6, art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5, lub art. 51 ust. 10 i 15 tego rozporządzenia lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 22 ust. 7 tego rozporządzenia lub niewykonania zalecenia, o którym mowa w art. 86. Zalecenia, o których mowa w art. 86 projektu ustawy, dotyczą m.in. rozpatrywania skarg, polityki, procedury i metodologii zapobiegania konfliktom interesów, wymogów w zakresie funduszy własnych, rezerwy aktywów, instrumentów finansowych, które można uznać za instrumenty wysoce płynne i instrumenty o minimalnym ryzyku rynkowym i kredytowym oraz minimalnym ryzyku koncentracji, w jakie może inwestować emitent tokenów. Podobnie jak w przypadku większości zaleceń wydawanych przez KNF wobec podmiotów nadzorowanych rynku finansowego, dotyczą one obowiązku poprawy zarządzania danym obszarem, osiągnięcia celu opisanego normą ostrożnościową, a nie wykonania jednej, konkretnie wskazanej czynności prawnej albo faktycznej. Zalecenia wskazują obszar wymagający poprawy, czyli cel jaki należy osiągnąć, jakim jest zgodność z normą ostrożnościową. Podmiot nadzorowany może osiągnąć ten cel na różne prawnie dopuszczalne sposoby (w przypadku normy koncentracji zaangażowania może np. zdynamizować działalność w jednym obszarze, albo ograniczyć ją w innym).

Przepis ten stanowi wykonanie art. 111 (Kary administracyjne i inne środki administracyjne) rozporządzenia 2023/1114, który umożliwia nadanie organowi właściwemu uprawnienia do nakładania administracyjnych kar pieniężnych i innych środków administracyjnych (w tym np. zaleceń) na nadzorowane podmioty. Niezależnie od nałożenia kary pieniężnej na oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów za naruszenie przepisów rozporządzenia 2023/1114 Komisja może również nakazać podmiotowi, który dopuścił się danego naruszenia lub nie wykonał zalecenia, zaprzestanie tego naruszenia i niepodejmowanie tego działania w

przyszłości, lub wykonanie tego zalecenia, nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie lub niewykonanie zalecenia karę pieniężną do określonej wysokości oraz, w przypadku gdy naruszenie to ma charakter poważny, wystąpić z wnioskiem o odwołanie ze składu organu zarządzającego osoby odpowiedzialnej za stwierdzone naruszenie. Wskazać należy, że użycie terminu „poważnego charakteru” jest tożsame z użyciem tego terminu w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, gdzie została wprowadzona analogiczna terminologia. Nakaz zaprzestania określonego działania wprowadza gradację ingerencji KNF w swobodę działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Co do zasady, to przedsiębiorca powinien samodzielnie podjąć takie działania, które pozwolą trwale osiągnąć stan zgodności z normą prawa. Władza ingerencja organu nadzoru nakazująca zaprzestanie, lub podjęcie określonego działania, będzie mieć miejsce dopiero kiedy przedsiębiorca nie podejmie skutecznych działań. Kolejnym krokiem może być zastosowanie sankcji. Nadanie Komisji powyższych uprawnień do stosowania odpowiednich kar i środków administracyjnych stanowi wykonanie przepisów art. 111 ust. 2 lit. b oraz d, ust. 5 lit. b oraz e rozporządzenia 2023/1114. Ust. 3 stanowi, że w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku tego naruszenia lub niewykonania zalecenia, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 2 może być nałożona do wysokości dwukrotności tej kwoty. Ust. 4 określa co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku gdy podmiot nadzorowany jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe. Wysokość maksymalnej wysokości kar pieniężnych wynika odpowiednio z przepisów art. 111 ust. 2 lit. d oraz ust. 3 lit. a, b d rozporządzenia 2023/1114. Ust. 5 precyzuje, że Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b–d oraz g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami, może nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i ust. 2

- 84) **Art. 105** ust. 1 określa środki, jakie Komisja może zastosować w przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów przepisów art. 6 ust. 4, art. 23 ust. 2, 3 lub 6 projektowanej ustawy lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 4, art. 14 projektowanej ustawy lub przepisów art. 22 ust. 3, art. 40 ust. 2, art. 64 ust. 8 i art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5, art. 76 ust. 16, tego rozporządzenia lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 7 tego rozporządzenia. Na tej podstawie, zgodnie z przepisami art. 111 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną zarówno na osobę odpowiedzialną za zaistniałe naruszenie, jak i dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Ust. 2 natomiast określa, że w przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów ww. przepisów, Komisja, niezależnie od zastosowania kary pieniężnej, o której mowa w tym przepisie może zastosować inne odpowiednie środki tj. może zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów (w przypadku instytucji kredytowej, centralnego depozytu papierów wartościowych, firmy inwestycyjnej, uczestnika rynku, instytucji pieniądza elektronicznego, spółki zarządzającej UCITS lub zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym,

którym zezwolono na świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów). Zgodnie z ust. 3 w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku wskazanego w tym artykule naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości dwukrotności tej kwoty. Ponadto określa się co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku, gdy podmiot nadzorowany jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe. Ust. 5 z kolei doprecyzowuje jakich dodatkowych środków może użyć Komisja w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1 tego artykułu. Tymi środkami są: nakaz zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszenia i niepodejmowania tych działań w przyszłości wobec dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zakaz pełnienia funkcji członka zarządu lub rady dyrektorów lub funkcji kierowniczych u dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok wobec osoby odpowiedzialnej za naruszenie, zakaz pełnienia funkcji członka zarządu lub rady dyrektorów lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat wobec osoby odpowiedzialnej za naruszenie – w przypadku gdy doszło do ponownego naruszenia, oraz wystąpienie z wnioskiem o odwołanie członka zarządu lub rady dyrektorów odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, w przypadku gdy te naruszenia mają charakter poważny. Ust. 6 uwzględnia sankcjonowanie niewykonania lub nienależytego wykonania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami obowiązków nałożonych przez KNF na podstawie art. 96 ust. 1 ustawy. Ust. 7 precyzuje, że Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i 5.

- 85) **Art. 106** wskazuje, że w przypadku gdy emitent kryptoaktywów, oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2023/1114 lub w przepisach aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia, lub wykonuje je nienależycie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 4 456 800 zł na osobę odpowiedzialną za zaistniałe naruszenie w przypadku osób fizycznych, oraz w przypadku osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej do wysokości 11 142 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu tego emitenta, oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 11 142 000 zł. Maksymalna wysokość tych kar pieniężnych została ustalona na podstawie art. 111 ust. 5 lit. i–j rozporządzenia 2023/1114. Ponadto wskazuje się, że w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku wskazanego w tym artykule naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości trzykrotności tej kwoty oraz określa się co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku, gdy emitent kryptoaktywów, oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu jest jednostką dominującą albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej. Przepis ten obejmuje wykonywanie nadzoru w zakresie ujawniania i zapobiegania nadużyciom na rynku kryptoaktywów. Zasadne jest objęcie tym przepisem wszystkich emitentów (także kryptoaktywów innych niż tokeny

powiązane z aktywami lub tokeny będące pieniądzem elektronicznym). W przypadku tych emitentów możliwe jest, że będą to również osoby fizyczne, co wynika m.in. z definicji pojęcia emitenta na gruncie rozporządzenia MiCA. Również i tacy emitenci będą mieli obowiązki w zakresie informacji poufnych (podawanie do publicznej wiadomości), o których mowa w art. 88 ust. 1–3 rozporządzenia MiCA. Konieczne jest zatem objęcie tych osób przepisem sankcyjnym. W związku z tym doprecyzowano zakres podmiotowy przepisu. W przypadku deliktów stanowiących naruszenie art. 88 rozporządzenia MiCA, prawodawca europejski ustalił maksymalną kwotę kar pieniężnych na równowartość co najmniej 1 000 000 euro w przypadku osób fizycznych i 2 500 000 euro w przypadku osób prawnych (art. 111 ust. 5 lit. i oraz lit. j w związku z ust. 1 lit. e rozporządzenia MiCA). Wyższa sankcja powinna objąć nie tylko osoby prawne, ale również jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. W związku z tym, że art. 88 rozporządzenia MiCA przewiduje wydanie rozporządzenia wykonawczego, zasadne jest, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, objęcie przepisem sankcyjnym również naruszenia przepisów tego aktu, dotyczącego podania informacji poufnej do publicznej wiadomości oraz opóźniania jej podawania. Przepisy dotyczące informacji poufnej mają zasadnicze znaczenie dla transparentności wobec uczestników rynku. Uzupełnienie zapewni pełną możliwość skutecznego sankcjonowania naruszeń związanych z obowiązkami wynikającymi z wymienionych przepisów.

- 86) **Art. 107** nadaje Komisji uprawnienie do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który narusza zakazy w zakresie wykorzystywania i bezprawnego ujawniania informacji poufnych oraz manipulacji na rynku, o których mowa w art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, do wysokości 22 284 000 zł – na podmiot, który dopuścił się naruszenia, będący osobą fizyczną, natomiast w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej do wysokości 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15% całkowitego rocznego przychodu podmiotu, który dopuścił się naruszenia, według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł, zgodnie z art. 111 ust. 5 lit. i tego rozporządzenia. W przypadku, gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku wskazanego w tym artykule naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości trzykrotności tej kwoty. W przypadku deliktów dotyczących wskazanych przepisów rozporządzenia MiCA, prawodawca europejski ustalił maksymalną kwotę sankcji na równowartość co najmniej 5 000 000 euro w przypadku osób fizycznych i 15 000 000 euro w przypadku osób prawnych, co zostało odzwierciedlone w brzmieniu omawianego przepisu (art. 111 ust. 5 lit. i oraz lit. j w związku z ust. 1 lit. e rozporządzenia MiCA). Wyższa sankcja powinna dotyczyć nie tylko osób prawnych, ale również jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.
- 87) **Art. 108** określa środki, jakie może podjąć Komisja w przypadku naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, lub w przepisach aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, tj. w zakresie zapobiegania i wykrywania nadużyć na rynku kryptoaktywów. Zgodnie z art. 111 ust. 5 tego rozporządzenia państwa członkowskie są zobowiązane do nadania organom właściwym uprawnień do nakładania

administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie m.in. wskazanych wyżej obowiązków. Ust. 1 projektowanego artykułu nadaje Komisji uprawnienie do nałożenia kary pieniężnej do wysokości 22 284 000 zł na osobę zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub realizującą transakcje związane z kryptoaktywami będącą osobą fizyczną, natomiast w przypadku osoby zawodowo pośredniczącej w zawieraniu transakcji lub realizującej transakcje związane z kryptoaktywami będącej osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej do wysokości 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15% całkowitego rocznego przychodu osoby zawodowo pośredniczącej w zawieraniu transakcji lub realizującej transakcje związane z kryptoaktywami według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł. Maksymalna wysokość tych kar została wyznaczona zgodnie z art. 111 ust. 5 lit. j rozporządzenia 2023/1114. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości dwukrotności tej kwoty. Ust. 3 wskazuje, że w przypadku wskazanych w tym przepisie naruszeń Komisja może również zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów (w przypadku instytucji kredytowej, centralnego depozytu papierów wartościowych, firmy inwestycyjnej, uczestnika rynku, instytucji pieniądza elektronicznego, spółki zarządzającej UCITS lub zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym, którym zezwolono na świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów) lub nakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości. Przepis ten wdraża przepis art. 111 ust. 5 lit. d rozporządzenia 2023/1114. Ust. 4 określa co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku, gdy osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji lub realizująca transakcje związane z kryptoaktywami jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od jednostki dominującej. Art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 dotyczy osób zawodowo pośredniczących w zawieraniu transakcji lub realizujących transakcje związane z kryptoaktywami. Stąd konieczność doprecyzowania zakresu podmiotowego przepisu ustawy w kontekście zróżnicowanej wysokości kar. W przypadku deliktu stanowiącego naruszenie art. 92 ust. 1 rozporządzenia MiCA, prawodawca europejski ustalił maksymalną wysokość sankcji na równowartość co najmniej 5 000 000 euro w przypadku osób fizycznych i 15 000 000 euro w przypadku osób prawnych (por. art. 111 ust. 5 lit. i oraz lit. j w związku z ust. 1 lit. e rozporządzenia 2023/1114). Sankcje pieniężne należy zatem zróżnicować w zależności czy osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji lub realizująca transakcje związane z kryptoaktywami jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Wyższa sankcja powinna dotyczyć nie tylko osób prawnych, ale również jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. W związku z tym, że wskazany przepis przewiduje wydanie rozporządzenia delegowanego, zasadne jest, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, uwzględnienie w przepisie sankcyjnym naruszenia również tego aktu, regulującego rozwiązanie, systemy i procedury służące wykonaniu nałożonego przez art. 92 rozporządzenia MiCA obowiązku. Zapewni to pełną możliwość skutecznego sankcjonowania naruszeń związanych z obowiązkami wynikającymi z wymienionych przepisów. Ust. 5 precyzuje, że Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–

g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i ust. 3 pkt 2.

- 88) **Art. 109** określa dodatkowe środki jakie Komisja może stosować w przypadku naruszeń przepisów związanych z podawaniem informacji poufnych do publicznej wiadomości, zakazem manipulacji na rynku oraz zapobieganiem nadużyciom na rynku i ich wykrywaniem, tj. art. 88 ust. 1–3, art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1 lub art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 88 ust. 4 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 92 ust. 2 tego rozporządzenia. Środki te obejmują nakaz wobec podmiotu, który dopuścił się naruszenia, wydania korzyści osiągniętej lub wyrównanie straty unikniętej w wyniku naruszenia, o ile możliwe jest ich ustalenie, zakaz wobec osoby odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub rady dyrektorów lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok, a w przypadku gdy doszło do ponownego naruszenia ww. przepisów przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat, zakaz wobec członków zarządu lub rady dyrektorów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub innych osób odpowiedzialnych za naruszenie, zawierania transakcji na własny rachunek, których przedmiotem są kryptoaktywa przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok oraz nakaz osobom odpowiedzialnym za naruszenia zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tych naruszeń i niepodejmowanie takich działań w przyszłości. Nadanie Komisji powyższych uprawnień do stosowania odpowiednich sankcji i środków nadzorczych stanowi wykonanie przepisów art. 111 ust. 5 lit. g oraz ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą przyznać właściwym organom dodatkowe uprawnienia. W związku z tym, że przepisy art. 88 i 92 rozporządzenia 2023/1114 przewidują wydanie odpowiednio rozporządzenia wykonawczego i rozporządzenia delegowanego, zasadne jest celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, objęcie przepisem sankcyjnym naruszenia również przepisów tych aktów. Akt delegowany wydany na podstawie art. 92 rozporządzenia 2023/1114 będzie regulował rozwiązania, systemy i procedury służące wykonaniu nałożonego przez art. 92 rozporządzenia 2023/1114 obowiązku. Przepisy aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114 będą z kolei dotyczyć podania informacji poufnej do publicznej wiadomości oraz opóźniania jej podawania. Przepisy dotyczące informacji poufnej mają zasadnicze znaczenie dla transparentności wobec uczestników rynku. Takie rozwiązanie zapewni pełną możliwość skutecznego sankcjonowania naruszeń związanych z obowiązkami wynikającymi z wymienionych przepisów. Dodatkowo przepisy rozporządzenia MiCA w zakresie zakazu pełnienia funkcji przewidują, że ten zakaz ma obowiązywać w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, co nie powinno być rozumiane jako zakaz pełnienia funkcji u tego konkretnego dostawcy, w którym ta osoba aktualnie pełni funkcję.
- 89) **Art. 110** przyznaje Komisji kompetencje w postaci możliwości nałożenia, w drodze decyzji, kary pieniężnej na podmiot, który naruszył zakaz lub ograniczenia, o których mowa w art. 103, art. 104 lub art. 105 rozporządzenia 2023/1114, tj. przepisach dotyczących uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (dalej: ESMA) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego do tymczasowej interwencji oraz interwencji produktowej organów właściwych. Górna granica tej kary pieniężnej została ustalona na kwotę 20 000 000 zł albo kwotę

stanowiącą równowartość 10 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza kwotę 20 000 000 zł. Przepis określa również co jest uznawane za całkowity roczny przychód w przypadku, gdy podmiot jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub jednostką zależną od jednostki dominującej.

90) **Art. 111** precyzuje, że Komisja, określając rodzaj i poziom kary administracyjnej lub innych środków administracyjnych, o których mowa w art. 97 ust. 7, art. 101 ust. 2 oraz art. 102–110, uwzględni okoliczności określone w art. 111 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

91) **Art. 112– 116** określają szczegóły dotyczące obliczania wysokości kar nakładanych w ramach środków nadzorczych i tryb ich nakładania.

92) **Art. 117–127** tworzą rozdział zawierający przepisy karne. Przepisy te regulują odpowiedzialność karną za popełnienie wymienionych czynów, ze wskazaniem kar w postaci grzywny, kary ograniczenia wolności oraz kary pozbawienia wolności przy jednoczesnej możliwości ich łącznego zastosowania. Odpowiedzialność karna została wprowadzona w odniesieniu do najpoważniejszych naruszeń. Podejście to, jak i sama surowość przewidzianych kar są zbieżne z podejściem wynikającym z innych ustaw regulujących funkcjonowanie rynku finansowego, gdzie za podobne lub tożsame naruszenia przewidziano odpowiedzialność karną z zastosowaniem tych samych kar oraz możliwość ich łącznego zastosowania. Surowość kar uzależniona jest od stopnia przewinienia oraz pozostaje w ścisłym związku z rodzajem czynu poddanego kryminalizacji. Przyjęte rozwiązania mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu, w tym przede wszystkim klientów i inwestorów, i mają służyć prewencji ogólnej. Stąd relatywnie duża surowość kar, przy czym jest to maksymalne zagrożenie, a ich ewentualne wymierzenie nastąpi na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. 2024 r. poz. 17, z późn. zm.) określających zasady wymiaru kary. Z uwagi na niebagatelną wartość obrotu kryptoaktywami i rosnącą popularność kryptoaktywów wśród inwestorów w Polsce, a z drugiej strony ze względu na fakt, że rynek ten dopiero zostaje objęty nadzorem, a inwestowanie w kryptoaktywa wiąże się ze znacznym ryzykiem, brak jest podstaw do zastosowania odmiennych rozwiązań od znanych już z innych obszarów rynku finansowego, w tym przede wszystkim rynku kapitałowego. Rynek kryptoaktywów przejawia również wiele podobieństw do rynku kapitałowego w tych regulowanych obszarach, w których przewidziano zastosowanie odpowiedzialności karnej (np. w obszarze oferowania kryptoaktywów). W żadnym przypadku nie przewidziano odpowiedzialności karnej i administracyjnej za te same czyny, respektując w pełni zasadę *ne bis in idem*. Przypadki odpowiedzialności karnej ograniczono do kilku najistotniejszych naruszeń. Wszystkie czyny muszą zostać popełnione z winy umyślnej.

Art. 117 stanowi, że za dokonywanie oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-piędzkiem lub ubieganie się o dopuszczenie takiego kryptoaktywa do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tego kryptoaktywa, podlega się grzywnie do 10 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do 2 lat, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega również ten, kto dokonuje oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego

przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji do zatwierdzenia lub bez opublikowania zatwierdzonego dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów lub bez złożenia Komisji powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114. Tej samej karze podlega również ten, kto dokonuje oferty publicznej tokenów będących e-pieniądzem lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów. Ponadto tej samej karze podlega ten, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1–3, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. W przypadku mniejszej wagi, jego sprawca podlega mniejszej grzywnie. Podobne przepisy znajdują się w ustawie o ofercie publicznej. Dotyczą one nieprzekazania suplementu do dokumentów informacyjnych dotyczących papierów wartościowych, który dotyczy zaistnienia znaczących czynników mogących wpływać na ocenę papierów wartościowych objętych tym dokumentem. W przypadku kryptoaktywów informacja o zaistnieniu takich czynników powinna być uwzględniana w nowej, zmienionej wersji dokumentu informacyjnego. Niezależnie od tych różnic w obydwu przypadkach chronione jest podobne dobro prawne, a penalizacji podlega umyślne zatajenie przed inwestorami znaczących okoliczności mogących wpływać na ocenę przez nich oferowanego papieru wartościowego lub kryptoaktywa.

Art. 118 wprowadza kary w przypadku osób, które na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udostępniają co najmniej 150 osobom lub nieoznaczonemu adresatowi materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem, jeśli zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114. Przepis ten nie stanowi ograniczenia zasady terytorialności, reguluje natomiast sytuację, w której podmiot wykonując na terytorium RP działalność transgraniczną, podlegający nadzorowi KNF, formalnie spełnia warunek wyrażony w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114, jednak poprzez udostępnienie materiałów marketingowych dotyczących swojej oferty, dopuszcza się w praktyce obejścia tego wymogu. Sformułowanie „na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej” służy uniknięciu wątpliwości, że wskazany limit dla udostępnianych materiałów marketingowych oferty kryptoaktywów dotyczy sytuacji, w których dochodzi do udostępniania ich na terenie przykładowo w sumie trzech państw członkowskich (limit na każde państwo członkowskie). Tej samej karze podlega również ten, kto dopuszcza się wyżej określonego czynu działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Analogicznie do poprzedniego przepisu, w przypadku mniejszej wagi, jego sprawca podlega niższej grzywnie. Podobna sankcja karna znajduje się w art. 99 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej. Wskazany przepis dotyczy dokonywania oferty publicznej papierów wartościowych oraz stanowi, że karze podlega również ten, kto na terytorium jednego państwa członkowskiego udostępnia 150 osobom lub większej liczbie osób, lub nieoznaczonemu adresatowi reklamę oferty publicznej. Na wzór przepisów ustawy o ofercie publicznej, przestępstwa przewidziane w tym przepisie mają charakter publicznoskargowy i są ścigane z urzędu przez właściwe organy ścigania. Ściganie tych przestępstw nie wymaga więc wniosku lub zgody (zawiadomienia) określonej osoby, a w szczególności wniosku pokrzywdzonego. Organem ścigania właściwym miejscowo

do wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego w zakresie tych przestępstw jest organ, którego siedziba znajduje się w miejscu ich popełnienia, tj. w miejscu, w którym (z którego) sprawca proponował nabycie kryptoaktywów (zgodnie z art. 6 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny).

Art. 119 stanowi, że grzywnie w wysokości do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie, podlega ten kto, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wbrew obowiązkowi, nie dokonuje zmiany opublikowanego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywów, nie przekazuje Komisji zmienionego dokumentu informacyjnego lub nie publikuje takiego dokumentu informacyjnego. Analogiczna sankcja karna znajduje się w art. 103 ustawy o ofercie publicznej. Dotyczy on nieprzekazania suplementu do dokumentów informacyjnych dotyczących papierów wartościowych, który dotyczy zaistnienia znaczących czynników mogących wpływać na ocenę papierów wartościowych objętych tym dokumentem. W przypadku kryptoaktywów informacja o zaistnieniu takich czynników powinna być uwzględniana w nowej, zmienionej wersji dokumentu informacyjnego. Niezależnie od tych różnic w obydwu przypadkach chronione jest podobne dobro prawne, a penalizacji podlega umyślne zatajenie przed inwestorami znaczących okoliczności mogących wpływać na ocenę przez nich oferowanego papieru wartościowego lub kryptoaktywa.

Art. 120 stanowi, że osoba odpowiedzialna za informacje zawarte w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów powiązanych z aktywami lub w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów będących e-pieniędzem, która podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na treść informacji, podlega grzywnie w wysokości do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega ten, kto będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w zmienionym dokumencie informacyjnym, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, które w istotny sposób wpływają na wycenę kryptoaktywów oraz ten, kto dopuszcza się ww. czynów, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Ponadto w przypadku mniejszej wagi, jego sprawca podlega grzywnie do 1 000 000 zł. Analogiczna sankcja karna znajduje się w art. 100 ustawy o ofercie publicznej. Oba przypadki penalizują dezinformację w odniesieniu do treści dokumentu będącego podstawą oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych czy to oferty kryptoaktywa lub jego dopuszczenia do obrotu na platformie obrotu prowadzonej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów.

Art. 121 stanowi, że kto prowadzi działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 59 lub art. 60 rozporządzenia 2023/1114, nie będąc do tego uprawnionym, podlega grzywnie w wysokości do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 5, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się ww. czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Analogiczna sankcja karna znajduje się w art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 122 stanowi, że sankcjom karnym w postaci grzywny do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie podlega ten, kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 17

projektowanej ustawy, ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą taką tajemnicę. Analogicznie do wcześniejszych przepisów tożsamym karom podlega ten, kto dopuszcza się ww. czynów, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Podobne przepisy znajdują się w innych ustawach sektorowych rynku finansowego, np. w art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Penalizacja złamania obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej jest niezbędna, z uwagi na istotę informacji objętych tą tajemnicą oraz potencjalne niepożądane skutki, jakie ujawnienie lub wykorzystanie takich informacji może powodować.

Zgodnie z **art. 123** kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w firmie (nazwie), nazwie handlowej, reklamie, informacji reklamowej lub do określenia wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej określeń wskazujących, że jest dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów lub określeń mogących wprowadzać w tym względzie w błąd klientów, inwestorów lub uczestników rynku, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się ww. czynów, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Podobne przepisy znajdują się w innych ustawach sektorowych rynku finansowego. Usankcjonowanie wskazanego czynu jest zasadne, gdyż używanie nazwy oraz stosowanie określeń wskazujących, że dany podmiot jest dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów może wprowadzać w błąd uczestników rynku finansowego, co może prowadzić do negatywnych dla nich skutków, jak np. utrata zainwestowanych środków w instytucji nienadzorowanej.

Art. 124 stanowi, że karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 podlega kto nie udziela informacji lub wyjaśnień, a także nie sporządza lub nie przekazuje kopii dokumentów i innych nośników informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lub 2, lub 3 projektu ustawy lub wykonuje te obowiązki nienależycie. Należy wskazać, że niewykonanie obowiązku, o którym mowa w tym przepisie projektu ustawy, będzie polegało na nieudzieleniu wymaganych informacji lub wyjaśnień w ogóle lub niesporządzeniu lub nieprzekazaniu kopii dokumentów i innych nośników informacji. Natomiast nienależyte wykonanie obowiązku, o którym mowa w ww. przepisie, może polegać na wypełnieniu go w sposób niepełny, nieprawidłowy, obstrukcyjny, nieterminowy, np. przekazanie tylko części żądanych dokumentów, przekazanie ich ze znacznym opóźnieniem mimo braku obiektywnych przeszkód do przekazania ich niezwłocznie. Jest to przepis, który stanowi środek pozwalający zapewnić skuteczne sprawowanie nadzoru. Podobne przepisy znane są już na gruncie innych ustaw sektorowych (np. art. 102 ustawy o ofercie publicznej penalizujący podobny czyn wynikający z podobnych obowiązków, jak te z art. 16 ust. 1 – por. 68 ustawy o ofercie publicznej – i przewidujący takie same kary). Utrudnianie lub udaremnianie przeprowadzenia czynności w postępowaniu wyjaśniającym jest penalizowane z kolei przez art. 20a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, w którym to przepisie przewidziano dokładnie takie same kary. Przepisy te są przestępstwami umyślnymi, do ich zaistnienia konieczne jest wykazanie winy umyślnej sprawcy, a więc odpowiedzialność karna nie będzie dotyczyć braku współpracy z organem nadzoru wynikającej z obiektywnych przyczyn np. z niemożności przedstawienia dokumentów i nośników informacji lub udzielenia wyjaśnień z powodów losowych.

Art. 125 stanowi, że grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie podlega osoba, która działając w imieniu lub interesie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, nie dopełnia obowiązku dokonania blokady, o której mowa w art. 63 ust. 1, lub przedłużenia blokady lub wstrzymania transakcji, o których mowa w art. 63 ust. 6. Wprowadzenie ww. kary podyktowane jest istotą dokonania blokady, która ma na celu zapobieżenie manipulacji lub usiłowaniu manipulacji na rynku kryptoaktywów lub wykorzystaniu informacji poufnej.

Art. 126 stanowi, że grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 podlega ten, kto utrudnia lub udaremnia Komisji przeprowadzenie kontroli. Ust. 2 stanowi, że tej same karze podlega ten, kto dopuszcza się ww. czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Zgodnie z **art. 127** karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny podlega kto, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1 projektowanej ustawy, nie przechowuje na trwałym nośniku dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, oraz wbrew nakazowi, o którym mowa w art. 6 ust. 4 projektowanej ustawy nie dokonuje przeniesienia na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami, jak również wbrew obowiązkowi, nie wydaje dokumentów, o których mowa w art. 6 ust. 5 projektowanej ustawy. Podobny przepis funkcjonuje już w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 184 ust. 2). Z uwagi na możliwe problemy interpretacyjne co do charakteru czynów opisanych w art. 127 projektowanej ustawy, proponuje się przepis wskazujący, że orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 127, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977, z późn. zm.).

93) **Art. 128–155** zawierają zmiany aktów prawnych, które są konieczne do zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia 2023/1114 oraz niniejszej ustawy. Zmiany przewidziano w:

1. ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568);
2. ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132);
3. ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Policji”;
4. ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 915, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Straży Granicznej”;
5. ustawie z dnia z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą PIT”;
6. ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. 2025 r. poz. 278), zwanej dalej „ustawą CIT”;
7. ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.);

8. ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 309, z późn. zm.);
9. ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz.46, z późn. zm.);
10. ustawie – Prawo bankowe;
11. ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 295);
12. ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. 2025 poz. 265);
13. ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 12, z późn. zm.);
14. ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, z późn. zm.);
15. ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822);
16. ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034, z późn. zm.);
17. ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
18. ustawie o obrocie instrumentami finansowymi;
19. ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712, z późn. zm.);
20. ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym;
21. ustawie z dnia z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. 2024 poz. 512, z późn. zm.);
22. ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611);
23. ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 1796.);
24. ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428);
25. ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, z późn. zm.);
26. ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.);
27. ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym;
28. ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

132) **Art. 130, art. 131, art. 135, art. 140, art. 141, art. 145, i art. 152** wprowadzają zmiany odpowiednio w ustawie o Policji, ustawie o Straży Granicznej, ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Odpowiednikiem tego rodzaju regulacji, tj. w zakresie tajemnicy zawodowej, jest art. 20 ustawy o Policji, art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, art. 40b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz art. 127a ust. ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Wobec powyższego zasadne jest, aby art. 20 i 21 projektu obejmował również obowiązek określony w analogicznych przepisach regulujących działalność Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Krajowej Administracji Skarbowej (KAS).

- 133) **Art. 128** wprowadza zmiany w art. 829 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, które stanowią wyłączenie spod egzekucji środków pieniężnych klienta, powierzonych dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, w związku ze świadczeniem przez tego dłużnika usług w zakresie kryptoaktywów, środków pieniężnych klienta, powierzonych dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia MiCA, kryptoaktywów klienta przechowywanych przez dłużnika będącego dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów na rachunku kryptoaktywów tego dłużnika w związku ze świadczeniem przez niego usług w zakresie kryptoaktywów, a także aktywów stanowiących rezerwę aktywów, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia MiCA.
- 134) **Art. 129** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji analogiczne do zmian proponowanych w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.
- 135) **Art. 130 i art. 131** wprowadzają kolejno zmiany w ustawie o Policji i w ustawie o Straży Granicznej poprzez dodanie Straży Granicznej i Policji do katalogu podmiotów uprawnionych do otrzymywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa art. 17 projektowanej ustawy. Należy wskazać, że zarówno art. 20 ustawy o Policji, jak i art. 10c ustawy o Straży Granicznej przewidują dwa tryby uzyskiwania przez te formacje informacji stanowiących tajemnicę zawodową. Pierwszy z nich został uregulowany odpowiednio w art. 20 ust. 3 i 5 ustawy o Policji oraz w art. 10c ust. 1 i 3 ustawy o Straży Granicznej. Zgodnie z tymi przepisami, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, o których mowa odpowiednio w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji oraz w art. 9e ust. 1 ustawy o Straży Granicznej, lub ich wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości, Policja lub Straż Graniczna mogą korzystać z informacji stanowiących tajemnicę zawodową. Informacje i dane, o których mowa odpowiednio w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji i art. 10c ust. 1 ustawy o Straży Granicznej, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji (CBŚP), Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji (BSWP), Komendanta

Centralnego Biura Zwalczenia Cyberprzestępczości (CBZC) albo komendanta wojewódzkiego Policji (zgodnie z ustawą o Policji) oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej (BSWSG) albo komendanta oddziału Straży Granicznej (zgodnie z ustawą o Straży Granicznej) przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu. Odmienny tryb uzyskiwania tych informacji przez Policję i Straż Graniczną określają odpowiednio art. 20 ust. 5a ustawy o Policji oraz art. 10c ust. 4 ustawy o Straży Granicznej. Na podstawie ww. przepisów informacje i dane, o których mowa w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji oraz art. 10c ust. 1 ustawy o Straży Granicznej udostępnia się nieodpłatnie, w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na wniosek odpowiednio w Policji – Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, Komendanta CBZC albo komendanta wojewódzkiego Policji lub upoważnionych przez nich pisemnie funkcjonariuszy lub w przypadku Straży Granicznej – Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG albo komendanta oddziału Straży Granicznej lub upoważnionych przez nich pisemnie funkcjonariuszy. Podkreślenia wymaga jednak, że wskazane powyżej tryby różnicuje zakres informacji możliwych do uzyskania przez Policję oraz Straż Graniczną. O ile w pierwszym trybie jest to całość informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o tyle w drugim opisanym trybie jest to jedynie wycinek tych informacji, wskazany indywidualnie w odniesieniu do każdej z tajemnic zawodowych. Dodatkowo należy zauważyć, że projektowana ustawa przewiduje możliwość dostępu przez Policję do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 projektu, nie tylko w trybie wskazanym w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji. Biorąc pod uwagę regulacje w tym zakresie odnoszące się do tajemnic zawodowych określonych w innych przepisach, celowe jest umożliwienie Policji i Straży Granicznej dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o których mowa w art. 17 projektu, również w trybie określonym w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji (i analogicznie art. 10c ust. 4 ustawy o Straży Granicznej). Takie rozwiązanie umożliwi szybszą wymianę informacji z podmiotami, o których mowa w art. 20 ust. 1 projektowanej ustawy, w zakresie pozwalającym na ustalenie danych identyfikujących stronę umowy lub innej czynności prawnej, o których mowa w projektowanej ustawie. Zauważyć również należy, że zakresy informacji wskazanych w zaproponowanych art. 20 ust. 5a pkt 11 ustawy o Policji i art. 10c ust. 4 pkt 11 ustawy o Straży Granicznej nie obejmują całości informacji objętych tajemnicą zawodową, o której mowa w art. 17 projektowanej ustawy (przepis ten stanowi, że tajemnica zawodowa obejmuje informacje dotyczące chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, uzyskane przez osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 tej ustawy, w związku z czynnościami służbowymi podejmowanymi przez nie w ramach stosunku pracy, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a także informacje uzyskane przez te osoby w związku z innymi czynnościami podejmowanymi w ramach działalności prowadzonej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114, objętej nadzorem Komisji lub właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jak również informacje dotyczące czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności dane identyfikujące stronę umowy lub innej czynności prawnej, treść umowy lub przedmiot innej czynności prawnej oraz dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym liczbę i oznaczenie przechowywanych kryptoaktywów, oznaczenie rejestru pozycji

odpowiadających prawom do kryptoaktywów oraz wartość środków w rejestrze i na rachunkach pieniężnych służących do obsługi transakcji). W związku z tym w art. 130 projektu ustawy zawarto zmianę art. 20 ust. 5a ustawy o Policji. Analogiczną zmianę przewidziano w ustawie o Straży Granicznej. Pozwoli to na zapewnienie możliwości skorzystania przez Policję i Straż Graniczną z obu trybów uzyskiwania informacji stanowiących tajemnicę zawodową. W trybie wskazanym w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji oraz art. 10c ust. 1 ustawy o Straży Granicznej możliwy byłby dostęp do całokształtu informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 projektowanej ustawy, natomiast w trybie określonym w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji i art. 10c ust. 4 ustawy o Straży Granicznej – do pewnego wycinka tych informacji, a więc informacji dotyczących ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej, o której mowa w projektowanej ustawie. Takie rozwiązanie będzie też spójne z dotychczasowymi regulacjami dotyczącymi dostępu Policji i Straży Granicznej do informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

- 136) **Art. 132** oraz **art. 133** wprowadzają zmiany odpowiednio do ustawy PIT oraz ustawy CIT. Z uwagi na treść art. 155 pkt 3 lit. b projektu ustawy, który dokonuje zmiany w art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu poprzez wykreślenie definicji „waluty wirtualnej” (do której odsyła bezpośrednio przepis art. 5a pkt 33a ustawy PIT oraz art. 4a pkt 22a ustawy CIT) oraz zastąpienie jej definicją „kryptoaktywa”, która jest dużo szerszym pojęciem. Powyższej zmiany dokonano poprzez wprowadzenie do wskazanych przepisów definicji waluty wirtualnej, która została przeniesiona z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w dotychczasowym brzmieniu. Ponadto w art. 5a ustawy PIT dodano pkt 33aa oraz w art. 4a ustawy CIT dodano pkt 22c, w których wprowadzono definicję „podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi”, przez które rozumie się podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie: wymiany pomiędzy walutami i środkami płatniczymi, wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi, pośrednictwa w tej wymianie oraz prowadzenia w formie elektronicznej zbioru danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany. Zmiany te mają na celu kontynuację zasad opodatkowania przychodów z odpłatnego zbycia walut wirtualnych w zakresie przedmiotowym obowiązującym przed zmianami dokonanymi projektowaną ustawą. Zarówno w ustawie PIT, jak i ustawie CIT przychody z wymiany waluty wirtualnej na prawny środek płatniczy, towar, usługę lub prawo majątkowe inne niż waluta wirtualna lub z regulowania innych zobowiązań walutę wirtualną uważa się za przychody z kapitałów pieniężnych, z wyjątkiem podatników prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi. W przypadku kryptoaktywów, które nie są walutą wirtualną opodatkowanie podatkiem dochodowym odbywać się będzie na dotychczasowych zasadach opodatkowania.

Wprowadzone do ustawy PIT i ustawy CIT zmiany mają na celu zachowanie status quo istniejących regulacji, z uwzględnieniem stanu prawnego powstałego w wyniku zmienianych przepisów odrębnych ustaw, w tym ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Z definicji pieniądza elektronicznego wyodrębniono tokeny będące e-pieniędzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114 pod warunkiem, że podatnik lub spółka niebędąca osobą

prawną, w której podatnik jest współnikiem, dla celów prowadzenia ksiąg rachunkowych, zgodnie z przepisami o rachunkowości, a także sporządzenia wyniku finansowego netto, nie kwalifikuje tego tokena jako pieniądza elektronicznego lub instrumentu finansowego w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Wskazany warunek ma istotne znaczenie dla podatników w przypadku prowadzenia przez podmiot ksiąg rachunkowych lub sporządzania wyniku finansowego netto. Tokeny będące e-pieniędzem, co do zasady utrzymywać będą stabilną wartość dzięki powiązaniu z tylko jedną walutą urzędową, która jest wyemitowana przez bank centralny lub inny organ kształtujący politykę pieniężną. Takie kryptoaktywa pełnią funkcję bardzo podobną do tej, jaką pełni pieniądz elektroniczny (zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz. Urz. UE L 267/7 z 10.10.2009 r., str. 7–17). Unijny ustawodawca w rozporządzeniu MiCA, co do zasady, zdecydował się na objęcie regulacją i nadzorem kryptowalut będących stablecoinami zabezpieczonymi walutą tradycyjną, z uwagi z jednej strony na potencjalny wpływ takich aktywów na stabilność finansową państw członkowskich, z drugiej na zapewnienie ich lepszego wykorzystywania do ustabilizowania cen najbardziej popularnych kryptowalut niebędących stablecoinem. Z uwagi na dostosowawczy charakter przedmiotowych zmian mogą one wejść w życie w trakcie roku, gdyż nie zmieniają zasad opodatkowania podatkiem PIT i CIT.

- 137) **Art. 134** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zakresie informacji dodatkowej, do której sporządzenia zobowiązany będzie dostawca usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z wprowadzaną zmianą w art. 48 zmienianej ustawy dostawca ten jest zobowiązany do wykazania w tej informacji również wartości przychodów z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów. Uwzględniono również zmianę w art. 64 ust. 1 ww. ustawy poprzez dodanie pkt 2c uwzględniającego podmioty działające na podstawie projektowanej ustawy. Natomiast do art. 81 zmienianej ustawy wprowadza się upoważnienie do wydania przez ministra do spraw finansów publicznych rozporządzenia w zakresie doprecyzowania kwestii opłat za nadzór na rynku kryptoaktywów, w szczególności dookreślenie że wpłata na pokrycie kosztów nadzoru dotyczy jedynie działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.
- 138) **Art. 136** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks postępowania karnego. Zmiana art. 236b ww. ustawy polega na dodaniu kryptoaktywa do katalogu rzeczy i przedmiotów. Dzięki proponowanej zmianie możliwe będzie ich objęcie postanowieniem w przedmiocie dowodów rzeczowych, czego rezultatem będzie m.in. objęcie kryptoaktywów obowiązkiem ich wydania na żądanie sądu lub prokuratora, a w wypadkach niecierpiących zwłoki – także na żądanie Policji lub innego uprawnionego organu, w przypadku gdy te kryptoaktywa stanowiąc będą dowód w sprawie lub będą podlegać zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym, przepadku, środków kompensacyjnych albo roszczeń o naprawienie szkody.
- 139) **Art. 137** wprowadza zmiany do ustawy – Prawo bankowe. W pkt 1 lit. a zmienia się zakres czynności bankowych poprzez zmianę art. 5 ust. 2 pkt 3, który zawęża się do świadczenia usług płatniczych, natomiast w kwestii wydawania pieniądza

elektronicznego dodaje się pkt 3a (pkt 1 lit. b projektu), który odnosi się również do emisji tokenów będących e-pieniędzem, zdefiniowanym w art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114. W pkt 1 lit. c projektu ustawy rozszerza się katalog czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 2 wykonywanych przez banki poprzez dodanie pkt 14, dotyczącego emisji tokenów powiązanych z aktywami zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114 oraz pkt 15 dotyczącego świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów zdefiniowanych w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114. Stosownie do zaproponowanej zmiany w art. 19 projektu ustawy, możliwość wymiany informacji w celach antyfraudowych i AML ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa działalności prowadzonej przez podmioty nadzorowane, a w szerszym kontekście bezpieczeństwa całego rynku finansowego i obrotu gospodarczego w Rzeczypospolitej Polskiej. Z tego względu należy dodać dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do art. 106d zmienianej w tym artykule ustawy (pkt 2). Tym samym podmioty te będą uprawnione do wymiany informacji na podstawie tego przepisu. Przepis ten odnosi się do szerokiego katalogu podmiotów rynku finansowego, które mogą wymieniać między sobą informacje w celach zapobiegania przestępstwom oraz zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Włączenie dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do systemu wymiany tego rodzaju informacji ma istotne znaczenie także ze względu na dokonywanie transakcji związanych z kryptoaktywami z wykorzystaniem środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych. Uwzględniając potrzebę zapewnienia możliwości współpracy, w tym wymiany informacji, w szczególności pomiędzy bankami a dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów w celach antyfraudowych i AML, tym bardziej zasadne wydaje się dodanie dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do katalogu podmiotów z art. 106d ww. ustawy. W przeciwnym razie dostawcy ci mogą napotykać na przeszkody natury prawnej w podejmowaniu działań służących m.in. zagwarantowaniu bezpieczeństwa ich klientów, którzy mogą padać ofiarą przestępstw związanych z kryptoaktywami.

- 140) **Art. 138** projektowana zmiana w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych obejmuje zwolnienie z podatku od czynności cywilnoprawnych sprzedaży i zamiany kryptoaktywów w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114. Konieczność wprowadzenia przedmiotowej zmiany w przepisach ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych wynika ze zmian wprowadzanych art. 155 projektu ustawy, obejmujących nowelizację przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu przez usunięcie definicji waluty wirtualnej, do której wprost odsyła art. 9 pkt 1a ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych. Zwolnienie walut wirtualnych z podatku od czynności cywilnoprawnych weszło w życie z dniem 1 lipca 2020 r. Ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu jako jedyny akt prawny rangi ustawowej, posługiwała się definicją walut wirtualnych, z tego też względu do niej odniesiono się w przepisach ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych. W związku z wprowadzeniem rozporządzenia 2023/1114, które zawiera definicję kryptoaktywów i jako wiążący akt ustawodawczy Unii Europejskiej (UE) jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich UE, przy określaniu zakresu zwolnienia z PCC możliwe jest oparcie się na definicji wynikającej wprost z jego przepisów.
- 141) **Art. 139** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Modyfikacja art. 6

ust. 1 zmienianej ustawy ma na celu jednolite traktowanie zrzeszonych banków spółdzielczych i banków w formie spółki akcyjnej w odniesieniu do wydawania pieniądza elektronicznego oraz emisji tokenów będących e-pieniędzem, z uwagi na fakt, że brak jest przesłanek o charakterze systemowym uzasadniających ich odmienne traktowanie.

- 142) **Art. 142** wprowadza zmiany do art. 16 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Uzasadnienie do objęcia wskazanych przestępstw z ustawy również ww. ustawą dotyczącą karnej odpowiedzialności podmiotów zbiorowych wynika z analogicznego obejmowania nimi w aktualnym stanie prawnym również przestępstw związanych z obrotem papierami wartościowymi. Wskazane przepisy art. 117 i art. 121–123 ustawy to analogiczne przestępstwa, jak wymienione w ww. ustawie o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych art. 99 i art. 100 ustawy o ofercie publicznej oraz art. 178, art. 178a i art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
- 143) **Art. 143** przewiduje zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi poprzez dodanie w tej ustawie art. 45 ust. 2b, który uprawnia towarzystwo funduszy inwestycyjnych do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114 na zasadach określonych w tym rozporządzeniu. Pkt 1 wprowadza skrót dla rozporządzenia 2023/1114, do którego odwołują się pozostałe zmieniane przepisy. Pkt 3 wprowadza zmiany do art. 145 w ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi polegające na dodaniu projektowanego pkt 8, który ma na celu umożliwienie zamkniętym funduszom inwestycyjnym nabywanie do swojego portfela inwestycyjnego oferowanych publicznie lub dopuszczonych do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem. Zmiany w ust. 3 tego przepisu są wynikiem zaproponowanych zmian w ust. 1, w którym dodaje się oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem wyemitowane przez jeden podmiot do katalogu czynności, odnośnie do których wiarygodności wobec tego podmiotu i udziały w tym podmiocie nie mogą stanowić, z zastrzeżeniem ust. 4, łącznie więcej niż 20 % wartości aktywów funduszu. Ponadto dodaje się ust. 3a wskazujący, że oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu ww. aktywa nie mogą stanowić więcej niż 20% wartości aktywów funduszu inwestycyjnego zamkniętego, jednocześnie wyemitowane przez jeden podmiot oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem nie mogą stanowić więcej niż 10% wartości aktywów funduszu. Przepis ten ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa inwestorów. Zmiana art. 145 ust. 7 tej ustawy ma na celu doprecyzowanie, że w 20% limicie waluty obcej jednego państwa lub euro względem wartości aktywów danego funduszu inwestycyjnego uwzględnia się również wartość tokenów powiązanych z walutami obcymi lub euro. Zmiana ta pozwoli towarzystwom funduszy inwestycyjnych na poszerzenie oferty w zakresie oferowanych na krajowym rynku funduszy inwestycyjnych oraz na dalszą dywersyfikację portfela inwestycyjnego tych funduszy. Zauważenia wymaga, że fundusze inwestycyjne zamknięte, co do zasady, są produktami kierowanymi do inwestorów profesjonalnych, natomiast rozporządzenie 2023/1114 ustanawia jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu wcześniej wymienionych kryptoaktywów, a

także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Jak wskazano w motywach przedmiotowego rozporządzenia wprowadzone ramy prawne powinny służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów. Dodatkowym argumentem dla poszerzenia możliwości inwestycyjnych krajowych zamkniętych funduszy inwestycyjnych może być fakt, że rozporządzenie 2023/1114 umożliwia towarzystwom funduszy inwestycyjnych świadczenie dodatkowych usług w zakresie kryptoaktywów, np. zarządzanie portfelem kryptoaktywów. Skoro zatem ustawodawca unijny umożliwił towarzystwom funduszy inwestycyjnych świadczenie takich usług bezpośrednio na rzecz ich klientów, zasadnym wydaje się, aby te podmioty mogły również zarządzać zamkniętymi funduszami inwestycyjnymi, które w swoim portfelu posiadają kryptoaktywa. Podkreślenia przy tym wymaga, że w projektowanym przepisie fundusze inwestycyjne zamknięte będą mogły nabywać wyłącznie kryptoaktywa oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu na zasadach określonych w rozporządzeniu 2023/1114. W art. 145 dodaje się również ust. 10, który precyzuje sytuację, w której fundusz inwestycyjny zamknięty zamierza dokonywać lokat, m.in. określając warunki jakie powinien spełniać jego statut. Pkt 4 wprowadza zmiany w art. 154 ust. 1 ww. ustawy określając, że przy stosowaniu limitów inwestycyjnych, o których mowa w art. 145 ust. 3, 3a, 4 lub 7 tej ustawy, fundusz inwestycyjny zamknięty jest obowiązany uwzględniać wartość również oferowanych publicznie lub dopuszczonych do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem.

- 144) **Art. 144** wprowadza zmianę do art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Zmiana ma na celu uregulowanie przeznaczenia i rozdysponowania wpływów z wpłat, o których mowa w art. 81 projektowanej ustawy. Wykonanie powyższego wymaga zmiany art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, który określa zasady pokrywania kosztów działalności UKNF. Dodany w tym przepisie ust. 8a określa, że w przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów jest zobowiązany do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustalanych na podstawie średniej wartości przychodów, wartości tych przychodów nie wlicza się do przychodów stanowiących podstawę ustalenia wysokości rocznej wpłaty, o której mowa w art. 81 projektowanej ustawy.
- 145) **W art. 145** proponuje się dokonanie zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. W pkt 1 projektu ustawy rozszerza się słowniczek pojęć używanych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi poprzez dodanie w art. 3 tej ustawy pkt 4zg, który odnosi się do rozporządzenia 2023/1114. W pkt 2 wprowadza zmianę w art. 21 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, która uprawnia spółkę prowadzącą rynek regulowany do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu. Analogiczna regulacja (pkt 3) została przewidziana dla Krajowego Depozytu, który na podstawie dodawanego w art. 48 ust. 5aa ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, będzie miał możliwość świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu. Proponuje się wprowadzenie zmiany, która umożliwi świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów przez bank również w ramach biura maklerskiego banku. W związku z dodaniem art. 112b w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, konieczna jest również zmiana w art. 111 ust. 5 oraz art.

- 111a ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, tak aby bank również w ramach prowadzonej działalności maklerskiej banku mógł świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów.
- 146) **Art. 147** wprowadza zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym. W pkt 1 tego przepisu rozszerza się zakres nadzoru nad rynkiem finansowym o nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia 2023/1114 oraz przepisami projektowanej ustawy. Proponowany pkt 2 rozszerza katalog przestępstw, w przypadku których Przewodniczącemu Komisji przysługuje status pokrzywdzonego, przez dodanie w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 ww. ustawy przestępstw określonych w przepisach projektowanej ustawy. W pkt 3 upoważnia się Komisję do podania do publicznej wiadomości informacji o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, o którym mowa w art. 117–126 projektu ustawy. W pkt 4 wprowadza się kolejny wyjątek, wskazując, że upoważnienie przez Komisję jej Przewodniczącego, Zastępców Przewodniczącego oraz pracowników UKNF do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji nie może dotyczyć nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w sprawach udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 16 i 59 rozporządzenia 2023/1114, a także cofania tych zezwoleń na podstawie odpowiednio art. 24 i 64 tego rozporządzenia, nakładania kar pieniężnych, wpisu do Rejestru domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, o którym mowa w art. 69 projektu ustawy, i wykreślenia z tego rejestru, zakazu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 105 ust. 2 i art. 108 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, występowania z wnioskiem o odwołanie osoby wchodzącej w skład organu zarządzającego odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, nakazu, o którym mowa w art. 100 projektu ustawy.
- 147) **Art. 148** wprowadza zmiany w ustawie z dnia z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Zmiana ta polega na doprecyzowaniu oraz wyłączeniu emisji tokenów będących e-pieniądem z zakresu działalności dopuszczalnej dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Doprecyzowanie to wynika z braku podstaw rozszerzenia zakresu dozwolonej dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych działalności o emisję ww. tokenów. Rozporządzenie 2023/1114 dopuszcza świadczenie tej działalności jedynie przez instytucje kredytowe i instytucje pieniądza elektronicznego.
- 148) **Art. 149** wprowadza zmianę do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych zezwalającą instytucjom pieniądza elektronicznego na emisję tokenów będących e-pieniądem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114 (art. 132a ust. 1 zmienianej ustawy) oraz świadczenie usług przechowywania kryptoaktywów i administrowania nimi w imieniu klientów oraz usługi transferu kryptoaktywów w imieniu klientów w odniesieniu do tokenów będących e-pieniądem, które emituje (art. 132j ust. 1 zmienianej ustawy), przy zastrzeżeniu, że instytucja ta przekaze Komisji odpowiednie informacje przed rozpoczęciem świadczenia tych usług.
- 149) **Art. 150** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Zmiana art. 4 ust. 2 ww. ustawy na celu dodanie do wyłączenia z zakresu ww. ustawy umów dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów. Dodatkowo zmieniony przepis wskazuje, że przepisów ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta nie stosuje się do całości czynności z zakresu obrotu instrumentami finansowymi, a nie tylko do obrotu w zakresie jednostek uczestnictwa i certyfikatów inwestycyjnych, na co

wskazywało dotychczasowe brzmienie przepisu. Modyfikacja w tym drugim przypadku ma na celu dostosowanie stanu prawnego do realiów rynkowych związanych z zakresem obrotu instrumentami finansowymi. Brak jest bowiem jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia w aktualnym stanie rozwoju rynku, aby wyłączenie z zakresu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta określone w art. 4 ust. 2 tej ustawy odnosiło się tylko do części usług związanych wyłącznie z transakcjami na rynku funduszy inwestycyjnych, a więc do wycinka usług i transakcji mających miejsce na rynku kapitałowym. Pominięcie całego szerokiego spektrum pozostałych czynności, których przedmiotem są instrumenty finansowe, w tym „tradycyjne” papiery wartościowe, a więc czynności związanych z ich obrotem jest błędem ustawodawczym. Błąd ten powinien zostać naprawiony, ponieważ mając na względzie zakres transakcji na rynku kapitałowym nie ma ratio legis, aby wyłączenie spod zakresu zmienianej ustawy obejmowało tylko inwestycje w Fundusz Inwestycyjny Otwarty (FIO), Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty (SFIO) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (FIZ). Intencje w ww. zakresie potwierdza cały wskazany w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta zakres wyłączenia w odniesieniu do pozostałych sektorów rynku finansowego. Wyłączeniem zostały objęte w całości czynności bankowe, umowy kredytu konsumenckiego, czynności ubezpieczeniowe oraz usługi płatnicze. W odniesieniu do ww. sektorów rynku finansowego nie zawarto żadnych dodatkowych ograniczeń – nie wyłączono spod zakresu art. 4 ust. 2 żadnych specyficznych czynności związanych z tymi usługami. Postąpiono więc odmiennie niż w odniesieniu do rynku kapitałowego i taka odmienność nie znajduje uzasadnienia. Rozszerzenie wyłączenia na całe spektrum czynności związanych usługami finansowymi związanymi z aktywnością inwestycyjną pozostaje w zgodzie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12/06/2014, str. 349), która to dyrektywa w załączniku I w sposób o wiele szerszy niż w zmienianym art. 4 ust. 2 ww. ustawy, wskazuje na usługi, działalność i instrumenty finansowe nią objęte. Art. 2 pkt 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 340 z 22.11.2011, str. 64–68, z późn. zm.) definiuje z kolei pojęcie usługi finansowej jako każdą usługę o charakterze bankowym, kredytowym, ubezpieczeniowym, emerytalnym, inwestycyjnym lub płatniczym, co w przypadku usług o charakterze inwestycyjnym należy rozumieć szeroko, a więc przez pryzmat wspomnianego załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE, który nie ogranicza się tylko do inwestycji w fundusze inwestycyjne otwarte i zamknięte. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady została w polskim porządku prawnym zaimplementowana poprzez zmienianą ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta.

- 150) **Art. 151** wprowadza zmianę w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne. Zmiana ta polega na rozszerzeniu zawartego w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej, katalogu podmiotów, do których nie stosuje się przepisów tej ustawy. Działalność dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wiąże się z sytuacjami, kiedy zarówno środki pieniężne klientów, jak i kryptoaktywa należące do klientów będą przechowywane na rachunku bankowym lub portfelu kryptoaktywów, których posiadaczem jest dostawca usług w zakresie kryptoaktywów. Wówczas w przypadku objęcia dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów postępowaniem restrukturyzacyjnym roszczenia klientów tego dostawcy będą podlegały zasadom tego postępowania, nie będą mogli oni zatem odzyskać swoich środków i aktywów, ich poziom może podlegać redukcjom, jak również kwestia ich odzyskania będzie się odwlekać w czasie. Należy także podkreślić, że w takiej sytuacji działania naprawcze wdrażane przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów odbywałyby się z użyciem w ogromnym stopniu środków i aktywów należących do jego klientów. Jest to sytuacja, która pozostaje w sprzeczności z zasadami ochrony klientów wynikającymi z rozporządzenia 2024/1114, których środki pieniężne i kryptoaktywa nie mogą ulegać przypadkowi z powodu trudnej sytuacji finansowej dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Ponadto należy zwrócić uwagę, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie powinien podlegać przepisom ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne także z powodu obowiązku spełniania wymogów kapitałowych określonych w rozporządzeniu 2024/1114 – dostawca objęty postępowaniem restrukturyzacyjnym w sposób oczywisty przez dłuższy czas nie byłby w stanie wypełniać wymogów adekwatności kapitałowej. Objęcie tych podmiotów przepisami ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stałoby zatem w sprzeczności z zapewnieniem bezpieczeństwa systemu finansowego oraz celami nadzoru wynikającymi z rozporządzenia 2024/1114. Przepis wprowadza wyłączenie z zakresu przedmiotowej ustawy również emitentów tokenów powiązanych z aktywami. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami mają obowiązek ustanowić i stale utrzymywać rezerwę aktywów uwzględniając określone ryzyko związane z tymi aktywami i ryzyko płynności związane z możliwością żądania przez posiadaczy wykupu tokenów. Zgodnie z 36 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 rezerwa aktywów jest prawnie oddzielona od majątku emitenta, jak również od rezerwy aktywów ustanowionej dla innych tokenów powiązanych z aktywami, w interesie posiadaczy tokenów powiązanych z aktywami zgodnie z prawem właściwym, tak by wierzyciele emitentów nie mogli zaspokajać swoich roszczeń z rezerwy aktywów, w szczególności w przypadku niewypłacalności. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami mają zapewnić także, aby rezerwa aktywów była operacyjnie oddzielona od ich majątku.
- 151) **Art. 152** wprowadza zmiany art. 2 w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej. Projektowane zmiany mają na celu rozszerzenie zakresu pojęcia klienta podmiotu rynku finansowego oraz podmiotu rynku finansowego o odpowiednio posiadacza tokenów powiązanych z aktywami nabytych od emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu i klienta w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114 oraz dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów i emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o

dopuszczenie takich tokenów do obrotu. Zmiany obejmują również wprowadzenie skrótu dla rozporządzenia 2023/1114. Obecnie co do zasady podmiotami rynku finansowego objętymi właściwością Rzecznika Finansowego są instytucje prowadzące działalność nadzorowaną przez KNF, w tym m.in. podmioty wskazane w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, takie jak m.in. banki, firmy inwestycyjne, instytucje pieniądza elektronicznego, a więc podmioty, które będą mogły świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów po przeprowadzeniu procedury notyfikacyjnej opisanej w art. 60 rozporządzenia 2023/1114. Objęcie wszystkich podmiotów świadczących usługi w zakresie kryptoaktywów (a więc również wskazanych w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114) przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej jest uzasadnione z uwagi na konieczność zapewnienia jednolitego poziomu ochrony osób fizycznych korzystających z tego typu usług. Brak uwzględnienia takiej zmiany spowodowałby utrudnienie klientom dochodzenia praw w obszarze ochrony konsumenckiej. Należy zauważyć, że KNF nie posiada tego rodzaju kompetencji w odniesieniu do podmiotów nadzorowanych, a tego typu kompetencje znajdują się we właściwości Rzecznika Finansowego. W związku z tym rozszerza się katalog klientów i podmiotów rynku finansowego zawarty w art. 2 ww. ustawy. Dodatkowo – analogicznie jak w przypadku KNF – zapewnia się przepisy dotyczące finansowania zwiększonych wydatków Rzecznika Finansowego związanych z przyznaniem nowych kompetencji. Ponadto ze względu na odrębną systematykę ww. ustawy, zasadne jest umieszczenie całości regulacji na poziomie ustawowym bez przenoszenia części zagadnień do uregulowania w akcie wykonawczym.

152) **Art. 154** wprowadza zmiany do ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym. Skala działalności emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami uzasadnia uznanie ich za jednostki zainteresowania publicznego i stosowanie wobec nich przepisów dotyczących takich jednostek.

153) **Art. 155** wprowadza zmiany w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, które mają charakter dostosowujący i są związane przede wszystkim z wejściem w życie rozporządzenia 2023/1113.

Rozporządzenie to przewiduje zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73., z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2015/849”. Nie przewiduje się innych zmian umożliwiających stosowanie rozporządzenia 2023/1113.

Rozporządzenie 2023/1114 wprowadza nowy system prowadzenia i regulowania działalności w zakresie kryptoaktywów. Co powoduje m.in. to, że bezprzedmiotowe stają się regulacje objęte rozdziałem 11a u.o.p.p.p.f.t. w zakresie działalności dotyczącej walut wirtualnych, jako wprowadzające niepotrzebne, równoległe ograniczenia dotyczące tej samej materii. Natomiast ściśle konsekwencje powyższego nowego systemu dla problematyki AML przewiduje art. 38 rozporządzenia 2023/1113 – jest to wcześniej wspomniana nowelizacja dyrektywy 2015/849 – m.in. dodająca do zakresu pojęcia instytucji finansowych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, a poprzez

to rozciągając pojęcie instytucji obowiązanych na ww. dostawców. Dodatkowo przewiduje się szczególne okoliczności stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa względem dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Z powyższego wynika, że nowy system prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów pośrednio dotyka zmian w zakresie instytucji obowiązanych i środków bezpieczeństwa finansowego.

Ponadto celem rozporządzenia 2023/1113 jest dostosowanie przepisów prawa UE do wymogów wynikających ze znowelizowanego standardu FATF (rekomendacja 16) poprzez objęcie zasadą tzw. „travel rule” oprócz transferów środków pieniężnych również transferów kryptoaktywów. Ze względu na wysokie ryzyko wykorzystania transferów kryptoaktywów do prania pieniędzy, finansowania terroryzmu, ale również innej działalności o charakterze przestępczym oraz omijania przepisów ustanawiających środki ograniczające o charakterze finansowym, a także ze względu na łączność przedmiotową przepisów rozporządzenia 2023/1113 z materią regulowaną przepisami rozporządzenia 2023/1114 Rada UE oraz Parlament UE zdecydowały o wyłączeniu rozporządzenia 2023/1113 z procesu legislacyjnego pakietu AML/CFT i skorelowaniu jego wejścia w życie z wejściem w życie rozporządzenia MiCA.

W tym celu konieczne stało się przyjęcie wcześniej wspomnianych przepisów nowelizujących aktualnie obowiązującą dyrektywę 2015/849. W związku z powyższym, zasadniczym celem projektowanych zmian u.o.p.p.f.t. jest dostosowanie przepisów krajowych z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu do wymogów wynikających z przepisów rozporządzenia MiCA, których podstawowym celem jest horyzontalne uregulowanie unijnego rynku kryptoaktywów.

I. Art. 155 pkt 1 i 2

W tym zakresie przewidziano zmiany techniczne i legislacyjne. Znowelizowany zostanie odnośnik do ustawy, tak aby objął odesłanie do rozporządzenia 2023/1113 w miejsce odesłania do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz. Urz. UE L 141 z 5.6.2015, str. 1). Nowelizuje się również art. 1 dotyczący zakresu przedmiotowego ustawy, w związku z projektowanym usunięciem przepisów dotyczących działalności w zakresie walut wirtualnych.

II. Art. 155 pkt 3

Rozporządzenie 2023/1113 przede wszystkim formalnie uchyla z katalogu podmiotów zobowiązanych (do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego) przedsiębiorców zajmujących się m.in. wymianą walut wirtualnych. Nie oznacza to jednak, że ci przedsiębiorcy zostaną wykluczeni ze stosowania obowiązków AML. Jednocześnie bowiem do katalogu instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 u.o.p.p.f.t. wprowadzana jest właściwa kategoria podmiotów obejmująca tego rodzaju działalność, tj. „dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów”. Obejmuje ona wszystkie rodzaje działalności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114, z wyjątkiem doradztwa w zakresie kryptoaktywów. Taki katalog podmiotów został ściśle zdefiniowany przez prawo europejskie i nie może być zmieniany poprzez prawo krajowe, w szczególności nie jest dopuszczalne zawężenie tego katalogu. Rozporządzenie 2023/1113 przewiduje również zmiany w zakresie definicji relacji korespondenckich, jak również – co ma związek z ww. zmianą w katalogu instytucji obowiązanych – nową definicję pojęcia „kryptoaktywa” oraz

zdefiniowanie pojęcia „adresu niehostowanego”. Zostało to uwzględnione na gruncie nowelizowanej u.o.p.p.p.f.t. Zatem w nowelizowanej ustawie „dostawca usług w zakresie kryptoaktywów” oraz samo pojęcie „kryptoaktywa” zastępują funkcjonujące do tej pory pojęcia „przedsiębiorcy zajmującego się kryptoaktywami” (art. 2 ust. 1 pkt 12) oraz pojęcie „waluty wirtualnej” (m.in. art. 2 ust. 2 pkt 26, ale również w innych przepisach szczegółowych: w zakresie definicji rachunku, wartości majątkowych oraz przypadków stosowania środków bezpieczeństwa finansowego). Dodano również definicje „adresu niehostowanego”. Jest to rozwiązanie techniczne stosowane w przypadku korzystania z kryptoaktywów. Adres niehostowany to adres rozproszonego rejestru niepowiązany ani z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, ani z podmiotem niemającym siedziby na terytorium Unii Europejskiej i świadczącym usługi podobne do usług świadczonych przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Zmiana definicji relacji korespondenckich ma na celu dostosowanie brzmienia u.o.p.p.p.f.t. do nowej definicji zawartej w dyrektywie, w zakresie w jakim dotychczasowa definicja nie obejmowała transakcji związanych z kryptoaktywami.

III. Art. 155 pkt 4

Zmiana ta ma charakter dostosowawczy i obejmuje nazwę aktu prawa europejskiego, który będzie obowiązywał w przedmiotowej materii (przewiduje się zamianę odesłania do rozporządzenia 2015/847 przez wskazanie rozporządzenia 2023/1113).

IV. Art. 155 pkt 5

Konsekwentnie znowelizowano art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. c u.p.p.p.f.t., tak żeby każda instytucja obowiązana zobligowana była do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego nie tylko w przypadku transakcji obejmującej walutę wirtualną, ale każde kryptoaktywo o wartości 1000 euro lub większej. Dodatkowo wprowadza się zmianę uzupełniającą ten przepis tak, żeby obejmował wiele powiązanych ze sobą transakcji. Brak takiego rozwiązania w przypadku kryptoaktywów byłby przeoczeniem, ponieważ obowiązuje już w przypadku transakcji innego rodzaju.

V. Art. 155 pkt 6

Proponuje się zmianę art. 39 ust. 3 u.p.p.p.f.t. Przedmiotowa zmiana ma na celu uzupełnienie zakresu instytucji obowiązanych, do których następuje odesłanie w tym przepisie, o dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 2 ust. 1 pkt 12). Na skutek zmian wprowadzonych przez rozporządzenie 2023/1113 do dyrektywy 2015/849 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zostali objęci analogicznymi regulacjami jak instytucje finansowe.

Ponadto rozszerzony zostanie zakres rachunków, które mogą korzystać z udogodnień przewidzianych w tym przepisie. W obecnie obowiązującym brzmieniu tego przepisu zastosowano rozwiązanie polegające na wskazaniu jedynie trzech rodzajów rachunków, tj. rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych oraz rachunku zbiorczego. Jednocześnie stwierdzić należy, że możliwość skorzystania z rozwiązań objętych ust. 3 przewidziana jest przez dyrektywę 2015/849 dla wszystkich instytucji obowiązanych, bez rozróżnienia ze względu na rodzaj prowadzonego rachunku. Stanowi o tym art. 14 ust. 1 i 3 dyrektywy 2015/849, zgodnie z którym państwa członkowskie wymagają m.in. aby weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego odbywała się przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przed przeprowadzeniem transakcji (...). Natomiast art. 14 ust. 3 dyrektywy 2015/849 wprowadza regulę, zgodnie z którą w drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na otworenie rachunku w instytucji kredytowej lub finansowej (...) pod warunkiem że istnieją

odpowiednie zabezpieczenia zapewniające, by transakcje nie były przeprowadzane przez klienta lub w jego imieniu dopóki nie zostaną w pełni spełnione wymogi należytej staranności (...).Zatem w konsekwencji, zgodnie z dyrektywą 2015/849, należy odesłać w przepisie do ogólnego rozumienia pojęcia „rachunku” na gruncie u.o.p.p.p.f.t.

Rachunkiem w rozumieniu u.o.p.p.p.f.t. jest:

- a) rachunek płatniczy w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
- b) rachunek bankowy i rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej niebędące rachunkami płatniczymi,
- c) rachunek papierów wartościowych i rachunek zbiorczy oraz służący do ich obsługi rachunek pieniężny, w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- d) rejestr uczestników funduszu lub ewidencję uczestników funduszu inwestycyjnego zamkniętego,
- e) prowadzony w formie elektronicznej zbiór danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany, rachunek derywatów w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Na skutek tego działania zakresem przepisu zostanie objęta każda instytucja finansowa, o ile prowadzi rachunek w rozumieniu u.o.p.p.p.f.t., co też zakłada ww. przepis dyrektywy 2015/849. Powyższe jest również uzasadnione tym, że obecnie obowiązujące odesłanie (katalog podmiotów) obejmuje każdą instytucję finansową w rozumieniu u.o.p.p.p.f.t. Nie jest zatem prawidłowe odsyłanie do wszystkich rodzajów instytucji finansowych przy jednoczesnym odesłaniu do jedynie trzech rodzajów rachunków.

VI. Art. 155 pkt 7 i 10

W konsekwencji zmian w dyrektywie 2015/849 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów traktowani są na jej gruncie – w wielu aspektach – tak jak instytucje finansowe. Dlatego uzasadniona jest zmiana części odesłań do art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25 zawartych w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (w przypadkach gdy do tego odesłania – obrazującego listę instytucji finansowych – należy dodać dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, bo przepis dotyczy funkcji, które ten dostawca realizuje) poprzez rozszerzenie o art. 2 ust. 1 pkt 12. Samo przedmiotowe odesłanie obejmuje przede wszystkim podmioty kwalifikujące się jako instytucje finansowe na gruncie dyrektywy. Zmiany w ustawie korespondują z odpowiednimi przepisami tejże dyrektywy, tam gdzie odnosi się ona do „instytucji finansowej”: art. 44c ust. 1 i 2 u.p.p.p.f.t. – art. 18a ust. 3 lit. e dyrektywy 2015/849, art. 45 ust. 2 u.p.p.p.f.t. – art. 24 dyrektywy 2015/849, art. 150 ust. 3 u.p.p.p.f.t. – art. 59 ust. 3 dyrektywy 2015/849 oraz art. 152 ust. 7 – art. 62 dyrektywy 2015/849.

Analogiczne rozszerzenie odesłania proponuje się w art. 54 ust. 2 pkt 4 u.p.p.p.f.t.

VII. Art. 155 pkt 8

Art. 45 ust. 3 oraz 4 zostają wprowadzone ze względu na potrzebę dostosowania polskiego porządku prawnego do art. 19b dodanego do dyrektywy 2015/849 przez art. 38 rozporządzenia 2023/1113. Dwa wyżej wymienione ustępy dotyczą przede wszystkim obowiązku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane będące instytucją korespondentem w zakresie relacji z instytucją respondentem, co dotyczyć będzie sytuacji, kiedy przedmiotem transferu jest

kryptoaktywo. Natomiast sam ust. 4 dotyczy sposobu wykorzystania pozyskanych informacji do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz zapewnienia aktualności odpowiednich informacji, a także wyraźnie wprowadza stosowny obowiązek rejestracji, w pewnych sytuacjach, decyzji o zakończeniu relacji korespondenckich.

VIII. Art. 155 pkt 9

Natomiast art. 19a, który również jest dodawany przez art. 38 rozporządzenia 2023/1113 do dyrektywy AML skutkuje potrzebą wprowadzenia odpowiednich zmian do prawa krajowego w związku z koniecznością regulowania kwestii transferu kryptoaktywów do adresów niehostowanych. W tym zakresie projektuje się dodanie nowej jednostki redakcyjnej do ustawy, tj. art. 45a. Przewidziane przez to unormowanie kwestie dotyczą w szczególności środków stosowanych dodatkowo obok środków bezpieczeństwa finansowego. Są to kwestie wymagające osobnego unormowania ze względu na to, że adres niehostowany to adres niepowiązany z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów. Jako taki stanowi zatem szczególnie istotne zagadnienie do unormowania w kontekście efektywnego stosowania zasad związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Dlatego też prawodawca europejski, a w ślad za nim prawodawca krajowy przewidują stosowne rozwiązania prawne, uwzględniające specyficzny charakter takiego rozwiązania technicznego.

IX. Art. 155 pkt 11–16

W związku ze zmianami przepisów rozdziału 11a u.o.p.p.p.f.t. odnoszącymi się do uchylecia przepisów dotyczących rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, proponowana zmiana stanowi doprecyzowanie przepisów związanych z funkcjonowaniem rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów m.in. w zakresie:

- uszczegółowienia wniosku o wpis do rejestru o podanie adresu przedsiębiorcy zgodnego z adresem wskazanym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub w Krajowym Rejestrze Sądowym;
- rozszerzenia obowiązku informowania organu rejestrowego o istotnych zmianach dotyczących przedsiębiorcy wpisanego do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, w tym informacji o aktualnej liście wspólników, zmianie adresu i siedziby spółki.

Nadmienić należy, że zgodnie z § 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 25 października 2021 r. w sprawie wyznaczenia organu Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego do prowadzenia rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów (Dz. U. poz. 1968) do zadań Dyrektora Izby Administracji Skarbowej jako organu właściwego w sprawie rejestru należy prowadzenie akt rejestrowych przedsiębiorcy wpisanego do rejestru. Posiadanie przez organ prowadzący rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów danych w zakresie m.in. aktualnej: listy wspólników, beneficjenta rzeczywistego, sposobu reprezentacji oraz osób uprawnionych do reprezentowania spółki jest niezwykle istotne z uwagi na warunki jakie musi spełniać przedsiębiorca wpisany do rejestru działalności regulowanej.

Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu przedsiębiorcy, którzy świadczą usługi na rzecz spółek lub trustów oraz podmioty prowadzące działalność w obszarze walut wirtualnych są instytucjami obowiązаныmi, a podjęcie przez nie działalności w wyżej wymienionym zakresie wymaga uzyskania

wpisu do odpowiedniego rejestru działalności regulowanej prowadzonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Tak, więc powyższa działalność jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.) i może być wykonywana tylko po uzyskaniu wpisu do odpowiedniego rejestru działalności regulowanej. Na podstawie delegacji ustawowych, minister właściwy do spraw finansów publicznych upoważnił Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach do prowadzenia rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych. Wpis do rejestru działalności regulowanej jest jedną z form reglamentacji działalności gospodarczej, najmniej ingerującą w wolność podejmowania działalności gospodarczej w Polsce. Ta forma reglamentacji charakteryzuje się tym, że na etapie wpisu do rejestru działalności regulowanej organ prowadzący rejestr nie bada, czy przedsiębiorca rzeczywiście spełnia warunki materialne do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem do rejestru. Przedsiębiorca uzyskuje wpis do rejestru działalności regulowanej na podstawie: wniosku o wpis, oświadczenia o spełnianiu określonych przepisami prawa warunków do wykonywania działalności gospodarczej oraz ewentualnie dostarczeniu innych oświadczeń wymaganych przepisami prawa. Wniosek wraz z oświadczeniami stanowi podstawę wpisu do rejestru działalności regulowanej, zaś sam wpis stanowi czynność materialno-techniczną. Przewidziany mechanizm postępowania przy wpisie do rejestru działalności regulowanej wiąże się z ryzykiem podania przez przedsiębiorcę nieprawdziwych danych, co do spełniania warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem. Tak więc wpisu do tego rejestru nie należy mylić na przykład z „procesem licencyjnym”, którego efektem jest udzielenie licencji tradycyjnym instytucjom finansowym, po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania przez właściwy organ nadzoru jakim jest KNF. Oznacza to, że w obecnie obowiązującym stanie prawnym, brak jest rozwiązań prawnych regulujących szeroko rozumianą ochronę osób trzecich, w tym inwestorów. Co prawda, w art. 43 ust. 7 z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawodawca przewidział mechanizmy mające zapobiegać nadużyciom, do których należą: kontrola działalności regulowanej, nałożony na przedsiębiorcę obowiązek archiwizacji dokumentów niezbędnych do wykazania spełniania warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności regulowanej oraz sankcję karną grożącą za złożenie przez przedsiębiorcę niezgodnego ze stanem faktycznym oświadczenia, że spełnia warunki wymagane do wykonywania danej działalności regulowanej. Jednakże w tym przypadku kontrola spełniania przez przedsiębiorców ustawowych warunków prowadzenia takiej działalności jest kontrolą następczą, czyli mającą miejsce już w toku prowadzenia działalności gospodarczej, co w konsekwencji może narazić potencjalnych inwestorów na niepowetowane straty. Po niespełna 3 latach funkcjonowania rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych zdefiniowany został problem występowania w nim podmiotów gospodarczych, które nie wykonują swoich obowiązków wynikających z przepisów prawa handlowego, prawa przedsiębiorcy czy też ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Figurowanie w rejestrach działalności regulowanej prowadzonych przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach podmiotów, które nie wykonują nałożonych na nich obowiązków wynikających z ww. ustaw osłabia wiarygodność i rzetelność ujawnianych w rejestrze danych, który jako rejestr publiczny korzysta z szeregu domniemań

mających na celu ochronę interesów zarówno współników, jak i osób trzecich. Wzmocnienie pewności obrotu gospodarczego i wiarygodności danych zawartych w rejestrze działalności regulowanej wymaga wprowadzenia do systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu regulacji wzorowanej na przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, które umożliwiają sądom rejestrowym wydanie orzeczenia o wykreśleniu podmiotu z KRS. Nie jest do zaakceptowania utrzymywanie stanu, w którym w rejestrze działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych wpisane byłyby podmioty, które jak wynika z danych zawartych w aktach rejestrowych KRS (lub uzyskanych w toku prowadzonego postępowania) nie posiadają: organu uprawnionego do reprezentacji, aktualnego adresu siedziby podmiotu, adresów zamieszkania członków zarządu. W takim przypadku istnieje wysokie prawdopodobieństwo wykorzystywania tego rodzaju spółek do prania pieniędzy czy też finansowania terroryzmu. Aby jednak właściwy do spraw rejestrów organ KAS mógł wykreślić taki podmiot z rejestru, musi mieć możliwość działania z urzędu również w sytuacji, gdy podmiot nie ma właściwej reprezentacji. W przeciwnym wypadku, gdy poweźmie on wiadomość, że wpisany do rejestru adres lub skład zarządu jest nieaktualny nie będzie on mógł przeprowadzić skutecznego postępowania administracyjnego zmierzającego do wykreślenia takiego przedsiębiorcy z rejestru. W tym miejscu podkreślić należy, że postępowania zmierzające do wykreślenia z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych będzie dotyczyć właśnie takich podmiotów, które nie posiadają ani władz, ani organów, a często kierowana do nich korespondencja zwracana jest z adnotacją „podmiot wyprowadził się” lub „pod wskazanym adresem adresat nieznan”. Przyjęcie takiego rozwiązania znacznie usprawni proces wykreślenia takich podmiotów, a jednocześnie zmniejszy koszty tych postępowań. Przyjęcie odmiennego rozwiązania powodowałoby konieczność wnioskowania do sądu rejestrowego o ustanowienie kuratora, mimo że wiadomo, że w większości przypadków sytuacja prawna podmiotów nie ulegnie zmianie. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że brak jakichkolwiek sankcji administracyjnych nakładanych w związku z wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej nie wpływa na prawidłowe wykonywanie przez nich ustawowych obowiązków wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Należy mieć na uwadze, że przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia usług na rzecz spółek lub trustów są jednocześnie instytucjami obowiązanyymi w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.

X. Art. 155 pkt 17

W zakresie projektowanego art. 129k ust. 2. Kwestie doręczeń nie zostały uregulowane w ustawie AML. Dotychczasowe doświadczenia organów KAS prowadzących postępowania administracyjne w oparciu o przepisy ustawy AML, wskazują na wysoką nieskuteczność. W związku z tym uwzględnienie w ustawie AML odrębnych uregulowań dotyczących fikcji doręczeń spowoduje większą skuteczność organów administracji publicznej. Obecnie obowiązujące regulacje w zakresie doręczeń zamieszczone w KPA nie regulują w pełni sytuacji, gdy siedziba osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej nie istnieje lub z innego powodu nie jest możliwa do ustalenia. Problem ten jest szczególnie widoczny w przypadku wszczynania i prowadzenia postępowań dotyczących wykonywania przez

instytucje obowiązane obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Brak możliwości ustalenia adresu tych podmiotów może utrudniać, a niekiedy uniemożliwiać podejmowanie wobec nich skutecznych czynności na skutek utrzymywania w odpowiednich rejestrach, w tym w Krajowym Rejestrze Sądowym, nieaktualnych danych dotyczących adresu siedziby. W celu poprawy skuteczności działania organów KAS wyznaczonych do wykonywania zadań ministra właściwego do spraw finansów publicznych określonych w ustawie AML, proponuje się wprowadzenie konstrukcji doręczenia pism osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej przez wykreowanie tzw. wtórnego adresata pisma oraz wykorzystanie fikcji prawnej doręczenia. Projektowane zasady będą miały zastosowanie jedynie w przypadkach, gdy adres ich siedziby nie istnieje, został wykreślony z rejestru lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności. Co prawda obecnie obowiązujące przepisy KPA przewidują doręczenia zastępcze w rozdziale 8, jednak obowiązuje zasada, że każde pismo kierowane do spółki (m.in. decyzja, postanowienie, pisma w toku postępowania) powinno zostać jej doręczone w lokalu siedziby do rąk osoby uprawnionej (art. 45 zdanie 1 KPA). Zgodnie z art. 45 zdanie drugie KPA przepis art. 44 KPA stosuje się odpowiednio. W związku z tym w razie niemożności doręczenia spółce pisma w sposób opisany powyżej, doręczyciel (z reguły jest nim operator pocztowy) obowiązany jest przechować pismo przez 14 dni w placówce pocztowej (art. 44 § 1 pkt 1 KPA stosowany odpowiednio) oraz pozostawić adresatowi, czyli spółce, zawiadomienie z informacją o możliwości jego odbioru w placówce pocztowej w terminie 7 dni, licząc od daty pozostawienia zawiadomienia. Samo zawiadomienie zaś doręczyciel powinien umieścić w skrzynce pocztowej spółki lub gdy nie jest to możliwe, na drzwiach lokalu siedziby spółki lub w widocznym miejscu przy wejściu na teren, do którego spółka ma wyłączny tytuł prawny (art. 44 § 2 KPA stosowany odpowiednio). Jeśli zaś spółka nie podejmie przesyłki w terminie, doręczyciel zobowiązany jest pozostawić powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki, przy czym termin odbioru określa się wówczas jako nie dłuższy niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia (art. 44 § 3 KPA). Gdy spółka nie podejmie pisma po drugim zawiadomieniu, doręczenie pisma będzie uznane za dokonane z upływem czternastego dnia od daty pozostawienia przez pocztę pierwszego zawiadomienia o przesyłce (art. 44 § 4 KPA), co innymi słowami oznaczać będzie przyjęcie w postępowaniu administracyjnym tzw. fikcji doręczenia. Należy podkreślić jednak, że ww. fikcja doręczenia odnosi się wyłącznie bezpośrednio do adresata pisma. W postanowieniu z dnia 8 stycznia 2015 r. sygn. akt II GSK 2769/14 NSA podkreślił przesłanki dopuszczalności fikcji doręczenia: „Zgodnie z art. 40 § 1 Kpa pisma doręcza się stronie. Zatem pismo skierowane do osoby prawnej zawierające decyzję dotyczącą spółki z o.o. powinno być skierowane do tej spółki, a nie do członka zarządu spółki. Zgodnie z art. 45 Kpa jednostkom organizacyjnym, a w tej grupie mieszczą się także osoby prawne, do których należą spółki z o.o., pisma doręcza się w lokalu ich siedziby do rąk osób uprawnionych do odbioru pism. Zatem pismo skierowane do spółki z o.o. powinno być doręczone na adres spółki.”.

W związku z tym, w celu podniesienia skuteczności działania organów administracji publicznej, dodatkowo, wprowadza się możliwość doręczenia pisma osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata, będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, także wtedy, gdy reprezentacja ma

charakter łączny z innymi osobami, gdy podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej adres jej siedziby nie istnieje, adres został wykreślony z rejestru lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności.

Adresy osób fizycznych upoważnionych do reprezentowania ww. podmiotów są dostępne w rejestrach, w tym w Krajowym Rejestrze Sądowym lub mogą być znane organowi administracji publicznej z urzędu. W przypadku gdy organ administracji publicznej nie będzie w stanie ustalić adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania osoby prawnej czy też jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, tj. podjęte czynności w postaci sprawdzenia treści wpisów do odpowiednich rejestrów nie pozwoliły na ustalenie ww. danych, a inny aktualny adres tej osoby fizycznej nie jest znany organowi, to w takiej sytuacji pismo pozostawia się w aktach sprawy wraz z odpowiednią adnotacją pracownika organu o poczynionych ustaleniach, a datę sporządzenia tej adnotacji uznaje się za datę doręczenia pisma tej osobie fizycznej. Dodatkowo doprecyzowany zostanie sposób ustalania dnia, z którym uznaje się skutek doręczenia, tj. z dniem sporządzenia przez organ administracji publicznej adnotacji o niemożności ustalenia adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata. Należy również wskazać, że do doręczeń pism osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata zastosowanie będą miały ogólne przepisy KPA dotyczące doręczeń, np. art. 42 KPA. Nadmienić należy, że tożsame rozwiązanie zostało uregulowane w art. 151a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111) i w obecnym brzmieniu obowiązujące od 2016 r.

W zakresie projektowanego brzmienia art. 129k ust. 3. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że brak jakichkolwiek sankcji administracyjnych nakładanych w związku z wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej nie wpływa na prawidłowe wykonywanie przez niego ustawowych obowiązków wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Należy mieć na uwadze, że przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia usług na rzecz spółek lub trustów są jednocześnie instytucjami obowiązanyymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Taki podmiot, który zostanie wykreślony z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów będzie mógł uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu stanie się ostateczna. Ograniczenie prowadzenia działalności będące skutkiem tego wykreślenia (3 lata) jest proporcjonalne do stwierdzonego naruszenia, np. w przypadku nałożenia przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej kary administracyjnej lub nagminnego braku współpracy z organem nadzoru. Nie jest sytuacją dopuszczalną kiedy podmiot, który został wykreślony z rejestru warunkującego prowadzenie działalności gospodarczej uzyska ponowny wpis w bardzo krótkim czasie np. w terminie kilku miesięcy od wykreślenia. W innych przypadkach przepisy prawna przewidują o wiele surowsze rozwiązania wprowadzające zakaz prowadzenia działalności gospodarczej.

XI. Art. 155 pkt 18

Uchyła się również część przepisów rozdziału 11a u.o.p.p.p.f.t. w zakresie, w jakim przewidują one prowadzenie rejestru działalności regulowanej dotyczącego przedsiębiorców zajmujących się m.in. wymianą walut wirtualnych. W konsekwencji

zmieni się przepis określający zakres ustawy (art.1) i wprowadzone zostaną dalsze konsekwentne zmiany legislacyjne, takie jak np. zmiana nazwy rozdziału 11a. Dotychczas przepisy te zapewniały implementację art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849 do polskiego porządku prawnego, która zawiera regulację zobowiązującą państwo członkowskie do zobowiązania m.in. przedsiębiorców zajmujących się wymianą walut wirtualnych do rejestracji.

XII. Art. 155 pkt 19

Zmiana brzmienia art. 129y u.o.p.p.p.f.t. jest zmianą wynikową związaną z uchyleniem przepisów dotyczących rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

XIII. Art. 155 pkt 20

Dostosowuje się katalog kar administracyjnych. Pierwsze sześć punktów nowelizowanego przepisu art. 148 u.o.p.p.p.f.t. odpowiada dotychczasowemu brzmieniu tej regulacji (zmieniono odesłanie z art. 14 i art. 16 rozporządzenia 2015/847 na odesłania do art. 24 i art. 26 rozporządzenia 2023/113, tak aby odpowiadał przepisom rozporządzenia 2023/113). Natomiast nowe sankcje – przewidziane w dalszych punktach art. 148 u.p.p.p.f.t. – odpowiadają nowym obowiązkom informacyjnym w zakresie kryptoaktywów.

XIV. Art. 155 pkt 21

W związku z likwidacją rejestru uchyla się przepis przewidujący karalność prowadzenia działalności w zakresie walut wirtualnych bez wpisu do rejestru.

- 154) **Art. 156.** Banki zamierzające prowadzić lub kontynuować działalność w zakresie emisji tokenów będących e-pieniądzem, po dniu wejścia w życie ustawy powinny zostać zobowiązane do dostosowania swoich statutów do przepisów ustawy – Prawo bankowe w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. W tym celu w przepisach przejściowych wyznacza się bankom termin na takie dostosowanie. Zarówno z ustawy – Prawo bankowe, jak i z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE wynika, że banki czy instytucje kredytowe mogą prowadzić działalność w zakresie określonym w zezwoleniu właściwych władz nadzorczych wydawanym na podstawie przepisów dotyczących zapewnienia ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem. Wprowadzenie uregulowanej szczególnie przepisami formy pieniądza elektronicznego wymaga traktowania jej jako nowego, dodatkowego rodzaju działalności, wymagającego uwzględnienia go w licencji bankowej, po ostrożnościowej ocenie i akceptacji organu nadzoru. W polskim prawie bankowym uwzględnienie takie i akceptacja odbywają się poprzez stosowną zmianę statutu banku poddaną procedurze zezwolenia KNF, o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe.
- 155) **Art. 158** zawiera przepis przejściowy dla krajowych instytucji pieniądza elektronicznego zamierzających prowadzić lub kontynuować działalność w zakresie emisji tokenów będących e-pieniądzem, które w związku ze stosowaniem przepisów rozporządzenia 2023/1114 oraz wejściem w życie projektowanej ustawy powinny zostać zobowiązane do zmiany zezwolenia, o którym mowa w art. 132a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. W tym celu w przepisach przejściowych wprowadza się dla tych podmiotów obowiązek zmiany zezwolenia w zakresie usług, do świadczenia których będą

uprawnione, oraz określa się termin na jej dokonanie. Wprowadzenie uregulowanej szczególnie przepisami formy pieniądza elektronicznego wymaga traktowania jej jako nowego, dodatkowego rodzaju działalności, wymagającego uwzględnienia w zezwoleniu na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji pieniądza elektronicznego, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego przez organ nadzoru.

- 156) **Art. 159 i art. 160** – Zaproponowane przepisy mają charakter przejściowy i regulują sytuację podmiotów wpisanych do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów w kontekście zmienionych warunków wpisu do tego rejestru w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Przepis art. 160 dotyczy uzupełnienia braków w zakresie warunków prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju. Wynikają one z wprowadzenia przez projektowaną ustawę nowych wymagań dla przedsiębiorcy. Natomiast proponowany termin 30 dni na spełnienie określonych warunków wynika z analizy innych obowiązujących w tej materii regulacji. Przede wszystkim sąd rejestrowy dokonuje wpisu do KRS w terminie do 7 dni (art. 20a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979, z późn. zm.), w przypadku wniosków dotyczących spółek których umowy zostały zawarte przy wykorzystaniu wzorca umowy udostępnionego w systemie teleinformatycznym jest to jeden dzień (art. 20a ust.2 ww. ustawy). W przypadku CEiDG wpis następuje jeszcze szybciej, bo już następnego dnia roboczego (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z późn. zm.). W związku z powyższym termin 30 dni należy uznać za wystarczający dla uzupełnienia odpowiednich wpisów.
- 157) **Art. 160** stanowi, że podmioty świadczące w dniu 29 grudnia 2024 r. usługi w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114, niebędące działalnością w zakresie walut wirtualnych zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 155 projektu ustawy, będą mogły świadczyć dalej te usługi na dotychczasowych zasadach do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a tego rozporządzenia, albo odmowy udzielenia tego zezwolenia. Przepis wskazuje również maksymalny okres świadczenia tych usług na dotychczasowych warunkach, tj. przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (pkt 1). Pkt 2 reguluje przypadek, w którym podmioty, o których mowa w tym przepisie, przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy wystąpiły do UKNF z kompletnym wnioskiem o wydanie ww. zezwolenia i otrzymały powiadomienie, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114. Podmioty te będą mogły w dalszym ciągu świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów do momentu uzyskania przez nie zezwolenia albo odmowy udzielenia tego zezwolenia, również po upływie terminu, o którym mowa w pkt 1, nie dłużej jednak niż przez 9 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Należy jednak wskazać, że działalność ta będzie mogła być prowadzona nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2026 r. z uwagi na przewidziany graniczny termin na prowadzenie tego typu działalności określony w art. 143 rozporządzenia 2023/1114.
- 158) W **art. 161** zaproponowano przepisy przejściowe dotyczące rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych oraz podmiotów do niego wpisanych. Planowane jest rozszerzenie przesłanek wykreślenia z rejestru podmiotów do niego wpisanych. Projektowane przesłanki wykreślenia z rejestru dopełniają funkcjonowanie rejestru poprzez umożliwienie organowi prowadzącemu rejestr wykreślanie z rejestrów tych

podmiotów, co do których nie ma możliwości sprawdzenia wypełniania warunków wpisu do rejestru czy zgodności ich działania z przepisami u.o.p.p.p.f.t. W konsekwencji ograniczone zostanie ryzyko (istniejące na gruncie obecnie obowiązujących przepisów) dla uczestników rynku, związane z faktem, że uzyskanie wpisu do rejestru jest stosunkowo proste, a jednocześnie warunki wykreślenia podmiotu z rejestru są bardzo ograniczone. To powoduje, że podmioty wpisują się do rejestrów, natomiast organy administracji publicznej mają relatywnie mały wpływ na te podmioty. Instytucje obowiązkowo wpisane do rejestrów działają w obszarze wysokiego ryzyka prania pieniędzy (vide: Krajowa ocena ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu z 2023 r.). Jednocześnie w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz minimalizowaniu tego ryzyka, Generalny Inspektor Informacji Finansowej podejmuje próby uzyskania informacji od podmiotów wpisanych do rejestrów. Brak udzielania odpowiedzi na żądania informacji zostaje wprowadzony jako warunek wykreślenia rejestru, co pozwoli częściowo ograniczyć ryzyko związane z funkcjonowaniem podmiotów wpisanych do rejestru. Podobnie brak współpracy podmiotu wpisanego do rejestru, w przypadku kontroli spełniania warunków wpisu, będzie warunkiem wykreślenia z rejestru, co doprowadzi do większej efektywności działań organu prowadzącego rejestr. W efekcie wprowadzonych zmian podmioty wpisane na dzień wejścia w życie projektowanej ustawy do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych będą uprawnione do prowadzenia działalności do czasu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, lecz nie dłużej niż przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (art. 163 ust. 1 pkt 1). Jednak w przypadku wykreślenia podmiotu z listy podmiotów uprawnionych do czasowego prowadzenia działalności w zakresie walut wirtualnych podmiot ten utraci także to czasowe prawo do prowadzenia działalności w tym obszarze. Przepis art. 163 ust. 1 pkt 2 reguluje przypadek, w którym podmioty, o których mowa w tym przepisie, przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpią do UKNF z kompletnym wnioskiem o wydanie ww. zezwolenia i otrzymają powiadomienie, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114. Podmioty te będą mogły kontynuować działalność na dotychczasowych zasadach do momentu uzyskania przez nie zezwolenia albo odmowy udzielenia tego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Należy wskazać, że działalność ta będzie mogła być prowadzona nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2026 r. z uwagi na przewidziany graniczny termin na prowadzenie tego typu działalności określony w art. 143 rozporządzenia 2023/1114. Dotychczasowe zasady prowadzenia działalności to zasady określające ramy prowadzenie regulowanej działalności gospodarczej w przedmiotowym zakresie, dotyczące jej podejmowania oraz zakończenia. Prowadzenie działalności zgodnie z dotychczasowymi zasadami nie zwalnia przedsiębiorcy z innych obowiązków nałożonych z mocy prawa. Ust. 4 przesądza, że działalność wskazana w tym przepisie jest nadal działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Ust. 5 odnosi się do kontroli wykonywania przez podmioty, o których mowa w ust. 1, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Ust. 6 wskazuje, że do postępowań administracyjnych w zakresie wykreślenia podmiotu z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio art. 129k ust. 2 u.o.p.p.p.f.t., w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. Ust. 7 dotyczy przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2 tego przepisu, w którym to stosuje

się przepisy u.o.p.p.p.f.t., w zakresie organu właściwego w sprawach rejestru oraz organu wyznaczonego na podstawie art. 129x u.o.p.p.p.f.t.. Natomiast ust. 8 zobowiązuje Generalnego Inspektora Informacji Finansowej do udostępnienia Komisji informacji dotyczących dwukrotnego niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 76 u.o.p.p.p.f.t., przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.

- 159) **Art. 161** nakłada na Komisję obowiązek niezwłocznego informowania organu właściwego w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo o odmowie jego udzielenia podmiotowi wpisanemu do tego rejestru, a także o przekazaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, w przypadku, o którym mowa w art. 163 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy. W pierwszym wskazanym przypadku, organ właściwy w sprawach rejestru zobowiązany jest do niezwłocznego wykreślenia tego podmiotu z ww. rejestru, natomiast w drugim przypadku wykreśla podmiot, jeżeli podmiot ten przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy nie złoży kompletnego wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, i nie otrzyma powiadomienia, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114.

- 160) **Art. 162 i art. 163**

Powyższe przepisy odnoszą się do potrzeby zagwarantowania ciągłości prowadzonych kontroli oraz postępowań administracyjnych w sprawie nakładania kar administracyjnych, które nie zostały zakończone przed zakończeniem okresu przejściowego.

Istotne znaczenie ma przepis przewidziany w art. 165 projektowanej ustawy. Dotyczy on kontroli zarówno właściwego wykonywania obowiązków wynikających z przepisów u.o.p.p.p.f.t., o czym stanowi projektowany pkt 1, ale również kontroli prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Ma on znaczenie na dwóch płaszczyznach. Po pierwsze umożliwi prowadzenie działań kontrolnych (które częstokroć mają szeroki zakres i wymagają podjęcia działań przygotowawczych) także po upływie okresu przejściowego przewidzianego dla podmiotów wpisanych do rejestru walut wirtualnych, w przypadkach gdy potrzebne jest ich kontynuowanie. A także odnosi się zarówno do działań podejmowanych na podstawie u.o.p.p.p.f.t., jak również ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, które przewiduje kontrolowanie przesłanek działalności. W konsekwencji zapewniona jest szczelność systemu kontroli i karania zarówno w okresie przejściowym (na mocy tego przepisu), jak i po jego upływie na mocy innych przepisów projektowanej ustawy.

- 161) **Art. 164** stanowi, że rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych zostanie zlikwidowany z dniem następującym po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, co jest konsekwencją wprowadzenia nowego systemu prowadzenia i regulowania działalności w zakresie kryptoaktywów przez przepisy rozporządzenia 2023/1114, co w efekcie powoduje m.in. to, że istnienie rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych staje się bezprzedmiotowe. Istnienie tego rejestru wprowadzałoby niepotrzebne równoległe ograniczenia dotyczące tej samej materii. Dodatkowo ust. 2 reguluje, że dane dotyczące podmiotu wykonującego działalność w zakresie walut wirtualnych, będące zawartością ww. rejestru przechowywane są przez organ przez okres 5 lat od dnia wykreślenia tego podmiotu z rejestru albo od dnia likwidacji tego rejestru.

- 162) **Art. 165** przewiduje utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
- 163) **Art. 166** przewiduje, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Wejście w życie ustawy wymaga wydania 7 rozporządzeń.

W pierwszym proponowanym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowego sposobu postępowania z dokumentami związanymi z usługami w zakresie kryptoaktywów oraz ofertą publiczną, co stanowi realizację upoważnienia ustawowego mającego na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu i ochrony interesów klientów. Regulacje te powinny precyzować, że utworzenie dokumentu polega na zapisaniu sekwencji danych na elektronicznym nośniku informacji. Utrwalenie dokumentu musi natomiast gwarantować możliwość sprawdzenia jego integralności, weryfikacji podpisu elektronicznego oraz odczytania wszystkich zawartych w nim informacji przez cały okres przechowywania.

W zakresie przekazywania dokumentów przepisy powinny wskazywać na możliwość dokonania tego poprzez elektroniczną transmisję lub fizyczne przekazanie nośnika, pod warunkiem zachowania integralności przekazywanych danych. Przepisy wykonawcze powinny również określać rygorystyczne zasady przechowywania dokumentów, wymagając zachowania oryginału oraz co najmniej jednej kopii w sposób zapewniający ich bezpieczeństwo i umożliwiający ustalenie daty utrwalenia. Niezbędne jest wprowadzenie mechanizmu monitorowania trwałości nośników; jeżeli gwarantowana trwałość nośnika jest krótsza niż wymagany okres przechowywania, dokumenty powinny zostać przeniesione na nowy nośnik, a stary zmodyfikowany tak, aby uniemożliwić odtworzenie danych. Po upływie wymaganego okresu przechowywania dokumenty muszą zostać usunięte w sposób nieodwracalny.

Ponadto, w aktach tych powinno się znaleźć zobowiązanie podmiotów do stosowania środków bezpieczeństwa o powszechnie uznanej skuteczności, które zapewnią ciągły dostęp do dokumentów wyłącznie osobom uprawnionym oraz ochronę przed przypadkowym lub nieuprawnionym zniszczeniem. Zabezpieczenie to powinno opierać się na systematycznej analizie zagrożeń, opracowaniu procedur dostępu oraz bieżącej kontroli stosowanych rozwiązań organizacyjnych i techniczno-informatycznych.

W drugim rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowych wymagań dotyczących wiedzy i kompetencji, jakie muszą spełniać osoby fizyczne udzielające klientom porad lub informacji w imieniu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować, że pracownicy ci, zwani pracownikami autoryzowanymi, muszą wykazać się znajomością m.in. cech i ryzyka kryptoaktywów, kosztów i opłat, zasad wyceny, funkcjonowania rynków finansowych oraz przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Przepisy muszą nakładać na dostawcę usług obowiązek weryfikacji tych kwalifikacji oraz niedopuszczania do samodzielnego działania osób, które nie dostarczyły odpowiednich dokumentów potwierdzających ich przygotowanie merytoryczne.

Należy również uregulować zasady postępowania z osobami nieposiadającymi jeszcze wymaganych kompetencji, dopuszczając możliwość wykonywania przez nie czynności wyłącznie pod nadzorem autoryzowanego pracownika. Czas trwania takiej pracy pod nadzorem powinien być ściśle określony – nie krótszy niż 12 miesięcy i łącznie nieprzekraczający 4 lat – a zakres nadzoru dostosowany do charakteru wykonywanych zadań. W aktach wykonawczych powinno się także znaleźć zobowiązanie dostawców do przyjęcia polityki szkoleniowej, określającej m.in. środki finansowe na ten cel oraz procedury kierowania pracowników na szkolenia wewnętrzne lub zewnętrzne, kończące się uzyskaniem certyfikatu.

Ponadto przepisy powinny wprowadzać wymóg ciągłego doskonalenia zawodowego pracowników oraz przeprowadzania przez dostawcę, nie rzadziej niż raz w roku, przeglądu ich wiedzy i kompetencji w celu dostosowania ich do zmieniających się regulacji prawnych i warunków rynkowych. Jednocześnie zasadne jest wskazanie wyłączeń z tych wymogów dla osób wykonujących wyłącznie czynności techniczne lub administracyjne, takie jak dystrybucja materiałów promocyjnych czy przekazywanie ogólnych informacji o dostępie do dokumentów, bez bezpośredniego doradztwa w zakresie inwestycji.

W trzecim rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie trybu i szczegółowych warunków postępowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w związku z zabezpieczaniem wiarygodności na tych aktywach. Regulacje te powinny precyzować procedury ustanawiania zabezpieczeń w formie blokady na rachunku kryptoaktywów, zastawu (w tym zastawu rejestrowego) oraz zabezpieczeń finansowych. Przepisy muszą nakładać na dostawcę obowiązek blokowania określonej liczby kryptoaktywów na podstawie dyspozycji klienta oraz powstrzymywania się od wykonywania zleceń ich zbycia lub transferu w okresie trwania zabezpieczenia, chyba że zachodzą ściśle określone wyjątki.

W odniesieniu do zastawu, akty wykonawcze powinny regulować kwestie przekazywania pożytków oraz postępowania w przypadku spełnienia świadczenia przez dłużnika, w tym obowiązek blokady uzyskanych środków pieniężnych do czasu wykonania uprawnień stron. Należy również szczegółowo określić sposoby zaspokojenia wierzyciela, obejmujące m.in. sprzedaż kryptoaktywów w drodze przetargu publicznego, przejęcie ich na własność w trybie ustawy o zastawie rejestrowym czy realizację w trybie egzekucji sądowej.

W zakresie zabezpieczeń finansowych przepisy powinny uwzględniać specyfikę blokady finansowej oraz przeniesienia tytułu do kryptoaktywów, regulując jednocześnie prawo dłużnika do zastępowania przedmiotu zabezpieczenia oraz prawo wierzyciela do użycia kryptoaktywów (rehypotekacji). Konieczne jest także określenie mechanizmów realizacji zabezpieczenia poprzez sprzedaż, kompensatę (netting) lub przejęcie przedmiotu zabezpieczenia na własność, a także warunków znoszenia blokad po wygaśnięciu zobowiązania lub upływie terminu umowy.

W czwartym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie trybu i warunków postępowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, obejmujące szczegółowe zasady promowania usług, kontaktów z klientami, zawierania transakcji oraz ich rozrachunku. Regulacje te powinny precyzować wymogi stawiane regulaminom świadczenia usług, nakazując określenie w nich m.in. zasad wnoszenia opłat, zakresu odpowiedzialności dostawcy oraz procedur postępowania w przypadku wystąpienia konfliktów interesów, o których klient musi zostać poinformowany przed zawarciem umowy. Należy wprowadzić rygorystyczne wytyczne dotyczące informacji marketingowych i edukacyjnych kierowanych do klientów,

wymagając, aby były one rzetelne, jasne i zawierały wyraźne ostrzeżenia o ryzykach, a także ściśle regulując sposób prezentowania wyników historycznych i prognoz przyszłych zysków.

W zakresie obsługi zleceń przepisy powinny wskazywać niezbędne elementy zlecenia, zasady jego weryfikacji i potwierdzania przyjęcia, a także zobowiązywać dostawców do wdrożenia i przeglądu polityki wykonywania zleceń, która ma na celu uzyskanie dla klienta możliwie najlepszego wyniku. Akty wykonawcze muszą również odnosić się do specyfiki usług doradztwa, nakazując wyraźne rozróżnienie między doradztwem niezależnym a zależnym, oraz usług zarządzania portfelem, wymagając ustalenia obiektywnych metod oceny wyników i informowania o strategiach inwestycyjnych.

Ponadto, w aktach tych powinno się znaleźć określenie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia działalności, w tym obowiązku archiwizowania dokumentów i danych o transakcjach na trwałych nośnikach w sposób zabezpieczony przed nieuprawnionym dostępem. Niezbędne jest uregulowanie zasad bezpieczeństwa aktywów klientów poprzez nakaz ich wyraźnego wyodrębnienia od majątku dostawcy, zakaz wykorzystywania ich na rachunek własny dostawcy oraz wymóg regularnej weryfikacji zgodności stanów rachunków kryptoaktywów i środków pieniężnych.

W piątym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowego zakresu, formy i terminów przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego informacji i dokumentów przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami, emitentów tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować obowiązki raportowe podmiotów, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, w tym wymóg przekazywania raportów bieżących o istotnych zdarzeniach mających wpływ na działalność, takich jak zmiany danych we wnioskach o zezwolenie, naruszenia wymogów kapitałowych czy złożenie wniosku o upadłość. Przepisy muszą również regulować kwestie przekazywania okresowych sprawozdań finansowych (rocznych, półrocznych i kwartalnych) oraz wyników przeglądów i audytów, z uwzględnieniem specyfiki różnych kategorii podmiotów, takich jak banki krajowe czy krajowe instytucje płatnicze.

W zakresie emitentów tokenów powiązanych z aktywami i e-pieniądzem, akty wykonawcze powinny nakładać obowiązek raportowania o wielkości emisji, wartości rezerw aktywów oraz wynikach testów warunków skrajnych, a także o przypadkach niezrealizowania prawa wykupu tokenów przez posiadaczy. Dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów przepisy powinny określać wymogi raportowania o skali prowadzonej działalności, w tym o wartości obrotów, liczbie klientów, strukturze przechowywanych aktywów oraz o wszelkich naruszeniach wymogów ostrożnościowych i operacyjnych.

Ponadto, w aktach tych powinno się znaleźć uregulowanie zasad przekazywania informacji poufnych oraz powiadomień o opóźnieniu ich ujawnienia przez emitentów kryptoaktywów, oferujących i osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu. Należy również określić wzory sprawozdań dotyczących m.in. działalności operacyjnej, skarg klientów, incydentów teleinformatycznych, konfliktów interesów oraz struktury organizacyjnej podmiotów nadzorowanych, zapewniając Komisji Nadzoru Finansowego dostęp do danych niezbędnych do sprawowania efektywnego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

W aktach wykonawczych do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowych zasad rachunkowości dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, dla których jedyną wpłatą na pokrycie kosztów nadzoru jest wpłata wnoszona na podstawie ustawy o rynku kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować sposób ujmowania w księgach rachunkowych operacji dotyczących usług w tym sektorze, w tym wyraźne rozdzielenie w aktywach bilansu środków pieniężnych i kryptoaktywów należących do klientów od majątku własnego dostawcy. Kryptoaktywa nabyte w imieniu własnym powinny być wykazywane jako "przeznaczone do obrotu", a momentem ich ujęcia w księgach powinien być dzień zawarcia transakcji.

Należy uregulować metody wyceny aktywów i pasywów, nakazując wycenę kryptoaktywów (zarówno własnych, jak i klientów) na dzień bilansowy według wartości rynkowej lub godziwej, a w przypadku tokenów będących e-pieniędzem – według wartości nominalnej przeliczonej po kursie NBP. Różnice z wyceny powinny być odpowiednio zaliczane do przychodów lub kosztów (w przypadku aktywów własnych) albo wpływać na wartość zobowiązań wobec klientów. Wycena rozchodu kryptoaktywów powinna odbywać się zgodnie z metodami określonymi w ustawie o rachunkowości (np. FIFO, średnia ważona).

Ponadto w aktach tych powinno się znaleźć określenie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych (jednostkowych i skonsolidowanych), które muszą obejmować m.in. bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale własnym, rachunek przepływów pieniężnych oraz informację dodatkową zawierającą dane o spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej. Przepisy powinny również nakładać obowiązek dołączania sprawozdania z działalności, zawierającego ocenę sytuacji majątkowej, opis czynników ryzyka i zagrożeń oraz przewidywany rozwój podmiotu. Wzory sprawozdań powinny szczegółowo wyodrębniać pozycje specyficzne dla rynku kryptoaktywów, takie jak przychody z poszczególnych rodzajów tokenów czy zobowiązania wobec klientów z tytułu przechowywanych aktywów.

W szóstym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowych zasad rachunkowości dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, dla których jedyną wpłatą na pokrycie kosztów nadzoru jest wpłata wnoszona na podstawie ustawy o rynku kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować sposób ujmowania w księgach rachunkowych operacji dotyczących usług w tym sektorze, w tym wyraźne rozdzielenie w aktywach bilansu środków pieniężnych i kryptoaktywów należących do klientów od majątku własnego dostawcy. Kryptoaktywa nabyte w imieniu własnym powinny być wykazywane jako "przeznaczone do obrotu", a momentem ich ujęcia w księgach powinien być dzień zawarcia transakcji.

Należy uregulować metody wyceny aktywów i pasywów, nakazując wycenę kryptoaktywów (zarówno własnych, jak i klientów) na dzień bilansowy według wartości rynkowej lub godziwej, a w przypadku tokenów będących e-pieniędzem – według wartości nominalnej przeliczonej po kursie NBP. Różnice z wyceny powinny być odpowiednio zaliczane do przychodów lub kosztów (w przypadku aktywów własnych) albo wpływać na wartość zobowiązań wobec klientów. Wycena rozchodu kryptoaktywów powinna odbywać się zgodnie z metodami określonymi w ustawie o rachunkowości (np. FIFO, średnia ważona).

Ponadto w aktach tych powinno się znaleźć określenie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych (jednostkowych i skonsolidowanych), które muszą obejmować

m.in. bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale własnym, rachunek przepływów pieniężnych oraz informację dodatkową zawierającą dane o spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej. Przepisy powinny również nakładać obowiązek dołączania sprawozdania z działalności, zawierającego ocenę sytuacji majątkowej, opis czynników ryzyka i zagrożeń oraz przewidywany rozwój podmiotu. Wzory sprawozdań powinny szczegółowo wyodrębniać pozycje specyficzne dla rynku kryptoaktywów, takie jak przychody z poszczególnych rodzajów tokenów czy zobowiązania wobec klientów z tytułu przechowywanych aktywów.

W ostatnim rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie wysokości i terminów uiszczania opłat jednorazowych oraz rocznych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Regulacje te powinny ustalać wysokość opłaty za udzielenie zezwolenia oraz opłaty za udzielenie informacji, o których mowa w ustawie, na poziomie równowartości w złotych 4500 euro. Termin uiszczania tych opłat, a także opłat za zatwierdzenie lub wnoszonych na wezwanie, powinien wynosić 14 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, takiego jak udzielenie zezwolenia, zatwierdzenie czy doręczenie wezwania.

Przepisy powinny precyzować algorytm obliczania łącznych kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku, uwzględniający planowane i wykonane koszty oraz pobrane opłaty z lat poprzednich, a także dokonywać podziału tych kosztów pomiędzy grupę dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz grupę emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem. Wysokość rocznej wpłaty dla dostawców usług powinna być wyliczana na podstawie średniej wartości przychodów z ostatnich trzech lat, przy czym stawka nie może przekroczyć 0,4%, a minimalna wysokość wpłaty nie może być niższa niż równowartość 500 euro. Z kolei dla emitentów podstawa wyliczenia powinna opierać się na średniej wartości zobowiązań z tytułu wyemitowanych tokenów, ze stawką maksymalną 0,1% i tożsamym progiem minimalnym 500 euro.

Ponadto w aktach tych powinno się znaleźć zobowiązanie Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego do publikowania wysokości stawek i kosztów nadzoru do dnia 31 października każdego roku. Termin uiszczenia rocznych wpłat przez podmioty nadzorowane powinien zostać ustalony na dzień 30 listopada danego roku, natomiast termin przekazania deklaracji o wysokości należnej wpłaty nie powinien przekraczać 3 dni od upływu terminu płatności.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o rynku kryptoaktywów

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Pan poseł Adam Gomola

I. Część wstępna

[1] Zwięźły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Podstawowym problemem jest brak kompleksowych ram prawnych i nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w Polsce, co wymusza implementację unijnych rozporządzeń MiCA (2023/1113 i 2023/1114). Obecnie większość kryptoaktywów znajduje się poza regulacjami sektora finansowego, co naraża inwestorów na oszustwa, brak ochrony konsumenckiej oraz ryzyko prania pieniędzy. Skala globalnego rynku jest znacząca, gdyż w I kwartale 2024 r. jego kapitalizacja wynosiła od 2,3 do 3 bilionów USD, przy czym dzienne wolumeny transakcyjne sięgały nawet 160 miliardów USD. W Polsce brak jest precyzyjnych danych o wielkości rynku z uwagi na brak nadzoru, jednak przewiduje się, że o licencję dostawcy usług ubiegać się będzie kilkanaście podmiotów. Istotnym problemem jest nieskuteczność obecnego rejestru walut wirtualnych, w którym funkcjonują „spółki widma” bez ujawnionych reprezentantów, co uniemożliwia skuteczną kontrolę. Dynamika rynku rośnie, co potwierdza fakt, że tylko w I kwartale 2024 r. złożono aż 222 wnioski o wpis do tego rejestru. Brak przepisów powoduje, że działalność związana z nieuregulowanymi kryptoaktywami odbywa się w warunkach wysokiej niepewności prawnej. Rosnąca popularność stablecoinów może rodzić wyzwania dla stabilności finansowej i suwerenności monetarnej państwa, co wymaga odpowiedniej reakcji legislacyjnej. Obecny system reglamentacji działalności gospodarczej oparty na prostym wpisie do rejestru jest niewystarczający i nie pozwala na weryfikację rzeczywistych warunków prowadzenia biznesu. Regulacja ma na celu wyeliminowanie tych luk prawnych oraz zapewnienie bezpieczeństwa i integralności obrotu cyfrowego w Polsce.

Projekt ustawy wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy do sprawowania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów i egzekwowania rozporządzenia MiCA. KNF otrzyma szereg narzędzi władczych, w tym prawo do wpisywania domen internetowych naruszających prawo do rejestru blokowanych stron oraz możliwość nakładania wysokich kar finansowych. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (CASP) oraz emitenci tokenów będą zobowiązani do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności oraz spełniania wymogów ostrożnościowych. Wprowadzona zostanie odpowiedzialność karna i administracyjna za naruszenia, w tym za manipulację na rynku oraz prowadzenie działalności bez wymaganego zezwolenia. Ustawa nowelizuje również przepisy AML, dostosowując je do obsługi transferów kryptoaktywów i likwidując dotychczasowy, nieskuteczny rejestr walut wirtualnych. Wprowadzone zostaną mechanizmy umożliwiające składanie oświadczeń woli w postaci elektronicznej, co usprawni obrót i dostosuje prawo do specyfiki rynku cyfrowego. Koszty nadzoru będą pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane, co zapewni finansowanie działań UKNF bez obciążania budżetu państwa. Projekt przewiduje także "miękkie" środki nadzorcze w postaci zaleceń, które nie podlegają rygorom KPA, ale dyscyplinują rynek. Przewidziano mechanizmy współpracy międzynarodowej z organami nadzoru innych państw UE w celu skutecznej kontroli transgranicznej działalności podmiotów kryptoaktywowych. Całość zmian ma

na celu stworzenie bezpiecznego, transparentnego i stabilnego środowiska dla rozwoju rynku kryptoaktywów przy jednoczesnej ochronie inwestorów.

Pozostawienie obecnego stanu prawnego oznaczałoby brak wykonania wiążących przepisów unijnych, co naraziłoby Polskę na konsekwencje prawne ze strony Unii Europejskiej. Rynek kryptoaktywów pozostałby strefą nieuregulowaną, pozbawioną skutecznego nadzoru, co drastycznie zwiększałoby ryzyko dla inwestorów i konsumentów. Bez nowych przepisów KNF nie posiadałaby instrumentów prawnych do walki z nieuczciwymi podmiotami ani możliwości blokowania stron internetowych służących do oszustw finansowych. Obecny rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych nadal funkcjonowałby w sposób ułomny, umożliwiając działanie firmom ukrywającym swoich właścicieli przed kontrolą skarbową. Brak regulacji sprzyjałby dalszemu wykorzystywaniu kryptoaktywów do celów przestępczych, w tym do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Utrzymanie status quo hamowałoby rozwój innowacyjnego rynku finansowego w Polsce z powodu niepewności regulacyjnej dla uczciwych przedsiębiorców. Inwestorzy nie mieliby gwarancji rzetelności informacji publikowanych w dokumentach ofertowych tokenów, co sprzyjałoby nadużyciom rynkowym. Brak zmian uniemożliwiłby również skuteczną wymianę informacji o zagrożeniach z innymi organami nadzoru w Europie. Ostatecznie, brak interwencji państwa mógłby doprowadzić do poważnych strat finansowych obywateli i utraty zaufania do rynku finansowego. Niemożliwe stałoby się weryfikowanie stabilności finansowej podmiotów rynku kryptoaktywów, co groziłoby niekontrolowanymi bankructwami wpływającymi na otoczenie gospodarcze. Potencjalni emitenci i dostawcy usług innowacyjnych wybraliby jurysdykcję innych państw członkowskich, co osłabiłoby konkurencyjność polskiej gospodarki cyfrowej. Posiadacze kryptoaktywów pozbawieni byłiby mechanizmów ochrony swoich aktywów w przypadku upadłości lub likwidacji usługodawcy, tracąc bezpowrotnie zainwestowane środki. Brak przepisów karnych za specyficzne przestępstwa rynkowe, takie jak manipulacja kursem kryptoaktywów, pozostawiłby sprawców takich czynów całkowicie bezkarnymi. Ponadto, brak wdrożenia mechanizmów blokowania domen pozwoliłoby na swobodne funkcjonowanie witryn phishingowych, które wyłudniają dane i środki od nieświadomych użytkowników.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ **Nie**

Ustawa jest de facto wykonaniem dwóch podstawowych postanowień rozporządzenia MiCA – uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz wskazania organu nadzoru. Zawarte w projekcie przepisy odnoszą się wprost do rozwiązań znanych pozostałych części rynku finansowego takich jak rynek giełdowy czy bankowy. Wskazanie KNF jako organu nadzoru w rozumieniu MiCA było jedynym możliwym wyborem w myśl uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz przy braku jakiegokolwiek innej instytucji o choćby zbliżonych kompetencjach do realizacji wskazanych w MiCA zadań.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa fundamentalnie zmienia stan prawny rynku kryptoaktywów w Polsce, który obecnie – poza wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy – pozostaje nieuregulowany i pozbawiony dedykowanego organu nadzorczego. W miejsce dotychczasowego, opartego na wpisie do rejestru modelu, który w praktyce uniemożliwiał skuteczną weryfikację podmiotów (np. ze względu na brak ujawnionej reprezentacji spółek), wprowadza się system zezwoleń i ścisłego nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego. KNF zyska nowe kompetencje, w tym prawo do nakładania kar finansowych, cofania zezwoleń oraz prowadzenia Rejestru domen internetowych służących do działalności niezgodnej z prawem. Projekt zachowuje spójność systemową z dotychczasowymi regulacjami, wprowadzając niezbędne zmiany definicyjne w ustawie AML oraz wzorując mechanizmy sankcyjne i środki nadzorcze (np. zalecenia) na rozwiązaniach funkcjonujących już w ustawach o ofercie publicznej czy obrocie instrumentami finansowymi.

Regulacja jest bezpośrednim wynikiem implementacji prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzeń 2023/1113 oraz 2023/1114 (MiCA), i ma na celu zapewnienie stosowania przewidzianych tam instrumentów ochrony rynku, takich jak blokowanie stron internetowych w trybie art. 94 rozporządzenia MiCA. W zakresie zgodności z Konstytucją i ochrony praw jednostki, projekt w pełni respektuje zasadę *ne bis in idem*, gwarantując, że za ten sam czyn nie będzie stosowana jednocześnie odpowiedzialność karna i administracyjna. Zapewniono również sądową kontrolę decyzji nadzorczych, umożliwiając podmiotom wniesienie sprzeciwu od wpisu do Rejestru domen, a następnie skargi do sądu administracyjnego, przy czym procedura ta została przyspieszona (14-dniowy termin rozpatrzenia sprzeciwu), aby zminimalizować ryzyko negatywnych skutków gospodarczych.

Proponowany termin wejścia w życie ustawy oraz kształt przepisów przejściowych zostały skonstruowane tak, aby płynnie przeprowadzić rynek z dotychczasowego reżimu rejestrowego do pełnego modelu licencyjnego, minimalizując ryzyko szoków regulacyjnych. Kluczowym punktem granicznym w tym procesie był dzień 1 lipca 2025 roku, od którego organ zaprzestał dokonywania nowych wpisów do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, co w praktyce zamknęło dostęp do rynku dla nowych podmiotów chcących działać na starych, mniej rygorystycznych zasadach. Dla podmiotów, które uzyskały wpis przed tą datą, przewidziano okres ochronny (tzw. grandfathering), który pozwala im na kontynuowanie działalności na dotychczasowych zasadach, jednak nie dłużej niż do 1 lipca 2026 r., kiedy to stare uprawnienia ostatecznie wygasną w konsekwencji zapisów MiCA. Aby zapewnić ciągłość biznesową i uniknąć luki operacyjnej po tej dacie, przepisy dostosowujące precyzyjnie określają ramy czasowe, w których funkcjonujące podmioty muszą złożyć wnioski o nowe zezwolenie do Komisji Nadzoru Finansowego. Harmonogram ten został zaprojektowany z uwzględnieniem czasu niezbędnego dla KNF na merytoryczną ocenę wniosków i wydanie decyzji przed nadejściem terminu granicznego w 2026 roku, co gwarantuje, że rzetelnie działające firmy nie utracą płynności operacyjnej w oczekiwaniu na zakończenie procedury administracyjnej.

Projekt ustawy nie wprowadza nowych krajowych przepisów technicznych podlegających notyfikacji, lecz służy stosowaniu bezpośrednio obowiązujących aktów prawnych Unii Europejskiej.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i zawiera stosowne przepisy przejściowe i dostosowujące.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa będzie oddziaływać przede wszystkim na grupę inwestorów i konsumentów uczestniczących w rynku kryptoaktywów, a także szerzej na rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe, których interesy ekonomiczne wymagają ochrony przed ryzykiem związanym z inwestowaniem na dotychczas nieuregulowanym rynku. Nie sposób dokładnie określić liczbę osób, ale najbardziej wiarygodne szacunki mówią o 3 milionach Polaków inwestujących w kryptoaktywa. Regulacja wpłynie również na funkcjonowanie grup zawodowych i podmiotów gospodarczych, w tym 4948 biegłych rewidentów oraz przedsiębiorców wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, których liczbę w ocenie skutków regulacji ustawy rządowej (druk 1424) określono na 1261. Ponadto przewiduje się, że o zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będzie ubiegać się kilkanaście podmiotów, co oszacowano na podstawie ankiet przeprowadzonych przez Urząd KNF.

Wpływ projektu na wskazane grupy w ujęciu niemierzalnym polega na zwiększeniu bezpieczeństwa transakcji oraz ochrony klientów. Kluczowym elementem ochrony społecznej jest także zapobieganie ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów dzięki mechanizmom blokowania domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy. Podstawową korzyścią społeczną będzie zatem ograniczenie strat finansowych ponoszonych przez obywateli i gospodarstwa domowe na skutek inwestycji na rynku kryptoaktywów, co powinno przełożyć się na wzrost zaufania do tego rynku i zwiększenie zainteresowania finansowaniem pozabankowym.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Nie przewiduje się wpływu na duże przedsiębiorstwa.

Przedmiotowa regulacja przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności, dzięki umożliwieniu nowym podmiotom wchodzącym na rynek budowy infrastruktury rynkowej opartej na DLT na potrzeby obrotu tokenami o cechach papierów wartościowych lub ich rozrachunku, która to infrastruktura w perspektywie średnio- i długoterminowej mogłaby stanowić konkurencję dla istniejącej infrastruktury.

Wejście w życie projektowanej ustawy co do zasady nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Niemniej pośrednio przyczyni się do ograniczenia strat ponoszonych na skutek inwestycji na nieuregulowanym dotąd rynku kryptoaktywów.

Wejście w życie projektowanej ustawy zwiększy bezpieczeństwo transakcji dokonywanych na rynku kryptoaktywów z udziałem inwestorów, w tym konsumentów. Rozporządzenie 2023/1114 wprowadza rozwiązania chroniące klientów (których liczbę oszacowano w poprzednim punkcie) dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (kilkanaście podmiotów ubiegających się o licencję według ankiet UKNF) ustanawiając szereg wymogów, w szczególności w zakresie świadczenia doradztwa w zakresie kryptoaktywów poprzez konieczność przeprowadzania oceny wiedzy i kompetencji klienta, jak również obowiązek wykonywania zleceń zgodnie z najlepszym interesem klientów, a także wyodrębniania środków pieniężnych klientów przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. W związku z powyższym dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będą musieli wdrożyć w swojej działalności nowe rozwiązania służące przede wszystkim zwiększeniu ochrony klientów. Pozytywny wpływ na bezpieczeństwo inwestorów powinien przełożyć się na zwiększenie zainteresowania finansowaniem poza bankowym.

Konsekwencją stosowania rozporządzenia 2023/1114 oraz wejścia w życie projektowanej ustawy będzie objęcie nadzorem działalności na rynku kryptoaktywów. Działalność na tym rynku będzie reglamentowana i będzie się wiązała z należytym przygotowaniem organizacyjnym, technicznym i ostrożnościowym, a wszystkie podmioty chcące działać w tym sektorze rynku finansowego będą musiały posiadać odpowiednie zezwolenie, jak również spełniać określone wymogi, w tym ostrożnościowe. Jednocześnie uzyskanie zezwolenia w zakresie działalności na rynku kryptoaktywów pozwoli tym podmiotom na zwiększenie skali prowadzonej działalności poprzez możliwość transgranicznego świadczenia usług na terytorium wszystkich państw UE. Projekt ustawy określa również zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz dookreśla, jakie informacje w zakresie podmiotu odpowiedzialnego powinien zawierać dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa i zmieniony dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa. Na podstawie rozporządzenia 2023/1114 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będą także zobowiązani do spełnienia minimalnych wymogów kapitałowych i ostrożnościowych. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, jak również emitenci tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem będą w konsekwencji zobowiązani do wdrożenia w swojej działalności szeregu wymogów, których koszty będą zależne od skali ich działalności, a także poziomu zainteresowania ich usługami oraz emitowanymi kryptoaktywami ze strony inwestorów. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można przy tym wskazać, że działalność związana z emisją i świadczeniem usług w zakresie tokenów powiązanych z aktywami, tokenów będących e-pieniędzem lub tokenów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub będące e-pieniędzem rozpoczną podmioty dotychczas nienadzorowane. Skala działalności tych podmiotów (która obecnie nie jest znana) będzie determinowała przy tym skalę kosztów dostosowawczych obejmującą chociażby: stworzenie nowych komórek organizacyjnych, utworzenie stosownej infrastruktury informatycznej oraz wdrożenie rozwiązań pozwalających na wypełnienie wymogów ostrożnościowych. W szczególności dotyczyć to będzie podmiotów podlegających

licencjonowaniu lub mogących prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie kryptoaktywów lub emisji tokenów na podstawie powiadomienia organu. Podobne koszty adaptacyjne, niemożliwe na tym etapie do oszacowania z powodów wskazanych powyżej, będą musiały ponieść podmioty obecnie już nadzorowane, które zechcą podjąć nową aktywność na rynku kryptoaktywów, czy to poprzez świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów jako dostawca takich usług, czy też poprzez emisję w drodze oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem. W przypadku emitentów tokenów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub będące e-pieniędzem podjęcie działalności polegającej na emisji takich tokenów w drodze ich publicznej oferty lub ubiegania się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu wiązać się będzie na podstawie rozporządzenia 2023/1114 m. in. z przygotowaniem stosownego dokumentu informacyjnego oraz wykonywaniem obowiązków informacyjnych, które będą również wymagać odpowiednich działań dostosowawczych. W związku z tymi aktywnościami tacy emitenci będą podlegać nadzorowi KNF. W przypadku wszystkich wymienionych grup podmiotów nadzorowanych w związku z rozporządzeniem 2023/1114 oraz ustawą, działalność na rynku kryptoaktywów będzie wiązać się z obciążeniami z tytułu kosztów nadzoru. Wysokość tych obciążeń będzie natomiast zdeterminowana zakresem i skalą podjętej działalności.

Rynek kryptoaktywów do tej pory nie był obszarem nadzorowanym. W związku z tym, uregulowanie tego rynku spowoduje objęcie nadzorem podmiotów, które do tej nie były nadzorowane, tym samym prowadząc do zwiększenia liczby procedur lub zwiększenia liczby dokumentów. Konsekwencją objęcia nadzorem rynku kryptoaktywów będzie nałożenie na podmioty działające na tym rynku określonych obowiązków sprawozdawczych, informacyjnych, technicznych, ostrożnościowych i organizacyjnych. KNF, jako wyznaczony organ właściwy w zakresie sprawowania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, będzie wykonywał swoje zadania w oparciu o analizę nadzorczą obejmującą działania licencyjne, analityczne i kontrolne.

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ projektowanych zmian będzie się wiązał ze wzrostem kosztów działania UKNF związanych z zadaniami wykonywanymi w ramach nadzoru KNF nad rynkiem kryptoaktywów. Wysokość tych kosztów na obecnym etapie jest niemożliwa do oszacowania z uwagi na brak szczegółowych danych o liczbie podmiotów i skali ich działalności po wejściu w życie ustawy. Brak możliwości oszacowania kosztów związany jest także z modelem działalności podmiotów z branży kryptoaktywów, w szczególności transgranicznym charakterem ich usług. Obecny brak nadzoru powoduje, że projektodawca nie dysponuje nie tylko miarodajnymi informacjami o obecnym stanie tego rynku, ale i informacjami co do zamierzonej skali prowadzenia działalności, zarówno przez podmioty prowadzące obecnie tę działalność, jak i podmioty zainteresowane podjęciem takiej działalności po wejściu projektowanej ustawy w życie. Ze względu na brak wiarygodnych źródeł danych nie jest zatem możliwe oszacowanie rzeczywistych kosztów nadzoru, które będą pokrywane przez podmioty objęte nadzorem. Do kosztów nadzoru, które będą na stałe ponoszone i będą zwiększać ogólne koszty działania UKNF, należy zaliczyć koszty związane z zatrudnieniem personelu niezbędnego do realizacji nowo wprowadzanych zadań nadzorczych, a także stałe ponoszone koszty utrzymania infrastruktury informatyczno-technicznej pozwalającej na sprawowanie ciągłego i efektywnego nadzoru w obszarze rynku kryptoaktywów.

Należy zaznaczyć, że projektowana ustawa nie determinuje wysokości przyszłych obciążeń dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz emitentów kryptoaktywów, w szczególności tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem. Wyznacza jedynie granice tych obciążeń, natomiast rzeczywiste obciążenia będą odpowiadały rzeczywistym kosztom nadzoru ukształtowanym po wejściu w życie projektowanej ustawy, z uwzględnieniem ustawowo określonych granic maksymalnych obciążeń.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
--

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Tak**

Projektodawca wskazuje, że wprowadzenie nowych przepisów jest niezbędne i podyktowane koniecznością wdrożenia wiążącego prawa Unii Europejskiej, tj. rozporządzeń 2023/1113 i 2023/1114 (MiCA). Osiągnięcie celu za pomocą innych środków niż legislacyjne nie jest możliwe, ponieważ obecny stan prawny, w którym brak jest ogólnych ram regulacyjnych dla rynku kryptoaktywów, naraża posiadaczy tych aktywów na ryzyko i stwarza zagrożenie nadużyciami oraz przestępstwami finansowymi. Dotychczasowy model reglamentacji oparty na wpisie do rejestru działalności regulowanej (prowadzonego przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach) okazał się niewystarczający, gdyż organ rejestrowy nie bada na etapie wpisu rzeczywistego spełnienia warunków materialnych, co rodzi ryzyko podawania nieprawdziwych danych i funkcjonowania podmiotów niespełniających wymogów (np. brak organów reprezentacji). Utrzymanie status quo (brak interwencji legislacyjnej) uniemożliwiłoby skuteczną ochronę inwestorów oraz wykonanie zobowiązań unijnych, dlatego konieczne jest przejście na model licencjonowany pod nadzorem KNF. W przypadku nieprzyjęcia przepisów projektu ustawy dalsza działalność gospodarcza w zakresie regulowanym MiCA nie będzie możliwa.

Projekt wpłynie na tę grupę, ponieważ obecnie (według danych zawartych w ocenie skutków regulacji ustawy rządowej) w rejestrze działalności w zakresie walut wirtualnych figuruje 1261 przedsiębiorców, a znaczna część z nich to osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Regulacja wymusi na tych podmiotach dostosowanie się do nowych, surowszych wymogów organizacyjnych, kapitałowych i technicznych, co wiąże się z kosztami adaptacyjnymi uzależnionymi od skali działalności. Jednocześnie przewiduje się pozytywny wpływ na konkurencyjność poprzez umożliwienie nowym podmiotom (w tym startupom technologicznym) budowy infrastruktury opartej na technologii DLT i transgraniczne świadczenie usług w całej UE po uzyskaniu zezwolenia.

Projekt jest zgodny z Prawem przedsiębiorców, zachowując status działalności w zakresie kryptoaktywów jako działalności regulowanej, jednak zmieniając formę jej reglamentacji na system zezwoleń (licencji) wydawanych przez KNF, co jest uzasadnione ważnym interesem publicznym, jakim jest bezpieczeństwo rynku finansowego i ochrona inwestorów. W okresie przejściowym działalność gospodarcza polegająca na świadczeniu usług w zakresie walut wirtualnych, wykonywana przez podmioty dotychczas wpisane do rejestru, nadal będzie traktowana jako działalność regulowana w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców. Nowe przepisy wprowadzają mechanizmy kontroli i nadzoru (w tym możliwość kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy), które są spójne z wymogami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Tak**

Jedynym elementem łagodzącym dla mniejszych podmiotów jest proporcjonalność opłat nadzorczych. Projekt przewiduje, że wysokość rocznej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru będzie uzależniona od przychodów (w przypadku dostawców usług - max 0,4% średniej przychodów prowizyjnych) lub zobowiązań (w przypadku emitentów), co w naturalny sposób obciąży mniej podmioty o mniejszej skali działalności. Projekt ten wyróżnia się na tle pozostałych implementacji przepisów MiCA w krajach UE, gdzie bardzo często opłaty nadzorcze nakładano ryczałtowo, faworyzując duże podmioty o większej skali działalności.

Konieczność pełnego wdrożenia prawa UE wymaga stosowania rozporządzeń unijnych (MiCA i TFR), które nakładają jednolite wymogi ostrożnościowe, organizacyjne i informacyjne na wszystkie podmioty rynku, niezależnie od ich wielkości. Wyłączenie MŚP z tych wymogów naruszyłoby prawo unijne i podważyło spójność nadzoru.

Istotny jest także charakter ryzyka. Rynek kryptoaktywów wiąże się z wysokim ryzykiem dla klientów (ryzyko utraty środków, oszustwa, pranie pieniędzy). Skuteczna ochrona inwestorów wymaga, aby każdy dostawca usług – nawet mały – spełniał standardy bezpieczeństwa, kapitałowe i raportowe. Zastosowanie ulg dla MŚP mogłoby stworzyć luki w systemie bezpieczeństwa.

Przejsie z modelu rejestrowego (gdzie weryfikacja była minimalna) na model licencyjny pod nadzorem KNF z definicji wiąże się ze wzrostem wymogów dokumentowych (wnioski o zezwolenie, raportowanie, kontrole). Jest to jednak celowe działanie ustawodawcy mające na celu wyeliminowanie z rynku podmiotów niespełniających standardów profesjonalnych (np. "spółek widm").

Ponadto utrzymanie jednolitych wymogów dla wszystkich uczestników rynku (level playing field) jest kluczowe dla zapewnienia uczciwej konkurencji, zgodności z MiCA i zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, gdzie mniejsze podmioty mogłyby być wykorzystywane do omijania przepisów.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

Warszawa, 16 grudnia 2025 r.

BEOS-WPEiM-2654/25

TRYB PILNY

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020.393.10.2025

Data wpływu 16. 12. 2025

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Gomola)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy określa: 1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, w tym kwestie związane z zachowaniem tajemnicy zawodowej, przechowywaniem dokumentacji oraz wydawaniem zezwoleń; 2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa; 3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów (art. 1 projektu).

Zgodnie z przepisem 1. do tytułu projektu ustawa ma służyć stosowaniu rozporządzenia (UE) 2023/1114 oraz rozporządzenia (UE) 2023/1113¹. Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) będzie organem właściwym odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z rozporządzenia 2023/1114. KNF będzie organem nadzorczym nad podmiotami oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Środki nadzorcze oraz zasady sprawowania nadzoru zostały określone w rozdziale 7 projektu. Środki nadzorcze będą miały na celu ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie nadużyciom. W szczególności KNF będzie mogła wydać nakazy wstrzymania oferty publicznej kryptoaktywów, przerwania jej przebiegu na określony czas, zakaz rozpoczęcia oferty publicznej lub zakaz dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu.

¹ Zob. pkt 2 niniejszej opinii.

KNF oraz jej upoważniony przedstawiciel będą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich UE oraz otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru (art. 60 projektu).

Projekt określa zakres tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji dotyczących chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, oraz wprowadza zasady udostępniania informacji objętych tajemnicą zawodową (rozdział 2 projektu).

W rozdziale 3 projektu określono obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Emitenci będą zobowiązani do przekazywania KNF informacji dotyczących ich działalności, które będą podlegały ocenie organu nadzorczego. KNF będzie miała też uprawnienie żądania od podmiotów nadzorowanych dodatkowych, niezbędnych informacji w celu należytego wykonywania nadzoru.

Proponowana ustawa reguluje kwestie dotyczące postępowania w sprawie zatwierdzenia m.in. planu naprawy i planu wykupu oraz wdrożenia stosownych środków ostrożnościowych wczesnej interwencji (rozdziały 4 i 5 projektu).

Projekt przewiduje odpowiedzialność karną za przestępstwa popełniane m.in. w związku z dokonywaniem emisji tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, czy świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie określonych przestępstw będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności (rozdział 8 projektu).

Projekt przewiduje zmiany w 28 ustawach, które mają zapewnić prawidłowe stosowanie rozporządzenia 2023/1114 oraz proponowanej ustawy. (rozdział 9 projektu).

Projekt zawiera przepisy przejściowe (rozdział 10).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 70, który wejdzie w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 116 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać w szczególności następujące akty prawa Unii Europejskiej:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849² (dalej: rozporządzenie 2023/1113);
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31

² Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj>.

maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937³ (dalej: „rozporządzenie 2023/1114” lub „rozporządzenie MiCA”).

Rozporządzenie 2023/1114 określa zharmonizowane ramy prawne dla rynków kryptoaktywów w celu wprowadzenia szczegółowych przepisów dotyczących kryptoaktywów i związanych z nimi usług i działań, które nie są jeszcze objęte unijnymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi usług finansowych. Ramy te mają przede wszystkim służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów w Unii Europejskiej (motyw 6). Rozporządzenie ustanawia jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniądzem, tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem, a także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 1).

Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia wymogi dotyczące udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Dostawcy po uzyskaniu zezwolenia będą uprawnieni do świadczenia na rzecz klientów usług w zakresie kryptoaktywów przewidzianych w rozporządzeniu. Rozporządzenie nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia organu właściwego, odpowiedzialnego, wraz z europejskim systemem nadzoru⁴, za nadzór nad podmiotami objętymi regulacją rozporządzenia, w tym przede wszystkim poprzez wydawanie zezwoleń oraz nakładanie sankcji za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia.

Rozporządzenie 2023/1113 określa przepisy dotyczące informacji o płatnikach i odbiorcach, które towarzyszą transferom środków pieniężnych w dowolnej walucie, oraz informacji o inicjatorach i beneficjentach, które towarzyszą transferom kryptoaktywów, w celu zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, w sytuacji gdy co najmniej jeden z dostawców usług płatniczych lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów biorących udział w danym transferze środków pieniężnych lub transferze kryptoaktywów ma siedzibę w Unii lub, w stosownych przypadkach, ma siedzibę statutową w Unii. W rozporządzeniu ustanowiono przepisy dotyczące wewnętrznych polityk, procedur i mechanizmów kontroli w celu zapewnienia wdrożenia środków ograniczających. Państwa członkowskie są obowiązane do przyjmowania przepisów dotyczących kar i środków administracyjnych mających zastosowanie do naruszeń przepisów rozporządzenia oraz podejmowania wszelkich koniecznych działań zapewniających ich wykonanie. Właściwe organy

³ Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09>.

⁴ Zgodnie z motywem 14 rozporządzenia 2023/1114 Europejskie Urzędy Nadzoru obejmują Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).

bez zbędnej zwłoki publikują informacje o nałożonych karach i środkach administracyjnych. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne mechanizmy sprzyjające zgłaszaniu właściwym organom naruszeń rozporządzenia.

Rozporządzenia 2023/1113 i 2023/1114 są bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich od dnia 30 grudnia 2024 r.⁵

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Ze względu na bardzo krótki termin na sporządzenie opinii i w związku ze szczególnie specjalistycznym przedmiotem regulacji oraz obszernością poselskiego projektu ustawy, wypowiedź Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji o zgodności tego projektu z prawem UE nie opiera się na własnych analizach biura, lecz na ocenie przedstawionej przez Radę Ministrów w odniesieniu do rządowego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów (druk nr 2064)⁶, który został przedłożony Sejmowi 10 grudnia 2025 r. Opiniowany poselski projekt ustawy jest zasadniczo tożsamy z projektem rządowym. Na podstawie art. 95a ust. 2 Regulaminu Sejmu Rada Ministrów, wnosząc projekt, zadeklarowała, że jest to projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 34 ust. 4a Regulaminu Sejmu do rządowego projektu ustawy dołączono tabele zgodności projektowanych przepisów z przepisami prawa UE, tj. tabele zgodności przepisów projektu ustawy odpowiednio z rozporządzeniem 2023/1113 i rozporządzeniem 2023/1114. W dołączonej do rządowego projektu ustawy opinii Ministra Spraw Zagranicznych projekt ustawy uznano za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z przypisem 1. do tytułu poselskiego projektu ustawy oraz uzasadnieniem tego projektu proponowana ustawa ma zapewnić stosowanie przepisów rozporządzenia 2023/1113 i rozporządzenia 2023/1114. Wnioskodawcy wskazali, że proponowana regulacja „jest bezpośrednim wynikiem implementacji prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzeń 2023/1113 oraz 2023/1114 (MiCA), i ma na celu zapewnienie stosowania przewidzianych tam instrumentów ochrony rynku, takich jak blokowanie stron internetowych w trybie art. 94 rozporządzenia MiCA” oraz „jest *de facto* wykonaniem dwóch podstawowych postanowień rozporządzenia MiCA – uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz wskazania organu nadzoru”.

⁵ Zgodnie z art. 149 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2023/1114 w odniesieniu do wymienionych w tym artykule przepisów tego rozporządzenia przyjęto w drodze odstępstwa wcześniejsze terminy ich stosowania.

⁶ <https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/4E9044D2268D926AC1258D5C00646702/%24File/2064.pdf>. Poselski projekt ustawy nie zawiera następujących przepisów zawartych w rządowym projekcie ustawy: 1) art. 142 projektu dotyczącego zmiany ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1131); 2) art. 150 pkt 1 i 4 projektu dotyczących odpowiednio zmiany art. 74 ust. 2 i dodania art. 150 ust. 1 w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611 i 1069); 3) art. 158 projektu stanowiącego przepis przejściowy.

Mając na uwadze, że różnice między rządowym a poselskim projektem ustawy nie mają istotnego znaczenia z punktu widzenia oceny zgodności proponowanych regulacji z prawem UE, opinię o zgodności rządowego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów z prawem UE można odnieść także do poselskiego projektu ustawy.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów służy stosowaniu rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 i 2023/1114. Proponowana ustawa jest w zasadniczej części tożsama z przedłożonym Sejmowi 10 grudnia 2025 r. rządowym projektem ustawy o rynku kryptoaktywów (druk nr 2064). W dołączonej do rządowego projektu ustawy opinii Ministra Spraw Zagranicznych projekt ten uznano za zgodny z prawem Unii Europejskiej. Tę ocenę można odnieść do poselskiego projektu ustawy.

Autorzy:

Marcin Fryźlewicz

Dorota Olejniczak

eksperci ds. legislacji

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 16 grudnia 2025 r.

BEOS-WPEiM-2655/25

TRYB PILNY

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III. 020.393.9.2025

Data wpływu 16. 12. 2025

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów (przedstawiciele wnioskodawców: poseł Adam Gomola) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy określa: 1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, w tym kwestie związane z zachowaniem tajemnicy zawodowej, przechowywaniem dokumentacji oraz wydawaniem zezwoleń; 2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa; 3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów (art. 1 projektu).

Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) będzie organem właściwym odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z rozporządzenia 2023/1114¹. KNF będzie organem nadzorczym nad podmiotami oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Środki nadzorcze oraz zasady sprawowania nadzoru zostały określone w rozdziale 7 projektu. Środki nadzorcze będą miały na celu ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie nadużyciom. W szczególności KNF będzie mogła wydać nakazy wstrzymania oferty publicznej kryptoaktywów, przerwania jej przebiegu na określony czas, zakaz rozpoczęcia oferty publicznej lub zakaz dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu. KNF oraz jej upoważniony przedstawiciel będą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich UE

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09>.

oraz otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru (art. 60 projektu).

Projekt określa zakres tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji dotyczących chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów oraz wprowadza zasady udostępniania informacji objętych tajemnicą zawodową (rozdział 2 projektu).

W rozdziale 3 projektu określono obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Emitenci będą zobowiązani do przekazywania KNF informacji dotyczących ich działalności, które będą podlegały ocenie organu nadzorczego. KNF będzie miała też uprawnienie żądania od podmiotów nadzorowanych dodatkowych, niezbędnych informacji w celu należytego wykonywania nadzoru.

Proponowana ustawa reguluje kwestie dotyczące postępowania w sprawie zatwierdzenia m. in. planu naprawy i planu wykupu oraz wdrożenia stosownych środków ostrożnościowych wczesnej interwencji (rozdziały 4 i 5 projektu).

Projekt przewiduje odpowiedzialność karną za przestępstwa popełniane m.in. w związku z dokonywaniem emisji tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, czy świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie określonych przestępstw będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności (rozdział 8 projektu).

Projekt przewiduje zmiany w 28 ustawach, które mają zapewnić prawidłowe stosowanie rozporządzenia 2023/1114 oraz proponowanej ustawy. (rozdział 9 projektu).

Projekt zawiera przepisy przejściowe (rozdział 10).

Wnioskodawcy wskazali, że proponowana regulacja „jest bezpośrednim wynikiem implementacji prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzeń 2023/1113 oraz 2023/1114 (MiCA), i ma na celu zapewnienie stosowania przewidzianych tam instrumentów ochrony rynku, takich jak blokowanie stron internetowych w trybie art. 94 rozporządzenia MiCA” oraz „jest *de facto* wykonaniem dwóch podstawowych postanowień rozporządzenia MiCA – uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz wskazania organu nadzoru”.

Poselski projekt ustawy jest zasadniczo tożsamy z rządowym projektem ustawy o rynku kryptoaktywów (druk nr 2064)², który został przedłożony

² <https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/4E9044D2268D926AC1258D5C00646702/%24File/2064.pdf>. Poselski projekt ustawy nie zawiera następujących przepisów zawartych w rządowym projekcie ustawy: 1) art. 142 projektu dotyczącego zmiany ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1131); 2) art. 150 pkt 1 i 4 projektu dotyczących odpowiednio zmiany art. 74 ust. 2 i dodania art. 150 ust. 1 w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611 i 1069); 3) art.

Sejmowi 10 grudnia 2025 r. Na podstawie art. 95a ust. 2 regulaminu Sejmu Rada Ministrów, wnosząc ten projekt, zadeklarowała, że jest to projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 34 ust. 4a regulaminu Sejmu do rządowego projektu ustawy dołączono tabele zgodności projektowanych przepisów z przepisami prawa UE, tj. tabele zgodności przepisów projektu ustawy odpowiednio z rozporządzeniem 2023/1113³ i rozporządzeniem 2023/1114.

Należy uznać, że projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Wobec powyższego poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów **może zostać uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autorzy:

Marcin Fryźlewicz

Dorota Olejniczak

eksperci ds. legislacji

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

158 projektu stanowiącego przepis przejściowy.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849, Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj>.

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**
Miroslaw Wróblewski

Warszawa, 16.12.2025 r.

DPNT.401.516.2025.WL.JR

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.393.11.2025

Data wpływu 17.XII.25r.

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

ePUAP: /KSRP/SKRYTKAESP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na korespondencję z 12 grudnia br., przekazującą do zaopiniowania **poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów** (projekt wniesiony 9 grudnia br., w trakcie konsultacji społecznych, brak numeru druku sejmowego), uprzejmie informuję, że przepisy merytoryczne ww. projektu ustawy powielają projektowane rozwiązania rządowe, względem których Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych kierował uwagi w toku dotychczasowych prac legislacyjnych.

Postulaty organu nadzorczego nie zostały jednak uwzględnione na etapie rządowym procesu legislacyjnego¹, ani nie były rozpatrzone podczas posiedzeń sejmowej Podkomisji stałej do spraw instytucji finansowych² oraz senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych³.

W rezultacie z uwagi na istotne znaczenie dla wykonawców norm, aby projektowane normy w jak najwyższym stopniu zapewniały stosowanie i odzwierciedlały wymogi wynikające z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (dalej

¹ Skierowane pismem z 3 września 2024r. oraz 21 stycznia br. o tożsamej sygnaturze.

² Przekazane pismem z 4 sierpnia br.

³ Kierowane pismem z 12 października br.

rozporządzenie 2016/679)⁴ – podjęcie prac nad ww. projektem ustawy wymaga powtórzenia dotychczas skierowanych uwag organu nadzorczego.

I. Zgodnie z **art. 5 ust. 1** projektowanej ustawy „dostawca usługi w zakresie kryptoaktywów świadczy usługę w zakresie kryptoaktywów na podstawie regulaminu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów oraz umowy o świadczenie tej usługi zawartej z klientem”. Z kolei regulamin świadczenia usług określa szczegółowy sposób świadczenia danej usługi przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz klienta, **w tym prawa i obowiązki** dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i klienta – zgodnie z **art. 5 ust. 3** projektowanej ustawy).

Organ nadzorczy przypomina, że jeżeli zgodnie z intencją ustawodawcy regulamin świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów stanowi odpowiednią rangę dla ukształtowania praw i obowiązków, **również tych służących ochronie danych osobowych** dla realizacji tych usług, to określenie zakresu regulaminu w przepisach powszechnie obowiązujących wymaga zidentyfikowania wszelkich **celów i ryzyk w kontekście przetwarzania danych osobowych** oraz odpowiedniego ich przypisania dla każdego rodzaju świadczonych usług w zakresie kryptoaktywów.

W tym względzie istotne byłoby **uwzględnienie tego rodzaju celów i ryzyk** w zakresie spraw wskazanych do określenia regulaminem świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, a w konsekwencji w projektowanym rozporządzeniu w sprawie trybu i warunków postępowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (w wykonaniu delegacji ustawowej zgodnie z art. 14 pkt 1 lit. d projektu).

Analogiczna uwaga dotyczy **art. 3 ust. 4** projektu, zgodnie z którym minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z dokonywaniem czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obrotu **oraz ochrony praw** i interesów klientów.

Istotne jest zatem, **aby przepisy wykonawcze – w przedmiocie tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów w postaci elektronicznej – uwzględniały także ochronę przetwarzanych w nich danych osobowych**, co uzasadnia uzupełnienie w art. 3 ust. 4 projektu wytycznych do wydania rozporządzenia wykonawczego o wskazanie zapewnienia ochrony danych osobowych.

II. Aktualny pozostaje postulat organu nadzorczego w odniesieniu do treści **art. 17** projektowanej ustawy – w kwestii zapewnienia poufności **pełnemu zakresowi danych osobowych przetwarzanych przez osoby zobowiązane do zachowania tajemnicy**

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.)

zawodowej, gdyż jedną z kategorii danych poufnych są dane osobowe rozumiane jako wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie (zgodnie z art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2106/679⁵), a ich przetwarzanie przez przedstawicieli obrotu profesjonalnego w sferze kryptoaktywów powinno być objęte szczególną ochroną.

III. Niezależnie od tego, że projektodawca zrezygnował z ukształtowania wprost w projektowanych przepisach złożonych relacji pomiędzy uczestnikami obrotu kryptoaktywami w zakresie przetwarzania danych osobowych, **organ nadzorczy poddaje pod ponowne rozważenie kierunkowe choćby przyjęcie mechanizmu zarządzania ochroną danych osobowych.**

Stanović by to mogło uzupełnienie ogólnych uregulowań w zakresie warunków przetwarzania danych osobowych zawartych w unijnych rozporządzeniach, których stosowaniu służy projektowana ustawa i pozostających bez uszczerbku dla praw i obowiązków ustanowionych na mocy rozporządzenia 2016/679.

Dostrzec należy, że ukształtowanie sposobów wskazywania administratorów/współadministratorów, podmiotów przetwarzających w przypadku zaangażowania kilku podmiotów w procesy przetwarzania danych osobowych będzie miało zasadnicze znaczenie zarówno dla spełnienia wymogów określonych w art. 6 ust. 3 oraz motywie 45 rozporządzenia 2016/679 odnoszących się do jakości tworzonych podstaw prawnych, jak też pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych w ocenie ról i obowiązków w zakresie przetwarzania danych osobowych poszczególnych podmiotów, uczestniczących w obrocie kryptoaktywami (emitentów kryptoaktywów, dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, etc.).

Na potrzebę szerszej refleksji nad zapewnieniem zgodności przetwarzanych danych osobowych za pomocą bazowej technologii kryptoaktywów tj. technologii blockchain z obowiązującymi przepisami i zasadami ochrony danych zwrócił uwagę Europejski Inspektor Ochrony Danych w opinii 9/2021 w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów i zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937⁶.

Łączę wyrazy szacunku,
Miroslaw Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych
/-dokument w postaci elektronicznej

⁵ Art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2016/679: "dane osobowe" oznaczają wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej ("osobie, której dane dotyczą"); możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej.

⁶ https://www.edps.europa.eu/system/files/2021-06/21-06-24_edps_opinion_mica_en.pdf.

podpisany kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

Rzecznik Finansowy

dr Michał Ziemiak

Rzecznik Finansowy

Warszawa, dnia 18 grudnia 2025 roku

DDAL.0212.92.2025

RF/454/2025

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 12 grudnia 2025 r. znak: SPS-III.020.393.7.2025 (dot. RPW.40997.2025) zawierające prośbę o wyrażenie opinii *poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów*, uprzejmie informuję, że Rzecznik Finansowy nie zgłasza uwag.

Łączę wyrazy szacunku

Rzecznik Finansowy

Michał

Piotr

Ziemiak

dr Michał Ziemiak

Elektronicznie podpisany przez
Michał Piotr Ziemiak
Data: 2025.12.18 15:11:43 +01'00'

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.393.16.2025

Data wpływu 19. XII. 25r.

Rzecznik Finansowy
ul. Nowogrodzka 47A
00-695 Warszawa

@ biuro@rf.gov.pl
www.rf.gov.pl
facebook.com/Rzecznik
Finansowy

Tel. 22 333 73 26
22 333 73 27
fax: 22 333 73 29

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, 22 grudnia 2025 r.

DP.IV.024.212.2025.MJ

RPW/43834/2025 – 1P

EZD RP KS
(BPW – III)
Data rejestracji: 2025 – 12 – 30
Data wpływu: 2025 – 12 – 30

Pan

Marek Siwiec

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 12 grudnia 2025 r. (znak: SPS-III.020.393.7.2025) dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.393.18.2025

Data wpływu 30.XII.25r.

SĄD NAJWYŻSZY

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, 7 stycznia 2026 r.

BSA II.021.93.2025

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 12 grudnia 2025 r., znak: SPS-III.020.393.7.2025, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do projektu ustawy o rynku kryptoaktywów.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata Manowska
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.393.19.2025

Data wpływu 12. I. 2026 r.

BSA II.021.93.2025

UWAGI do projektu ustawy o rynku kryptoaktywów

Wprowadzenie

Niniejsze uwagi dotyczą projektu ustawy o rynku kryptoaktywów. Przedstawiony do zaopiniowania projekt zawiera przepisy określające szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa, a także organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Zgodnie z art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2024 r. poz. 622) Sąd Najwyższy powołany jest do opiniowania projektów ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego. Mając powyższe na uwadze, niniejsza opinia zostanie ograniczona do zawartych w projekcie ustawy przepisów stanowiących podstawę orzekania i funkcjonowania sądów, w szczególności kwestii zasad odpowiedzialności cywilnej i karnej oraz kontroli działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne.

Główne założenia projektu

Celem przedstawionego do opiniowania projektu jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm., dalej: rozporządzenie 2023/1114) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1, dalej: rozporządzenie 2023/1113).

Uwagi do projektu

Przedstawiony do opiniowania projekt ustawy stanowi szeroką regulację dotyczącą zasad prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, realizacji obowiązków informacyjnych oraz organizacji i zasad wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Swoim zakresem obejmuje on również kwestie należące do właściwości sądów powszechnych oraz sądów administracyjnych, które zostały poddane analizie w niniejszej opinii.

Projektodawca nakłada na określone podmioty (osoby) wskazane w art. 18 ust. 1 i 4 projektu ustawy obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej obejmującej uzyskane przez nie

informacje dotyczące chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, a także informacje uzyskane przez te podmioty (osoby) w związku z innymi czynnościami podejmowanymi w ramach działalności prowadzonej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114, objętej nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego lub właściwego organu nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jak również informacje dotyczące czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru. Jednocześnie wskazany obowiązek nie jest ograniczony żadnym terminem i istnieje również po zakończeniu pełnienia funkcji lub ustaniu stosunku pracy przez osobę zobowiązaną. Jego naruszenie poprzez nieuprawnione ujawnienie informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem skutkuje powstaniem odpowiedzialności za powstałe szkody (art. 18 ust. 2 projektowanej ustawy). W związku z powyższym uznać należy, iż jest to odpowiedzialność niezależna od winy sprawcy. Przypisanie odpowiedzialności wymaga jedynie ustalenia, że zachowanie sprawcy czynu było obiektywnie nieprawidłowe (bezprawne). Projektodawca wskazuje również sytuacje, w których osoba zwolniona jest z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, tj. art. 20, 21, 59 i 60 projektu ustawy oraz art. 95 rozporządzenia 2023/1114. Katalog zdarzeń wyłączających odpowiedzialność za ujawnienie tajemnicy zawodowej został określony bardzo szeroko. Obowiązek ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową, zgodnie z zamierzeniami projektodawcy, może wynikać nie tylko z żądania sądu w ramach toczącego się postępowania, ale również prokuratora, organu Krajowej Administracji Skarbowej, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, firmy audytorskiej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, komornika sądowego, syndyka, nadzorca sądowego lub zarządcy, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, Rzecznika Finansowego, Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Narodowego Banku Polskiego, zakładu ubezpieczeń (art. 20 ust. 1 projektu ustawy). Przyjęto bardzo szeroki zakres wyłączeń, którego celem jest zapewnienie bezpieczeństwa, w szczególności w sytuacji istnienia wysokiego ryzyka poniesienia straty wskutek działań nierzetelnego klienta, konieczności zapobiegania przestępstwom na szkodę dostawców usług w zakresie kryptoaktywów lub ich klientów, a także ochrony innych uczestników obrotu. Należy rozważyć czy wskazany katalog nie jest zbyt szeroki, w szczególności w przypadkach, gdy takie żądanie nie wymaga uzyskania wcześniejszej zgody sądu. Niemniej jednak zawarty katalog zbliżony jest do rozwiązań zastosowanych w art. 149 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.) oraz art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. z 2025 r. poz. 1900), a wskazywane przez projektodawcę cele wydają się być zgodne z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Ponadto, projektodawca przewidział również wyłączenie odpowiedzialności osoby ujawniającej tajemnicę zawodową zgodnie z przepisami określonym osobom, za szkody wyrządzone przez te osoby wynikające z nieuprawnionego ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem tej informacji (art. 18 ust. 5 projektu ustawy).

Projektodawca określa również zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa. Zgodnie z art. 55 ust. 1 projektu ustawy podmioty, o których mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, są odpowiedzialne za to, że tłumaczenie odpowiednio dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa lub zmienionego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa na inny język niż ten, w którym zostały sporządzone, jest kompletne, wiernie odzwierciedla treść, nie wprowadza w błąd i nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji o objęciu, nabyciu, sprzedaży lub wymianie kryptoaktywów. W przypadku gdy tłumaczenie nie spełnia wskazanych wymogów podmioty te obowiązane są do naprawienia wyrządzonej szkody. Jak wskazuje projektodawca ma to na celu zapobieżenie wykorzystywaniu informacji poufnej lub manipulacji lub jej usiłowaniu na rynku kryptoaktywów. Projektodawca przewiduje w tym wypadku odpowiedzialność na zasadzie winy za czyn własny lub cudzy (osoby, za którą ponoszą odpowiedzialność). Brak możliwości przypisania winy podmiotowi lub osobie, za którą ten jest odpowiedzialny wyłącza możliwość dochodzenia przez poszkodowanego naprawienia wyrządzonej szkody. Rodzi się pytanie czy mając na względzie zawarty w art. 54 ust. 3 projektu ustawy obowiązek dochowania należytej staranności wynikającej z zawodowego charakteru prowadzonej przez wskazane podmioty działalności nie powinien on ponosić odpowiedzialności na zasadzie ryzyka.

Projektodawca przyznaje Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego obowiązek¹ do występowania do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, prowadzonego przez niego, na którym są rejestrowane środki pieniężne powierzone przez klienta, służącego dokonywaniu rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot kryptoaktywa, na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu otrzymania żądania, w sytuacji uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114. Okres blokady może być przedłużony na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Przewodniczący może również skierować żądanie wstrzymania określonej transakcji, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. W obu przypadkach działanie takie musi być uzasadnione niezbędnością do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub zagrożeniem interesu posiadaczy kryptoaktywów. Projektodawca przewidział możliwość zaskarżenia zarówno żądania dokonania blokady, jak i żądania przedłużenia blokady, a także żądania wstrzymania określonej transakcji, w formie skargi do sądu administracyjnego. Należy wskazać, iż zaskarżane żądania nie stanowią ani decyzji administracyjnych ani postanowień, jednakże mają charakter publicznoprawny (obowiązek lub uprawnienie do wydania żądania wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa i nie wymagają autorytatywnej konkretyzacji), a także są podejmowane w sprawach indywidualnych

¹ Projektodawca w uzasadnieniu do projektu (s. 27) określa to „uprawnieniem”, jednakże mając na względzie wykorzystane w treści art. 63 ust. 1 projektu ustawy sformułowanie, iż w przypadku zaistnienia określonych warunków (uzasadnionego podejrzenia naruszenia określonych przepisów rozporządzenia 2023/1114) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego „występuje (...) z pisemnym żądaniem”, należy przyjąć, że jest to obowiązek, a nie jedynie możliwość.

(wobec konkretnych dostawców usług) w związku z powyższym należy je uznać jako akty², o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm., dalej: u.p.p.s.a.)³. Wątpliwości budzi brak wskazania terminu w jakim należy wnieść skargę do sądu administracyjnego. Art. 53 § 1 u.p.p.s.a. odnosi się do rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a u.p.p.s.a., z kolei art. 53 § 2 u.p.p.s.a wskazuje na akty i czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 u.p.p.s.a., jednakże w sytuacji, gdy ustawa nie przewiduje środka zaskarżenia. W projektowanej regulacji nie mamy do czynienia ze wskazanymi sytuacjami. W związku z powyższym zasadnym wydaje się uzupełnienie art. 63 ust. 8 projektu ustawy o wskazanie terminu w jakim dopuszczalne jest wniesienie skargi do sądu administracyjnego, podobnie jak ma to miejsce w art. 65 ust. 3 projektu ustawy. Ponadto, należy zastanowić się czy możliwość przedłużenia blokady lub wstrzymania określonej transakcji powinna być jednorazowa, czy może zasadnym byłoby umożliwienie jej kolejnego przedłużenia w sytuacji przedłużania się postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

W art. 65 ust. 1 projektu ustawy przewidziano, iż posiadacz rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2 projektu ustawy, uzyskuje informację od dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów o dokonaniu blokady, jej przedłużeniu lub wstrzymaniu określonej transakcji jedynie na swoje żądanie. Rozwiązanie takie wydaje się nielogiczne, w szczególności mając na względzie przyznane posiadaczowi wskazanych rachunków uprawnienie do zaskarżenia wskazanych aktów w formie skargi do sądu administracyjnego. Mając na względzie konstytucyjne zasady prawa do własności oraz prawa do sądu zasadnym wydaje się, iż posiadacz rachunku powinien być informowany o wskazanych żądaniach Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego z urzędu, bez konieczności kierowania żądania ich udostępnienia, niezwłocznie po ich otrzymaniu przez dostawcę usług. Z kolei odpis żądania Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego powinien być wydawany z urzędu i doręczany posiadaczowi rachunku niezwłocznie. Rozwiązanie takie w większym stopniu zapewniłoby ochronę praw posiadacza rachunku.

² Projektodawca w uzasadnieniu (s. 27–28) wskazuje, iż jest to czynność, niemniej jednak mając na względzie formalny charakter żądania, w szczególności jego pisemną formę oraz określone ustawowo elementy (data wydania, zakres, sposób i okres dokonania blokady, uzasadnienie oraz podpis – art. 53 ust. 3 i 4 projektu ustawy) wydaje się, iż jest to akt. Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny przez „czynność” rozumie się „konkretną czynność materialno-techniczną z zakresu administracji publicznej, podjętą przez organ administracji państwowej, samorządowej i inny organ, który z mocy prawa powołany został do załatwiania sprawy z zakresu administracji publicznej, stanowiącą władcze rozstrzygnięcie organu w indywidualnej sprawie, dotyczącej stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa” (postanowienie NSA w Warszawie z 12.03.1998 r., II SA 1247/97, OSP 1999, nr 2, poz. 25).

³ A. Kabat [w:] B. Dauter, M. Niezgódka-Medek, A. Kabat, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, wyd. IX, Warszawa 2024, art. 3; T. Woś [w:] H. Knysiak-Sudyka, M. Romańska, T. Woś, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, wyd. VI, Warszawa 2016, art. 3; wyrok NSA z 16.09.2004 r., OSK 247/04, ONSAiWSA 2004, nr 2, poz. 30; uchwała NSA (7) z 4.02.2008 r., I OPS 3/07, ONSAiWSA 2008, nr 2, poz. 21.

W art. 64 ust. 2 projektu ustawy wskazano, iż omawiane powyżej blokady oraz wstrzymanie określonej transakcji ustaje z dniem wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji kończącej postępowanie administracyjne w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 albo umorzenia postępowania w sprawie naruszenia tych przepisów. Należy rozważyć czy nie należałoby rozszerzyć katalogu przyczyn ustania o prawomocne orzeczenia sądu administracyjnego uwzględniające skargę (art. 146 § 1 w zw. z art. 168 § 1 u.p.p.s.a.).

Projektodawca wskazuje, iż żądanie przedłużenia blokady lub wstrzymania określonej transakcji nie powinno przyjmować formy postanowienia, gdyż nie jest wydawane w toku postępowania administracyjnego⁴ (art. 63 ust. 7 zd. 2 projektu ustawy). Należy jednak wskazać, iż zgodnie z art. 64 ust. 1 projektu ustawy niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w art. 63 ust. 1 projektu ustawy, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, w związku z powyższym wydaje się, iż żądanie przedłużenia blokady lub wstrzymania określonej transakcji w praktyce powinno mieć miejsce już po wszczęciu postępowania. Ustawowy maksymalny okres blokady wynoszący 96 godzin (4 dni) powinien być wystarczający na wszczęcie postępowania, mając na względzie, iż warunkiem wystąpienia z żądaniem blokady jest powzięcie uzasadnionego podejrzenia naruszenia określonych przepisów prawa.

Projektodawca w art. 96 ust. 5 projektu ustawy rozszerza katalog podmiotów uprawnionych do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o twierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą na podstawie art. 252 lub art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 z późn. zm.) o Komisję Nadzoru Finansowego. Przedstawione rozwiązanie wydaje się zasadne mając na względzie nadzorcze uprawnienia Komisji Nadzoru Finansowego nad działalnością dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

W wątpliwość należy podać rozszerzenie katalogu rzeczy niepodlegających egzekucji zawartego w art. 829 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 z późn. zm.) oraz art. 8 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1301) o środki pieniężne i kryptoaktywa, które nie są ich własnością, a jedynie zostały im powierzone oraz aktywa stanowiące rezerwę aktywów, które zgodnie z art. 36 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 są prawnie oddzielone od majątku emitenta, tak by wierzyciele emitentów nie mogli zaspokajać swoich roszczeń z rezerwy aktywów, w szczególności w przypadku niewypłacalności. Ponadto należy wskazać, iż zgodnie z art. 75 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114 przechowywane przez dostawcę usług kryptoaktywa są prawnie wydzielone z majątku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w interesie klientów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z mającym zastosowanie prawem, tak aby wierzyciele dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów nie mogli zaspokajać swoich roszczeń z kryptoaktywów przechowywanych przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, w szczególności w przypadku niewypłacalności. Ponadto sam projektodawca wskazuje na wyraźne oddzielenie środków pieniężnych powierzanych przez klientów dostawcy usług w zakresie

⁴ Uzasadnienie projektu ustawy, s. 29.

kryptowalut od środków pieniężnych dostawcy usług (art. 13 ust. 3 projektu ustawy). W związku z powyższym, wydaje się, iż już ze wskazanych regulacji wynika niemożność ich egzekucji, gdyż są one oddzielone od majątku dostawcy usług z zakresu kryptoaktywów będącego dłużnikiem.

Projektodawca wprowadza również zmianę brzmienia art. 236b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178 i 1420) poprzez rozszerzenie zakresu rozumienia pojęcia „rzeczy lub przedmiotu” o kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2023/1114. Rozwiązanie takie w opinii projektodawcy umożliwi objęcie kryptoaktywów postanowieniem w przedmiocie dowodów rzeczowych. Wskazaną regulację należy ocenić pozytywnie. Kryptoaktywa podobnie jak środki zgromadzone na rachunku bankowym nie istnieją jako rzeczy, a są wyłącznie zapisami w systemie informatycznym⁵. W literaturze podnoszono, iż kryptowaluta nie jest „środkiem pieniężnym”, gdyż nie reprezentuje żadnej z walut fiducjarnych⁶, w związku z powyższym nie może być traktowana jako „środek pieniężny zapisany na rachunku”⁷. Jednocześnie należy wskazać, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2023/1114 kryptoaktywo oznacza cyfrowe odzwierciedlenie wartości lub prawa, które da się przenosić i przechowywać w formie elektronicznej z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru lub podobnej technologii. W związku z powyższym, podobnie jak środki na rachunku bankowym, nie ma ono cech indywidualnych pozwalających sądowi na wysunięcie wniosków o faktach dowodowych, a stanowi jedynie zapisy w systemie informatycznym, którym nie odpowiada żaden konkretny przedmiot, który mógłby zostać poddany oględzinom, a tym samym nie ma cech dowodu w znaczeniu procesowym⁸.

Ponadto, w uzasadnieniu projektu ustawy począwszy od art. 93 (pkt 72–75) zastosowano błędną numerację artykułów (pominięto art. 92, a jego opis zawarto w pkt 72 oznaczonym jako art. 93).

Projektodawca, z wyjątkiem art. 70 projektu ustawy⁹, wprowadza 14 dniowy okres *vacatio legis*, który jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1461). Należy jednak rozważyć, czy wskazany termin nie jest zbyt krótki mając na względzie szeroki zakres regulacji. Z drugiej strony warto zaznaczyć, iż rozporządzenie 2023/1114, którego zapewnienie stosowania ma przedstawiona do zaopiniowania ustawa ma zastosowanie już od 30 grudnia 2024 r., a w zakresie niektórych przepisów od 29 czerwca 2023 r., w związku z powyższym zbyt długi odraczanie terminu wejścia w życie przepisów nie jest uzasadnione.

⁵ W odniesieniu do środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku wypowiedział się w tej materii Sąd Najwyższy w uchwale z 13.10.2021 r., I KZP 1/21, OSNK 2021, nr 11–12, poz. 42.

⁶ Odmienne: A. Bilski, *Rozdział 1 Pojęcie i rola kryptoaktywów* [w:] A. Bilski, R. Kiełbus, *Kryptoaktywa i blockchain. Technologia, prawo, biznes*, Warszawa 2024.

⁷ D.R. Jaworski, *Zabezpieczenie majątkowe na kryptowalutach – sądowy portfel kryptowalutowy (część II)*, WPP 2023, nr 2, s. 52–72.

⁸ Uchwała SN z 13.10.2021 r., I KZP 1/21, OSNK 2021, nr 11–12, poz. 42; uchwała SN z 9.11.2021 r., I KZP 3/21, OSNK 2022, nr 1, poz. 3.

⁹ Zgodnie z art. 166 projektu ustawy wchodzi on w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Konkluzja

Konkludując, przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy ma na celu zapewnienie stosowania rozporządzeń 2023/1114 i 2023/1113. Zawiera przepisy określające szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa, a także organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Wiele zawartych regulacji należy uznać za zasadne, niemniej jednak część wymaga dokonania stosownych zmian. Ponownego rozważenia wymaga zasadność rozszerzenia katalogu rzeczy podlegających wyłączeniu z egzekucji, mając na względzie wyraźne regulacje wskazane w rozporządzeniu 2023/1114 oraz innych przepisach projektu ustawy. Uzupełnienia wymagają również regulacje dotyczące blokady rachunku lub wstrzymania określonej transakcji.

Mając powyższe na względzie, należy wskazać, iż przedstawiony do opiniowania projekt ustawy zawiera wiele zasadnych rozwiązań, niemniej jednak występują pewne kwestie, wskazane powyżej, które wymagają ponownego przemyślenia, uzupełnienia lub zmiany.

BEOS-2726/25

Warszawa, 27 stycznia 2026 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-11.020.393.20.2025

Data wpływu 27.I.26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy
o rynku kryptoaktywów
(przed nadaniem numeru druku)¹**

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Zgodnie z uzasadnieniem projektu i deklarowanymi skutkami regulacji (DSR) proponowana ustawa służy rozwiązaniu problemu, jakim jest brak kompleksowych, spójnych i skutecznych ram prawnych regulujących funkcjonowanie rynku kryptoaktywów w Polsce i brak realnego nadzoru publicznego nad tym rynkiem. Obecnie znaczna część działalności związanej z kryptoaktywami pozostaje poza regulacjami sektora finansowego, co skutkuje wysokim poziomem niepewności prawnej, narażeniem inwestorów i konsumentów na oszustwa, manipulacje rynkowe i brak skutecznej ochrony ich interesów, a także zwiększonym ryzykiem wykorzystywania kryptoaktywów do prania pieniędzy i finansowania działalności przestępczej.

Podkreślono, że obowiązujący system oparty na prostym rejestrze działalności w zakresie walut wirtualnych jest nieskuteczny i iluzoryczny, gdyż umożliwia funkcjonowanie podmiotów faktycznie nieweryfikowalnych („spótek widm”), bez ujawnionych reprezentantów i bez realnej kontroli nad warunkami prowadzenia działalności. Brak nadzoru uniemożliwia organom publicznym podejmowanie skutecznych działań wobec nieuczciwych uczestników rynku, w tym blokowanie

¹ Projekt znajduje się w wykazie projektów wniesionych, którym nie został nadany jeszcze numer druku sejmowego. Numer w wykazie: RPW/40997/2025. Przedstawiciel Wnioskodawców: pos. Adam Gomola.

domen internetowych wykorzystywanych do oszustw finansowych. Jednocześnie dynamiczny rozwój rynku, w tym rosnąca popularność stablecoinów, rodzi potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowej i suwerenności monetarnej państwa, ujawniając istotne luki w obowiązującym porządku prawnym.

Wnioskodawcy wskazują również, że utrzymanie *status quo* oznaczałoby niewykonanie wiążących przepisów prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937² (dalej: rozporządzenie (UE) 2023/1114 lub rozporządzenie MiCA³) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849⁴ (dalej: rozporządzenie (UE) 2023/1113 lub rozporządzenie ToFR⁵), co narażałoby Polskę na konsekwencje prawne oraz dalsze pogłębianie luki regulacyjnej. Brak regulacji osłabia zaufanie do rynku finansowego, hamuje rozwój innowacyjnych przedsięwzięć w Polsce, sprzyja odpływowi emitentów i dostawców usług do innych jurysdykcji unijnych oraz pozbawia posiadaczy kryptoaktywów mechanizmów ochrony w przypadku niewypłacalności lub likwidacji podmiotów świadczących usługi. W ocenie Wnioskodawców interwencja ustawodawcza jest zatem konieczna dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, ochrony inwestorów, integralności rynku i wykonania zobowiązań wynikających z prawa UE.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

Projekt zakłada przyjęcie ustawy o rynku kryptoaktywów. Zgodnie z art. 1 projektu ustawa określa: 1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, w tym kwestie związane z zachowaniem tajemnicy zawodowej, przechowywaniem dokumentacji i wydawaniem zezwoleń; 2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa i zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa; 3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

Zgodnie z przypisem 1. do tytułu projektu ustawa ma służyć stosowaniu rozporządzenia (UE) 2023/1114 i rozporządzenia (UE) 2023/1113. Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) będzie organem właściwym odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2023/1114. KNF będzie organem nadzorczym nad podmiotami oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem i dostawcami usług w zakresie

² Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm.

³ Ang. *Markets in Crypto-Assets Regulation*.

⁴ Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 1, ze zm.

⁵ Ang. *Transfer of Funds Regulation*.

kryptoaktywów. Środki nadzorcze i zasady sprawowania nadzoru zostały określone w rozdziale 7 projektu. Środki nadzorcze będą miały na celu ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie nadużyciom. W szczególności KNF będzie mogła wydać nakazy wstrzymania oferty publicznej kryptoaktywów, przerwania jej przebiegu na określony czas, zakaz rozpoczęcia oferty publicznej lub zakaz dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu. KNF oraz jej upoważniony przedstawiciel będą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich UE i otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu (UE) 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru (art. 60 projektu).

Projekt określa zakres tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji dotyczących chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, i wprowadza zasady udostępniania informacji objętych tajemnicą zawodową (rozdział 2 projektu).

W rozdziale 3 projektu określono obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Emitenci będą zobowiązani do przekazywania KNF informacji dotyczących ich działalności, które będą podlegały ocenie organu nadzorczego. KNF będzie miała też uprawnienie żądania od podmiotów nadzorowanych dodatkowych, niezbędnych informacji w celu należytego wykonywania nadzoru.

Proponowana ustawa reguluje kwestie dotyczące postępowania w sprawie zatwierdzania m.in. planu naprawy i planu wykupu oraz wdrożenia stosownych środków ostrożnościowych wczesnej interwencji (rozdziały 4 i 5 projektu).

Projekt przewiduje odpowiedzialność karną za przestępstwa popełniane m.in. w związku z dokonywaniem emisji tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, czy świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie określonych przestępstw będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności (rozdział 8 projektu).

Projekt przewiduje zmiany w 28 ustawach, które mają zapewnić prawidłowe stosowanie rozporządzenia (UE) 2023/1114 i proponowanej ustawy (rozdział 9 projektu).

Projekt zawiera przepisy przejściowe (rozdział 10).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 70, który wejdzie w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 116 projektu).

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie rozważali alternatywnych rozwiązań. W DSR stwierdzono, że proponowana ustawa jest *de facto* wykonaniem dwóch podstawowych postanowień rozporządzenia (UE) 2023/1114 – uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego i wskazania organu nadzoru. Zawarte w projekcie przepisy odnoszą się wprost do rozwiązań znanych z pozostałych części rynku finansowego, takich jak rynek giełdowy czy bankowy. Wskazanie KNF jako organu nadzoru w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2023/1114 było, zdaniem Wnioskodawców, jedynym możliwym wyborem w myśl uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz przy braku jakiegokolwiek innej instytucji o choćby zbliżonych kompetencjach do realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu MiCA.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

Rozporządzenie (UE) 2023/1114 i rozporządzenie (UE) 2023/1113 będą obowiązywać we wszystkich państwach członkowskim UE. W poszczególnych państwach członkowskich przyjęto przepisy umożliwiające stosowanie powyższych aktów prawnych UE, w tym uznające kryptoaktywa za część rynku finansowego oraz wskazujące organy nadzoru. W większości państw UE przyjęto odrębne ustawy regulujące rynek kryptoaktywów (np. Chorwacja, Czechy, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Słowacja, Szwecja, Węgry), jednak w części państw przepisy umożliwiające stosowanie regulacji UE w zakresie kryptoaktywów zawarto w ustawach sektorowych dotyczących rynku finansowego, w szczególności w przepisach regulujących działalność instytucji finansowych, nadzór finansowy, przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, a także kompetencje krajowych organów nadzoru (np. Dania, Francja, Hiszpania). W niektórych państwach obowiązują rozwiązania pośrednie, oparte na odrębnych aktach wykonawczych do unijnych przepisów z równoczesnymi nowelizacjami istniejących ustaw sektorowych rynku finansowego (Belgia, Niemcy, Włochy).

W państwach członkowskich UE przyjęto dwa zasadnicze modele w zakresie organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów⁶. Model scentralizowany – z jedną instytucją wyznaczoną jako organ nadzoru – występuje m.in. w Austrii, Danii, Estonii, Finlandii, Niemczech, Szwecji, gdzie organem nadzoru są instytucje nadzoru nad rynkiem finansowym oraz m.in. w Czechach, na Litwie, Łotwie i Węgrzech, gdzie organem nadzoru są banki centralne pełniące jednocześnie funkcję organu nadzoru finansowego. Model dualny – nadzór podzielony pomiędzy dwa organy, zazwyczaj bank centralny oraz instytucję nadzoru nad rynkiem finansowym – występuje m.in.

⁶ *List of competent authorities designated under Article 93 of Regulation (EU) 2023/1114 Markets in Crypto-Assets Regulation (MiCA)*, European Securities and Markets Authority, https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2024-12/List_of_Compentent_Authorities_notified_to_ESMA_under_MiCA.pdf [wszystkie źródła internetowe cytowane w niniejszej opinii zostały sprawdzone 27 I 2026 r.].

w Bułgarii, Francji, Hiszpanii, Holandii, Słowenii, Włoszech. Należy zwrócić uwagę, że przypisanie kompetencji organu nadzorczego nad rynkiem kryptoaktywów danej instytucji wynika w poszczególnych państwach członkowskich z obowiązującego modelu ustrojowego nadzoru finansowego.

Po wejściu w życie rozporządzeń unijnych w obszarze rynku kryptoaktywów różnice w regulacji tego rynku w poszczególnych państwach członkowskich UE dotyczą m.in. wysokości i struktury opłat administracyjnych oraz nadzorczych oraz reżimów sankcyjnych.

Jeśli chodzi o wysokość opłat administracyjnych i nadzorczych, to państwa członkowskie przyjęły zróżnicowane rozwiązania pod względem wysokości, ale także struktury opłat. Na przykład w Czechach⁷ przewidziano opłatę pobieraną w momencie składania wniosku o zezwolenie dla działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (*Crypto-Asset Service Provider, CASP*), która wynosi 20 000 koron czeskich (823,8 euro⁸) i opłatę pobieraną w momencie składania wniosku o zezwolenie dla działalności emitenta tokenów powiązanych z aktywami w wysokości 50 000 koron czeskich (2 059,5 euro)⁹. Z kolei we Francji obowiązuje ryczałtowa opłata uiszczana w momencie uzyskania zezwolenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów (*CASP*) w wysokości 10 000 euro. Opłata za zgłoszenie dokumentu informacyjnego (w przypadku kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące pieniądzem elektronicznym) wynosi 3 000 euro. Opłata roczna za nadzór to 10 000 euro. W przypadku dostawców usług w zakresie przechowywania i administrowania kryptoaktywami w imieniu klientów opłata za nadzór dodatkowo obejmuje kwotę w wysokości 0,0094‰ sumy aktywów przechowywanych w imieniu klientów (min. 1 500 euro)¹⁰. W Holandii z kolei opłata za udzielenie zezwolenia dla *CASP* jest kalkulowana według rzeczywistego nakładu pracy organu udzielającego zezwolenie. Rozpatrzenie wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności *CASP* podlega opłacie w wysokości 200 euro za godzinę pracy organu, nie więcej jednak niż 100 000 euro. W ramach procedury udzielenia zezwolenia Holenderski Urząd ds. Rynków Finansowych (*Autoriteit Financiële Markten, AFM*) przeprowadza również ocenę „odpowiedniości” (odpowiednia wiedza, umiejętności i doświadczenie) i reputacji członków organu zarządzającego *CASP*, za którą pobierana jest opłata 700 euro za ocenę reputacji oraz 2 900 euro za ocenę „odpowiedniości”¹¹. Z kolei czynności dotyczące dokumentu informacyjnego nie są obciążone opłatami¹². Opłaty za nadzór są

⁷ Do przykładu Czech odwoływano się w ramach konsultacji społecznych, ID ankiety: 101419.

⁸ Według kursu referencyjnego Europejskiego Banku Centralnego na dzień 15 I 2026.

⁹ *Zákon č. 634/2004 Sb. Zákon o správních poplatcích*, tekst w j. czeskim, <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-634#f5768875>; *Licencing of Crypto-Asset Providers in Czechia*, CEE Legal Matters, <https://ceelegalmatters.com/jsk/29004-licencing-of-crypto-asset-providers-in-czechia>.

¹⁰ *Fees and contributions due to the AMF*, January 2025, https://www.amf-france.org/sites/institutionnel/files/private/2025-12/2025-guide-des-contributions-en_clean.pdf.

¹¹ Informacje na stronie internetowej Holenderskiego Urzędu ds. Rynków Finansowych, <https://www.afm.nl/en/sector/cryptopartijen/vereisten-en-vergunningen/kosten>.

¹² Informacje na stronie internetowej Holenderskiego Urzędu ds. Rynków Finansowych, <https://www.afm.nl/en/sector/cryptopartijen/toezicht/white-papers>.

określane corocznie przez Ministra Finansów¹³ i obejmują kwotę stałą (w 2025 r. było to 2 000 euro) plus określoną kwotę w euro od 1 000 euro przychodu, uzależnioną od wysokości rocznego przychodu (np. 31,83 euro za każde 1 000 euro przychodu dla przychodów rocznych poniżej 1 mln euro). Przy wyższych progach przychodu stawka za 1 000 euro maleje¹⁴. We Włoszech obowiązuje opłata nakładana na CASP w momencie składania wniosku o uzyskanie zezwolenia w wysokości 20 000 euro. Ponadto, w przypadku kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące pieniądzem elektronicznym, nakładana jest opłata w wysokości 3 000 euro za zgłoszenie dokumentu informacyjnego i 1 000 euro za zmianę opublikowanej wersji dokumentu informacyjnego. W przypadku tokenów powiązanych z aktywami również obowiązują opłaty za zatwierdzenie dokumentów informacyjnych i ich zmianę, odpowiednio w wysokości 3 000 euro i 1 000 euro¹⁵. Opłaty te stanowią element systemu finansowania działalności regulacyjnej i nadzorczej organów właściwych, w szczególności włoskiego organu nadzoru finansowego (*Commissione Nazionale per le Società e la Borsa*, CONSOB). Finansowanie CONSOB jest zarządzane zarówno poprzez specjalną alokację z budżetu centralnego, jak i częściowo poprzez opłaty pobierane bezpośrednio od uczestników rynku. CONSOB ustala rodzaje i wysokości opłat w uchwałach, które wchodzi w życie na mocy dekretu podpisanego przez przewodniczącego Rady Ministrów po konsultacji z ministrem gospodarki¹⁶. W uchwale CONSOB na 2025 r. nie przewidziano rocznej opłaty nadzorczej nakładanej na podmioty funkcjonujące na rynku kryptoaktywów¹⁷.

W zakresie sankcji część państw zdecydowała się w aktach prawnych umożliwiających stosowanie rozporządzenia (UE) 2023/1114, poza karami o charakterze administracyjnym, na wprowadzenie sankcji karnych. Na przykład w Holandii odpowiedzialność karna za naruszenia rozporządzenia (UE) 2023/1114 została wprowadzona poprzez włączenie wybranych naruszeń rozporządzenia do reżimu ustawy o przestępstwach gospodarczych¹⁸. Karze pozbawienia wolności do 6 lat albo karze grzywny podlega m.in. ten, kto umyślnie świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów bez uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności jako CASP¹⁹.

¹³ Informacje na stronie internetowej Holenderskiego Urzędu ds. Rynków Finansowych, <https://www.afm.nl/en/over-de-afm/kosten>.

¹⁴ *Regeling bekostiging financieel toezicht 2025*, tekst w j. holenderskim, <https://wetten.overheid.nl/BWBR0051095/2025-06-13>.

¹⁵ *Delibera n. 23700. Introduzione del contributo di vigilanza dovuto dai soggetti che operano sui mercati delle crypto-attività*, tekst w j. włoskim, <https://www.consob.it/web/area-pubblica/-/delibera-n-23700>.

¹⁶ Informacje na stronie internetowej włoskiego organu nadzoru finansowego, <https://www.consob.it/web/consob-and-its-activities/contribution-system>.

¹⁷ *Resolution n. 23352 of December 10, 2024. Determination pursuant to art. 40 of law no. 724/1994 of subjects obliged to contribute for the financial year 2025*, tekst w j. angielskim, <https://www.consob.it/en/web/consob-and-its-activities/-/consob-resolution-no.-23352-of-december-10-2024>.

¹⁸ *Wet op de economische delicten*, tekst w j. holenderskim, <https://wetten.overheid.nl/BWBR0002063/2026-01-01>.

¹⁹ *Uitvoeringswet verordening cryptoactiva*, tekst w j. holenderskim, <https://wetten.overheid.nl/BWBR0050660/2025-02-04>.

W Niemczech, zgodnie z ustawą o nadzorze nad rynkami kryptoaktywów²⁰, kto świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia podlega karze pozbawienia wolności do lat 5 lub karze grzywny. Odpowiedzialność ta obejmuje także inne umyślne naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) 2023/1114. We Włoszech, zgodnie z dekretem legislacyjnym w sprawie dostosowania przepisów krajowych do rozporządzenia (UE) 2023/1114²¹, m.in. kto świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia na prowadzenie działalności jako CASP lub emituje tokeny pieniądza elektronicznego z naruszeniem obowiązku zapewnienia pełnego pokrycia w środkach rezerwowych, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 4 lat oraz karze grzywny w wysokości od 2 066 euro do 10 329 euro.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że treść projektu jest merytorycznie niemal identyczna z treścią ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów, której Prezydent RP odmówił podpisania²², a także z treścią ustawy z dnia 18 grudnia 2025 r. o rynku kryptoaktywów, która została przekazana Prezydentowi RP do podpisania²³.

Projekt określa szczegółowe zasady prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, a także zasady dokonywania ofert publicznych oraz dopuszczania kryptoaktywów do obrotu. Projekt reguluje również zasady organizacji oraz sprawowania nadzoru administracyjnego nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami oraz tokenów będących e-pieniędzem, a także nad dostawcami usług w obszarze kryptoaktywów. W tym zakresie projekt zapewnia stosowanie rozporządzenia MiCA.

Podstawowe pojęcia związane z kryptoaktywami i reguły sprawowania nadzoru nad podmiotami prowadzącymi emisję, oferowanie publiczne oraz dopuszczanie do obrotu kryptoaktywów zostały uregulowane bezpośrednio w rozporządzeniu MiCA. Projekt ma natomiast na celu zapewnienie stosowania tego rozporządzenia poprzez stworzenie w prawie krajowym instytucjonalnych, kompetencyjnych i proceduralnych podstaw jego wykonywania, a także określenie

²⁰ Gesetz zur Aufsicht über Märkte für Kryptowerte (Kryptomärkteaufsichtsgesetz - KMAg), BGBl. 2024 I Nr. 438, S. 2 ze zm., tekst w j. niemieckim, <https://www.gesetze-im-internet.de/kmag/BJNR1B60B0024.html>.

²¹ Decreto legislativo 5 settembre 2024, n. 129. Adeguamento della normativa nazionale al regolamento (UE) 2023/1114 del Parlamento europeo e del Consiglio, del 31 maggio 2023, relativo ai mercati delle crypto-attività e che modifica i regolamenti (UE) n. 1093/2010 e (UE) n. 1095/2010 e le direttive 2013/36/UE e (UE) 2019/1937, GU n.215 del 13-09-2024, tekst w j. włoskim, <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legislativo:2024-09-05;129>.

²² Wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ustawy o rynku kryptoaktywów z dnia 1 grudnia 2025 r., s. 10–11; dostępny na stronie: <https://www.prezydent.pl/prawo/ustawy-zawetowane/weto-do-ustawy-o-rynku-kryptoaktywow,111337>.

²³ Informacje legislacyjne dostępne na stronie Sejmu RP dotyczącej rządowego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów (druk sejmowy nr 2064 Sejmu RP X kadencji), dostępne na stronie: <https://www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/druk.xsp?nr=2064>.

sankcji za niewykonanie obowiązków i doprecyzowanie, w niezbędnym zakresie, obowiązków podmiotów prowadzących działalność i świadczących usługi w obszarze kryptoaktywów, wynikających z rozporządzenia MiCA. Z punktu widzenia rozporządzenia MiCA wprowadzenie ustawy realizującej te cele jest konieczne. W szczególności warto zauważyć, że art. 93 rozporządzenia MiCA nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia właściwego organu odpowiedzialnego za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w tym rozporządzeniu, a zgodnie z art. 94 rozporządzenia MiCA państwa członkowskie są zobowiązane do wyposażenia organów nadzoru w rozległe kompetencje nadzorcze i dochodzeniowe, które zapewnią skuteczne sprawowanie publicznoprawnego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w sposób zgodny z rozporządzeniem unijnym. W związku z tym projekt wyznacza KNF jako organ właściwy do sprawowania publicznoprawnego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w Polsce (art. 56 ust. 1 projektu), co nie budzi zastrzeżeń, przy czym można zauważyć, że pewne kompetencje nadzorcze przyznano również Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, który może np. wystąpić do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego (art. 63 ust. 1 projektu).

Niezależnie od powyższego, projekt reguluje również publicznoprawne obowiązki dostawców usług płatniczych i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów związane z transferami środków pieniężnych oraz kryptoaktywów, zmierzające do przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W tym zakresie projekt ukierunkowany jest na dostosowanie przepisów prawa polskiego do rozporządzenia ToFR, a także do wdrożenia zmian wprowadzonych tym rozporządzeniem w przepisach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (ang. *Anti-Money Laundering Directive*, dalej: dyrektywa AML)²⁴. Realizacja tego celu następuje głównie przez nowelizację ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (dalej także: u.p.p.p.)²⁵, którą przewidziano w art. 155 projektu.

Rozporządzenie ToFR reguluje informacje towarzyszące transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz wprowadza tzw. zasadę podróży (*travel rule*), nakładającą na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów obowiązek gromadzenia i udostępniania danych dotyczących stron transakcji w celu umożliwienia śledzenia przepływów finansowych z myślą o zwalczaniu prania pieniędzy oraz przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu. Projekt w tym obszarze również wyznacza organy właściwe do monitorowania przestrzegania rozporządzenia ToFR oraz do wymiany informacji z organami innych państw członkowskich, wprowadza system kar i środków administracyjnych za naruszenia przepisów rozporządzenia ToFR, aktualizuje terminologię w ustawach krajowych, np. wprowadza pojęcie „kryptoaktywa” zamiast pojęcia „walut wirtualnych”. Projekt

²⁴ Dz. Urz. UE L 141 z 5.6.2015, s. 73, ze zm.

²⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 644.

wdraża zmiany w dyrektywie AML, wprowadzone do niej przez art. 38 rozporządzenia ToFR, polegające na włączeniu dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do kategorii instytucji finansowych. Skutkuje to objęciem tych podmiotów statusem instytucji obowiązanych na gruncie krajowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Oznacza to rozszerzenie zakresu reglamentacji publicznoprawnej, lecz w sposób wymagany przepisami prawa unijnego.

Projekt przewiduje nowelizację szeregu ustaw, w tym Prawa bankowego²⁶ oraz ustawy o usługach płatniczych²⁷, w celu zapewnienia spójności regulacji rynku kryptoaktywów z istniejącym systemem finansowym, a także umożliwienia tradycyjnym instytucjom finansowym prowadzenia działalności na rynku kryptoaktywów. Przykładowo, art. 137 ust. 1 projektu dopuszcza banki do prowadzenia działalności w zakresie emisji tokenów powiązanych z aktywami oraz tokenów będących e-pieniędzem. W celu zapewnienia spójności z istniejącym systemem finansowym w projekcie odwołano się również do szeregu aktów prawa unijnego, np. rozporządzenia (UE) 2022/2065 (aktu o usługach cyfrowych)²⁸ w zakresie definicji dostawców usług hostingowych (art. 2 pkt 2 projektu) oraz do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w zakresie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych²⁹, stosowanego przy określaniu planów naprawy dla banków emitujących tokeny (art. 40 ust. 6 projektu).

Projekt przewiduje również likwidację dotychczasowego rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, prowadzonego przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach, z dniem 2 lipca 2026 r., na podstawie art. 129m-129x ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (art. 155 pkt 18 projektu). W jego miejsce ma zostać wprowadzony znacznie bardziej restrykcyjny system nadzorczy, oparty na przepisach rozporządzenia MiCA.

Całościowo można ocenić, że projektowana regulacja jest potrzebna, ponieważ tworzy krajową „infrastrukturę prawną” dla stosowania pakietu rozporządzeń MiCA i ToFR, a także integruje kryptoaktywa z istniejącym systemem finansowym w Polsce, wprowadzając zmiany w szeregu kluczowych ustaw regulujących tradycyjny rynek finansowy, procedury sądowe i mechanizmy nadzorcze. Projekt wdraża ponadto zmiany związane z nowym reżimem śledzenia transferów aktywów, ustanowionym rozporządzeniem ToFR w miejsce reżimu wynikającego z rozporządzenia (UE) 2015/847³⁰, który obecnie obejmuje również aktywa wirtualne (kryptoaktywa). Przepisy rozporządzeń MiCA oraz ToFR weszły już

²⁶ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, Dz. U. 2024 r. poz. 1646, ze zm.

²⁷ Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, Dz. U. z 2025 r. poz. 611, ze zm.

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r., s. 1, ze zm.

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013 r., s. 1, ze zm.

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006, Dz. Urz. UE L 141 z 5.6.2015, s. 1, ze zm.; rozporządzenie to traci moc z dniem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia 2023/1113.

w życie. Od stycznia 2025 r. powinny być one stosowane w państwach członkowskich w pełnym zakresie.

Zauważyć należy, że rozporządzenie MiCA przewiduje warunki „przejścia” do nowego reżimu regulacyjnego dla podmiotów dotychczas działających na rynku, ale możliwość skorzystania z tych rozwiązań ostatecznie wygasa z dniem 1 lipca 2026 r. Dostawcy usług, którzy prowadzili działalność zgodnie z prawem krajowym przed dniem 30 grudnia 2024 r., mogą kontynuować świadczenie usług na dotychczasowych zasadach do czasu uzyskania albo odmowy uzyskania nowego zezwolenia, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2026 r. (art. 143 ust. 3 rozporządzenia MiCA). W związku z nowym reżimem regulacyjnych wynikającym z prawa unijnego od dnia 30 grudnia 2024 r. niemożliwe jest dokonywanie nowych wpisów podmiotów do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych³¹.

Przepisy projektu zasadniczo koncentrują się na problematyce publicznoprawnej. W projekcie występują wprawdzie również regulacje o charakterze prywatnoprawnym, przykładowo dotyczące ustanowienia zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach (art. 11 projektu), ale mają one charakter incydentalny i jest ich niewiele. Nie można jednak oczekiwać, że projekt będzie w sposób wyczerpujący regulował całość problematyki związanej z funkcjonowaniem rynku kryptoaktywów. Zachodzi konieczność licznych odwołań do innych, już obowiązujących regulacji prawnych. Należy mieć na uwadze, że definicja kryptoaktywa zawarta w rozporządzeniu MiCA jest bardzo szeroka pod względem przedmiotowym i obejmuje zróżnicowane stosunki prawne, o ile tylko znajdują one cyfrowe odwzorowanie i są nawiązywane i realizowane z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru (DLT)³². Wskazuje się zresztą, że rozszerzenie „spektrum środowisk”, w których mogą funkcjonować kryptoaktywa, wpisuje się w założenie zapewnienia neutralności technologicznej regulacji i dążenie do zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, co stanowi jedno z podstawowych *ratio legis* rozporządzenia MiCA (por. m.in. motywy 5 i 9 jego preambuły)³³. Z tego względu objęcie prywatnoprawnych aspektów funkcjonowania kryptoaktywów jedną ustawą byłoby niezwykle trudne, a może nawet niemożliwe. Rozwiązaniem bardziej

³¹ Komunikat Izby Administracji Skarbowej w Katowicach dotyczący rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, dostępny na stronie: <https://www.slaskie.kas.gov.pl/izba-administracji-skarbowej-w-katowicach/zalatwianie-spraw/rejestr-dzialalnosci-w-zakresie-walut-wirtualnych>.

³² Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydawania i obrotu kryptoaktywami z 10 XII 2020 r., s. 6, definiuje kryptoaktywo jako „cyfrowe odwzorowanie relacji zachodzących pomiędzy uczestnikami sieci DLT, któremu w ramach tej sieci można przypisać uprawnienia o zróżnicowanym charakterze, w tym np. uprawnienia o charakterze majątkowym”, które „może być akceptowane przez inne podmioty rynkowe oraz stać się między tymi podmiotami przedmiotem obrotu jako zapisane z wykorzystaniem zabezpieczeń kryptograficznych przy wykorzystaniu technologii DLT (w tym blockchain), w ramach którego wiązka uprawnień związana z kryptoaktywem może przybrać postać określaną jako token”, dokument dostępny na stronie: https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stanowisko_UKNF_ws_wydawania_i_obrotu_kryptoaktywami_71794.pdf. Jak wskazuje K. Wosiak zastosowana technologia staje się istotnym elementem wpływającym na prawny status dobra majątkowego. Jednocześnie autor ten zwraca uwagę na problematyczność „otwarcia” definicji kryptoaktywów na technologie „podobne do” technologii rozproszonego rejestru – K. Wosiak, *Status kryptoaktywów w MiCA* [w:] *Kryptoaktywa jako papiery wartościowe*, op.cit., rozdz. II, § 1, ak. 4.

³³ K. Wosiak, ibidem.

racjonalnym i systemowo spójnym jest wydanie ustawy o sprawowaniu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów i nowelizacja istniejących aktów prawnych w tym zakresie. Na marginesie można zauważyć, że z tego względu może budzić wątpliwości regulacja wspomnianego art. 11 projektu. Przepis ten może bowiem sprawiać wrażenie, jakby ustanawiał szczególne, odrębne zasady tworzenia zabezpieczeń na kryptoaktywach, podczas gdy z kryptoaktywami mogą wiązać się różnorodne uprawnienia majątkowe i możliwość ustanawiania zabezpieczeń na tych prawach, czy to w drodze umów stron (zabezpieczenia kontraktowe), czy to w drodze orzeczeń sądowych (zabezpieczenia procesowe), powinna wynikać z odrębnych regulacji, np. z kodeksu cywilnego oraz kodeksu postępowania cywilnego. Natomiast w ustawie o rynku kryptoaktywów mogą zostać określone związane z tymi zabezpieczeniami obowiązki publicznoprawne dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, jak to przewiduje art. 12 projektu.

W związku z powyższym należy również mieć na względzie, że projekt nie ma charakteru aktu samoistnie i kompleksowo regulującego rynek kryptoaktywów, lecz pełni funkcję wykonawczą w tym sensie zapewniając skuteczne stosowanie rozległego prawodawstwa unijnego, o którym była mowa. Podstawowe znaczenie ma obecność rozporządzeń unijnych w regulowanej dziedzinie, które wyznaczają zakres i granice dla krajowych działań legislacyjnych. Zasadniczo niedopuszczalne jest powtarzanie w prawie krajowym regulacji, które zostały już zawarte w rozporządzeniu unijnym. Normy zawarte w rozporządzeniach unijnych mają charakter kompletny i nie wymagają dalszej konkretyzacji przez organy państw członkowskich, chyba że jest to niezbędne dla zapewnienia ich skutecznego i bezpośredniego stosowania przez te organy. Natomiast z treści rozporządzeń unijnych mogą wynikać upoważnienia do wydawania dalszych przepisów przez państwa członkowskie. Analiza przepisów rozporządzeń MiCA i ToFR pozwala uznać, że zakres spraw pozostawionych do uregulowania państwom członkowskim jest rozległy.

W wymiarze językowym należy stwierdzić, że przepisy projektu są trudne w odbiorze. Wiele z nich cechuje się bardzo rozbudowaną treścią i kazuistycznym charakterem, co oznacza, że zawierają regulacje o wysokim stopniu szczegółowości. Projektodawca posługuje się licznymi ustępami i punktami w obrębie poszczególnych artykułów (zob. np. art. 20 ust. 1 projektu), co prowadzi do powstania bardzo gęstej struktury normatywnej. Klarowność regulacji dodatkowo osłabia znaczna liczba odesłań do prawa unijnego. W konsultacjach społecznych zwrócono uwagę, że projekt jest zbyt obszerny i skomplikowany, miejscami niezrozumiany³⁴.

Projekt – jak wspomniano – ma charakter wykonawczy, to znaczy służy zapewnieniu stosowania rozległego prawodawstwa unijnego dotyczącego kryptoaktywów. W związku z tym odesłania do norm prawa unijnego zawarte w projekcie są co do zasady uzasadnione. Nie powinno się jednak powtarzać w ustawie krajowej norm prawa unijnego, które są bezpośrednio skuteczne (§ 4

³⁴ ID ankiet: 94489, 101676.

ust. 2 i 3 Zasad techniki prawodawczej³⁵). Niedopuszczalne jest powielanie w projekcie treści rozporządzeń unijnych. Przepisy rozporządzeń unijnych nie podlegają transpozycji ani „wprowadzaniu” do krajowych porządków prawnych i co do zasady mogą stanowić samoistną podstawę kształtowania sytuacji prawnej jednostki, o ile spełniają przesłanki bezpośredniej skuteczności, tj. są wystarczająco precyzyjne i bezwarunkowe, a możliwość ich stosowania nie została uzależniona od podjęcia dalszych działań przez instytucje UE albo państwa członkowskie³⁶. Często rozporządzenia unijne zawierają normy prawa materialnego, pozostawiając jednocześnie państwom członkowskim uregulowanie kwestii organizacyjnych i proceduralnych, niezbędnych dla skutecznego wykonywania rozporządzenia, zgodnie z zasadami tzw. autonomii instytucjonalnej i proceduralnej państw członkowskich Unii Europejskiej³⁷. Z treści rozporządzenia unijnego powinna jednak wynikać potrzeba uregulowania określonych spraw w prawie krajowym.

Analiza przepisów rozporządzeń MiCA i ToFR prowadzi do wniosku, że państwa członkowskie są zobowiązane do wskazania organów właściwych do sprawowania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów i do wydawania zezwoleń, a także do wyposażenia organów nadzoru w szeroki zakres kompetencji nadzorczych i dochodzeniowych (zob. np. art. 94 rozporządzenia MiCA). Do ich obowiązków należy również ustanowienie systemu sankcji (zob. np. art. 111 rozporządzenia MiCA oraz art. 28 rozporządzenia ToFR), a także opublikowanie kryteriów oceny wiedzy i umiejętności personelu dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z rozporządzeniem ToFR prawodawca krajowy zobowiązany jest do określenia wymogów proceduralnych, zgodnie z którymi dostawcy usług płatniczych oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów mają udzielać odpowiedzi na zapytania organów odpowiedzialnych za zwalczanie prania pieniędzy w państwie ich siedziby (art. 24 rozporządzenia ToFR). Nadto należy mieć na uwadze, że rozporządzenie ToFR zmieniło dyrektywę AML, w związku z czym państwa członkowskie UE są zobowiązane do wdrożenia zmienionych przepisów tej dyrektywy do prawa krajowego, co stanowi sytuację odmienną niż w przypadku rozporządzeń unijnych. W konsekwencji rozporządzenie ToFR wymusza w szerokim zakresie nowelizację krajowych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, w szczególności poprzez uwzględnienie nowych kategorii dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

W związku z obowiązującym prawem unijnym w dziedzinie kryptoaktywów należy przyznać, że opracowanie ustawy mającej na celu zapewnienie stosowania rozporządzeń unijnych i dyrektywy AML stanowi bardzo duże wyzwanie legislacyjne. Przygotowanie takiej ustawy musi być poprzedzone wnikliwą analizą przepisów unijnych, w tym w szczególności oceną bezpośredniej skuteczności norm zawartych w rozporządzeniach unijnych, oraz ustaleniem zakresu dopuszczalnej ingerencji

³⁵ Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, Dz. U. z 2016 r. poz. 283.

³⁶ Na temat bezpośredniego skutku norm prawa Unii Europejskiej zob. S. Biernat, *Źródła prawa Unii Europejskiej* [w:] J. Barcz (red.), *Prawo Unii Europejskiej*, Warszawa 2006, s. 1-277.

³⁷ S. Biernat, *Źródła prawa Unii Europejskiej* [w:] J. Barcz (red.), *Prawo Unii Europejskiej*, Warszawa 2006, s. 1-200.

prawodawcy krajowego. Konieczne jest również przeprowadzenie całościowego przeglądu obowiązującego prawodawstwa krajowego w obszarze kryptoaktywów. Obecność rozporządzeń unijnych stwarza dodatkowe wymagania i musi zasadniczo zmienić podejście regulacyjne prawodawcy krajowego. Nie można dążyć do wyczerpującego uregulowania danej dziedziny w ustawie krajowej, ale do wprowadzenia regulacji uzupełniającej, wynikającej z treści rozporządzeń unijnych. Rozporządzenie unijne co prawda nie wyklucza wprowadzania w państwach członkowskich dodatkowych regulacji w zakresie nieobjętym jego zakresem, niemniej należy zachować szczególną ostrożność, ponieważ dodatkowa regulacja krajowa może zostać uznana za niezgodną z rozporządzeniem unijnym, a przepisy krajowe sprzeczne z rozporządzeniem unijnym muszą zostać uchylone³⁸. Dobrym przykładem jest sprawa rozstrzygnięta wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 3 maja 2011 r., C-375/09³⁹, dotycząca zgodności z rozporządzeniem unijnym art. 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Trybunał uznał wówczas, że z uwagi na treść art. 5 akapit drugi rozporządzenia nr 1/2003 niedopuszczalne było przyznanie Prezesowi UOKIK przez prawodawcę krajowego dodatkowej kompetencji polegającej na wydawaniu decyzji stwierdzającej brak naruszenia prawa.

Projekt jest bardzo obszerny – obejmuje łącznie 166 artykułów, licząc wraz z przepisami przejściowymi, dostosowującymi i przepisami końcowymi. Tak znaczna objętość projektu, zestawiona z rozbudowanymi rozporządzeniami unijnymi, może powodować wątpliwości, czy nie wprowadza on regulacji nadmiarowych lub nadmiernie skomplikowanych, czy w projekcie w wystarczający sposób dąży się do syntetyczności regulacji, a więc postępuje zgodnie z § 5 Zasad techniki prawodawczej. Zjawisko polegające na nadmiernym lub zbyt rozbudowanym wdrażaniu prawa Unii Europejskiej do porządków krajowych określa się mianem „gold-platingu” i jest ono identyfikowane zarówno w literaturze przedmiotu, jak i w dokumentach politycznych⁴⁰. Zjawisko to wywołuje ryzyko, że przedsiębiorcy zdecydują się na prowadzenie działalności w ramach reżimów nadzorczych innych państw członkowskich UE. Może to wystąpić, zważywszy, że rozporządzenie MiCA przewiduje tzw. paszport europejski, tj. mechanizm, w ramach którego zezwolenie udzielone w jednym państwie członkowskim Unii umożliwi dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzenie działalności na terytorium całej Unii (art. 59

³⁸ Ibidem.

³⁹ Wyrok TSUE z 3 V 2011 r., *Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko Tele2 Polska sp. z o.o. (obecnie Netia S.A.)*, C-375/09, Zb.Orz. 2011, s. I-3055.

⁴⁰ W odniesieniu do polskiego prawa rynku kapitałowego zjawisko „gold platingu” zidentyfikowano w raporcie CFA Society Poland pt. *Gold-plating w prawie polskiego rynku kapitałowego*, 2021, dokument dostępny na stronie: https://cfapoland.org/application/media/images/pdf_pliki/2021-gold-plating-polski-rynek-kapitalowy.pdf.

ust. 7 rozporządzenia MiCA)⁴¹. W konsultacjach społecznych projektu⁴² wielu ich uczestników wyraziło obawę, że ustawa będzie skutkować „odpływem” firm z Polski⁴³. Nadmierne regulacje krajowe mogą stanowić również przeszkodę z perspektywy funkcjonowaniu rynku wewnętrznego UE, prowadząc do jego fragmentacji. Ryzyko to zostało dostrzeżone także w aktualnych dokumentach politycznych Komisji Europejskiej, w których akcentuje się potrzebę przeciwdziałania nadmiernej regulacji w celu zwiększenia konkurencyjności gospodarki europejskiej oraz ograniczenia zjawiska „gold-platingu”⁴⁴.

Po drugie, rozbudowana objętość projektu może rodzić wątpliwości co do tego, czy w sposób właściwy uwzględniono treść licznych aktów prawa unijnego dotyczących problematyki kryptoaktywów, nie tylko rozporządzeń MiCA i ToFR. Należy bowiem zauważyć, że niektóre kryptoaktywa stanowią pieniądź elektroniczny⁴⁵, a więc mają do nich zastosowanie przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE⁴⁶, a także ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych⁴⁷. Istnieją również kryptoaktywa, które kwalifikują się jako instrumenty finansowe w rozumieniu prawa rynków finansowych, a tym samym podlegają regulacjom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi⁴⁸ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE⁴⁹.

⁴¹ W tym kontekście mówi się o ryzyku tzw. arbitrażu regulacyjnego, rozumianego jako sytuacja, w której podmioty gospodarcze wykorzystują różnice w systemach prawnych poszczególnych państw lub luki w przepisach w celu prowadzenia działalności w jurysdykcjach, w których wymogi regulacyjne są najłagodniejsze, a koszty nadzoru najniższe. Warto zauważyć, że ryzyko arbitrażu regulacyjnego stanowiło jedną z przesłanek wprowadzenia rozporządzeń MiCA oraz ToFR (zob. motywy 5 rozporządzenia MiCA). Szerzej na ten temat K. Wosiak, *Status kryptoaktywów w MiCA [w:] Kryptoaktywa jako papiery wartościowe. Perspektywa prywatnoprawna i regulacyjna*, 2025, rozdz. II, § 1, ak. 4.

⁴² ID ankiet: 94457, 101419, 93453, 100501, 94614.

⁴³ Odmawiając podpisania ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów, której treść jest niemal identyczna z projektem, którego dotyczy niniejsza opinia, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wyraził również obawę, że ustawa ta może prowadzić do stworzenia nieuzasadnionych barier wejścia na rynek, zniechęcając przedsiębiorców do wdrażania innowacyjnych rozwiązań lub skłaniając ich do wyboru innych jurysdykcji, korzystniejszych pod względem regulacyjnym – Wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ustawy o rynku kryptoaktywów z dnia 1 grudnia 2025, op.cit., s. 5.

⁴⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 21 maja 2025 r., *Pojedynczy rynek: nasza europejska wspólna gospodarka w niepewnym świecie. Strategia uczynienia Jednolitego Rynku prostym, bezproblemowym i silnym*, COM(2025) 500 final, s. 6; w strategii tej zwrócono uwagę, że przedsiębiorstwa i obywatele UE stale zgłaszają przepisy krajowe, które nieproporcjonalnie ograniczają podstawowe wolności gwarantowane Traktatami lub tworzą szkodliwe bariery gospodarcze na jednolitym rynku.

⁴⁵ Wprost rozporządzenie MiCA stanowi, że tokeny będące e-pieniędzem uznaje się za pieniądź elektroniczny w rozumieniu dyrektywy 2009/110/WE – art. 48 ust. 2 rozporządzenia MiCA.

⁴⁶ Dz. Urz. UE L 267 z 10.10.2009, s. 7, ze zm.

⁴⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 611, ze zm.

⁴⁸ Dz. U. z 2024 r. poz. 722, ze zm.

⁴⁹ Dz. Urz. UE L 173 z 12.6.2014, s. 349, ze zm.

Po trzecie, znaczna objętość projektu wywołuje wątpliwości co do tego, czy nie ingeruje on nadmiernie w konstytucyjnie chronione prawa podmiotowe jednostek. W konsultacjach społecznych wyrażono ocenę, że przepisy projektu są zbyt restrykcyjne⁵⁰. Należy mieć bowiem na względzie, że jeżeli prowadzenie działalności zarobkowej związanej z kryptoaktywami jest legalne, a same kryptoaktywa mogą być przedmiotem transakcji prawnych – co nie budzi wątpliwości w świetle obowiązujących regulacji prawnych (zob. np. art. 2 ust. 2 pkt 26 u.p.p.p.) – to taka działalność korzysta z konstytucyjnych gwarancji wolności działalności gospodarczej (art. 20 i art. 22 Konstytucji). W konsekwencji może ona podlegać reglamentacji przez prawodawcę, z tym zastrzeżeniem, że ograniczenia podejmowania, wykonywania oraz zakończenia tego rodzaju działalności są dopuszczalne wyłącznie na podstawie ustawy, jedynie ze względu na ważny interes publiczny oraz z poszanowaniem zasady proporcjonalności ingerencji prawnej w stosunku do realizowanego interesu publicznego (zob. art. 31 ust. 3 Konstytucji). W tym kontekście można stwierdzić, że projekt przewiduje rozbudowane środki nadzoru administracyjnego w stosunku do podmiotów oferujących kryptoaktywa, podmiotów ubiegających się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentów kryptoaktywów oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, jak również zmianę systemu nadzoru nad podmiotami prowadzącymi działalność na rzecz spółek lub trustów w rozumieniu u.p.p.p., zakładając tym samym daleko idącą reglamentację publicznoprawną.

Ponadto, jeżeli za kryptoaktywami kryją się prawa majątkowe, to ograniczenia dotyczące dysponowania nimi, w tym ich zbywania, powinny być oceniane z perspektywy art. 64 Konstytucji, który statuuje ochronę nie tylko własności, lecz także „innych praw majątkowych”, w tym także praw o charakterze zobowiązaniowym. Z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wynika, że prawom majątkowym innym niż własność Konstytucja udziela ochrony nie w odniesieniu do ich konkretnego zakresu i treści, lecz do samego ich istnienia w kształcie określonym w odpowiednich regulacjach ustawowych⁵¹. Zarazem jednak z orzecznictwa TK związanego z art. 64 ust. 2 Konstytucji wynika, że na ustawodawcy zwykłym spoczywa zarówno pozytywny obowiązek ustanowienia przepisów i procedur zapewniających ochronę prawną prawom majątkowym, jak i obowiązek negatywny powstrzymania się od przyjmowania regulacji, które mogłyby pozbawić te prawa ochrony prawnej albo ochronę tę w istotny sposób ograniczyć⁵². Obowiązki państwa w tym zakresie odnoszą się zarówno do płaszczyzny materialnoprawnej, jak i proceduralnej. Ustawodawca powinien zatem ukształtować odpowiednie procedury oraz środki prawne zapewniające ochronę własności i innych praw majątkowych, przy czym do podstawowych instrumentów tej ochrony

⁵⁰ ID ankiety: 101676.

⁵¹ Zob. wyrok TK z 2 VI 1999 r., sygn. akt K 34/98, OTK ZU 1999, nr 5, poz. 94; wyrok TK z 22 V 2013 r., sygn. akt P 46/11, OTK-A 2013, nr 4, poz. 42, pkt 1.2.2 uzasadnienia prawnego.

⁵² Wyroki TK z: 13 IV 1999 r., sygn. akt K 36/98, OTK ZU 1999, nr 3, poz. 40; 2 VI 1999 r., sygn. akt K 34/98, op.cit.; z 14 III 2006 r., sygn. akt SK 4/05, OTK-A 2006, nr 3, poz. 29, pkt 8 uzasadnienia prawnego.

należy prawo do sądu, gwarantowane w art. 45 oraz art. 77 ust. 2 Konstytucji⁵³. W zakresie stosunków zobowiązaniowych, istniejących w relacjach inter partes, wskazuje się, że ochrona praw majątkowych musi uwzględniać interesy obu stron stosunku prawnego⁵⁴.

Można stwierdzić, że wyłaniający się z rozporządzeń MiCA i ToFR model środków administracyjnych i sankcyjnych opiera się na szerokiej władzy dyskrecjonalnej organów nadzoru, to znaczy możliwości podejmowania zróżnicowanych rozstrzygnięć na etapie stosowania prawa⁵⁵. Przykładowo, zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. v rozporządzenia MiCA, organy nadzoru powinny posiadać uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe polegające „na zastosowaniu dowolnego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, emitent tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniędzem lub dostawca usług w zakresie kryptoaktywów przestrzegali przepisów niniejszego rozporządzenia, włącznie z żądaniem zaprzestania wszelkich praktyk lub postępowania, które właściwy organ uznaje za sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem”. Względy pragmatyczne skłaniałyby zatem do zastosowania w projekcie techniki legislacji polegającej na powierzeniu organom nadzoru ogólnej kompetencji do stosowania środków niezbędnych do osiągnięcia celów regulacyjnych zakładanych w rozporządzeniach unijnych. Przykładowo taką techniką posłużono się w art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów⁵⁶, w którym postanowiono, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może w decyzji, w celu zaniechania stosowania praktyki ograniczającej konkurencję lub usunięcia jej skutków, nakazać zastosowanie rozmaitych środków, których katalog nie ma charakteru zamkniętego, a których dobór mieści się w granicach jego uznania administracyjnego⁵⁷. Podobnie można byłoby powierzyć KNF kompetencję do stosowania środków w celu zapewnienia zaniechania naruszeń lub usunięcia skutków zachowań niezgodnych z przepisami rozporządzeń unijnych i wydanymi na ich podstawie aktami delegowanymi i wykonawczymi. Taką techniką posłużono się zresztą w omawianym projekcie przez zaproponowanie ogólnej kompetencji w nowelizacji art. 45a u.p.p.p. w związku z implementacją dyrektywy AML (art. 155 pkt 9 projektu). Niemniej jednak zastosowanie tej techniki rodzi poważne wątpliwości z punktu widzenia określoności przepisów prawa i pewności prawa, a więc zasad konstytucyjnych. Z art. 2 Konstytucji wynika bowiem nakaz przestrzegania przez ustawodawcę zasad prawidłowej legislacji, a nakaz ten jest funkcjonalnie związany z zasadami pewności i bezpieczeństwa prawnego oraz ochrony zaufania do państwa i stanowionego

⁵³ Zob. wyrok TK z 14 III 2006 r., sygn. akt SK 4/05, op.cit., pkt. 8, ak. 3 uzasadnienia prawnego.

⁵⁴ Wyrok TK z 22 V 2013 r., sygn. akt P 46/11, op.cit.

⁵⁵ Pojęciem władzy dyskrecjonalnej można objąć wszelkie przejawy niezdeterminowania prawnego działań administracji, tzw. luzy decyzyjne; zob. np. M. Jędrzejczak, *Władza dyskrecjonalna organów administracji publicznej*, 2021, rozdz. I *Pojęcie dyskrecjonalności administracyjnej*, § 3.

⁵⁶ Dz. U. z 2025 r. poz. 1714.

⁵⁷ Na gruncie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów przyjmuje się, że katalog środków nadzorczych ma charakter otwarty – A. Stawicki, A. Zawłocka-Turno [w:] E. Stawicki (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, wyd. II, Warszawa 2016, komentarz do art. 10, pkt 4.1, ak. 2.

przez nie prawa. Naruszeniem wymagań konstytucyjnych dotyczących poprawnej legislacji jest w szczególności niejasne i nieprecyzyjne sformułowanie przepisu, które rodzi niepewność jego adresatów co do przysługujących im praw i ciążących na nich obowiązków, czy też stwarza szerokie pole dla dowolności działania organów stosujących prawo, istotnie zwiększając ryzyko bezpodstawnego stosowania sankcji⁵⁸. Jest wprawdzie dopuszczalne posługiwanie się w prawie pojęciami niedookreślonymi oraz pozostawienie organom administracji publicznej ustalonego zakresu władzy dyskrecjonalnej dla zapewnienia elastyczności działania, ale pod pewnymi warunkami. Stosowanie takich konstrukcji normatywnych musi być w szczególności równoważone odpowiednimi gwarancjami proceduralnymi, zapewniającymi należytą ochronę praw jednostki. Inaczej przedstawia się sytuacja w przypadku przepisów sankcyjnych, np. zawartych w art. 100 projektu, w przypadku których standard określoności jest wyższy. W odniesieniu do nich wymaga się, aby zarówno hipoteza, jak i dyspozycja normy zostały sformułowane w ustawie jednoznacznie, precyzyjnie.

Ostatecznie można uznać, że w projekcie zasadniczo właściwie zastosowano technikę szczegółowej regulacji kompetencji organów nadzoru, co jednak negatywnie wpływa na klarowność i zwięzłość regulacji. Zarazem w projekcie dostrzegalne jest napięcie pomiędzy potrzebą zachowania precyzji legislacyjnej a koniecznością zapewnienia organom państwa szerokiej możliwości działania w związku z treścią rozporządzeń unijnych. W konsekwencji w projekcie występują również regulacje posługujące się pojęciami ogólnymi, jak i takie, które pozostawiają organom nadzoru szeroki zakres władzy. Wśród nich znajdują się jednak także regulacje, które nie zawierają adekwatnych zabezpieczeń proceduralnych dla zainteresowanych stron. Przykładem mogą być przepisy dotyczące rejestrowania, blokowania i usuwania domen internetowych, a także wstrzymywania transakcji, o których będzie mowa w dalszej części opinii.

Odnosząc się do kwestii szczegółowych, można stwierdzić, że w projekcie występują regulacje, które wydają się zbędne, w szczególności w świetle treści rozporządzeń MiCA i ToFR. Przykładowo znaczna część regulacji zawartej w art. 4 projektu, dotyczącej poradnictwa i informacji o usługach w zakresie kryptoaktywów, wydaje się nadmiarowa wobec rozbudowanej regulacji art. 81 rozporządzenia MiCA. O ile pewne kwestie powinny zostać uregulowane w prawie krajowym (por. art. 81 ust. 7 rozporządzenia MiCA), o tyle art. 4 projektu sprawia wrażenie zbyt rozbudowanego. Nie wydaje się również potrzebny art. 86 ust. 1 projektu wobec treści art. 47 ust. 1 rozporządzenia MiCA, który sam w sobie może stanowić podstawę wydania decyzji przez właściwy organ. Zbędny wydaje się także art. 111 projektu, który w istocie powtarza treść art. 112 rozporządzenia MiCA. Podobnie art. 113 ust. 1 projektu, który jedynie odsyła do regulacji art. 114 rozporządzenia MiCA,

⁵⁸ Wyroki TK: z 12 IX 2005 r., sygn. akt SK 13/05, OTK-A 2005, nr 8, poz. 91; z 7 I 2004 r., sygn. akt K 14/03, OTK ZU 2004, nr 1/A, poz. 1; z 3 VI 2003 r., sygn. akt K 43/02, OTK ZU 2003, nr 6/A, poz. 49; z 11 XII 2002 r., sygn. akt SK 27/01, OTK ZU 2002, nr 7/A, poz. 93; z 30 X 2001 r., sygn. akt K 33/00, OTK ZU 2001, nr 7, poz. 217; z 17 X 2000 r., sygn. akt SK 5/99, OTK ZU 2000, nr 7, poz. 254; z 4 X 2000 r., sygn. akt P 8/00, OTK ZU 2000, nr 6, poz. 189; z 15 IX 1999 r., sygn. akt K 11/99, OTK ZU 1999, nr 6, poz. 116.

nie wnosi samodzielnej wartości normatywnej. W art. 3 projektu wskazano, że dokumenty związane z dokonywaniem czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów mogą być sporządzane w postaci elektronicznej, a oświadczenia takie spełniają wymóg formy pisemnej. Tymczasem z art. 78¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny⁵⁹ wynika możliwość składania oświadczeń woli w postaci elektronicznej, których doniosłość prawna jest równoważna oświadczeniom woli złożonym w formie pisemnej. Również z rozporządzenia eIDAS⁶⁰ wynika, że kwalifikowany podpis elektroniczny wywołuje skutek prawny równoważny podpisowi własnoręcznemu. Niepotrzebny wydaje się art. 33 ust. 1 projektu w świetle art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim⁶¹, tym bardziej że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółową treść wymaganych informacji (art. 42 ust. 4 oraz art. 84 ust. 4 rozporządzenia MiCA). Kazuistyczna, a zarazem zbędna, wydaje się regulacja art. 129k ust. 3 u.p.p.p. w brzmieniu nadawanym art. 155 pkt 17 projektu, skoro od lipca 2025 r. obowiązuje już art. 45a k.p.a., który wprowadza kompleksową regulację doręczeń pism osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej. Przepis ten przewiduje konstrukcję tzw. wtórnego adresata pisma i posługuje się fikcją prawną doręczenia, zapewniając tym samym skuteczność doręczeń bez potrzeby wprowadzania odrębnych, szczególnych rozwiązań w przepisach sektorowych.

Ogólnie przepisy projektu nie sprawiają jednak wrażenia „nadmiarowości regulacyjnej”, o której wspomniał Prezydent RP, odmawiając podpisania ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów⁶². Można raczej odnieść wrażenie, że to prawo unijne obejmuje kryptoaktywa zbyt rozbudowanym i skomplikowanym systemem regulacyjnym. System ten kształtują nie tylko wskazane już akty prawa unijnego, ale także akty wykonawcze i delegowane wydawane na podstawie rozporządzeń unijnych (zob. np. art. 139 rozporządzenia MiCA), oraz akty przyjmowane przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (zob. np. art. 97 rozporządzenia MiCA i art. 36 rozporządzenia ToFR). Z kolei prawodawca krajowy stoi przed bardzo trudnym zadaniem zapewniania stosowania tego systemu regulacyjnego.

Można natomiast odnieść wrażenie, że kierując się efektywnością prawa unijnego, w projekcie nie wprowadzono wystarczających gwarancji ochrony praw i interesów jednostki. Dla przykładu w art. 85 ust. 1 oraz art. 87 ust. 1 projektu postanowiono, że w określonych postępowaniach związanych z przepisami rozporządzenia MiCA możliwe jest odstępianie od zasady czynnego udziału strony

⁵⁹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, ze zm.

⁶⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE, Dz. Urz. UE L 257 z 28.8.2014, s. 73, ze zm.

⁶¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1556, ze zm.

⁶² Wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ustawy o rynku kryptoaktywów z dnia 1 grudnia 2025, op. cit., s. 4.

w postępowaniu administracyjnym, a decyzje Komisji wydawane w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu (art. 85 ust. 2 oraz art. 87 ust. 2 projektu). Można mieć wątpliwości, po pierwsze, czy w każdym przypadku działań podejmowanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 oraz art. 47 ust. 1 rozporządzenia MiCA konieczne jest nadanie decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności, bez potrzeby dokonania przez organ oceny konkretnej sytuacji faktycznej, jak ma to miejsce chociażby na gruncie art. 108 § 1 k.p.a. Po drugie, art. 10 § 2 k.p.a. już przewiduje sytuacje, w których z określonych względów dopuszczalne jest odstępianie od zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Zatem powstaje pytanie, dlaczego nie porzeczano na istniejących rozwiązaniach albo nie dookreślono materialnoprawnych przesłanek odstępstwa od ogólnych zasad. W wielu miejscach w projekcie przewiduje się, że decyzje w sprawach dotyczących środków nadzorczych lub administracyjnych sankcji pieniężnych mają podlegać natychmiastowemu wykonaniu (por. art. 96 ust. 9 oraz art. 114 ust. 2 projektu). Do takiego rozwiązania rozporządzenie MiCA odwołuje się znacznie rzadziej (por. art. 94 ust. 1 lit. h oraz u rozporządzenia MiCA). Pogłębia to wątpliwość, czy zachodzi potrzeba tak daleko idących „uproszczeń” w ramach sprawowania nadzoru nad podmiotami rynku kryptoaktywów.

W związku z wyżej wspomnianą odmową podpisania ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów przez Prezydenta RP można zauważyć, że art. 79 ust. 1 projektu przewiduje niższą niż w ustawie z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów stawkę służącą obliczeniu rocznej wpłaty emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Zamiast stawki 0,5% przyjęto stawkę 0,1%. Jednocześnie pozostawiono jako podstawę obliczenia wpłaty średnią arytmetyczną sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów, która została zakwestionowana przez Prezydenta RP jako mniej korzystna niż rozwiązania przyjęte w odniesieniu do emitentów tradycyjnych papierów wartościowych⁶³.

Projekt zawiera w art. 66-76 tożsame regulacje dotyczące rejestrowania, blokowania i usuwania domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia MiCA, jak te, które przewiduje ustawa z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów. Regulacje te zostały zakwestionowane przez Prezydenta RP, który odmówił podpisania ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów, zarzucając nieokreśloność przepisów, ryzyko arbitralnego działania organu administracyjnego i nieprawidłowości w stosowaniu tych regulacji⁶⁴. Można podzielić zarzut Prezydenta RP, iż przepis przewidujący możliwość wpisania domeny internetowej do rejestru ze względu na ogólnie zakreślony cel „zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód klientom lub posiadaczom kryptoaktywów”, zawarty w art. 67 pkt 2 projektu, jest niedookreślony, nie spełniając wymaganego standardu. W odniesieniu do przepisów dotyczących rejestrowania, blokowania i usuwania domen internetowych można zresztą sformułować dalsze zarzuty. Niedookreślony jest również art. 67 pkt 1

⁶³ Ibidem, s. 7-8.

⁶⁴ Ibidem, s. 10-13.

projektu, w którym mówi się ogólnie o „zezwoleniu albo posiadaniu innego uprawnienia na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114”, bez doprecyzowania, o jakie konkretnie zezwolenia lub uprawnienia chodzi. Powstaje zatem wątpliwość, czy przepis ten odnosi się do jakiegokolwiek zezwolenia lub uprawnienia przewidzianego w rozporządzeniu MiCA, czy też wyłącznie do tych zezwoleń i uprawnień, które wiążą się ze znamionami przestępstw, o których mowa w art. 69 projektu, regulującym wpis do Rejestru na podstawie art. 67 pkt 1 projektu. Z brzmienia art. 67 pkt 1 projektu zdaje się wynikać automatyzm wpisywania domen internetowych do Rejestru, zaś konstrukcja art. 67 pkt 2 sugeruje, że zawarty tam myślnik odnosi się wyłącznie do tego punktu. Wywołuje to wątpliwości odnośnie do zgodności z rozporządzeniem MiCA. W rozporządzeniu MiCA nie ma wprowadzić przepisu nakazującego stworzenie „rejestru domen”, lecz przewiduje ono przyznanie organom nadzorczym środków ingerencji w domeny internetowe oraz w dostęp do sieci internetowej. Niemniej jednak z art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia MiCA wynika, że środki te mają być stosowane „w braku innych skutecznych środków”, a więc w ostateczności. Zastrzeżenia budzi także treść art. 70 ust. 3 projektu, w którym sformułowanie żądania usunięcia domeny, wyłączenia lub ograniczenia dostępu do interfejsu internetowego nie zostało powiązane z przesłankami materialnoprawnymi. Z przepisu tego zdaje się wynikać, że sam wpis domeny internetowej do Rejestru jest wystarczający do żądania przez Komisję podjęcia dalszych środków interwencyjnych przez dostawcę usług hostingowych lub rejestratora domen. Należy przy tym zauważyć, że żądania Komisji formułowane na podstawie art. 70 ust. 3 projektu podlegają natychmiastowemu („niezwłocznemu”) wykonaniu, przy czym również w tym przypadku rygor natychmiastowej wykonalności nie został uzależniony od przesłanek interesu publicznego lub interesu strony. W końcu należy zauważyć, że prawem wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 projektu – którego skutkiem jest uzyskanie decyzji administracyjnej Komisji – objęto wyłącznie sytuacje blokady domeny na warunkach określonych w art. 67 ust. 2 projektu oraz usunięcia domeny na warunkach określonych w art. 70 ust. 4 w zw. z art. 70 ust. 3 pkt 2 projektu. Nie przewidziano możliwości wniesienia sprzeciwu w odniesieniu do żądań Komisji formułowanych na podstawie art. 70 ust. 3 pkt 1 lit. a i b projektu. W ten sposób osoby zainteresowane są pozbawione ochrony prawnej swoich interesów, również na drodze sądowej, podczas gdy gwarantowane w art. 45 ust. 1 Konstytucji prawo do sądu obejmuje między innymi prawo do uruchomienia procedury przed sądem w sprawach, w których rozstrzyga się o prawach lub sytuacji prawnej jednostki. Taka sytuacja ma miejsce w przypadkach, o których mowa w art. 70 ust. 3 projektu. Zgodnie z art. 113 ust. 1 rozporządzenia MiCA państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić, aby decyzje podejmowane przez organy nadzoru były należycie uzasadnione oraz podlegały prawu do odwołania się do sądu. Dodać można, że w konsultacjach społecznych wyrażono zarówno sprzeciw wobec zaproponowanego mechanizmu

blokowania domen, wskazując na wystarczający charakter ostrzeżeń, jak i poparcie dla tego mechanizmu⁶⁵.

Odmawiając podpisania ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów Prezydent RP zgłosił zastrzeżenia dotyczące konstrukcji blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego oraz wstrzymania transakcji, zwracając uwagę, że organ administracji publicznej nie powinien być wyposażony w tak daleko idące, samoistne kompetencje, pozbawione efektywnej kontroli⁶⁶. Przepisy o tożsamej treści jak w zawetowanej ustawie zawarto w art. 63-65 projektu. Regulacje te przewidują możliwość, na żądanie Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, blokowania rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego oraz wstrzymywania określonych transakcji. Przewodniczący KNF został uprawniony do ustanowienia blokady rachunku pieniężnego lub rachunku kryptoaktywów na okres 96 godzin, z możliwością żądania dalszego przedłużenia blokady na czas do sześciu miesięcy, jak również do żądania wstrzymania określonej transakcji na czas oznaczony, nie dłuższy niż sześć miesięcy (art. 63 ust. 7 projektu). Również w tym przypadku żądania Przewodniczącego KNF dotyczące dokonania blokady rachunku kryptoaktywów, rachunku pieniężnego lub wstrzymania określonej transakcji są natychmiast wykonalne. Co więcej, z treści art. 63 projektu wynika, że żądania te mogą być ponawiane przez Przewodniczącego KNF, w konsekwencji czego przewidziane ograniczenie czasowe ma w istocie charakter iluzoryczny.

Z art. 94 rozporządzenia MiCA wynika, że właściwe organy muszą posiadać rozległe uprawnienia m.in. do: zawieszenia świadczenia usług przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub do zobowiązania takiego dostawcy do zawieszenia świadczenia tych usług na okres każdorazowo nie dłuższy niż 30 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do podejrzenia naruszenia tego rozporządzenia (art. 94 ust. 1 lit. b i nast.), do zakazania świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w przypadku stwierdzenia naruszenia rozporządzenia (art. 94 ust. 1 lit. c), a także do zawieszenia świadczenia usług, jeżeli uznają, że obrót kryptoaktywami byłby szkodliwy dla interesów ich posiadaczy, w szczególności posiadaczy detalicznych (art. 94 ust. 1 lit. t). W związku z regulacjami dotyczącymi zakazu nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobiegania takim nadużyciom (rozdział VI), rozporządzenie MiCA przewiduje ponadto uprawnienia do żądania zamrożenia lub zajęcia aktywów albo zastosowania obu tych środków (art. 94 ust. 3 lit. f). Na tle rozporządzenia MiCA zwraca uwagę, że co do zasady mowa jest w nim o zawieszeniu świadczenia usług przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub o zobowiązaniu go do takiego zawieszenia na okres każdorazowo nie dłuższy niż 30 kolejnych dni roboczych (art. 94 ust. 1 lit. n i q). W projekcie przewiduje się możliwości wprowadzenia blokady rachunku lub wstrzymania transakcji na żądanie Przewodniczącego KNF na okres sięgający sześciu miesięcy, ale nie ma przeszkód, aby te żądania były ponawiane.

⁶⁵ ID ankiety: 100501, 94143.

⁶⁶ Wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ustawy o rynku kryptoaktywów z dnia 1 grudnia 2025, op. cit., s. 13-17.

Należy ponadto zauważyć, że projekt przewiduje możliwość wydawania natychmiast wykonalnych żądań blokady rachunków kryptoaktywów lub rachunków pieniężnych oraz żądań wstrzymania transakcji bez uprzedniego przeprowadzenia przez organ administracji postępowania wyjaśniającego z udziałem zainteresowanych stron. Odnośnie do blokady rachunków podobne rozwiązanie jak w projekcie występuje w art. 39 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (dalej: u.n.r.k.)⁶⁷, lecz w tamtym przypadku blokada rachunku może nastąpić na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu wskazanego w żądaniu i po przekazaniu żądania Przewodniczący Komisji jest zobowiązany do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i to prokurator może wydać zaskarżalne do sądu postanowienie o wstrzymaniu określonej transakcji lub dokonaniu blokady rachunku do 6 miesięcy, a Prokurator Krajowy może postanowić o przedłużeniu o kolejne 6 miesięcy (art. 40 ust. 1 i 2 u.n.r.k.). W projekcie żądaniu blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego towarzyszy wprowadzenie obowiązku wszczęcia przez Komisję postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 albo art. 91 ust. 1 rozporządzenia MiCA (art. 64 ust. 1 projektu), jednak – jak wynika z art. 64 ust. 2 projektu – wszczęciu tego postępowania towarzyszy automatyczne przedłużenie blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego do czasu wydania decyzji przez Komisję albo umorzenia postępowania.

Jeszcze inaczej została ukształtowana sytuacja żądania wstrzymania określonej transakcji na podstawie art. 63 ust. 7 projektu. Możliwość żądania wstrzymania transakcji nie została we wskazanym przepisie uzależniona od naruszenia konkretnych przepisów rozporządzenia MiCA, jak ma to miejsce w art. 63 ust. 1 projektu, ale od niedookreślonych przesłanek „bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami” oraz „zagrożenia interesów posiadaczy kryptoaktywów”. Żądaniu wstrzymania określonej transakcji przez Przewodniczącego Komisji nie towarzyszy – jak się wydaje – obowiązek wszczęcia postępowania administracyjnego przez Komisję. Treść art. 64 ust. 2 projektu pozwala uznać, że takie postępowanie zaledwie może zostać wszczęte. Projekt przewiduje możliwość zaskarżania rozstrzygnięć organu nadzoru do sądu administracyjnego (art. 63 ust. 8 oraz art. 65 ust. 3 projektu). Zwraca jednak uwagę, że w przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie art. 64 ust. 1 projektu blokada rachunku lub wstrzymanie transakcji ulega automatycznemu przedłużeniu, a więc dopiero decyzja kończąca to postępowanie będzie podlegać zaskarżeniu.

Zastrzeżenia można również zgłosić wobec zmian przewidzianych w odniesieniu do tzw. działalności na rzecz spółek lub trustów, stanowiącej działalność regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (dalej u.P.p.)⁶⁸, uregulowanej w rozdziale 11a u.p.p.p. Wątpliwości budzi zmiana art. 129b ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.p.p., polegająca na dodaniu wskazania, że działalność na rzecz spółek lub trustów może być wykonywana przez osobę

⁶⁷ Dz. U. z 2024 r. poz. 1161, ze zm.

⁶⁸ Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, ze zm.

fizyczną wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEIDG) albo przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). Jeśli działalność na rzecz spółek lub trustów jest działalnością regulowaną w rozumieniu u.P.p. (art. 129a ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.p.p.), to nie powinno budzić wątpliwości, że stanowi ona działalność gospodarczą. Wpisanie takiej działalności do rejestru działalności regulowanej nie zwalnia osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą z obowiązku wpisu do CEIDG, ani też nie zwalnia osób prawnych lub jednostek organizacyjnych z obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS. Trudno zatem zrozumieć, jakiemu celowi ma służyć wprowadzenie dodatkowego wymogu wpisu odpowiednio do CEIDG oraz rejestru przedsiębiorców KRS w art. 129b ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.p.p. Nadano przy tym znaczną doniosłość temu wymogowi, skoro zgodnie z art. 157 ust. 1 projektu jego niespełnienie w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy ma skutkować obligatoryjnym wykreśleniem z rejestru działalności regulowanej. Jego przyjęcie może prowadzić do istotnych wątpliwości interpretacyjnych, np. co do tego, czy osoba prawna niepodlegająca wpisowi do rejestru przedsiębiorców KRS może w ogóle wykonywać działalność na rzecz spółek lub trustów.

Zastrzeżenia budzi również rozszerzenie zakresu przesłanek obligatoryjnego wykreślenia podmiotu z rejestru działalności na rzecz spółek i trustów, przewidziane w art. 129k ust. 1 pkt 3 u.p.p.p. Dotyczy to w szczególności obowiązku wykreślenia podmiotu w sytuacji, gdy „dwukrotnie nie odpowiedział on na kierowane do niego żądanie w związku z kontrolą”. Przepis ten ma jednocześnie restrykcyjny i niejasny charakter, ponieważ nie precyzuje, o jakiego rodzaju żądania związane z kontrolą chodzi ani na czym konkretnie polega obowiązek udzielenia odpowiedzi. Nieuzasadniona wydaje się sankcja wykreślenia podmiotu z rejestru w przypadku odmowy przyjęcia albo niepodjęcia przez przedsiębiorcę kierowanego do niego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Zgodnie z art. 44 § 4 k.p.a. niepodjęcie przesyłki w terminie wiąże się z fikcją jej doręczenia, a po skutecznym doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli możliwe jest jej przeprowadzenie (art. 48 ust. 2 u.P.p.). Niedookreślony i nadmiernie rygorystyczny jest również przepis nakładający obowiązek wykreślenia podmiotu z rejestru działalności regulowanej w przypadku stwierdzenia „niespełniania przez podmiot warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów” (art. 129k ust. 1 pkt 3 lit. a projektu). Wykreślenie podmiotu z rejestru w tym trybie wiąże się z czasową niemożnością ubiegania się o ponowny wpis (art. 129k ust. 4 projektu). Tego rodzaju sankcja powinna być dopuszczalna jedynie w przypadku rażącego naruszenia prawa przez przedsiębiorcę albo w sytuacji, gdy pomimo wezwania organu nadzoru nie usunął on w wyznaczonym terminie stwierdzonych naruszeń. Wątpliwości dotyczą też art. 129i ust. 3 u.p.p.p., w którym przewidziano obowiązek zgłaszania zmian dotyczących beneficjenta rzeczywistego do organu właściwego w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, czyli ministra właściwego do spraw finansów publicznych. To przecież ten minister prowadzi Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych, a na podmiotach ciąży

już obowiązek aktualizacji danych ujawnionych w tym rejestrze (art. 56 oraz art. 60 ust. 1a u.p.p.p.). Podniesione w niniejszym akapicie kwestie można odnieść także do art. 160 ust. 2 projektu, dotyczącego zmian w prowadzeniu rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, który zgodnie z projektem ma być jeszcze czasowo prowadzony po wejściu w życie projektowanej ustawy. W tym zakresie można zgodzić się z opinią Prezydenta RP, że projekt, którego brzmienie odpowiada ustawie z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów, wykazuje cechy „nadmiarowości regulacyjnej”⁶⁹.

W projekcie można dostrzec również drobniejsze uchybienia redakcyjne. Przykładowo art. 31 ust. 2 pkt 1 projektu został zredagowany w taki sposób, że zdaje się z niego wynikać, iż obowiązek złożenia powiadomienia dotyczy każdego zastawnika oraz użytkownika udziału lub akcji uprawnionego do wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji, a nie wyłącznie takiego podmiotu, z którym wiąże się uzyskanie statusu jednostki dominującej względem emitenta kryptoaktywów. W art. 63 ust. 7 projektu mówi się o możliwości wstrzymania transakcji niejako incydentalnie, przy okazji regulacji dotyczącej przedłużania blokady rachunków. W art. 9 projektu, regulującym kwestie zawierania przez dostawcę usługi umowy z klientem, odesłano do umowy, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia MiCA. Tymczasem wskazany przepis rozporządzenia MiCA reguluje dwa rodzaje umów stanowiących o wykonaniu umów zawartych z klientami usług związanych z kryptoaktywami. Są to kwestie o charakterze redakcyjnym, jednak mogą one sprawiać wrażenie niestaranności regulacji.

Jeszcze jedną kwestię warto poruszyć na zakończenie. Można odnieść wrażenie, że w projekcie nadużywa się formuły „odpowiedniego stosowania” w przepisach odsyłających do innych regulacji, przykładowo w art. 31 ust. 4, art. 38 ust. 2, art. 63 ust. 7 oraz art. 160 ust. 5 zdanie ostatnie i ust. 6 projektu. Formuła ta wskazuje na relatywność odesłania i na konieczność uwzględniania szczególnych okoliczności związanych z przystosowaniem treści wskazanego fragmentu tekstu do kontekstu normatywnego przepisu odsyłającego. Jej użycie nakłada na organ stosujący prawo obowiązek rozważenia podobieństw i różnic pomiędzy kontekstem regulacyjnym przepisu odsyłającego a kontekstem przepisu, do którego następuje odesłanie, a następnie podjęcia decyzji co do sposobu jego zastosowania. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się przy tym, że organ może zdecydować o zastosowaniu przepisu, do którego następuje odesłanie, wprost, może zmodyfikować sposób jego zastosowania, a nawet odstąpić od jego zastosowania, jeżeli uzna to za uzasadnione specyfiką nowej sytuacji⁷⁰. Jeżeli zatem formuła ta generuje tak daleko idącą niepewność co do sposobu obowiązywania prawa, wywołując wrażenie braku odpowiedzialności prawodawcy za efekt podejmowanych działań legislacyjnych, to należałoby jej unikać. W szczególności powinno się przestrzegać reguły wynikającej z § 156 ust. 2 i 3 Zasad techniki prawodawczej,

⁶⁹ Wniosek Prezydenta ws. ustawy o rynku kryptoaktywów z dnia 1 grudnia 2025 r., op.cit., s. 15.

⁷⁰ Wyrok SA w Warszawie z 25 VI 2015 r., sygn. akt III AUa 991/14, LEX nr 1827166; wyrok NSA z 26 I 2012 r., sygn. akt II OSK 2144/10, LEX nr 1138087; wyrok NSA z 25 IV 2024 r., sygn. akt II GSK 89/21, LEX nr 3724779.

zgodnie z którą odesłania powinny jednoznacznie wskazywać przepis lub przepisy prawa, do których się odsyła.

Projekt był przedmiotem analiz Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu dotyczących zgodności z prawem Unii Europejskiej⁷¹. W konkluzjach opinii stwierdzono, że poselski projekt ustawy służy stosowaniu rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 (ToFR) oraz 2023/1114 (MiCA), jest w zasadniczej części tożsamy z rządowym projektem ustawy o rynku kryptoaktywów (druk sejmowy nr 2064), a ocenę zgodności tego projektu z prawem Unii Europejskiej, wyrażoną w opinii Ministra Spraw Zagranicznych do projektu rządowego, można w pełni odnieść również do projektu poselskiego, który należy uznać za zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt był także przedmiotem analizy Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu⁷². W konkluzjach opinii stwierdzono, że projekt zawiera przepisy mające na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej i wobec tego może zostać uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

A. Podmioty, na które wpływa projekt:

1. osoby inwestujące w Polsce w kryptoaktywa – szacunki odnośnie do liczby tych osób wahają się od 1,2 mln do 5,5 mln osób⁷³, najbardziej prawdopodobna wydaje się liczba 1,2-1,7 mln osób⁷⁴;
2. Narodowy Bank Polski;
3. Komisja Nadzoru Finansowego;
4. Generalny Inspektor Informacji Finansowej;
5. Rzecznik Finansowy;
6. banki: 29 banków komercyjnych, 492 banki spółdzielcze⁷⁵;
7. krajowe instytucje pieniądza elektronicznego: 1 podmiot⁷⁶;

⁷¹ *Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Gomoła)*, opinia BEOS z 16 XII 2025 r., BEOS-WPEiM-2654/25.

⁷² *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Gomoła) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z 16 XII 2025 r., BEOS-WPEiM-2655/25.

⁷³ Opracowanie na podstawie: K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut w Polsce*, Warszawa 2023, https://pie.net.pl/wp-content/uploads/2023/09/PIE-Raport_kryptowaluty_2023.pdf, R. Kowalski, *Bitcoin i aktywa krypto w Polsce*, Towarzystwo Ekonomistów Polskich, <https://tep.org.pl/bitcoin-i-aktywa-krypto-w-polsce-tog-31-2025/>.

⁷⁴ Raport PKO Banku Polskiego i Maison&Partners, *Portret Finansowy Polaków. Raport z badania ilościowego*, maj 2025 r., https://businessinsider.ocdn.eu/static/portretFinansowyPolakow2025.pdf#dlapi_npa=0&dlapi_aid=744_6f5517abc26cad067b0ea158010dc&dlapi_lu=202409271132233167107244, s. 30.

⁷⁵ Rejestr podmiotów sektora bankowego prowadzony przez Komisję Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl).

⁷⁶ Obecnie w rejestrze figuruje wyłącznie Stabillon spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (d. Billon Solutions spółka z ograniczoną odpowiedzialnością),

8. krajowe instytucje płatnicze: 54 podmioty⁷⁷;
9. małe instytucje płatnicze: 284 podmioty⁷⁸;
10. firmy inwestycyjne, w tym domy maklerskie i biura maklerskie: 27 podmiotów⁷⁹;
11. podmioty infrastruktury rynku kapitałowego (spółki prowadzące rynek regulowany i instytucje powiązane): GPW S. A., TGE S. A., BondSpot S. A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S. A., KDPW CCP S. A.⁸⁰;
12. towarzystwa funduszy inwestycyjnych: 64 podmioty⁸¹;
13. Izba Administracji Skarbowej w Katowicach⁸²;
14. przedsiębiorcy wpisani do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych: 1 295 podmiotów⁸³;
15. Polska Agencja Nadzoru Audytowego;
16. firmy audytorskie: 1 165⁸⁴;
17. biegli rewidenci: 2 536 osób⁸⁵;
18. sądy administracyjne: 17, w tym Naczelny Sąd Administracyjny i 16 Wojewódzkich Sądów Administracyjnych;
19. sądy powszechne: 377 (w tym: 319 sądów rejonowych, 47 sądów okręgowych, 11 sądów apelacyjnych)⁸⁶;
20. podmioty świadczące usługę bezgotówkowej wymiany walut (tzw. kantory internetowe).

Ponadto, z uwagi na wspomniane w punkcie II opinii zmiany w licznych innych ustawach (rozdział 9 projektu), projekt będzie w ograniczonym stopniu oddziaływał także na:

21. Centralne Biuro Antykorupcyjne;

https://www.knf.gov.pl/podmioty/podmioty_ryнку_usług_płatniczych/rejestr_krajowych_instytucji_pieniądza_elektronicznego.

⁷⁷ https://e-rup.knf.gov.pl/?type=PSD_PI.

⁷⁸ https://e-rup.knf.gov.pl/?type=PSD_EPI@MIP.

⁷⁹ Firmy inwestycyjne – Domy maklerskie, informacje ze strony KNF, https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_ryнку_kapitałowego/Firmy_inwestycyjne_i_Agenci_firm_inwestycyjnych/domy_maklerskie.

⁸⁰ Podmioty infrastruktury rynku kapitałowego, informacje ze strony KNF, https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_ryнку_kapitałowego/Podmioty_infrastruktury_ryнку_kapitałowego.

⁸¹ Wykaz towarzystw i funduszy inwestycyjnych, informacje ze strony KNF, https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_ryнку_kapitałowego/Fundusze_inwestycyjne/TFI_i_FI.

⁸² Ze względu na prowadzenie rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

⁸³ Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych na dzień 14 stycznia zawiera 1 841 wpisów, w tym 546 podmiotów wykreślonych, https://www.slaskie.kas.gov.pl/c/document_library/get_file?uuid=73ffde9b-0123-4594-8a94-a4d458218386&groupId=3559133.

⁸⁴ Rejestr prowadzony przez Polską Agencję Nadzoru Audytowego, <https://strefa.pana.gov.pl/wyszukiwarka/>.

⁸⁵ „Na dzień 31 grudnia 2024 r. w rejestrze biegłych rewidentów znajdowało się 4 854 osoby (decyzje prawomocne), w tym 3 082 kobiety i 1 772 mężczyzn. Spośród ww. ogółu biegłych rewidentów 2 536 deklarowało wykonywanie zawodu, a średnia wieku biegłego rewidenta wynosiła 52,31 lata.” – Sprawozdanie Krajowej Rady Biegłych Rewidentów za 2024 r., <https://pana.gov.pl/wp-content/uploads/2025/04/Sprawozdanie-KRBR-za-2024-r.pdf>, s. 24.

⁸⁶ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (Dz. U. z 2025 r. poz. 925).

22. Policję;
23. Straż Graniczną;
24. Żandarmerię Wojskową;
25. Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
26. Agencję Wywiadu;
27. Ministra do spraw wewnętrznych;
28. Fundusz Edukacji Finansowej;
29. Krajową Administrację Skarbową.

Ustalenie dokładnej liczby osób inwestujących w Polsce w kryptoaktywa jest niezwykle trudne. W 2023 r. Polski Instytut Ekonomiczny (PIE) podał, za raportem Triple A, liczbę 1,1 mln osób w Polsce posiadających kryptowaluty. Nowszy (z 2024 r.) raport Triple A podaje już liczbę 1,2 mln posiadaczy kryptowalut w naszym kraju⁸⁷. Jednocześnie inne źródła podają daleko wyższe wartości – w badaniu ankietowym PIE 11,7% Polaków zadeklarowało posiadanie kryptowalut⁸⁸. Najwyższą wartość podaje natomiast UCE Group Ltd.⁸⁹.

B. Wpływ na społeczeństwo

Jak wspomniano wyżej, precyzyjne określenie skali oddziaływania projektu na społeczeństwo jest niezwykle trudne, z uwagi na brak możliwości jednoznacznego ustalenia ile osób posiada kryptoaktywa w Polsce. Wynikające z badań wartości są znacząco od siebie różne. Za najbardziej wiarygodne można uznać wyniki badań PKO Banku Polskiego i Maison & Partners⁹⁰, a to z uwagi na największą próbę (ponad 12 tys. osób) i opisany mechanizm jej ważenia oraz niedawną realizację badania (w pierwszym kwartale 2025 r.). Wyniki tych badań wskazują na to, że spośród 79% dorosłych Polaków deklarujących posiadanie oszczędności 7% deklaruje inwestowanie „w alternatywne formy inwestowania (np. kryptowaluty, start-upy itp.)”⁹¹. Spośród wszystkich dorosłych Polaków (których jest ok. 30,7 mln⁹²) 5,5% zadeklarowało, że wybiera inwestycje alternatywne – zapewne znacznie częściej łatwo dostępne kryptowaluty niż udziały w startupach⁹³.

Co jednak istotne, posiadane przez Polaków oszczędności zgromadzone w kryptoaktywach są stosunkowo niewielkie. Ich mediana wynosi jedynie 1 000 zł, do tego „37 proc. deklaruje, że stanowiły one mniej niż 1 proc. wszystkich posiadanych aktywów finansowych. Dla 90 proc. posiadaczy kryptowaluty nie

⁸⁷ Triple A, *Digital Currency Ownership Data*, <https://www.triple-a.io/cryptocurrency-ownership-data#report>.

⁸⁸ K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut...*, op.cit., s. 4.

⁸⁹ Zespół Prasowy UCE, *Raport rynkowy. Już prawie co piąty dorosły Polak inwestuje w kryptowaluty*, <https://uce-pl.com/news/co-piaty-dorosly-polak-inwestuje-w-kryptowaluty>.

⁹⁰ *Raport PKO Banku Polskiego i Maison & Partners...*, op. cit.

⁹¹ Ibidem, s. 32.

⁹² Główny Urząd Statystyczny, *Struktura Ludności, Zbiór tablic: Stan i struktura ludności według wieku w latach 1989-2024*,

https://stat.gov.pl/download/gfx/portalinformacyjny/pl/defaultaktualnosci/5468/16/1/1/tablica_1.xls.

⁹³ Nabywanie udziałów w spółkach, które nie są publicznie notowane jest trudno dostępnym sposobem inwestowania. Badanie uwzględniało akcje oraz fundusze inwestycyjne jako oddzielną kategorię.

stanowiły więcej niż 25 proc. aktywów finansowych.”⁹⁴ Pokazuje to, że dla ponad 1/3 inwestujących w kryptoaktywa stanowiły one znikomą część ich oszczędności. Jedynie bardzo niewielka część (10%) już i tak nielicznej grupy osób inwestujących w kryptoaktywa lokowała w nich istotną część swojego majątku.

Zagadnienie kryptoaktywów ma rosnące znaczenie dla polskiego społeczeństwa, co można dostrzec zarówno na płaszczyźnie nabywania kryptoaktywów, jak również dyskursu medialnego dotyczącego samych kryptowalut oraz prób uregulowania tego zagadnienia. O sprawie tej pisały zarówno główne ogólnopolskie media⁹⁵, jak również te o charakterze branżowym⁹⁶. Liczba doniesień medialnych wynikała po części z faktu, że kryptoaktywa były w ostatnich miesiącach przedmiotem kolejnych projektów zmian w prawie – w tym dwóch rządowych oraz przedmiotowego projektu poselskiego.

Nie bez znaczenia dla natężenia medialnych przekazów pozostaje istotna, tożsamościowa rola kryptoaktywów dla części osób w nie inwestujących (w szczególności dla młodych mężczyzn)⁹⁷.

Polacy posiadający kryptoaktywa odróżniają się od ogółu społeczeństwa podejściem do państwa i prawa. W mniejszym stopniu reprezentują postawę propaństwową, co przejawia się m.in. niższym zaufaniem do instytucji państwowych, częstszym wyrażaniem opinii, że „podatki w Polsce są zbyt wysokie” oraz częstym deklaramentem przekonania o nadmiernej roli państwa i sektora bankowego w kontrolowaniu przepływu pieniędzy. Ze względu na antyregulacyjne poglądy części inwestujących w kryptoaktywa wejście w życie opiniowanego projektu może dodatkowo pogłębić niskie zaufanie do władz publicznych.

Warto przy tym zauważyć, że nabywając kryptoaktywa Polacy korzystają przede wszystkim ze scentralizowanych pośredników, którzy są jednocześnie bankami czy innymi zarejestrowanymi (i nadzorowanymi) instytucjami finansowymi. Bardzo rzadko sięgają natomiast po bezpośrednie nabywanie czy tzw. „wykopywanie” (ang. *minig*) kryptoaktywów⁹⁸. Z uwagi na ten stan rzeczy umocowanie tej gałęzi w sektorze finansowym i poddanie nadzorowi finansowemu powinno zwiększyć zaufanie do kryptoaktywów, a w rezultacie sprzyjać popularyzacji tej formy tezauryzacji i inwestowania. Jednocześnie u nielicznej części osób inwestujących w kryptoaktywa, które używają form nabywania kryptoaktywów niezwiązanych z instytucjami (i sprzeciwiają się regulowaniu tej dziedziny) zmiana prawa może zmniejszyć zaufanie do państwa.

⁹⁴ K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut...*, op. cit., s. 37.

⁹⁵ M.in. M. Baczyński, *Dlaczego Karol Nawrocki zawetował ustawę o kryptowalutach? "Jedna rzecz budzi wątpliwości"*, <https://wiadomosci.onet.pl/tylko-w-onie/dlaczego-karol-nawrocki-zawetowal-ustawe-o-kryptowalutach-jedno-budzi-watpliwosci/7y9q7le>, czy TVN24, *Kryptowaluty w politycznym klinchu. Sejm wrócił do zawetowanej ustawy*, <https://tvn24.pl/biznes/prawo/kryptowaluty-w-politycznym-klinchu-sejm-wrocil-do-zawetowanej-ustawy-st8807063>.

⁹⁶ Ł. Zalewski, *Co dalej z kryptoaktywami. Burza w Sejmie. Prawnicy tłumaczą skutki, na chłodno*, <https://businessinsider.com.pl/prawo/kryptoaktywa-polska-opoznia-wdrozenie-eksperci-ostzegaja-i-tlumacza-skutki/pb4phjw>, P. Gospodarczyk, *Sejm zagłosował ws. kryptoaktywów. Prezydent już raz zawetował ten projekt*, <https://www.money.pl/gospodarka/sejm-zaglosowal-ws-kryptoaktywow-prezydent-juz-raz-zawetowal-ten-projekt-7233730214214144a.html>.

⁹⁷ Zob. D. Cassino, *Bitcoin Bros: Masculinity, Cryptocurrency, and the Future of Men*, 2026.

⁹⁸ K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut...*, op. cit., s. 38-39.

Omawiając skutki społeczne uregulowania kwestii kryptoaktywów warto nadmienić, że środki te mogą być wykorzystywane do prania brudnych pieniędzy czy finansowania przestępczości (często zorganizowanej): „rozpowszechnienie się aktywów opartych na *blockchain* zwiększa możliwości prania pieniędzy, jak i tworzy nowe, bezpieczniejsze dla przestępców metody zdobywania kapitału”⁹⁹. Skala powiązanej z kryptoaktywami przestępczości jest trudna do ustalenia (jak zwykle w przypadku nielegalnych działań). Zapobieganie tym niepożądanym zjawiskom społecznym poprzez regulowanie rynku kryptoaktywów może być bardzo trudne, także ze względu na to, że techniczna struktura niektórych kryptowalut sprawia, że wprowadzanie dodatkowych regulacji nie będzie znacząco ograniczać możliwości ich wykorzystywania w związku z działalnością przestępczą¹⁰⁰. Pomimo tego, zasadnym jest postulat „nadażania” ustawodawstwa i innych działań władz publicznych za nowymi zjawiskami z obszaru kryptoaktywów. Jak sugerują eksperci: „(j)ednym z rozwiązań tego problemu mogłoby być zwiększenie reżimu regulacyjnego oraz szerzenie wiedzy o cyberprzestępczości wśród pracowników instytucji finansowych odpowiedzialnych za przeciwdziałanie praniu pieniędzy”¹⁰¹. W przypadku wejścia w życie opiniowanego projektu wywoła on konieczność dostosowania działania licznych instytucji do nowego reżimu regulacyjnego, a w konsekwencji wyszkolenia pracowników instytucji wymienionych w podpunkcie A. Należy jednak pamiętać, że stworzy to konieczność dostosowywania regulacji dotyczących kryptoaktywów do ewentualnych zmian technologicznych lub społecznych (np. sposobów wykorzystywania kryptoaktywów).

C. Konsultacje społeczne

W toku przeprowadzonych konsultacji społecznych projektu złożono 33 ankiety i zamieszczono 63 komentarze. Ponad połowa uczestników konsultacji wyraziła brak potrzeby przyjęcia ustawy i negatywnie oceniła zaproponowane w projekcie rozwiązania¹⁰². Komentujący podkreślali przede wszystkim swoje negatywne nastawienie do regulowania rynku kryptoaktywów. Zwracano uwagę na możliwy odpływ inwestorów, jeżeli ustawodawca zdecyduje się na uregulowanie kryptoaktywów w sposób bardziej restrykcyjny niż inne kraje UE¹⁰³. Zainteresowanie

⁹⁹ J. Wróblewski, C. B. Martysz, *Kryptowaluty a finansowanie przestępczości i pranie pieniędzy*, Studia i prace Kolegium Zarządzania i Finansów, Zeszyt Naukowy 193/2023, s. 220.

¹⁰⁰ „Wymuszenie (na przykład poprzez regulacje ustawowe lub też zapisy umowne) powiązania tożsamości cyfrowej kont kryptowalutowych z tożsamością deklarowanych posiadaczy niewiele wnosi jako przeciwdziałanie niepożądanym zjawiskom w obrocie kryptowalutami.” – Zob. M. Kutyłowski, E. Lewańska, P. Błażkiewicz, *Kryptowaluty wybrane kluczowe aspekty*, Raport przygotowany na zlecenie Fundacji Warszawski Instytut Bankowości, Warszawa, kwiecień 2023, s. 40.

¹⁰¹ J. Wróblewski, C. B. Martysz, *Kryptowaluty a finansowanie przestępczości...*, op. cit., s. 220.

¹⁰² Poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów, RPW/40997/2025, Wyniki konsultacji społecznych, Raport statystyczny, [https://orka.sejm.gov.pl/Konsultacje10.nsf/nazwa/RPW-40997-2025_wyniki/\\$file/RPW-40997-2025_wyniki.pdf](https://orka.sejm.gov.pl/Konsultacje10.nsf/nazwa/RPW-40997-2025_wyniki/$file/RPW-40997-2025_wyniki.pdf), s. 3-4.

¹⁰³ M.in.: „Choć implementacja prawa UE jest konieczna, to projekt wprowadza niespójność systemową, traktując rynek kryptoaktywów gorzej niż np. rynek Forex, gdzie stosuje się ostrzeżenia, a nie blokady.” (ID ankiety: 100501). „Ustawa powinna implementować MICA na zasadzie "EU+zero", bez dodatkowych nadregulacji oraz powoływać przyjazny technologii krypto organ nadzoru. Polska powinna wykorzystać szansę technologiczną - tak, jak na przykład Czechy - a nie po raz kolejny zniechęcać inwestorów.” (ID ankiety: 101419). „Blokowanie nowoczesnych technologii finansowych hamuje rozwój a Polska

konsultacjami społecznymi tego projektu należy ocenić jako bardzo niskie, co może dziwić w sytuacji licznych przekazów medialnych dotyczących tego zagadnienia, i faktu, że tematyka kryptoaktywów dotyczy raczej osób młodych i ponadprzeciętnie biegłych w stosowaniu narzędzi on-line.

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

Zgodnie z DSR główny wpływ gospodarczy projektu ma polegać na uporządkowaniu rynku kryptoaktywów poprzez objęcie go nadzorem oraz stworzenie ram dla rozwoju infrastruktury służącej obrotowi tokenami. W średnim i długim okresie ma to sprzyjać konkurencyjności, zwłaszcza poprzez umożliwienie wejścia nowych podmiotów, które potencjalnie mogłyby stać się konkurencyjne oraz zwiększyć bezpieczeństwo inwestorów.

Jednocześnie w DSR jasno wskazano, że wejście w życie ustawy oznacza pełną regulację rynku kryptoaktywów: obowiązek uzyskania zezwoleń, spełnienia wymogów kapitałowych, organizacyjnych, technicznych i ostrożnościowych oraz wdrożenia mechanizmów ochrony klientów. Koszty dostosowawcze dla sektora przedsiębiorstw będą więc realne i zależne od skali działalności, przy czym w największym stopniu dotkną zwłaszcza emitentów tokenów i dostawców usług. W zamian regulacja ma oferować możliwość skalowania działalności i transgranicznego świadczenia usług w całej UE¹⁰⁴. W DSR dość syntetycznie zidentyfikowano skutki gospodarczej projektowanej ustawy, która *de facto* tworzy rynek kryptoaktywów w Polsce.

Zaczynając od przedstawienia głównych kierunkowych skutków gospodarczych można z dużą dozą pewności założyć, że projekt ustawy wdrażającej ramy regulacyjne dla rynku kryptoaktywów będzie generował przede wszystkim skutki sektorowe, skoncentrowane na podmiotach prowadzących działalność w obszarze kryptoaktywów i usług fintech. Regulacja w ograniczonym stopniu oddziałuje na pozostałe sektory gospodarki, natomiast istotnie zmienia warunki wejścia i funkcjonowania na rynku. Projekt zwiększa koszty prowadzenia działalności gospodarczej poprzez obowiązki dostosowawcze, wymogi związane z zezwoleniami i informacyjne oraz jednorazowe i cykliczne opłaty, a także podnosi poziom ryzyka regulacyjnego. Efektem będzie asymetryczny wpływ na strukturę rynku, sprzyjający większym, lepiej przygotowanym organizacyjnie podmiotom kosztem najmniejszych firm. Jednocześnie projekt stanowi przykład napięcia między zwiększaniem bezpieczeństwa i przewidywalności regulacyjnej a potencjalnym ograniczeniem dynamiki rozwoju rynku. Wzmocnienie nadzoru

potrzebuje rozwoju nie zewnętrznej kontroli" (ID ankiety: 96779). „Nadmiarowe regulacje, szczególnie w stosunku do regulacji przyjętych w innych krajach UE, może spowodować, że nawet polscy inwestorzy wybiorą inny kraj rejestracji, z łatwiejszymi do spełnienia wymogów prawnych. Szczególnie że na podstawie rejestracji w jednym z krajów UE, może działać we wszystkich spełniając tylko warunki kraju rejestracji." (ID ankiety: 94614).

¹⁰⁴ W konsultacjach społecznych podnoszono z jednej strony konieczność uregulowania rynku kryptoaktywów (ID ankiety: 98991, 103510 i 96730), a z drugiej podkreślano zbyt daleko idące regulacje, skomplikowane, wykraczające daleko poza wymogi UE (ID ankiety: 102813, 101419, 100501 i 94614).

i standaryzacja wymogów mogą poprawić zaufanie do branży, zwiększyć stabilność relacji z instytucjami finansowymi i ułatwić skalowanie działalności podmiotów spełniających wymogi compliance. Z kolei skutki na rynku pracy będą miały głównie charakter jakościowy, obejmując wzrost popytu na specjalistów z zakresu compliance, zarządzania ryzykiem, przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, cyberbezpieczeństwa i obsługi prawnej, przy niejednoznacznym bilansie netto zatrudnienia.

Problem braku regulacji rynku kryptoaktywów z perspektywy funkcjonowania gospodarki i zaufania do obrotu nie ma charakteru marginalnego, ponieważ skala tego rynku w Polsce jest istotna i wykazuje potencjał dalszego wzrostu. Polska pozostaje jednym z największych państw UE, które dotychczas nie przyjęło kompleksowej ustawy regulującej rynek kryptoaktywów, mimo że według dostępnych szacunków około 3 mln osób zainwestowało w kryptoaktywa łącznie ok. 30 mld zł¹⁰⁵. Jednocześnie badania wskazują na relatywnie wysoki poziom deklarowanego zaufania do tej technologii: 44% użytkowników deklaruje wysoki poziom zaufania, a 52% średni, przy jedynie 4% respondentów ocenia swoje zaufanie jako niskie¹⁰⁶. Z drugiej strony dane empiryczne pokazują wysoką ekspozycję użytkowników na ryzyko nadużyć. Zgodnie z raportem z 2023 r. Polskiego Instytutu Ekonomicznego około 20% osób, które kiedykolwiek posiadały kryptowaluty, deklaroowało, że w trakcie inwestowania padło ofiarą oszustwa. Oznaczałoby to utratę środków przez ok. 600 tys. osób w wyniku działań niezgodnych z prawem lub braku odpowiednich środków ostrożności¹⁰⁷. Świadczy to o występowaniu istotnej asymetrii pomiędzy poziomem deklarowanego zaufania do rynku kryptoaktywów a rzeczywistym prawdopodobieństwem poniesienia strat wynikających z nadużyć, co z punktu widzenia stabilności obrotu i ochrony uczestników rynku stanowi istotne uzasadnienie dla interwencji regulacyjnej (abstrahując nawet od konieczności zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania przepisów UE¹⁰⁸).

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na sektor przedsiębiorstw w sposób zróżnicowany w zależności od skali prowadzonej działalności. Mechanizm ten jest typowy dla regulacji zwiększających formalne wymogi wejścia i funkcjonowania na rynku – przy niezmięnionej technologii działalności gospodarczej rosną koszty stałe i koszty organizacyjne, co w sposób asymetryczny obciąża podmioty mniejsze w relacji do podmiotów większych i o ugruntowanej pozycji rynkowej¹⁰⁹.

¹⁰⁵ „Obawiam się scenariusza, w którym kryptowaluty trafiają pod strzechy”. Szef KNF nie zamierza ułatwiać życia spekulantom, <https://www.forbes.pl/finanse/kryptowaluty-w-polsce-obawiam-sie-scenariusza-w-ktorym-kryptowaluty-trafiaja-pod/thern5s> (8 I 2026 r.).

¹⁰⁶ W. Mincewicz, *Użytkownicy kryptowalut w Polsce – wybrane charakterystyki*, „Acta Universitatis Lodzensis. Folia Sociologica” 2024, nr 91, s. 47–67.

¹⁰⁷ K. Łukasik, J. Witczak, *Popularność kryptowalut w Polsce*, Polski Instytut Ekonomiczny, Warszawa 2023.

¹⁰⁸ Rozporządzeń (UE): 2023/1114 i 2023/1113.

¹⁰⁹ Zob. m.in. *Kryptoaktywa: Polska opóźnia wdrożenie. Ekspert ostrzega i tłumaczy skutki*, Business Insider Polska, <https://businessinsider.com.pl/prawo/kryptoaktywa-polska-opoznia-wdrozenie-ekspertci-ostregaja-i-tlumacza-skutki/pb4phjw>.

Kluczową zmienną ekonomiczną wprowadzoną przez analizowany projekt są koszty regulacyjne, obejmujące zarówno opłaty, jak i koszty pośrednie związane z obowiązkami sprawozdawczymi, utrzymywaniem compliance oraz dostosowaniem struktur organizacyjnych. Projekt nie wprowadza pojedynczej bariery kosztowej, lecz kumulację wielu obowiązków, których łączny efekt determinuje minimalną skalę opłacalności działalności na rynku kryptoaktywów.

Do kosztów bezpośrednich przewidzianych w projekcie należą w szczególności: opłata za udzielenie zezwolenia oraz inne rozstrzygnięcia nadzorcze – do równowartości 4 500 euro (art. 77 ust. 1 pkt 1), opłata za zatwierdzenie dokumentu informacyjnego (whitepaper) – równowartość 3 000 euro (art. 77 ust. 1 pkt 2 lit. a), opłata za zatwierdzenie zmienionego dokumentu informacyjnego – równowartość 1 000 euro (art. 77 ust. 1 pkt 2 lit. b), opłata za zgłoszenie dokumentu informacyjnego w trybie notyfikacji – równowartość 1 000 euro (art. 77 ust. 1 pkt 3), roczna wpłata na koszty nadzoru dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP) – 0,4% średniej wartości przychodów ogółem z ostatnich trzech lat obrotowych, nie mniej niż równowartość 500 euro (art. 78 ust. 1), roczna wpłata na koszty nadzoru dla emitentów tokenów powiązanych z aktywami (ART) oraz tokenów będących e-pieniędzem (EMT) – 0,1% podstawy określonej w przepisie, nie mniej niż równowartość 500 euro (art. 79 ust. 1), a także mechanizm przeliczania kwot wyrażonych w euro na złote i ich wpłaty na rachunek UKNF, który – choć techniczny – wpływa na realny poziom kosztów w PLN (art. 80, art. 82).

W ujęciu strukturalnym regulacja sprzyja więc podmiotom o większym doświadczeniu operacyjnym i posiadającym zasoby organizacyjne, które już mają do dyspozycji wewnętrzne procedury compliance, zaplecze prawne oraz zdolność absorpcji kosztów stałych. Z perspektywy tych podmiotów projektowane wymogi pełnią funkcję filtra jakościowego, ograniczając konkurencję ze strony mniejszych, słabiej przygotowanych organizacyjnie firm, a jednocześnie zwiększając przewidywalność relacji kontraktowych i nadzorczych. Z perspektywy najmniejszych przedsiębiorstw, w szczególności mikrofirm i startupów, rosnące koszty stałe oznaczają wzrost minimalnej skali działalności niezbędnej do osiągnięcia rentowności. Efektem I rzędu jest presja konsolidacyjna oraz spadek atrakcyjności wejścia na rynek dla podmiotów o ograniczonych zasobach kapitałowych i organizacyjnych. Efekty II rzędu mogą obejmować ograniczenie zakresu oferowanych usług do obszarów o mniejszym ryzyku interpretacyjnym, a w skrajnych przypadkach relokację działalności do jurysdykcji postrzeganych jako mniej ryzykowne regulacyjnie, przy czym ten ostatni mechanizm ma charakter hipotezy behawioralno-biznesowej i wymaga dalszych analiz¹¹⁰.

¹¹⁰ Por. A. Zetzsche i in., *Regulatory Lag, Regulatory Friction and Regulatory Transition as FinTech Disenablers*, „Journal of Financial Regulation and Compliance” 2023; zob. także: I. H.-Y. Chiu, *An Institutional Account of Responsiveness in Financial Regulation – Examining the Fallacy and Limits of “same activity, same risks, same rules” as the Answer to Financial Innovation and Regulatory Arbitrage*, „Computer Law & Security Review” 2023, vol. 51, 105868; *Co dalej z kryptoaktywami. Burza w Sejmie. Prawnicy tłumaczą skutki, na chłodno*, <https://businessinsider.com.pl/prawo/kryptoaktywa-polska-opoznia-wdrozenie-ekspertow-ostregeja-i-tlumacza-skutki/pb4phjw/>; R. Kurek, *Arbitraż nadzorczy na*

Projektowane obowiązki regulacyjne przekładają się na trwały wzrost kosztów operacyjnych po stronie podmiotów działających na rynku kryptoaktywów, wynikający z konieczności wdrożenia i utrzymywania rozbudowanego zaplecza organizacyjno-proceduralnego. W modelu regulacyjnym opartym na MiCA legalne prowadzenie działalności wymaga nie tylko poniesienia opłat, lecz także stałego zapewnienia zgodności operacyjnej (*ongoing compliance*), co generuje koszty o charakterze powtarzalnym. Zakres wymaganych obowiązków obejmuje w szczególności przygotowanie i aktualizację dokumentacji autoryzacyjnej (wnioski o udzielenie zezwolenia oraz bieżące aktualizacje danych – dla emitentów ART oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów), opracowanie i utrzymywanie regulaminów świadczenia usług oraz umów z klientami, wdrożenie mechanizmów segregacji środków pieniężnych klientów wraz z odpowiednimi zapisami umownymi, a także ustanowienie procedur ochrony tajemnicy zawodowej i kontroli obiegu informacji. Istotnym elementem kosztowym jest również rozbudowany pakiet obowiązków raportowych wobec organu nadzoru, obejmujący informacje o działalności operacyjnej, sytuacji finansowej oraz zdarzeniach istotnie wpływających na działalność, a w przypadku emitentów – także dane dotyczące wartości tokenów i wielkości rezerw.

W ujęciu ekonomicznym obowiązki te materializują się jako koszty pracy wyspecjalizowanych zasobów – prawników, specjalistów compliance, ekspertów ds. IT i cyberbezpieczeństwa oraz personelu szkoleniowego. Dla większych podmiotów oznacza to zwykle rozbudowę istniejących struktur, natomiast dla mniejszych przedsiębiorstw konieczność korzystania z outsourcingu, który ze względu na wysoki stopień specjalizacji wiąże się z relatywnie wysokimi kosztami jednostkowymi. W rezultacie regulacja podnosi poziom stałych kosztów operacyjnych i zwiększa próg minimalnej skali działalności niezbędnej do jej ekonomicznego uzasadnienia, co wzmacnia przewagę konkurencyjną podmiotów większych i organizacyjnie dojrzałych¹¹¹.

Projektowana regulacja istotnie zwiększa też ryzyko regulacyjne po stronie podmiotów działających na rynku kryptoaktywów, rozumiane nie tylko jako ryzyko formalnego naruszenia przepisów, lecz także jako ryzyko operacyjne i reputacyjne związane z szerokim katalogiem środków nadzorczych i sankcji. W szczególności projekt przyznaje organowi nadzoru instrumenty o charakterze ingerencyjnym, w tym możliwość czasowego blokowania rachunków oraz wstrzymywania transakcji w przypadku podejrzeń nadużyć rynkowych, początkowo na okres do 96 godzin, z możliwością dalszego przedłużenia w ramach odrębnych procedur. Mechanizm ten wzmacnia bezpieczeństwo i integralność rynku, jednocześnie jednak generuje po stronie przedsiębiorstw potencjalnie istotne koszty ryzyka operacyjnego,

rynku usług finansowych – identyfikacja zjawiska, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego We Wrocławiu”, 2014, s. 132–139.

¹¹¹ Zob. M. Hviid, M. Olczak, *Raising Rivals' Fixed Costs*, „Journal of the Economics of Business”, 2016, vol. 23, nr 1, s. 19–36., *Jak najszybciej potrzebna nowa ustawa o kryptoaktywach dostosowana do specyfiki rynku*, <https://www.bankier.pl/wiadomosc/Jak-najszybciej-potrzebna-nowa-ustawa-o-kryptoaktywach-dostosowana-do-specyfiki-rynku-9054161.html>.

obejmujące m.in. obsługę reklamacji klientów, koszty prawne, ryzyko utraty reputacji oraz zakłócenia ciągłości działalności¹¹².

Istotnym elementem ryzyka regulacyjnego jest również rozbudowany i zróżnicowany system sankcji, obejmujący zarówno podmioty prowadzące działalność, jak i osoby fizyczne pełniące funkcje właścicielskie lub zarządcze. Projekt przewiduje m.in. wysokie kary pieniężne za naruszenia obowiązków informacyjnych, organizacyjnych i nadzorczych (art. 103-106), sankcje o charakterze zaostrzonym za naruszenia zakazów dotyczących nadużyć rynkowych, w tym manipulacji i wykorzystywania informacji poufnych (art. 107-108), a także kary za utrudnianie lub udaremnianie czynności kontrolnych organu nadzoru (art. 102) – w tym przypadku kara pieniężna może wynieść do 20 mln zł. W określonych przypadkach sankcje mogą być powiązane z obrotem lub osiągniętymi przychodami, co dodatkowo zwiększa ich potencjalną dolegliwość ekonomiczną (art. 104-107).

W warunkach wysokich i potencjalnie dotkliwych sankcji finansowych oraz osobistych (kary pozbawienia wolności), przewidzianych zarówno wobec podmiotów, jak i osób fizycznych pełniących funkcje zarządcze lub kontrolne, ryzyko regulacyjne nabiera wymiaru behawioralnego. Efektem II rzędu jest więc tzw. koszt strachu, przejawiający się skłonnością do nadmiernej ostrożności regulacyjnej (*overcompliance*). Przedsiębiorstwa mogą rezygnować z uruchamiania nowych produktów, modeli biznesowych lub usług znajdujących się na granicy interpretacji przepisów, nawet jeżeli byłyby one rozwojowe lub innowacyjne, ponieważ potencjalny koszt błędu regulacyjnego znacząco przewyższa oczekiwane korzyści. Mechanizm ten nie jest bezpośrednio zapisany w przepisach, lecz wynika z ich łącznego oddziaływania oraz niepewności interpretacyjnej w początkowej fazie stosowania regulacji.

Jednocześnie „koszt strachu” generuje efekty redystrybucyjne po stronie sektorów komplementarnych. W konsekwencji wzrostu kosztów operacyjnych oraz ryzyka regulacyjnego projektowana regulacja będzie oddziaływać na rynek pracy nie poprzez efekt skali zatrudnienia, lecz poprzez zmianę jego struktury i jakości. Najbardziej prawdopodobnym skutkiem jest wzrost popytu na wyspecjalizowane kompetencje związane z zapewnieniem zgodności regulacyjnej, w szczególności w obszarach compliance, zarządzania ryzykiem regulacyjnym, prawa finansowego, audytu oraz bezpieczeństwa informacji. Dotyczy to również zapotrzebowania na szkoleniowców oraz pracowników front-office, którzy – w świetle przepisów – muszą spełniać określone wymogi kompetencyjne przy udzielaniu klientom informacji lub porad.

Z punktu widzenia ekonomii rynku pracy efekt ten należy interpretować jako przesunięcie popytu w kierunku wąskich, wysoko wyspecjalizowanych nisz kompetencyjnych, a nie jako masowe tworzenie nowych miejsc pracy. W ujęciu ilościowym wzrost zatrudnienia może być ograniczony, jednak w ujęciu jakościowym istotny – wzrost znaczenia kompetencji regulacyjnych sprzyja wyższym stawkom

¹¹² <https://polskieradio24.pl/arttykul/3615976,weto-w-sprawie-kryptowalut-ostatni-bastion-wolnosci-czy-raj-dla-oszustow>.

wynagrodzeń, większej mobilności specjalistów oraz powstawaniu lokalnych rynków pracownika w segmentach o ograniczonej podaży kwalifikacji. Jednocześnie dla mniejszych podmiotów oznacza to trudność w pozyskaniu i utrzymaniu takich zasobów, co wzmacnia tendencję do outsourcingu funkcji compliance i ryzyka.

Praca o charakterze *stricte* innowacyjnym lub produktowym może zostać częściowo wypierana przez pracę o charakterze kontrolnym i dokumentacyjnym, co może mieć długofalowe implikacje dla dynamiki innowacji w sektorze. Jednocześnie, w dłuższym horyzoncie czasowym, możliwy jest efekt uczenia się organizacji i standaryzacji procesów, prowadzący do stopniowej normalizacji kosztów procesów organizacyjnych, jednak dopiero po osiągnięciu względnej stabilności interpretacyjnej i nadzorczej.

Wpływ projektowanej regulacji na innowacyjność sektora kryptoaktywów będzie asymetryczny w czasie i kierunku. W krótkim okresie najbardziej prawdopodobnym efektem jest przesunięcie części aktywności innowacyjnej z obszaru rozwoju produktu i technologii w stronę tzw. innowacji zgodności. Zasoby organizacyjne, czas pracy prawników, specjalistów compliance, IT i bezpieczeństwa, zostaną w istotnym stopniu zaabsorbowane przez wdrażanie procedur, dokumentacji, systemów monitoringu i raportowania. Oznacza to koszt alternatywny: zdolność do tworzenia nowych funkcjonalności produktowych zostaje częściowo wyparta przez konieczność zapewnienia zgodności regulacyjnej. Jednocześnie regulacja generuje popyt na rozwiązania regtech, w tym narzędzia automatyzujące obieg dokumentów, kontrolę komunikacji z klientami czy wykrywanie nadużyć rynkowych, co sprzyja innowacjom procesowym, lecz o ograniczonym potencjale przełomowym.

W dłuższym horyzoncie możliwy jest warunkowy wzrost innowacyjności o charakterze instytucjonalnym. Stabilne i jednolite ramy regulacyjne mogą zwiększyć zaufanie instytucji finansowych, ułatwić dostęp do infrastruktury bankowej oraz obniżyć koszt finansowania i skalowania działalności. Jeżeli mechanizm ten zadziała, regulacja może pośrednio sprzyjać rozwojowi innowacji, które dają się legalnie dystrybuować na większą skalę. Efekt ten nie jest jednak automatyczny: nadmierne koszty stałe oraz restrykcyjna praktyka egzekwowania przepisów mogą prowadzić do selekcji innowacji „konserwatywnych” regulacyjnie, a bardziej ryzykowne, choć potencjalnie bardziej przełomowe, rozwiązania mogą być rozwijane poza jurysdykcją krajową. W tym sensie regulacja nie tyle eliminuje innowacje, ile przesuwa ich profil w stronę rozwiązań bliższych tradycyjnym finansom¹¹³.

Po stronie konsumentów projektowana regulacja nie wywołuje bezpośrednich skutków ilościowych, lecz działa poprzez zmianę warunków brzegowych funkcjonowania rynku. W rezultacie w dłuższym horyzoncie najbardziej prawdopodobnym efektem będzie poprawa bezpieczeństwa obrotu oraz podniesienie minimalnego standardu rzetelności informacji i obsługi, co ogranicza

¹¹³ E. Igbinenikaro, A. O. Adewusi, *Financial Law: Policy Frameworks for Regulating FinTech Innovations: Ensuring Consumer Protection While Fostering Innovation*, „Finance & Accounting Research Journal”, 2024, vol. 6, nr 4, s. 515–530.

ekspozycję klientów na nadużycia. Jednocześnie część kosztów regulacyjnych i operacyjnych ponoszonych przez dostawców usług może zostać uwzględniona w cenach, opłatach lub mniej korzystnych warunkach świadczenia usług. Skala tego mechanizmu nie jest możliwa do precyzyjnego oszacowania, gdyż zależy od intensywności konkurencji, elastyczności popytu oraz praktyki nadzorczej w początkowym okresie stosowania przepisów. W rezultacie konsumenci zyskują przede wszystkim na stabilności i przewidywalności rynku, potencjalnie kosztem wyższych cen jednostkowych, co oznacza klasyczny kompromis pomiędzy ochroną a dostępnością usług.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

Rozpatrywany projekt może wywoływać skutki finansowe dla budżetu państwa i sektora finansów publicznych, w szczególności o charakterze długoterminowym. Nie powinien z kolei mieć bezpośredniego wpływu na budżety samorządów terytorialnych.

Należy zwrócić uwagę, iż Wnioskodawcy przewidują przede wszystkim dwa rodzaje sankcji finansowych za nieprzestrzeganie zapisanych w projekcie regulacji. Sankcje te mogą być nakładane przez Komisję Nadzoru Finansowego w ramach uprawnień nadzorczych i procedury administracyjnej, ale także przez sądy w zakresie proponowanych przepisów karnych i możliwej do nałożenia grzywny finansowej.

W przypadku kar pieniężnych KNF będzie mógł nakładać kary w wysokości od 500 000 zł do 22 284 000 zł i więcej w zależności od przychodów wskazanych podmiotów, m. in:

- za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków wynikających z ustawy lub nałożonych zaleceń KNF w wysokości 5 000 000 zł – wobec podmiotów oferujących kryptoaktywa, emitentów tokenów powiązanych z aktywami, emitentów e-pieniądza, dostawców usług krypto, 2 500 000 zł – wobec osób fizycznych odpowiedzialnych za powyższe naruszenie,
- za naruszenia wysokiego ryzyka lub obowiązków MiCA¹¹⁴ dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do 22 284 000 zł lub 5% rocznego przychodu, zaś dla osób odpowiedzialnych za powyższe naruszenie do 3 119 700 zł,
- za niewykonanie obowiązków informacyjnych zgodnych z MiCA do 11 142 000 zł lub 2% rocznego przychodu dla osób prawnych, do 4 456 800 zł dla osób fizycznych,
- za utrudnianie rozpoczęcia lub prowadzenia kontroli przez KNF do 20 000 000 zł,
- za brak zgłoszeń zmian udziałowych (za niewykonanie obowiązku zbycia udziałów/akcji w terminie) do 1 000 000 zł.

¹¹⁴ Obowiązki wynikające z unijnego rozporządzenia MiCA.

Ze względu na proponowane relatywnie wysokie kwoty przedmiotowych kar pieniężnych należy zatem zwrócić uwagę na możliwe w kolejnych latach znaczne zwiększenie przychodów Funduszu Edukacji Finansowej, który stanowi fundusz celowy wchodzący w skład sektora finansów publicznych i znajduje się w dyspozycji ministra do spraw finansów publicznych. Zgodnie bowiem z art. 43g ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej¹¹⁵, przychodami Funduszu są wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego. Obecnie jednak nie ma możliwości oszacowania konkretnych kwot tych przychodów z tytułu proponowanych regulacji.

W związku z propozycją Wnioskodawców, oprócz kar o charakterze administracyjnym, w projekcie przewiduje się także odpowiedzialność karną za przestępstwa, za popełnienie których możliwe będzie wymierzenie kary grzywny. Jej wysokość będzie uzależniona od stopnia przewinienia oraz będzie pozostawać w ścisłym związku z rodzajem czynu poddanego kryminalizacji. Grzywny te mogą zatem w przyszłości stanowić dochód budżetu państwa. Podobnie jednak jak wyżej, obecnie nie ma możliwości oszacowania konkretnych kwot dochodów z tego tytułu.

Należy też dodać, iż proponowane w projekcie zmiany podatkowe w zakresie podatków dochodowych i podatku od czynności cywilnoprawnych nie powinny wywoływać zmian finansowych dotyczących poziomu dochodów budżetowych.

Z kolei po stronie wydatków budżetowych należy wskazać, iż proponowane rozwiązania nie powinny wywoływać skutków finansowych dla budżetu państwa. W tym zakresie należy bowiem zaznaczyć, iż proponowane zwiększenie zadań administracyjnych KNF powinno zostać pokryte z przychodów przewidywanych przez Wnioskodawców, w tym w szczególności:

- rocznych wpłat dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, jak i emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów, będących e-pieniędzem (opłata w wysokości nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro),
- jednorazowych opłat m.in. za wydanie zezwoleń, zgłoszenie i zatwierdzenia dokumentów informacyjnych, ocenę powiadomień od zagranicznych regulatorów (równowartość w złotych kwoty od 1000 do 4500 euro).

Nie przewiduje się jednak dodatkowych źródeł finansowania możliwego zwiększenia zadań administracyjnych Rzecznika Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (wskazanego organu przymusowej restrukturyzacji). W związku z powyższym koszty tych zadań powinny być pokryte z przychodów pozyskiwanych ze składek i opłat wpłacanych przez ustawowo wyznaczone podmioty rynkowe. Obecnie jednak trudno jest określić wysokość ewentualnego obciążenia finansowego w tym zakresie.

W trakcie konsultacji społecznych uczestnicy odnieśli się głównie do ryzyka uszczuplenia dochodów podatkowych ze względu na odpływ części rynku za granicę¹¹⁶.

¹¹⁵ Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, ze zm.

¹¹⁶ Zob. ID ankiet: 94457, 94614, 100501, 102813.

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Projekt wprowadza znaczące nowe obciążenia administracyjne oraz nakłada szereg nowych zadań na administrację publiczną. Wynika to z faktu, że projekt ma na celu kompleksowe uregulowanie sektora kryptoaktywów, który dotychczas pozostawał pod ograniczonym nadzorem publicznoprawnym, w związku z objęciem działalności w zakresie walut wirtualnych reżimem działalności regulowanej w rozumieniu u.P.p., na podstawie art. 129m i nast. u.p.p.p.

Projekt wprowadza zmianę polegającą na zastąpieniu dotychczasowego krajowego systemu rejestracji działalności w zakresie walut wirtualnych nowym, unijnym systemem zezwoleń, opartym na rozporządzeniu MiCA. Dla administracji publicznej, w szczególności dla Komisji Nadzoru Finansowego, oznacza to konieczność sprawowania pełnego nadzoru nad emitentami oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Nadzór ten obejmuje m.in. wydawanie przez Komisję zezwoleń na emisję tokenów powiązanych z aktywami lub będących e-pieniędzem, wydawanie zezwoleń na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, prowadzenie jawnego rejestru domen naruszających prawo, merytoryczne zatwierdzanie planów naprawy oraz wykupu, a także uprawnienie do blokowania rachunków kryptoaktywów w przypadku podejrzenia nadużyć. Przedsiębiorcy, tacy jak emitenci tokenów oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, zostaną obarczeni obowiązkiem uzyskiwania płatnych zezwoleń, wnoszenia rocznych opłat na pokrycie kosztów nadzoru, a także realizowania rygorystycznych obowiązków raportowych, wykonywanych wyłącznie za pośrednictwem systemów teleinformatycznych KNF. Podmioty te będą ponadto zobowiązane do wdrażania wewnętrznych polityk szkoleniowych dla pracowników, regulaminów ochrony tajemnicy zawodowej oraz do przechowywania dokumentacji przez okres pięciu lat od zaprzestania działalności. W obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy projekt wdraża rygorystyczne procedury towarzyszące transferom kryptoaktywów, nakładając na dostawców obowiązek wykrywania brakujących informacji dotyczących inicjatora oraz beneficjenta transakcji, co prowadzi do istotnego rozszerzenia dotychczasowych wymogów raportowych.

Nowe obciążenia dotyczą również przedsiębiorców spoza sektora kryptoaktywów. W istotnym stopniu zmianom przewidzianym w projekcie podlegać będą także dostawcy usług płatniczych, gdyż projekt zakłada nowelizację przepisów bezpośrednio regulujących ich działalność oraz nałożenie na nich nowych obowiązków związanych z rynkiem kryptoaktywów. Nowe obowiązki dotyczą również przedsiębiorców telekomunikacyjnych i hostingowych, którzy zostaną zobowiązani do technicznego blokowania nielegalnych stron internetowych w terminie 48 godzin oraz do usuwania interfejsów internetowych na żądanie Komisji.

Wejście w życie projektu spowoduje konieczność dostosowania się instytucji i ich pracowników do stosowania nowych regulacji.

Projektowana regulacja wprowadza istotne rozszerzenie zakresu obciążeń administracyjnych związanych z prowadzeniem działalności na rynku kryptoaktywów, zarówno na etapie wejścia na rynek, jak i w toku bieżącego funkcjonowania. Podmioty wykonujące działalność regulowaną zobowiązane będą do przygotowania, utrzymywania oraz aktualizowania rozbudowanego zestawu dokumentów, procedur i rejestrów, obejmujących w szczególności proces autoryzacji i notyfikacji (wnioski o zezwolenie, zgłoszenia zmian danych, powiadomienia o zdarzeniach istotnych), dokumentację kontraktową i regulaminową (regulaminy świadczenia usług, wzorce umów z klientami, dokumenty informacyjne dotyczące kryptoaktywów (whitepaper i jego aktualizacje wraz z oświadczeniami o kompletności i rzetelności), a także plany i sprawozdania wymagane od określonych kategorii emitentów. Równolegle rozszerzeniu ulegną obowiązki sprawozdawcze wobec organu nadzoru, obejmujące cykliczne raportowanie danych operacyjnych i finansowych, raportowanie zdarzeń nadzwyczajnych, udostępnianie informacji na potrzeby kontroli oraz bieżące zapewnianie zgodności z zaleceniami nadzorczymi. Do obciążeń administracyjnych należy również zaliczyć obowiązki organizacyjne o charakterze ciągłym, takie jak prowadzenie szkoleń, dokumentowanie kompetencji personelu, utrzymywanie procedur wewnętrznych, archiwizowanie dokumentacji w formie elektronicznej oraz zapewnienie gotowości do obsługi postępowań nadzorczych. W efekcie, wykonywanie działalności na rynku kryptoaktywów będzie wymagało uwzględnienia nowego, trwałego strumienia czynności administracyjnych, których zakres, częstotliwość i szczegółowość znacząco wykraczają poza stan dotychczasowy.

Proponowany przez Wnioskodawców projekt będzie wywoływać dodatkowe obciążenia administracyjne, ale koszty dodatkowych zadań administracyjnych wynikające z proponowanych rozwiązań nie powinny obciążyć budżetu państwa.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Projekt stanowi w istocie powtórzenie rozwiązań przyjętych w dwóch wcześniejszych ustawach o rynku kryptoaktywów z 2025 r. Treść projektu jest merytorycznie niemal identyczna z treścią ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o rynku kryptoaktywów, której Prezydent RP odmówił podpisania, a także z treścią ustawy z dnia 18 grudnia 2025 r. o rynku kryptoaktywów, która została przekazana Prezydentowi RP do podpisania.

Zasadniczym celem projektowanej ustawy jest stworzenie krajowych podstaw instytucjonalnych, kompetencyjnych i proceduralnych dla stosowania bezpośrednio obowiązującego prawa unijnego dotyczącego kryptoaktywów, w szczególności poprzez wyznaczenie KNF jako organu właściwego oraz wyposażenie jej w szerokie kompetencje nadzorcze i sankcyjne. Celem projektu jest również dostosowanie polskiego porządku prawnego w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy do nowych wymogów unijnych. Projekt służy zapewnieniu stosowania rozporządzeń

(UE) 2023/1113 (ToFR) oraz 2023/1114 (MiCA), a także wdraża przepisy zmienionej dyrektywy 2015/849 (AML). Projekt nie aspiruje do roli aktu samoistnie i kompleksowo regulującego rynek kryptoaktywów, lecz ma charakter uzupełniający wobec rozległego prawodawstwa unijnego.

Wydanie ustawy zapewniającej stosowanie rozporządzeń ToFR i MiCA oraz zmienionej dyrektywy AML jest konieczne i powinno nastąpić możliwie szybko. Nowy reżim regulacyjny wynikający z tych aktów prawnych powinien być stosowany w pełnym zakresie w państwach członkowskich UE od stycznia 2025 r. W przypadku niewłaściwego stosowania lub niewdrożenia prawa unijnego państwo członkowskie podlega procedurze naruszeniowej (*infringement procedure*) prowadzonej przez Komisję Europejską na podstawie art. 258 i 260 TfUE. Rozporządzenie MiCA przewidziało wprowadzenie „środków przejścia” do nowego reżimu regulacyjnego dla podmiotów dotychczas działających na rynku, jednak możliwość skorzystania z rozwiązań przejściowych wygaśnie z dniem 1 lipca 2026 r.

Projekt zastępuje dotychczasowy, relatywnie łagodny system rejestracji działalności w zakresie walut wirtualnych nowym, znacznie bardziej restrykcyjnym systemem zezwoleń dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, opartym na rozporządzeniu MiCA, co prowadzi do istotnego zwiększenia reglamentacji publicznoprawnej oraz obciążeń administracyjnych po stronie zarówno przedsiębiorców, jak i administracji publicznej. Należy przy tym zauważyć, że w związku z nowym reżimem regulacyjnym wynikającym z prawa unijnego, od dnia 30 grudnia 2024 r. niemożliwe jest dokonywanie nowych wpisów podmiotów do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

Regulacja zawarta w projekcie koncentruje się na aspektach publicznoprawnych związanych z funkcjonowaniem rynku kryptoaktywów, pozostawiając kwestie prywatnoprawne zasadniczo poza jej zakresem. Można to postrzegać jako konsekwencję bardzo szerokiej definicji kryptoaktywa przyjętej w rozporządzeniu MiCA i uzupełniającego, względem prawodawstwa unijnego, charakteru projektowanej ustawy. Incydentalne regulacje prywatnoprawne zawarte w projekcie, w szczególności dotyczące zabezpieczeń na kryptoaktywach, budzą wątpliwości co do właściwego miejsca ich regulacji.

Materiał normatywny zawarty w projekcie jest bardzo obszerny i stosunkowo słabo usystematyzowany. Można dostrzec dążenie do szczegółowego uregulowania kompetencji organów nadzoru, co należy ocenić pozytywnie. Jednocześnie wydaje się, że projekt niekiedy niepotrzebnie powiela normy rozporządzeń unijnych i wprowadza regulacje nadmiarowe, co rodzi ryzyko wystąpienia zjawiska „gold-platingu”.

Projekt przyznaje organom nadzoru bardzo szeroką władzę dyskrecyjną, w tym kompetencje do blokowania rachunków kryptoaktywów i rachunków pieniężnych, wstrzymywania transakcji oraz blokowania i usuwania domen internetowych, często w trybie natychmiastowej wykonalności i przy ograniczonych gwarancjach proceduralnych. Przyznanie tak szerokiego zakresu kompetencji organom nadzoru znajduje uzasadnienie w przepisach prawa unijnego. Niemniej

jednak konkretne rozwiązania przyjęte w projekcie w wielu miejscach będą zastrzeżenia z punktu widzenia ochrony praw i interesów jednostki.

W projekcie znajdują się rozwiązania, które ze względu na swoją nieokreśloność, ryzyko nadużycia władzy i niewystarczające gwarancje podmiotowe zostały już zakwestionowane przez Prezydenta RP w związku z odmową podpisania wcześniejszej ustawy o rynku kryptoaktywów. Dotyczy to w szczególności mechanizmów blokowania domen internetowych i rachunków, wstrzymywania transakcji oraz mechanizmów przedłużania stosowania środków ingerencyjnych.

Całościowo projekt należy uznać za potrzebny z punktu widzenia zapewnienia skutecznego stosowania prawa unijnego i integracji rynku kryptoaktywów z krajowym systemem finansowym. Jego obecny kształt rodzi jednak istotne zastrzeżenia co do proporcjonalności regulacji, poziomu ochrony praw jednostki oraz staranności legislacyjnej. Wydaje się bowiem, że w wielu miejscach nadmiernie akcentuje się efektywność nadzoru kosztem gwarancji proceduralnych przysługujących jednostce.

Projekt był przedmiotem dwóch opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu. W opiniach stwierdzono, że poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, służy stosowaniu rozporządzeń ToPF i MiCA oraz może zostać uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

2. Skutki społeczne: Zakres oddziaływania regulacji jest trudny do precyzyjnego określenia, jednak najbardziej wiarygodne źródła wskazują na ok. 1,2-1,7 mln osób w Polsce posiadających kryptoaktywa. Najistotniejszym skutkiem wejścia w życie regulacji będzie zwiększenie poczucia bezpieczeństwa inwestowania w tego rodzaju aktywa, a w konsekwencji wzrost ich popularności. Uregulowanie rynku kryptoaktywów powinno także przeciwdziałać powiązanej z tymi aktywami przestępczości. Będzie to wymagać zaangażowania licznych instytucji, zarówno nadzorczych, jak i świadczących usługi finansowe.

3. Skutki gospodarcze: Projektowana regulacja generuje złożone skutki gospodarcze, ujawniające trwałe napięcie między wzmacnianiem bezpieczeństwa i przewidywalności obrotu a dynamiką rozwoju rynku. Z jednej strony ogranicza ryzyko nadużyć, porządkuje strukturę sektora i podnosi standardy organizacyjne, co sprzyja zaufaniu, stabilności relacji rynkowych i długofalowej zdolności do skalowania działalności. Z drugiej strony podnosi koszty stałe, ryzyko regulacyjne oraz próg wejścia na rynek, co może osłabiać tempo innowacji, selektywnie wypierać najmniejsze podmioty i przesunąć aktywność w stronę rozwiązań regulacyjnie zachowawczych. Efekt netto regulacji będzie zależał od praktyki stosowania przepisów, intensywności konkurencji oraz zdolności rynku do adaptacji.

4. Skutki finansowe: Projekt może mieć wpływ na dochody budżetu państwa i sektora finansów publicznych o charakterze długoterminowym. Dochody te mogą wynikać z pozyskanych środków z kar pieniężnych nakładanych przez KNF lub

grzywien wymierzanych z tytułu odpowiedzialności karnej. Ze względu na proponowane relatywnie wysokie kwoty przedmiotowych kar i grzywien wpływ na dochody (szczególnie sektora finansów publicznych) może być w przyszłości znaczący.

5. Rozwiązania zagraniczne: W większości państw UE przyjęto odrębne ustawy regulujące rynek kryptoaktywów (np. Chorwacja, Czechy, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Słowacja, Szwecja, Węgry). W części państw przepisy umożliwiające stosowanie regulacji UE w zakresie kryptoaktywów zawarto w ustawach sektorowych dotyczących rynku finansowego (np. Dania, Francja, Hiszpania) lub przyjęto rozwiązania oparte na odrębnych aktach wykonawczych do unijnych przepisów z równoczesnymi nowelizacjami istniejących ustaw sektorowych rynku finansowego (Belgia, Niemcy, Włochy). W państwach członkowskich UE przyjęto dwa zasadnicze modele w zakresie organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, wynikające z obowiązującego modelu ustrojowego nadzoru finansowego: model scentralizowany (Austria, Dania, Estonia, Finlandia, Niemcy, Szwecja, Czechy, Litwa, Łotwa, Węgry) oraz model dualny (Bułgaria, Francja, Hiszpania, Holandia, Słowenia, Włochy). Państwa członkowskie przyjęły zróżnicowane rozwiązania pod względem wysokości, ale także struktury opłat. W zakresie sankcji część państw zdecydowała się poza karami o charakterze administracyjnym, na wprowadzenie sankcji karnych (Holandia, Niemcy, Włochy).

Autorzy:

Marcin Fryźlewicz, Dorota Olejniczak, eksperci ds. legislacji (pkt I-III)

dr Danuta Adamiec, specjalistka w Wydziale Studiów Komparatystycznych (pkt IV, XI.5)

dr hab. Tomasz Długosz, ekspert ds. legislacji (pkt V, X, XI.1.1)

Marcin Wróbel, specjalista ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)

dr Radosław Zyzik, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)

dr hab. Kamilla Marchewka-Bartkowiak, specjalista ds. finansów publicznych (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/